

30.

managerski koncert

donatorska prireditev za nadarjene glasbenike

december 2023

de Baguer

country
winner | **95** | pts.

Esenca Brd

WWW.DEBAGUER.SI

MINISTER ZA ZDRAVJE OPOZARJA: PREKOMERNO PITJE ALKOHOLA ŠKODUJE ZDRAVJU!

Nakit s podpisom Malalan ima svoj čar, ki ga mnogi povezujejo z bogato družinsko tradicijo. Generacije, ki že desetletja utelešajo sanje v obliki draguljev, so se izmojstrile v brezčasnem prepletanju starodavnega mojstrstva, pretanjenosti trenutka sedanjosti in iskrivosti s tančico zastrte prihodnosti.

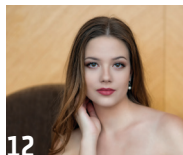
MALALAN

Vaše sanje kujemo v večnost.

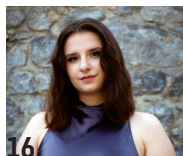
malalan.si

5 Jubilejno leto

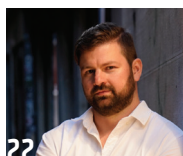
6 Orkester, ki že vrsto let spremlja talente

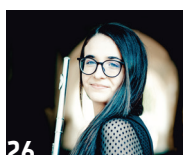
8 Talita Sofija Komelj: Glasba je zame skrivnostna sila, ki ima zdravilno moč

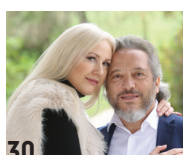
12 Pia Novak: Pred nastopom v sebi začutim posebno navdušenje, ki mi da dodaten zagon

16 Ana Vidmar: Vedno sem rada stala na odru pod žarometi

20 Benjamin Pregl: Vrhunski glasbeniki se iz padcev učimo, vzponi pa nam pomagajo te padce tolerirati

22 Jure Počkaj: Zaupam vase in predvsem zaupam svojemu glasu

26 Metka Črnugelj: Ko stopim pred občinstvo, pozabim na vse skrbi in se samo predam trenutku

30 George Pehlivanian in Sabina Osmičević: Usodno srečanje na Managerskem koncertu

34 Marta Kelvišar: Zaupanje in povezovanje sta ključ za rast in uspeh

38 Anita Stojčevska: Treba si je zaupati in verjeti v uspeh

42 John Denhof: Rad povem, da sem postal državljani države, ki mi je povsem ukradla srce

46 Boris Rener: Managerski koncert je meteor na glasbenem nebu

50 Benjamin Jošar: Ne gre se zanašati na tisto, kar je bilo in kar je. Treba se je pripraviti na to, kar bo

54 Marielle Lopez: Tudi v poslu je danes treba gledati široko in se naučiti sprejemati drugačnost

58 Skladatelji iz letošnjega programa

62 Skozi objektiv 29. koncerta

Izdajatelj publikacije: STJ, d. o. o.

Organizator Managerskega koncerta:

Slobodan Sibinčič

Urednica:

Petra Kancler za PREMIUM MEDIA

Tehnična urednica: Tina Malovrh

Oblikovanje naslovnice: Futura DDB

Lektoriranje in korigiranje: Simona Škul

Tisk: Izi Print, d. o. o.

Vikrče 21, Ljubljana Šmartno

Papir: GRAFO LIT, d. o. o.

Vrbje 80a, Žalec

Naklada: 7.000 izvodov, vsi so brezplačni, pri vseh storitvah je upoštevan 22-odstotni DDV.

Veliki sponzorji:

30^{let} PORSCHE
SLOVENIJA

KOLEKTOR

Sponzorji:

Partnerja Managerskega koncerta:

Koncert so podprli:

A-Soft, Adria Dom, Adria Mobil, Bayer, BKS Banka, Datalab Tehnologije, ETI, First Class, Fotona, Marand, NIL, Nova Ljubljanska banka, RIKO, Sibo G, Sparkasse Banka, Telemach, Triglav Skladi, Adria Kombi, AJ PES, Boston Consulting Group, Comtrade, Gebrüder Weiss, Interenergo, Kemofarmacija, Knauf Insulation, Kovintrade, Mediasi, Plastika - Andrej Mesojedec, Plinovodi, Selectium Adriatics, Sintal, SmartCom, Steklarna Hrastnik, Summit Leasing, Varis, Yaskawa

www.a-soft.si
www.sfera-it.si

POPOLNA PARTNERJA ZA
UNIKATNE IT-REŠITVE.

Sfera
UNIQUE IT SOLUTION
PROVIDER

30.

managerski koncert

donatorska prireditev za nadarjene glasbenike

Koncert bo **v soboto, 9. decembra 2023**, ob 19.30 v Gallusovi dvorani
Cankarjevega doma v Ljubljani.

Simfonični orkester RTV Slovenija bo vodil maestro George Pehlivanian.

Solisti bodo: sopranistki **Talita Sofija Komelj** in **Pia Novak**, mezzosopranistka **Ana Vidmar**,
tenorist **Benjamin Pregl**, baritonist **Jure Počkaj** in flvtistka **Metka Črnugelj**.

PROGRAM

- G. Bizet:** preludij in aragonski ples iz prve suite opere Carmen
- F. Borne:** Carmen Fantazija za flavto in orkester
- G. Bizet:** Seguidilla, arija iz opere Carmen
- G. Bizet:** arija Escamilla iz opere Carmen
- G. Puccini:** O mio Babbino caro, arija Laurette iz opere Gianni Schicchi
- J. Offenbach:** Barkarola, duet iz operete Hoffmannove pripovedke
- G. Verdi:** uvertura k operi Traviata
- G. Verdi:** Sempre libera, arija Violetta iz prvega dejanja opere Traviata
- G. Verdi:** Di provenza il mar, il suol, arija Germonta iz drugega dejanja opere Traviata
- G. Verdi:** duet Violetta in Alfredo iz tretjega dejanja opere Traviata

Obiščite nas na: www.managerski-koncert.si. Za informacije o koncertu pišite na info@stj.si.

JUBILEJNO LETO

Barbara Reva

SLOBODAN SIBINČIČ,
organizator Managerskega koncerta

Letos praznuje Managerski koncert svojo 30. obletnico. GV je organiziral prvi koncert leta 1993, covid pa nam je vmes vzel eno leto. Že od začetka smo namenjali manjši prispevek mladim glasbenikom, od leta 2005, ko sem koncert odkupil in ga začel prirejati samostojno, pa se je ta znesek znatno povečal. Talenti prejmejo skoraj polovico dobička, kar znaša od 25 do 45 tisoč evrov na leto, odvisno od rezultata posameznega leta. Skupaj se je v 18 letih nabralo že okroglih pol milijona evrov.

Skrbno izbiramo tudi talente, pri čemer se posvetujemo z vodilnimi slovenskimi solisti in profesorji. Med našimi varovanci so Mate Bekavac, Mojca Zlobko Vajgl, Anja Bukovec, Irena Yebuah Tiran, Luka Šulič, Nika Gorič, Jaka Mihelač, Mojca Bitenc, Luka Brajnik, Tanja Sonc, Marko Hatlak, Ana Julija Mlejnik Železnik, Lana Trotovšek, Mak Grgič, Blaž Ogrič, Nikola Pajanović,

Eva-Nina Kozmus, Lana Klemen in mnogi drugi že uveljavljeni glasbeniki ali taki, ki še čakajo na svoj trenutek.

Managerski koncert je danes ena večjih tovrstnih pobud v Sloveniji, zagtovo pa največja na področju glasbe. Pravzaprav igra vlogo posrednika med tistimi, ki darujejo oziroma sodelujejo, in talenti, ki jim zbrana sredstva omogočajo glasbeni napredek. Vse naše početje ne bi bilo mogoče brez sponzorjev, partnerjev in donatorjev, ki omogočajo, da mladi glasbeniki dobivajo veter v jadra. Zato velika hvala vsem, ki nas že vsa leta podpirate.

Na koncu se moram zahvaliti še svoji mali, a srčni ekipi, s katero delam že od začetka: Evi Longyki Marušič, Bogu Semetu, Matiji Krncu in Saši Škof. Pa še jubilantu, maestro Georgeu Pehlivanianu, ki dirigira že svoj deseti Managerski koncert. Hvala vsem!

ORKESTER, KI ŽE VRSTO LET SPREMLJA TALENTE

Sandi Fiser

Simfonični orkester RTV Slovenija že vsa leta od ustanovitve krasi glasbena odličnost in vrhunska poustvarjalnost. Njegova temeljna dejavnost so studijska in koncertna snemanja za nacionalni glasbeni arhiv, ki je na voljo radijskim in televizijskim programom.

Začetki Simfoničnega orkestra RTV Slovenija so neposredno povezani z nastankom radijske in pozneje televizijske hiše, združenih v Zavod RTV Slovenija. Radijski medij je od ustanovitve leta 1928 zaposloval stalne zasedbe glasbenikov, ki so ustvarjali glasbeni program. Njihovo število se je počasi povečevalo in leta 1946 je Orkester Radia Ljubljana štel 65 članov. Delovati je nehal leta 1947, ko je bila ustanovljena Slovenska filharmonija, člani orkestra pa so zamenjali delodajalca in prešli k Filharmoniji. Zaradi programskih potreb po svoji lastni glasbeni produkciji si je Radio prizadeval za vnovično ustanovitev orkestra. Prvi šef dirigent na novo postavljenega orkestra je bil Uroš Prevoršek, za njim pa so na tem položaju delovali Samo Hubad, Stanislav Macura, Anton Nanut, Lior Shambadal, David de Villiers in En Shao. Zdaj ga vodi bolgarski dirigent Rossen Milanov.

V zadnjem desetletju je orkester pritegnil pozornost strokovne javnosti z odmevnimi projekti, pri katerih je sodeloval s priznanimi dirigenti in solisti, kot so Marko Letonja, Daniel Raikin, Angela Gheorghiu, Roberto Alagna, Marcello

Alvarez, Miša Majski, Stefan Milenković, Aldo Ciccolini, Radu Lupu, Mate Beka-vac, Irena Grafenauer, Ivo Pogorelić, Sarah Chang, Ning Feng in drugi.

Uspehi in predvsem izjemna kakovost orkestra niso ostali neopaženi niti pri nekaterih velikanih popularne klasične glasbe, tenoristih Joséju Carrerasu, Placidu Domingu in Andrei Bocelliju ter duu 2 Cellos, ki so si za spremljevalni orkester na koncertih v Sloveniji in bližnjih državah izbrali prav Simfonični orkester RTV Slovenija.

Orkester izvaja zanimiv in pester koncertni program, s katerim privablja raznovrstno občinstvo. Njegov repertoar sestavljajo skladbe svetovne glasbene zakladnice vseh umetnostnih obdobij, antologije in krstne izvedbe slovenskih glasbenih ustvarjalcev, v tretjem tisočletju pa je velik krog poslušalcev pridobil še s koncerti orkestrirane popularne glasbe, ki jo po večini izvaja skupaj z najopaznejšimi ustvarjalci domače zabavne glasbe. Posnel je skoraj celoten slovenski simfonični repertoar in je za najboljše poustvaritve domačih skladb prejel številna visoka priznanja. Domača in mednarodna diskografija orkestra sta izjemno obsežni.

Posnetke Simfoničnega orkestra RTV Slovenija lahko najdemo na več kot 400 zgoščenkah.

Driving the Future

Kolektor Mobility

Kolektor Technologies

Kolektor je danes poslovni sistem s tremi močnimi skupinami: Kolektor Mobility, Kolektor Technologies in Kolektor Construction. Naša misija je, da uspevamo v svetu mobilnosti, gradbeništva, energetike, infrastrukture in digitalizacije.

Kolektor Construction

GLASBA JE ZAME SKRIVNOSTNA SILA, KI IMA ZDRAVILNO MOČ

Dejan Nikolić

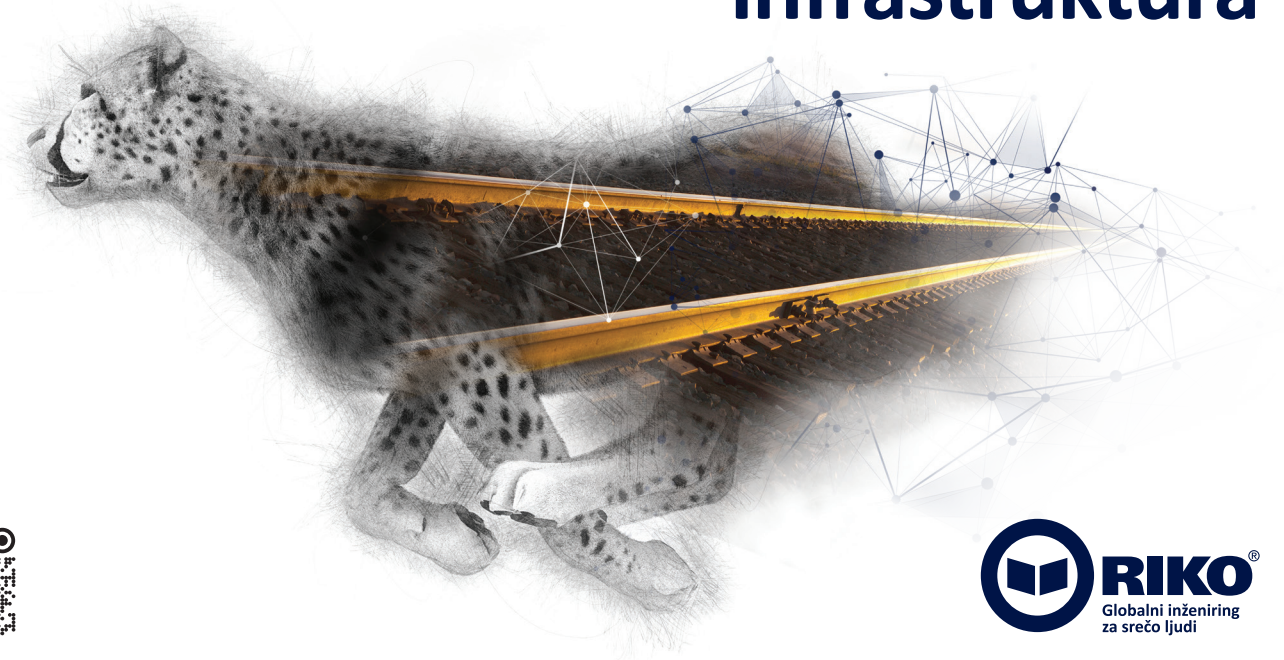
Sopranistka Talita Sofija Komelj je študirala petje pri profesorici Pii Brodnik na Konservatoriju za glasbo v Ljubljani in Akademiji za glasbo v Ljubljani, kjer je leta 2023 z odliko diplomirala. Magistrski študij nadaljuje v razredu prof. Matjaža Robavsca.

Javnosti se je doslej predstavila s številnimi recitali in nastopi. Leta 2019 je nastopila na otvoritvenem koncertu festivala Imago Sloveniae na Kongresnem trgu v Ljubljani med najbolj nadarjenimi mladimi slovenskimi glasbeniki. V času šolanja na KGBL je odpela že nekaj vlog (Vrabček v otroški operi Brundibar, Mama v

krstni izvedbi semiopere Všeč si mi, Kneginja v skrajšani šolski produkciji Rusalka). Redno se udeležuje tudi pevskih tekmovanj in je dosegla že več visokih uvrstitev: 1. mesto na mednarodnem pevskem tekmovanju luventus canti na Slovaškem, 1. nagrado na mednarodnem pevskem tekmovanju Lav Mirski v Osijeku, 2. nagrado na mednarodnem pevskem tekmovanju Ferruccio Tagliavini v Deutschlandsbergu, 3. nagrado na mednarodnem pevskem tekmovanju v Mariboru, zlato priznanje na Temsigu ... Pela je z orkestri RTV Slovenija, SNG Maribor, s Simfoničnim orkestrom KGBL, Simfoničnim orkestrom Cantabile, orkestrom AG Ljubljana in orkestrom Pehlivanian Opera Academy.

>

Učinkovita prometna infrastruktura

PANTHEON
Enterprise

**Ko je
vse pod
nadzorom,
si upate
več!**

Vsestranski vpogled za popoln nadzor

Poročila o trenutnem stanju poslovanja in pregled nad celotnim poslovanjem omogočajo, da so vaše odločitve hitre in zanesljive.

Samozavestno načrtovanje

Uskladite strateške načrte s finančnimi in operativnimi rezultati. Sprejemanje odločitev na podlagi kakovostnih podatkov je bolj učinkovito. Stremite k uspehu brez omahovanja.

Investicija, ki izboljša produktivnost

Zmogljiv poslovni program, ki olajša in pohitri delo, je neprecenljiva prednost v podjetju. Z optimizacijo rutinskih in ponavljajočih se nalog dosegate boljšo učinkovitost.

- 26 let neprecenljivih izkušenj
- 80.000 uspešnih uporabnikov
- 12 evropskih držav

Aprila 2022 je nastopila v vlogi Poppee v študentski produkciji Agrippine v Cankarjevem domu, poleti 2023 pa je kot udeleženka PPOA pod vodstvom maestra Georgea Pehlivaniana pela vlogo Violetto Valery v koncertni izvedbi Verdijeve Traviate v osmih predstavah v različnih krajih po Sloveniji. Od leta 2016 je študentka MOL Ljubljana, podprla jo je tudi Ustanova Klasika. Znanje redno izpolnjuje na pevskih mojstrskih tečajih.

Kdaj in kako ste se navdušili za glasbo in kdaj ste vedeli, da bo to vaša kariera?

Z glasbo je bila prepletena vsa moja otroška igra, ure in ure sem menda lahko ležala v postelji in improvizirala lastne uspavanke. Mama in oče sta pogosto poslušala klasično glasbo in predvidevam, da sem jo tako vzljubila. Za to bogastvo sem jima neskončno hvaležna. Da pa bom postala operna pevka, sem začela govoriti v drugem razredu osnovne šole in od takrat nisem nikoli zares spremenila te odločitve. Mislim pa, da bi bilo prežeto z glasbo vse, česar koli bi se lotila!

Glasba je zame skrivnostna sila, ki ima zdravilno moč. Lahko ublaži bolečino, lahko nas navda z močjo, da prebrodimo težke preizkušnje, lahko nas nemudoma spravi v boljše razpoloženje. Življenje brez glasbe bi bilo preprosto opustošeno in nepredstavljivo.

Kdo je vaš glasbeni vzor in kdo vaš najljubši skladatelj?

Moj glasbeni vzor je Orfej! Ali pa morske deklince in druga nadnaravna bitja, katerih magična moč je petje. Moj najljubši skladatelj pa je brez dvoma Richard Wagner. Tudi zanj bi lahko rekla, da mi je glasbeni vzor, saj je poleg glasbe posvečal posebno pozornost teatru in njegova ideja o celostni umetnini, Gesamtkunstwerk, v kateri so različne umetnosti združene v eno popolno celoto, mi je zelo blizu.

Kateri glasbenik vas je najbolj navdušil na koncertu v živo?

Rolando Villazon! Pred leti sem šla na njegov recital belcanto arij v Gradec in njegova sončna energija je sevala z odra še bolj, kot sem pričakovala! Čeprav je prebolel hudo poškodbo glasilk in njegov glas ni več v »top formi«, me je prevzel s presežkom dobrote, humorja in ljubezni, ki jo je predal občinstvu.

Kakšno je življenje vrhunskega glasbenega talenta? Čemu vse se morate odreči? Koliko vadite na dan?

Kakršno si ustvari, ni nekega pravila. Je pa zelo pomembno, da se slej ko prej navadiš čim večje discipline in samokontrole. Za nas pevce je nujno tudi, da imamo čim boljši imunski sistem, saj nam že vsak blag prehlad lahko izjemno oteži delo. Zato se zadnjih nekaj let veliko ukvarjam z zdravo prehrano in fitnesom. Res smo atleti med glasbeniki! Moraš biti ali fit ali pa »fat«, da telesno zdržiš ... sama vsekakor raje izbiram prvo možnost!

Ko vadam, pa mi je bolj pomembno, kako, ne koliko – količina variira od dneva do dneva. Sem pa ves čas nekako mentalno »pri stvari«, tudi ko ne vadam. Ogromno na primer razmišljam o psihologiji opernih vlog!

Goran Antley

Ste imeli kdaj težave s tremo in kako se spopadate z njo?

Na srečo ne, nikoli! Večje ko je občinstvo, bolj sem sproščena! Toliko različnih energij je na voljo, da nastop zagotovo lepo uspe!

Predstavljam si, da povlečem energijo in navdih iz poslušalcev in jim v zame-nu podam svojo interpretacijo. Mar ni to nekaj najlepšega na svetu? Vzajemno obdarovanje!

Kako vidite svojo kariero v prihodnje?

Svoje življenje želim posvetiti posojanju telesa in duše vlogam, da bodo lahko prek mene zaživele v novi luči, to je moje poslanstvo in tega se zavedam, odkar pomnim.

Posebno močno sem to začutila letos med PPOA 2023, kjer sem pod mentorstvom maestra Georgea Pehlivaniana nastopila v vlogi kurtizane Violetto v koncertni izvedbi Verdijeve Traviate. Nepozabno lepa izkušnja!

O podrobnostih svoje kariere pa se puščam presenetiti! Verjamem, da bodo prišle prave priložnosti in da se bo vse zgodilo točno tako, kot mi je namenjeno. Moja naloga je le, da znam čim bolj razbirati skrite znake in usmeritve, ki mi jih daje življenje, in delati z vso strastjo, predanostjo in trmo.

DIGITALNA PRIHODNOST

www.smart-com.si

Varna.
Zanesljiva.
Trajnostna.

SMART
COM

Zaupanja vreden partner za kibernetsko varnost
ter napredna poslovna in procesna omrežja.

Los Angeles
Lauterach
Ljubljana

Smo tam, kjer ste vi

 Gebrüder Weiss
Transport and Logistics

4AJP=5

Agencija Republike
Slovenije za javnopravne
evidence in storitve

Z INFORMACIJAMI
AJPES DO
VARNEGA POSLOVANJA

SPOT točka

Uradne objave

Poslovni register Slovenije

Drugi registri

Letna poročila

Bonitetne storitve

Finančni podatki

Pobot

www.ajpes.si

MEDIASi

www.mediasi.si

Skrbimo za
kvaliteto
vašega
zdravljenja!

Prednost kvalitete
že več kot

30
LET

Zastopnik in distributer svetovno znanih podjetij:

 FRESENIUS
KABI

 BD

SAMSUNG

PRED NASTOPOM V SEBI ZAČUTIM POSEBNO NAVDUŠENJE, KI MI DA DODATEN ZAGON

Tomaž Galič

Sopranistka Pia Novak, rojena leta 2003, je študentka Državne univerze za glasbo in upodabljajočo umetnost v Mannheimu v Nemčiji, kjer študira petje v razredu prof. Snežane Stamenković. Svojo glasbeno pot je začela pri šestih letih na Glasbeni šoli Lendava, kjer je končala smer kitara in klavir, hkrati pa je obiskovala ure solo petja pri prof. Nini Dominko. Nato je svojo pot nadaljevala na Konservatoriju za glasbo in balet v Ljubljani, smer petje, pod mentorstvom Tatjane Vasle.

Pia s svojim glasom, muzikalnostjo in predanostjo petju uspešno koncertira in niza izjemne dosežke doma in v tujini, redno se udeležuje tudi domačih in mednarodnih pevskih seminarjev. Zelo mlada je izkusila čar opernega odra v ljubljanski operni hiši, kjer je v Mozartovi Čarobni piščali nastopila v vlogi prvega dečka. Pela je tudi glavno vlogo Gerde v sodobni operi Matthewa Kinga Snežna kraljica v produkciji Slovenskega komornega glasbenega gledališča v Cankarjevem domu.

>

Kako premikamo svet?

▶▶ FUTURA
the power to move

Kot najmlajša udeleženka v zgodovini enomesečnega mednarodnega opernega tečaja v Beeskowu v Nemčiji je prejemnica štipendije Jutte Schlegler. V letu 2021 je bila uspešna na razpisu Mladi upi Zavarovalnice Triglav, ki je namenjen mladim nadarjenim posameznikom za razvoj svojega talenta. Je dobitnica Škerjančeve nagrade za izjemne dosežke dijakov in županovega priznanja občine Lendava za izjemne dosežke na področju kulture.

Kdaj in kako ste se navdušili za glasbo in kdaj ste vedeli, da bo to vaša kariera?

Za glasbo sem se navdušila že zelo mlada. Starša sta mi kot dojenčku ogromno prepevala, nato smo, ko sem malce zrasla, skupaj veliko peli, plesali in poslušali glasbo in prepričana sem, da je to zelo pripomoglo k moji ljubezni do glasbe. Pri šestih letih sem se vpisala v glasbeno šolo, kjer sem obiskovala pouk kitare in klavirja, sčasoma pa sem ugotovila, da bi se rada resneje ukvarjala tudi s petjem, in tako sem začela hoditi na ure solo petja k prof. Nini Dominko. Pod njenim mentorstvom sem veliko nastopala in se udeležila raznih tekmovanj in rezultati so mi dali le še dodatno potrdilo, da sem na pravi poti. Po končanem šolanju na Konservatoriju za glasbo in balet Ljubljana zdaj nadaljujem študij na Državni akademiji za glasbo in upodabljajočo umetnost v Mannheimu v Nemčiji.

Kdo je vaš glasbeni vzor in kdo vaš najljubši skladatelj?

Vzornikov imam kar veliko. Med njimi so zagotovo Lisette Oropesa, Nadine Sierra, Ana Netrebko in Natalie Dessay. Najraje poslušam dela G. Verdija, G. Donizettija, J. Masseneta, R. Wagnerja ... Vendar menim, da je vsak veliki skladatelj nekaj posebnega, in jim zato vsem z veseljem prisluhnem.

Tomaž Galič

Kateri glasbenik vas je najbolj navdušil na koncertu v živo?

Na prvem mestu bi omenila Ano Netrebko, ki sem jo po koncertu pred nekaj leti imela priložnost tudi osebno spoznati. Pa Elini Garančo, ki se je izvrstno izkazala v Berlinski državni operi, in Sonjo Jončevo, ki je pred kratkim koncertirala v Mannheimu, kjer študiram.

Kakšno je življenje vrhunskega glasbenega talenta? Čemu vse se morate odreči? Koliko vadite na dan?

Zelo naporno. Večino dneva posvetimo vadenju in razmišljanju o programu, ki ga pripravljamo. Nato sledijo vaje s profesorji in dodatna izobraževanja, ki nam dajejo smernice in novo znanje. Seveda je za pevca ključnega pomena tudi zdravje, tako duševno kot telesno, zato je zelo pomembno, da svoje telo ohranjamo v dobri kondiciji.

Ste imeli kdaj težave s tremo in kako se spopadate z njo?

Nikoli! V mojem primeru gre prej za navdušenje, preden stopim na oder, ki mi da zagon, da nastop dobro izpeljem. Ko stojim na odru, pa poskušam svoje telo in misli mirno ohranjati pod nadzorom.

Kako vidite svojo kariero v prihodnje?

Najprej bi rada končala študij z magisterijem in v tem času pridobila čim več izkušenj, nato pa si želim postati uspešna in priznana operna pevka tako na domačih kot tujih odrih.

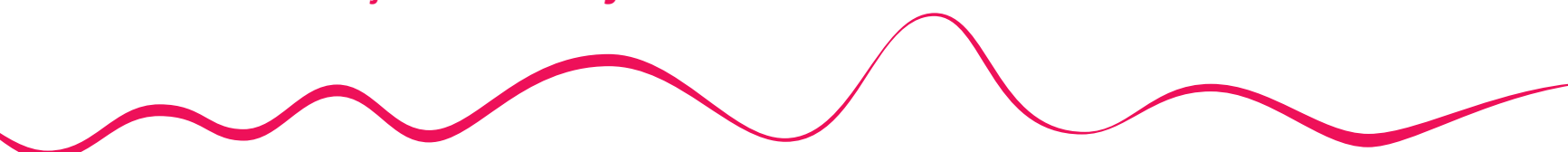
A group of people in formal attire (tuxedos and gowns) are seated in the foreground and background, suggesting a formal event or gala. The lighting is warm and focused on the couple in the foreground.

BKS Bank

Vam srce bije
za **kulturo?**

Naše srce bije za **vaše želje.**

BKS Bank

A decorative wavy line in a light blue color, spanning the width of the page.

VEDNO SEM RADA STALA NA ODRU **POD ŽAROMETI**

Osební arhiv

Ana Vidmar je vzporedno maturirala na Gimnaziji Vič in KGBL, smer solo petje, kjer je pod mentorstvom prof. Edite Garčević Koželj dosegla številne uspehe, med drugim 1. nagrado na tekmovanju Lazar Jovanović v Beogradu (2018), zlato priznanje s 1. mestom v kategoriji na tekmovanju Daleki akordi v Splitu (2018) ter zlato priznanje in 3. mesto na državnem tekmovanju Tamsig (2019). Julija 2023 je z odliko končala diplomski študij petja na Umetniški univerzi v Gradcu (KUG) v razredu prof. Tare Venditti, pri kateri zdaj nadaljuje študij na magistrskih programih petja in opere.

Poleti 2022 je debitirala v Nemčiji (Eutiner Festspiele) kot Kate Pinkerton v Puccinijevi Madami Butterfly. V oktobru 2023 je v KUG sodelovala v praiizvedbi opere canvas skladateljice Nine Šenk, decembra pa bo v Mozartovi operi Così fan tutte nastopila v vlogi Dorabelle. Kot solistka je odpela že več koncertov, maš in oratorijev (med drugim Vivaldi: Gloria, Händel: Mesija, Saint-Saëns: Božični oratorij, Mozart: Rekviem itd.), kot aktivna udeleženka pa se je izpopolnjevala tudi na pevskih seminarjih Edite Garčević Koželj, Snežane Nene Brzaković in Marianne Varadi. Poleti 2019 je sodelovala na mednarodnem opernem seminarju

>

MOBILNE HIŠE

red^{dot} winner 2022
best of the best

BIGSEE
PRODUCT DESIGN
AWARD 2022
WINNER

MODULARNE HIŠE

red^{dot} winner 2023

MOBILNI ŠOTORI

Upravljalcem počitniških destinacij nudimo celovito storitev 'One stop shop', njihovim strankam pa edinstveno počitniško izkušnjo. Naša konkurenčna prednost je v proizvodnji mobilnih in modularnih bivalnih enot ter odlični poprodajni storitvi. Poskrbimo za idejo, koncept in trženje turistične destinacije.

Zlata nit 2022

ZMAGOVALEC IZBORA

Adria Dom je dobitnik priznanja Najboljši zaposlovalec 2022 v izboru Zlata nit časopisne hiše Dnevnik.

Go
Digital

Najboljši digitalni projekt 2022

Oper Oder-Spree v Beeskowu (Nemčija), leto pozneje je postala štipendistka Ministrstva za kulturo RS, poleti 2023 pa je bila udeleženka in štipendistka Ameriškega inštituta za glasbene študije v Gradcu (AIMS).

Kdaj in kako ste se navdušili za glasbo in kdaj ste vedeli, da bo to vaša kariera?

Glasba je moja zvesta spremljevalka že od otroštva. Starši so me kot deklico navdušili za različne glasbene sloge, vodili so me na orkestrske koncerte, na balet in v opero. S sedmimi leti me je mama vpisala v glasbeno šolo, kjer sem naslednjih osem let igrala klavir, čeprav sem si od nekdaj želela peti. Ta želja se mi je uresničila s petnajstimi, ko so me predstavili profesorici Editi Garčević Koželj na Konservatoriju za glasbo in balet Ljubljana in sem odkrila svet klasičnega petja, na katerega prej iskreno nisem niti pomislila. Po treh letih trdega dela in negotovosti sem se malo pred maturo na splošni gimnaziji prijavila na sprejemne izpite na Dunaju in v Gradcu, kar tako, da vidim, kako mi bo šlo. Na svoje presenečenje sem sprejemne izpite opravila, vendar sem se vseeno odločila za študij prava in se potem med prvim semestrom nenehno spraševala, kaj bi bilo, če bi se odločila za glasbo ... No, štiri leta in pol po tej težki odločitvi lahko potrdim, da je bila pravilna.

Kdo je vaš glasbeni vzor in kdo vaš najljubši skladatelj?

Glasbenih vzorov imam kar nekaj – najprej moji profesorici, prej omenjena Edita Garčević Koželj in univ. prof. Tara Venditti, ki me od leta 2019 spremlja in izboljšuje v Gradcu. Najraje poslušam posnetke fenomenalnih mezzosopranistk Dolore Zajick in naše komorne pevke Bernarde Fink, ki sta mi vzor tako glede tehnike kot ambicij in karierni poti. Te odlične (in različne) mezzosopranistke mi dajejo navdih in moč za nadaljnje delo.

Moj najljubši skladatelj je – morda malce dolgočasno, vendar vseeno – W. A. Mozart. Predvsem njegovih poznih opernih mojstrov in se preprosto ne morem naveličati. Genialnost glasbe in libretov ter njihova lepota in zapletenost me fascinirajo, že odkar sem se začela ukvarjati z glasbo. Kar pa zadeva operni repertoar za moj glas, zelo rada pojem in poslušam tudi G. Rossinija in G. F. Händla.

Kateri glasbenik vas je najbolj navdušil na koncertu v živo?

Priznati moram, da na koncerte velikih opernih div in superzvezdnikov ne hodim pogosto. Omenim pa lahko nekaj vzpenjajočih se opernih pevcev, ki bi jim sama napovedala dolgo in uspešno kariero: novozelandska sopranistka Felicity Tomkins (s katero sva poleti skupaj peli na mojstrskem tečaju v Gradcu), ameriški tenorist Benjamin Lee in neverjetna francoska mezzosopranistka Katia Ledoux, ki je pred leti prav tako študirala v Gradcu in je pred kratkim navdušila operni svet, ko je v enem večeru v Volksoper na Dunaju odpela dve vlogi, svojo lastno in glavno tenorsko v opereti Orfej v podzemlju J. Offenbacha.

Osobni arhiv

Kakšno je življenje vrhunškega glasbenega talenta? Čemu vse se morate odreči? Koliko vadite na dan?

Trudim se, da se mi ni treba odreči ničesar, predvsem ne spancu, športu in druženju s prijatelji – te aktivnosti me bodrijo in me polnijo z energijo, ki jo potrebujem za uspešen študij in delovanje. Moj dan se začne s kavo, potem se upojem in se odpravim na jutranje vaje, ki trajajo tri ure, nato opravi študijske in administrativne obveznosti in vadi (večinoma ne več kot kakšno uro, ker kot študentka opere veliko pojem na vajah in korepeticijah), zvečer pa sledi še en sklop triurnih vaj. Potem se ponavadi trudim, da se umirim, včasih s športom, in se pripravim za spanec.

Ste imeli kdaj težave s tremo in kako se spopadate z njo?

Moram priznati, da sem vedno rada stala na odru pod žarometi. Seveda me včasih zagrabi strah in čutim bitje srca v trebuhu, vendar so to trenutki, ko se trudim umiriti svoje misli in zaupati svojemu spominu in tehniki – ki me še nikoli nista izdala.

Kako vidite svojo kariero v prihodnje?

Ravnokar sem začela magistrski študij opernega teatra v Gradcu, kjer bom z novima profesorjema študirala še dve leti, nato bom poskusila srečo v opernih studiih v Avstriji, Nemčiji in Švici. Kariero bi rada gradila v nemško govorečem prostoru, predvsem na področju klasične in baročne opere – moja želja je čim več stati na opernih odrih Evrope, spoznavati talentirane kolege, izpopolnjevati svoje znanje in ustvarjati prelepo glasbo.

Užitok je pomemben.

VRHUNSKI GLASBENIKI SE IZ PADCEV UČIMO, VZPONI PA NAM POMAGAJO TE PADCE TOLERIRATI

Marko Zavemik

Benjamin Pregl se je rodil v Mariboru in izvira iz družine, ki je močno povezana z glasbo in likovno umetnostjo. Pohvali se lahko z dvema diplomama; najprej je študiral varnostne vede, nato pa študij petja na Modernem konservatoriju v Atenah pri Medei Iassonidi. Poleg tega je obiskoval mojstrske tečaje tenorista Zorana Todorovića. Leta 2021 se je udeležil poletnega programa Klausea Billanda in Steliana Gheorgheja v bavarskem mestu Utting am Ammersee. Svoje znanje je izpopolnjeval tudi na mojstrskem tečaju Janeza Lotriča na POA.

Njegova prva vloga je bila Freddy v My Fair Lady (na festivalu v Mariboru v okviru Evropske prestolnice kulture). Istega leta je pel tudi dve Mozartovi vlogi, Monstatosa in Bastiena. Leta 2019 je sodeloval z opero in baletom v Permu na koncertih, posvečenih Francu Zeffirelliju.

Leta 2020 se je tam pripravljala na različne vloge, med drugim na Remendado (Carmen) in Arthura (Lucia di Lammermoor) za opero v Permu, a so predstave zaradi covida odpovedali. Kljub pandemiji mu je leta 2020 uspelo

pripraviti vlogo Basilia (Figarova svatba) in jo zapeti na koncertni turneji orkestra Georgea Pehlivaniana.

Leta 2021 je pel na koncertu v Henry Crown Symphony Hallu v Jeruzalemu z Jeruzalemskim simfoničnim orkestrom (dirigent Sebastien Rouland). Istega leta je upodobil Tamina z Izraelskim simfoničnim orkestrom iz Berševe (dirigent Nir Kabaretti, režiserka Constanze Könemann). Decembra 2021 je pel na Verdijevem gala koncertu z Izraelskim simfoničnim orkestrom iz Ašdoda (dirigent Vag Papian). Julija in avgusta 2022 je pel Don Joseja (Carmen) na koncertni turneji z orkestrom Georgea Pehlivaniana, naslednje leto pa vlogo Alfreda (Traviata – POA).

Kdaj in kako ste se navdušili za glasbo in kdaj ste vedeli, da bo to vaša kariera?

To je bilo šele v srednji šoli, delno tudi po zaslugi sestre, pianistke, ki je poslušala takrat zelo priljubljeno skupino Il Divo. Pravo navdušenje za glasbo se je pojavilo, ko sem začel prepevati v šolskem pevskem zboru in tako izkoristil priložnost za izostanek od pouka. Med iniciacijskim postopkom na pevskem vikendu sem ugotovil, da lahko pojem bolj »operno« in glasneje kot drugi.

Da bo glasba moja kariera, tako ni bila odločitev, ki bi jo iskal. Bolj kot ne se je zgodila kot pot, po kateri sem začel hoditi. Postala je del mojega življenja, podobno kot odkritje neke roke, ki smo je bili nezavedno deležni, in ko jo enkrat opazimo, se trudimo, da jo uporabimo. Ko se naučimo to roko uporabljati, pa lahko z njo naredimo koristne stvari. Na moji poti torej ni bilo neke prelomne točke, saj se je vse skupaj razvijalo v dolgem obdobju z vzponi in padci.

Kdo je vaš glasbeni vzor in kdo vaš najljubši skladatelj?

Kar zadeva glasbene vzore, so to stari mojstri, kot so Franco Corelli, Mario Del Monaco, Giuseppe Giacomini, Karlo Košuta (Carlo Cossutta), Daniele Barioni, Giuseppe Di Stefano in Helge Rosvaenge.

Glede najljubšega skladatelja pa bi si želel izbrati manj znanega, vendar menim, da Giacomo Puccini najbolje izraža bistvo opere. Po mojem mnenju ni drugega skladatelja, pri katerem bi se prebujanje ljubezni tako močno čutilo kot v prvem dejanju La Bohème ali ki bi sanjavost noči prikazal tako dobro kot z »brnečim zborom« v Madami Butterfly. Prav tako se izjemno dobro odražata moč in pokvarjenost oblasti v mogočni ariji Te deum (Tosca) ter moč volje Calafa v operi Turandot, ko se odloči osvojiti princeso, kljub preteči smrti.

Kateri glasbenik vas je najbolj navdušil na koncertu v živo?

Dirigent Teodor Currentzis me je navdušil s svojima interpretacijama La Bohème v Baden-Badnu in Bartokove opere Grad vojvode Sinjebradca na Salzburškem festivalu. Njegova igra z zvokom, ki odstopa od ustaljenih okvirov, omogoča novo perspektivo in odpravlja ponavljanje istih vzorcev v glasbi. Menim, da to obnavlja klasično glasbo.

Če pa bi moral izbrati pevca, bi rekel, da me je Jonas Kaufmann na Festivalu Ljubljana res navdušil. Odpel je redni koncertni program, ki je vključeval pet arij, nato pa je izvedel še približno osem bisov. Takoj po težkem obdobju covida se je zgodilo kot nekakšen iskren trenutek, ko je Kaufmann iz navdušenja, da lahko spet nastopa, izvedel ta dodatni koncert po koncertu, ki je bil zame res poseben.

Kakšno je življenje vrhunskega glasbenega talenta?

To je življenje vzponov in padcev. Iz padcev se učimo, vzponi pa nam pomagajo te padce tolerirati. Ker glasbeniki nismo le izvajalci svojega poklica, ampak tudi umetniki, to seveda prinaša določeno dramo in eksistencialna vprašanja. Glasba

je pot, katere cilju se vedno približujemo, nikoli pa ga ne dosežemo, podobno kot v Zenonovem paradoksu o Ahilu in želvi, v katerem se Ahil približuje želvi, vendar je nikoli ne dohiti.

Čemu vse se morate odreči?

Kot mnogi pevci tudi jaz trpim za gastroezofagealnim refluksom, zato moram paziti na prehrano in se izogibati določeni hrani, alkoholu in ne kaditi. Prav tako sem opazil, da se mnogi pevci na začetku kariere odrečejo finančni varnosti, ki bi jo lahko prinesla druga poklicna pot. Tudi moji začetki so bili podobni; po polnoletnosti sem užival sorazmerno stabilno finančno varnost, vendar sem se po prvi diplomski odločil nadaljevati študij v Grčiji, kar je pomenilo mesečna potovanja med Atenami in Zagrebom ter močno obremenitev mojega proračuna.

Koliko vadite na dan?

Razlika med nami pevci in drugimi glasbeniki, na primer, med mano in mojo sestro, ki je pianistka, je v dnevnem času vadbe. Sestra vadi vsaj sedem ur na dan, medtem ko jaz namenim približno dve uri dnevno samemu petju (če ne štejem drugih dejavnosti, ki spadajo k pripravam, učenje novih del, prevajanje tekstov itd.). Pomembno je razumeti, da se glasilke hitro utrudijo, zato pretiravanje ni priporočljivo, saj bi jih lahko poškodovali. Seveda pa se lahko občasno odločimo za daljše vadbe. Na primer, med študijem in pripravi sem imel s svojo trenerko za glas Medeo lasonidi vsak dan dve dveurni vaji, eno zjutraj in eno popoldne (vmes pa je v Atenah siesta). Pripravi na opero, še posebno pred premiero, pa je treba nameniti veliko več časa. Na primer, ko sem sodeloval pri Mozartovi Čarobni piščali v Jeruzalemu, so se režijske vaje začele ob 9. uri zjutraj in končale okoli 18. ure, pri čemer smo si vzeli čas za kosilo in individualne vaje z različnimi trenerji za glas, dirigenti in jezikovnimi trenerji.

Ste imeli kdaj težave s tremo in kako se spopadate z njo?

S tremo je tako, da mora biti; če jo nekako pretentamo in je nimamo, se lahko kaj hitro pripeti težava. Trema je po mojem mnenju naraven odziv na zelo stresne situacije, ki izostri naša čutila in nas postavi v posebno stanje. Seveda je njena stopnja odvisna od pripravljenosti, ki jo doseže umetnik. Bolj ko je pripravljen, manj stresa doživlja, kar vodi v boljši nastop in zadovoljstvo občinstva. Sam se pred nastopom najprej osredotočim na umirjanje dihanja, kar zmanjša srčni utrip in občutek stresa. Nato prekinem to umirjanje z gibanjem telesa, podobno kot boksarji pred vstopom v ring, da izostrim čute in pospešim odzive na dražljaje ter pripravim reflekse, seveda vse z drugim namenom kot pa boksarji. Izostrim jih predvsem za sprejemanje in hitre odzive na zvočne dražljaje.

Kako vidite svojo kariero v prihodnje?

Glede kariere si ne postavljam konkretnih ciljev, vendar imam smernice. Predvsem si želim uživati v umetnosti in sodelovati z vrhunskimi umetniki. Opera je organizem, ki zahteva harmonijo in sodelovanje številnih ljudi. Moj glavni cilj je pripomoči k popularizaciji opere, saj menim, da se je ta umetniška zvrst začela izgubljati. Idealiziram zvok starih pevcev, kot sem omenil Franca Corellija, in bi si želel doseči podobne karakteristike v svojem pevskem zvoku, saj menim, da je bil takratni zvok bogatejši in naravnejši kot ta, ki ga predstavljajo današnji pevci. Želim vrniti ta zvok v opero. Zagotovo imam pred seboj več avdicij, vendar bom najprej potreboval resnega zastopnika.

ZAUPAM VASE IN PREDVSEM ZAUPAM SVOJEMU GLASU

Blaz Vatovec

Jure Počkaj je vse bolj prepoznaven kot eden najbolj dovršenih baritonistov v srednji in južni Evropi, tako so ga označili tudi mednarodni mediji in kritiki.

Kot vrhunec njegovih angažmajev v sezoni 2022/2023 velja omeniti uspešen nastop v vlogi grofa Lune na premieri Verdijevega Trubadurja v SNG Ljubljana. Gilbert Miont zapiše: »Njegova izvedba je nedvomno zanimiva tudi glede na njegovo dobro belkantovsko nagnjenost. Lik je osredotočen na njegovo aristokratsko aroganco, je energičen in dobro projiciran naprej ...« Blestel je tudi z nastopom ob inavguraciji novega gledališča na Piccolo Opera Festivalu v vlogi ameriškega konzula Sharplessa iz Puccinijeve opere Madama Butterfly.

V sezoni 2020/2021 je z naslovno vlogo Don Giovannija naredil vtis na Tobyja Purserja, dirigenta Dunajskega opernega festivala in vodjo dirigentskega oddelka na Royal College of Music v Londonu: »Izvedba vloge Don Giovannija solistu postavlja visoke zahteve. Jure v predstavo vnaša popoln preplet elegance, neusmiljenosti in karizme.«

V sezoni 2019/2020 je uspešno debitiral z vlogo očeta Millerja v prvi ljubljanski odrski postavitvi Verdijeve opere Luisa Miller, sezono pred tem je z vlogo grofa Lune navdušil občinstvo na premieri v HNK v Splitu. Damiano Cosimo D'Ambra je v časopisu La voce del popolo podčrtal: »Baritonist Jure Počkaj, cenjen zaradi vznemirljivega, močnega glasu in prepričljive >

www.erpium.com | KREATIVNA AGENCIJA

AGENCIJA S **POSLUHOM.**

erpium[®]

Blaž Valtovec

igralske interpretacije, je v svojem nastupu izrazil prestižno glasovno barvitost in doživel velik aplavz.«

V ZDA je debitiral kot najboljši solist na Kalifornijski univerzi v Los Angelesu (UCLA) z orkestrom All-Star Philharmonic, s katerim je izvedel Ravelov cikel Don Kihot in Dulsineja. V ZDA je nastopil tudi z glavnimi baritonskimi vlogami v operi Suzanina skrivnost Ermanna Wolf-Ferrarija, v premierni izvedbi opere The Dove and the Nightingale Rogerja Bourlanda in v Mozartovem Don Giovanniju.

Kdaj in kako ste se navdušili za glasbo in kdaj ste vedeli, da bo to vaša kariera?

Za glasbo sem se navdušil že v zgodnjih otroških letih, saj sem še kot majhen otrok pel na koru in zaradi lepega glasu prepeval tudi solo parte. Podobno je sledilo v osnovni šoli, kjer mi je bila zaupana vloga frontmana v rockovski zasedbi Forgotten Eden. Zanimivo, sočasno pa je v meni rastlo zanimanje za klasično glasbo. Spomnim se celo, da sem si kupil zgoščenke predvsem Verdijevih oper, med njimi tudi opere Rigoletto, ki mi je bila in mi je mogoče še vedno najljubša ... Je pa res od družine do mene prišel glas slavnega Luciana Pavarottija, ki mi še vedno popestri kakšen večer.

Kdo je vaš glasbeni vzor in kdo vaš najljubši skladatelj?

Moj vzori so se spreminjali v različnih obdobjih življenja. Vse do danes sem navdušen nad delom svojega maestra Vladimirja Černova, ki je bil v 90. letih eden vodilnih baritonov v Metropolitanski operi. Kadarkoli študiram kakšno Verdijevo vlogo, se obrnem nanj ali poslušam kakšnega izmed njegovih nepozabnih posnetkov z Jamesom Levinom in zvezdniško zasedbo protagonistov, ki so poznanši širši javnosti.

Kateri glasbenik vas je najbolj navdušil na koncertu v živo?

Upam, da ne bo delovalo klišejsko, ampak zelo mi je ostal v spominu nastop Lea Nuccija v vlogi Rigoletta v Cankarjevem domu s produkcijo in orkestrom iz Genove.

Kakšno je življenje vrhunskega glasbenega talenta? Čemu vse se morate odreči? Koliko vadite na dan?

Več kot pestro, saj živimo v izredno zahtevnih časih. To zlasti velja za vrhunske glasbene talente, saj se moramo še toliko bolj izpostaviti v svetu informacijske poplave, glasbenih zvrsti, ki s svojo preprostostjo prihajajo v ospredje zaradi vsesplošne preobremenjenosti publike, ki v glasbi raje išče sprostitev kot poglobljenost. Sam sem se popolnoma predal svojemu talentu, telesu in glasu, kar pomeni, da ni prostora za dolge večere s prijatelji, in operni pevci smo se primorani odpovedati večini razvad, ki bi nas vrgle iz utečene dnevne rutine, vaj in ustvarjanja novih vlog. Vsak dan vadam zagotovo tri ure, ampak realno gledano je ur dela še več, saj ko pripravljamo projekte, v povprečju delamo šest ur na dan ali raje še kaj več.

Ste imeli kdaj težave s tremo in kako se spopadate z njo?

Ko gledam nazaj, lahko rečem, da sem imel nekaj težav s tremo, a ne čisto v klasičnem smislu, da bi me bilo strah stopiti na oder, saj zaupam vase in predvsem zaupam svojemu glasu. Včasih so bili trenutki, ko nisem imel poguma toliko se sprostiti, da bi bilo moje delo resnično svobodno na vrhunski umetniški ravni. To, čemur bi danes lahko rekel trema, pa je samo še odgovornost pred predstavo, da ima človek pravi občutek, koliko mu je še pomembna umetnost, in da je pripravljen z najboljšimi močmi dostaviti sebe in glasbo velemojstrov spoštovanemu občinstvu.

Kako vidite svojo kariero v prihodnje?

Imam zelo burno in bogato karierno pot, tako da je še veliko kart odprtih. Dejstvo je, da veliko nastopam s samostojnimi koncerti po Sloveniji in širše, ki pa so zasnovani tako, da so pripravljeni za evropske odre. Veliko nastopam z vrhunskimi mladimi glasbeniki iz Pozabljenega orkestra, ki se je oblikoval v zadnjih letih, imam nov program JP – Tistega lepega dne (Od jugoslovanske do svetovne filmske glasbe), ki je povezan z družinskimi koreninami. Zame se zanima tudi Raymond Gubbay, ki spada pod založbo Sony Music, kar ureja moj agent iz Velike Britanije, in kažejo se priložnosti tudi na otoku.

Z največjim veseljem pa delam v ljubljanski operni hiši, kjer sem že 15. leto solist, in letos sem imel čast nastopiti na premieri opere Trubadur z izvrstno zasedbo, s katero smo se dokazali na svetovni ravni. Imam zvesto publiko, s katero smo 15. obletnico proslavili na predstavi Italijanka v Alžiru, ki si jo je ogledalo skoraj 200 sledilcev, in vsem se za to neverjetno podporo iz srca zahvaljujem.

Ustvarjamo uspešne ekipe
po vsem svetu.

Iskanje in selekcija zaposlenih

HR svetovanje

Psihološko ocenjevanje

www.first-class.si

Danes nova zvezda. Jutri ikona.

SUPERSONIC

Prefinjena, elegantna zasnova in brezčasna zmogljivost.

Nagrajeni integrirani avtodomi, vrhunec naše ponudbe, ponuja najboljše v dizajnu, zmogljivosti, inovativnosti in izkušnjah. Popolnoma integriran na Mercedes-Benz je sinonim za razkošno, elegantno zasnovo in brezčasno zmogljivost z navdihujočimi tlorisi ter možnostmi personalizacije. *Adria. Navdih za vaša doživetja.*

Mercedes-Benz

   ADRIA-MOBIL.COM

KO STOPIM PRED OBČINSTVO, POZABIM NA VSE SKRBI IN SE SAMO PREDAM TRENUTKU

Andrej Grlic

Metka Črnugelj, rojena leta 2003, je oboje: flavistka, študentka na Visoki šoli za glasbo in gledališče v Münchnu v razredu mednarodno priznane profesorice Andree Lieberknecht. Vstop v njen eminentni razred si je zagotovila z dolgoletnim sodelovanjem na mednarodnih festivalih za flavto ter predanim delom v šoli in zunaj nje. Že kot majhno dekletce je nastopala na zahtevnih odrih, snemala za javne radijske oddaje, se udeleževala poletnih šol, igrala v komornih zasedbah in pri enajstih letih pripravila veliki javni recital s svojima sošolkama.

Metka je slast prvih tonov in mamljivih melodij okusila pod mentorstvom profesorice Suzane Furlan Mitev, svoje navdušenje pa delila s starši, ki so jo s kitarsko spremljavo pritegnili v neskončni svet glasbenih strasti in skrivnosti. V Glasbeni šoli Postojna je dobila odločilni zagon in vse potrebno znanje za nadaljevanje šolanja na umetniški gimnaziji Konservatorija za glasbo in balet Ljubljana, kjer je pod predanim vodstvom mentorice prof. Nataše Paklar sistematično osvajala lovoričke na državnih in mednarodnih tekmovanjih. Samo v srednješolskih letih je prejela deset nagrad, večinoma prvih, od tega je bila

>

Poiščite ordinacijo,
ki ponuja lasersko
pomlajevanje.

Fotona
choose perfection

Odkrijte novo dobo pomlajevanja

Fotona4D®

- lasersko pomlajevanje obraza

VectorLift®

- dvig obrvi in pomladitev zgornjih vek

SmoothEye®

- glajenje gub okoli oči

LipLase®

- oblikovanje polnejših ustnic brez uporabe polnil

Fotonini laserski sistemi omogočajo celovit spekter varnih, učinkovitih in pacientom prijaznih estetskih metod, ki obnovijo vašo kožo, spodbudijo nastajanje kolagena in vam omogočijo naraven način ohranjanja mladostnega videza.

Committed to Engineering

The Highest Performance, Best Made Laser Systems in the World

www.fotona.si

Stegne 7, 1000 Ljubljana

**Izbran večer za
izbrano glasbo.**

**triglav
skladi**

Zaslužite si več.
triglavskladi.si

Triglav Skladi, d. o. o., Ljubljana. To je tržno sporočilo. Pred sprejemom katere koli končne naložbene odločitve glejte Prospekt Krovnega sklada Triglav vzajemni skladi z vključenimi pravili upravljanja z informacijami in Ključne podatke za vlagatelje. Omenjena dokumenta sta v slovenskem jeziku brezplačno na voljo na vseh vpisnih mestih družbe za upravljanje ter na spletni strani www.triglavskladi.si.

dvakrat cenjena z vsemi možnimi točkami (100). Marca 2022 se je pomerila s flavtisti z vsega sveta, ko je na mednarodno uveljavljenem trietašnjem tekmovanju Theobald Böhm za flavto in altovsko flavto v konkurenci 81 udeležencev, starih do 32 let, osvojila 1. mesto in 1. nagrado. Ob tej priložnosti so se ji s pohvalnimi besedami poklonili številni sloviti flavtisti in glasbeni strokovnjaki.

Ob koncu šolanja na umetniški gimnaziji ji je Konservatorij za glasbo in balet Ljubljana za izjemne dosežke v letu 2021 podelil Škerjančevo nagrado.

Neprecenljive izkušnje je Metka pridobila s sodelovanjem na mednarodnih poletnih šolah in festivalih, kjer so ji svoje bogato znanje predajali mojstri flavte in univerzitetni profesorji Felix Renggli, Andrea Lieberknecht, Gergely Ittzes, Matthieu Gauci-Ancelin, Martin Belič, Birgit Böhm, Karolina Šantl Zupan in Eva-Nina Kozmus.

Metka kot študentka in štipendistka sklada Yehudi Menuhin Live Music Now München javno nastopa kot solistka in članica tria flavt. V Sloveniji smo jo imeli priložnost poslušati v koncertnih ciklih Glasbene mladine ljubljanske Dobimo se in Jesenske serenade ter na koncertu Mladi virtuozji v organizaciji Festivala Ljubljana. Kot komorna glasbenica je koncertirala v Sloveniji in Avstriji, in sicer s kvartetom flavt Evterpa ter v duu s svojim očetom, kitaristom Antonom, in z mlado nadarjeno kitaristko Majo Kralj. Pri študiju jo podpira tudi Rotary klub Postojna - Cerknica.

Kdaj in kako ste se navdušili za glasbo in kdaj ste vedeli, da bo to vaša kariera?

Že od rojstva sem tesno povezana z glasbo, saj sem odrasčala v glasbeni družini. Starši in brat so kitaristi, veliko družinskih tem je bilo povezanih s kitaro, zvenenje strun je prihajalo iz te ali one sobe. Pri izbiri prvega inštrumenta sem kolecala med klavirjem in flavto ter se odločila za slednjo. O karieri doma nismo govorili, spomnim se samo veselja, ko so me ob igranju prvih otroških skladbic starši ali brat spremljali na kitaro. Šele ko sem osvajala prve nagrade na tekmovanjih, mi je postalo jasno, kam me pelje pot.

Kdo je vaš glasbeni vzor in kdo vaš najljubši skladatelj?

Navdušijo me glasbeniki, ki poleg brezhibnega obvladovanja inštrumenta pokazujejo tudi svojo osebno energijo in predanost trenutku na odru. Težko rečem, da imam vzornike. Ne želim posnemati drugih, tudi najboljših ne. Vem le, da bom vse življenje igrala tako, kot čutim, po študijskih navodilih in po lastnih občutjih.

Precej skladateljev mi je všeč, od nekdaj pa imam najraje skladbe, ki ponujajo zgodbo, so izrazno močne in vsebujejo veliko nasprotujočih si čustev. Odkar študiram v Münchnu, se tudi vedno pogosteje srečujem s sodobno glasbo, večinoma napisano v 20. stoletju. Pri teh kompozicijah odkrivam nove tehnike, sveže zvočne ideje, ki mi pomagajo pri umetniškem razvoju.

Kateri glasbenik vas je najbolj navdušil na koncertu v živo?

Med svetovno znanimi flavtisti sem poslušala Jamesa Galwaya, Emmanuela Pahuda, Jasmine Choi, Evo-Nino Kozmus, Martina Beliča in druge. Brez dvoma so vsi perfektni izvajalci in performerji, zato poskušam pri vsakem prepoznati in si zapomniti prednosti njegove igre. Najraje pa poslušam koncerte profesionalnih orkestrrov. Barviti zvoki, dinamični razponi, živost in pripovednost simfonične glasbe me vsakič znova presenetijo in navdušijo. Kljub vsemu bi želela posebej omeniti koncert Emmanuela Pahuda, ki s svojim čudovitim tonom nikogar ne pusti ravnodušnega.

Andrej Grlic

Kakšno je življenje vrhunškega glasbenega talenta? Čemu vse se morate odreči? Koliko vadite na dan?

Je pestro, vedno polno novih izzivov in doživetij, prevečkrat celo turbulentno. Če želiš izkoristiti vsako novo priložnost, moraš biti nanje pripravljen in biti predan takšnemu načinu življenja. Pogosto spoznavaš nove glasbenike in z njimi ustvarjaš nove projekte. Prav to me motivira, saj res uživam v skupnem ustvarjanju glasbe s sošolci z akademije. Veliko vadam flavto, pa tudi pikolo, a kljub vsemu nimam občutka, da se čemurkoli odrekam.

Ste imeli kdaj težave s tremo in kako se spopadate z njo?

Težave s tremo sem premagovala že v otroških letih. A z odrasčanjem se spreminja tudi doživetje treme in sčasoma ugotoviš, da se ji nima smisla upirati. V resnici pride zato, da bi nastopajočemu pomagala. Če se tega zaveš, se je celo veselíš, saj se bo v njenem spremstvu zgodilo nekaj lepega in razburljivega. Še vedno čutim tremo pred vsakim koncertom in vedno jo bom, a ko stopim pred občinstvo, pozabim na skrb in se samo predam trenutku. Trema ne dojemam več kot nekaj negativnega, pomaga mi namreč, da dam vse od sebe, zberem vso energijo in sem pozorna na vsako malenkost.

Kako vidite svojo kariero v prihodnje?

Najbolj si želim igrati v profesionalnem orkestru, vem pa, da do tja vodi dolga pot. Trenutno načrtujem še udeležbe na nekaterih priznanih tekmovanjih. Potrudila se bom pri uresničitvi svojih ciljev in se delno prepustila tudi življenjskemu toku in intuiciji.

ZAUPAJTE SVOJ TOVOR STROKOVNJAKOM

ADRIA KOMBI d.o.o.
Nacionalna družba za kombinirani promet

Tivolska c. 50, 1000 Ljubljana
T: 01/ 2345 280
F: 01/ 2345 290
infor@adriakombi.si

Izkoristite moč svojih podatkov

Pospešite inovacije od roba do oblaka z varnimi rešitvami
za današnji hibridni svet, ki temelji na podatkih.

Obišči selectium.com

**Hewlett Packard
Enterprise**
operated by Selectium

© Copyright 2023 Hewlett Packard Enterprise Development LP

Naš jutri je odvisen od današnjih investicij.

Povečujemo obseg trajnostnega
financiranja podjetij.

NLB Skupina

USODNO SREČANJE NA MANAGERSKEM KONCERTU

Barbara Reya

Petra Kancler

Maestro George Pehlivanian se je rodil v Bejrutu (Libanon). Komaj trileten se je že učil igranja klavirja in pri šestih letih še violine. Njegova družina je leta 1975 emigrirala v ZDA, kjer je začel obiskovati

osnovno šolo, šolanje pa nadaljeval v Long Beachu (Kalifornija). Študij dirigiranja je začel pri Pierru Boulezu in nadaljeval pri mojstrih Lorinu Maazelu in Ferdinandu Leitnerju. Dolga leta je kot gostujoči dirigent živel med Los Angelesom, Parizom in

Ljubljano, bil je gost številnih priznanih orkestrov, kot so Londonski filharmonični orkester, orkestri milanske Scale, Rotterdamske filharmonije, Moskovske filharmonije, Državne akademije svete Cecilije iz Rima in orkester BBC. Domači ljubitelji glasbe pa so ga dodobra spoznali med letoma 2005 in 2008, ko je bil šef dirigent Slovenske filharmonije, sam pa se je takrat zaljubil v Slovenijo. A k temu, da jo je izbral za svoj dom, je pripomogla Amorjeva puščica: pri nas je namreč spoznal ljubezen svojega življenja, sedanjo partnerko Sabino Osmičević, s katero s tremi otroki živita na idiličnem Bledu. Skupaj sta na Bledu ustanovila tudi operno akademijo, katere cilj je razvijati glasbene talente in pripeljati opero k ljudem.

Zakaj menite, da smo vaju na tale pogovor povabili skupaj?

George: Najbrž zato, ker je najina zgodba edinstvena in neposredno povezana z Managerskim koncertom (skrivenost nasmešek). Govori o maestru, ki dirigira Managerski koncert že deset let, kar je že samo po sebi osupljivo. To, da na druženju po koncertu sreča usodno ljubezen, svojo bodočo ženo, pa je naravnost filmsko. Gre torej za enkratno kombinacijo izjemnega poslovnega sodelovanja na koncertu za dober namen, ki ga je pred 30 leti vizionarsko v življenje priklical Slobodan Sibičič, in čudovito ljubezensko zgodbo.

Kot ste omenili, je vajina ljubezen povezana prav s srečanjem na Managerskem koncertu. Sta oba takoj začutila, da gre za usoden trenutek?

Sabina: Že od mladih nog sem velika ljubiteljica klasične glasbe in umetnosti na splošno. A da sem se prav takrat prvič znašla na Managerskem koncertu, pravzaprav po službeni dolžnosti, je bilo veliko naključje, verjetno res usoda. Koncert me je izjemno navdušil, v zraku sem začutila prav posebno energijo, še zlasti ko je maestro na koncu vzel v roke violino in tako doživeto zaigral Vivaldija, mojega najljubšega skladatelja. Čeprav sem bila že na številnih koncertih po svetu, je bilo takrat dirigiranje res nekaj posebnega, česar še nisem doživela. Nisem še videla takšne strasti, kot jo je pokazal George. Po koncertu sem čutila, da ga moram pozdraviti, mu čestitati in se mu zahvaliti za takšno glasbeno poslastico.

George: Tradicija je, da se vsako leto po koncertu preoblečem in se udeležim sprejema, pozdravim obiskovalce in sponzorje. Tako je bilo tudi takrat. In kar naenkrat sem ugledal to prekrasno svetlolasko, čarobnega angela z najlepšim nasmehom, kar sem jih kdaj videl. In hodila je proti meni! Bil sem osupel in prevzet, ko me je ta lepota nagovorila, ter zelo hvaležen za iskrene besede navdušenja in pohvale. V hipu je name naredila izjemen vtis, zato sem jo po klepetu spontano vprašal za kontakt, da ostaneva v stiku, jo morda povabim še na kakšen svoj koncert. Drugo je zgodovina ...

Kako pa bi Georgea opisali z nekaj besedami?

Sabina: Dejstvo je, da je George drug človek na odru kot doma. Ko je z orkestrom, se z njim nekaj zgodi, je kot v drugem stanju, v drugem svetu. Dirigiranje ni njegova služba, je del njega, tako strastno doživlja glasbo. Ko ga vidiš z orkestrom – naj bo na vaji ali koncertu –, je v sinergiji z njim, kot jata rib, ki usklajeno plava v isto smer. Kot umetnik je v neki drugi sferi, takrat je George maestro.

Doma pa je drugačen. Če pomislim, kdo je romantičen v najini zvezi, je to on. Zelo je povezan z otroki. Je predan družinski človek, intenzivno je sodeloval in pomagal pri vseh treh nosečnostih. Otroci so nad njim navdušeni. In ne boste verjeli: je tudi moški, ki zna vse popraviti. Kot kakšen MacGyver. Odličen je v vrtnarjenju, kuha marmelade, popravi vse doma, prebeli stene. Je pravzaprav skupek treh različnih moških v eni osebi.

Res pa je, da je včasih, kot marsikateri veliki umetnik, tudi težaven. Čas korone je bil precej naporen za večino umetnikov, saj kot zrak potrebujejo ustvarjanje, sodelovanje, druženje in nastopanje, vse to pa je čez noč izginilo s tega sveta.

Maestro, če se za trenutek vrnemo na začetek vaše kariere. Kako to, da ste se s starši iz rodnega Bejruta preselili v Ameriko? Ste veljali za čudežnega otroka, da ste že tako zgodaj začeli svojo glasbeno pot?

George: Zgodba mojega otroštva je pravzaprav žalostna, saj smo bili leta 1975 v Libanonu sredi državljanske vojne. Naša hiša je bila nekajkrat bombardirana, nekajkrat sem za las ušel smrti. Starši so zato sklenili, da je prenevarno ostati v Bejrutu, in smo emigrirali v Los Angeles. Mama je bila operna pevka, oče zdravnik. Talent za glasbo sem pokazal že pri treh letih, ko sem po posluhu na klavirju preigral slišane pesmi. Ja, na neki način so me res dojemali kot čudežnega otroka. Pri petih mi je mama dala violino, naj jo preizkusim. Imel sem dobrega učitelja in pri devetih sem zmagal na državnem tekmovanju, kar je bil velik uspeh. Doma sem bil že od malega v stiku z glasbo, ves čas sem jo poslušal. Mama je bila namreč profesorica solo petja, poučevala je na konservatoriju v Bejrutu. Tudi k nam domov so ves čas prihajali pevci na zasebne učne ure. Mama je poleg tega ustanovila lasten studio, kjer je poučevala 30 učencev.

Kdaj in zakaj ste se potem odločili za dirigentstvo? Začeli ste namreč z violino in klavirjem, kajne?

George: To je zasluga velikega maestra Lorina Maazela. Ko tvoj dar prepozna eden najboljših dirigentov sveta, je to res prava spodbuda. Videl me je dirigirati na tekmovanju v Pittsburghu in dejal mi je: »George, res bi moral postati dirigent, saj si naravni talent, samo nebo je meja.« Imel je dober nos in imel je prav, saj sem leto in pol pozneje postal številka ena na svetu – leta 1991 mi je mednarodna žirija kot prvemu Američanu v zgodovini enega najbolj cenjenih dirigentskih tekmovanj na svetu soglasno podelila veliko nagrado mednarodnega dirigentskega tekmovanja v Besançonu. Za ta nasvet sem se maestru velikokrat zahvalil. Ko sem bil šef dirigent Orkestra Slovenske filharmonije, smo ga tudi gostili z Newyorškimi filharmoniki in je bil iskreno vesel, ko je videl moj uspeh. Najino prijateljstvo je res čudovita zgodba.

Se spominjate svojega prvega stika s Slovenijo? Leta 2005 ste postali šef dirigent Orkestra Slovenske filharmonije.

George: Šef dirigent sem bil že v drugih državah, moje delo me je vodilo res po vsem svetu. Spominjam se, da sem nekega dne sedel na kavi v Parizu, ko me je poklic moj agent in me vprašal, kaj imam v načrtu naslednji dan. Ali bi morda šel v Slovenijo, ker se tam zanimajo zame. Seveda za Slovenijo še nisem slišal. Zakaj pa ne, sem si rekel, grem! Tako sem v Ljubljano prvič prišel leta 1998 kot gostujoči dirigent Slovenske filharmonije. Potem so me povabili še večkrat. Res sem užival v delu z orkestrom, država mi je bila všeč. Leta 2004 pa so me vprašali, ali bi postal šef dirigent. Ponudbo sem sprejel.

Kako pa ste tisti prelomni čas pri nas doživljali?

Ko sem prišel, sem bil presenečen, kako zelo prijazni so vsi okoli mene. Počutil sem se dobrodošlega. Tako vaša država kot filharmonija imata zares bogato glasbeno zgodovino: od Brahmsa, Paganinija, Beethovna, Haydna, Mahlerja ... Večina v orkestru je bila odprte glave. Vedeti je treba, da sem bil prvi tujec na položaju šefa dirigenta. Seveda se v svoji vlogi nisem želel preveč zblížati z glasbeniki. Moja vloga ni biti najboljši prijatelj, temveč biti prijazen do določene meje in biti profesionalen. Bistvo je v kakovosti glasbe. Pet let je bilo čudovitih – veliko smo naredili, ogromno prepotovali, bil je to čas velikih sprememb – Slovenija je postala del Evropske unije, vpeljal se je evro kot valuta ...

Letos boste desetič dirigirali tradicionalni Managerski koncert. Kako pa se je začelo vaše sodelovanje s koncertom, katerega poslanstvo je podpirati mlade nadarjene glasbenike?

George: Po nekaj letih v filharmoniji sem leta 2008 odšel iz Slovenije, a ohranil številna dragocena prijateljstva. Med mojimi najboljšimi tukajšnjimi prijatelji je bil znani odvetnik in velik zbiratelj umetnin, zdaj že pokojni Zvone Taljat. Večkrat me je gostil doma, mi pokazal svojo umetniško zbirko, obiskal sem njegov nasad oljk. Na nekem dogodku me je predstavil organizatorju koncerta Slobodanu Sibinčiču. Iz prijetnega pogovora z njim se je rodila ideja o sodelovanju na Managerskem koncertu leta 2013. Po naključju je prav takrat iskal novega dirigenta, ki bi nadomestil hrvaškega mojstra Vjekoslava Šuteja.

Z leti koncepta nisva spreminjala, sva pa dodajala vsebino. Pri koncertu namreč ne delujem le kot dirigent, pogosto tudi zaigram violino. Slobodan je zelo dobro glasbeno izobražen in ima dobre ideje glede programa in izvajalcev, čeprav ni profesionalni glasbenik. Takoj sva se ujela in najine diskusije so vedno zanimive, saj ga odlikuje veliko glasbenega znanja in široko poznavanje sveta.

Kot priznani maestro ste delovali na najpomembnejših glasbenih naslovih sveta, kako pa osebno doživljate vsakoletni prednovoletni dogodek?

George: Izredno veliko mi pomeni, da so me ljudje v Sloveniji vzeli za svojega. Zanje sem preprosto George. Čeprav nisem rojen v Sloveniji, sem že tako dolgo povezan s to državo, da se mi zdi, kot da sem domač. Sem del glasbene zgodovine naroda. Povsod po svetu tudi s ponosom povem, da živim v čudoviti deželi na sončni strani Alp! Najbolj pa je moje življenje seveda zaznamovalo srečanje s Sabino.

Pred tem sem živel deloma v Parizu, deloma povsod po svetu, zdaj pa sem se ustalil na prečudovitem Bledu. Ko imaš otroke, ti potrebujejo tudi očeta, mora biti prisoten. Nima smisla živeti ločeno in jih videvati le občasno. Tudi moja slovenščina počasi, a vztrajno napreduje. In obožujem vašo kulinariko, gibanic in kremnih rezin se ne morem prenajesti!

Sabina, usodno srečanje z Georgeem je popolnoma spremenilo tudi tok vaše kariere, kajne?

Sabina: Res je, ko sva se spoznala, sem delala v bančništvu. A od nekdaj sem velika ljubiteljica umetnosti. Ko sem v četrtem razredu prvič slišala Ravelov Bolero, sem se zaljubila v klasično glasbo. V povezavi z umetnostjo naju družijo veliko interesov. Na primer ljubezen do Shakespearja. Z Georgeem greva vsako leto kam gledat kakšno njegovo dramo. Sem tudi velika zbirateljica knjig.

Ko sem spoznala njegovega managerja, je bil tako navdušen nad mojo sposobnostjo organiziranja in managiranja, da mi je ponudil sodelovanje, in tudi George me je spodbujal k temu. Danes sem senior manager za glasbenike pri agenciji Robert Gilder & Co v Londonu in New Yorku. Ko sem sprejela to delo, sem postala tudi Georgeeva managerka. Tako lahko preživim skupaj veliko časa, skupaj potujeva in sodelujeva pri različnih projektih.

Ob treh otrocih in novem poslovnem izzivu pa ste se odločili nadgraditi tudi svojo akademsko izobrazbo.

Sabina: Res je, pripravljam doktorat. Ko sem se odločala za smer, me je zelo zanimala politologija – reševanje sporov in mediacija. Vendar so bili vsi študiji v tujini logistično predaleč, sploh z majhnimi otroki. Če bi živeli v Parizu, bi se vpisala na Sciences Po, vrhunsko šolo za politologijo. Na koncu sem se odločila

za IEDC na Bledu, ki bi jo priporočila vsakemu, ki želi poglobiti svoje znanje, saj imajo izjemno raznovrstne profesorje z vsega sveta. Moj DBA bo s področja ekonomije in umetnosti. Načenjam vprašanja umetniškega sveta, težave v njem in pripravo poslovnih modelov.

Pred nekaj leti ste ustanovili tudi svojo operno akademijo na Bledu, s kakšnim namenom?

Sabina: Bistvo naše akademije je prinesiti opero k ljudem. Namesto da ljudje potujejo na dogodek v operno hišo, opera pride k njim – na trge in druga odprta prizorišča v njihovem kraju. Na različne lokacije v Sloveniji želimo prinesiti poletni festivalski duh, kot ga imajo v Chicagu, New Yorku in Hollywoodu.

Na Pehlivanian operni akademiji na Bledu se izobražujejo tako pevci kot dirigenti. Vsako leto z udeleženci pripravimo eno celotno opero, slovenskemu občinstvu pa omogočimo, da v različnih mestih v enem večeru vidi in sliši razlike med posameznimi dirigenti in njihovo komunikacijo s pevci in orkestrskimi glasbeniki. K sodelovanju smo privabili odlične učitelje – na primer Janez Lotrič uči tenorje, pianistka Kristin Okerlund prihaja iz Dunajske državne opere, solo petje uči Valentin Pivovarov. Bled je kot lokacija popolna izbira, saj so tukaj živeli in ustvarjali že številni veliki možje, med drugim znani dirigent Carlos Kleiber.

George: Akademija je moj srčni projekt, doživljam jo kot svojega otroka. Naredil sem jo za svoje dirigente, ker se morajo naučiti dirigirati tudi opere. Že 30 let vodim mojstrske tečaje za dirigente za simfonični orkester po vsem svetu, bodoče dirigente pa poučujem tudi na Pariškem glasbenem konservatoriju (Conservatoire national supérieur de musique et de danse de Paris) in na konservatoriju Katarina Gurska v Madridu. Ko sem bil mlad, so bili na voljo samo mojstrski tečaji, pa še ti so bili bolj tekmovalne narave. Jaz na akademijo povabim dirigente in jim dam možnost za izobraževanje. Med delom postanemo velika glasbena družina. Vsi si med sabo pomagajo, saj tu ni tekmovanja. In v takem vzdušju se kalijo odlični talenti, rodijo čudovita sodelovanja.

Kakšni so odzivi na akademijo in kako se razvija?

Sabina: George si je vedno želel vračati dobra dejanja, saj je bil tudi sam v svoji karieri deležen veliko podpore. Prvo leto akademije je bilo v času korone. Zaradi vseh omejitev nam je bilo zelo težko. Hkrati smo poslušali profesionalne pevce in glasbenike, kako trpijo zaradi pomanjkanja vaj in nastopov. Tako smo prvo leto 2019 sodelovali le s slovenskim orkestrom in slovenskimi talenti, enako tudi naslednje leto. Nato pa smo 2021 odprli vrata proti Balkanu, od koder je prišlo približno 30 kandidatov.

George: Orkester je vedno isti – sam sem ga ustanovil in imenuje se Slovenian Festival Orchestra, v njem so mladi profesionalni glasbeniki. Poletna akademija traja približno mesec dni, konča se z desetdnevno turnejo po Sloveniji. Koncept je torej, da vadimo in se učimo približno od 23. julija do 4. avgusta, nato pa nastopamo.

Sabina: Prihodnje leto pripravljamo La Boheme. V dosedanjih petih letih smo predstavili Figarovo svatbo, Seviljskega brivca, Carmen in Traviato. S ponosom povemo, da nas je poslušalo že 10.000 ljudi, in tako smo izpolnili naš namen – pripeljati opero k ljudem. Namesto da bi obiskovalci morali na predstavo hoditi v Ljubljano ali Maribor, se mi odpravimo na turnejo. Za poslušalce je zanimivo zato, ker gre za koncertno uprizoritev opere. Torej brez ponovitev, z zamenjavo izvajalcev posameznih vlog. Tudi dirigent se lahko med izvedbo menja.

Za izvajalce je izredno pomembno tudi mreženje – spoznajo kolege, si medsebojno pomagajo.

Maestro, celotna ideja za operno akademijo na Bledu je posvečena tudi spominu na vašo mamo, saj je imela velik vpliv na vas, kajne?

George: Moja mama je bila zelo pomembna za armensko izseljensko skupnost, neke vrste Maria Callas izseljenih Armencev. Bila je moj najpomembnejši navdih in vpliv za to, kar sem danes. Ko sem vadil ali nastopal z violino, me je vedno spremljala na klavirju. Podpora torej ni bila samo čustvena, bila je tudi praktična. Prav tako sem z mamo že kot otrok veliko potoval po svetu na njene nastope. Na majhnega fanta je to pustilo velik vtis. Še danes, ko dirigiram opero in opazujem pevce, v njih vidim svojo mamo. Zelo dobro se spominjam njene tehnike petja, dihanja, prehodov ... Bila je vrhunska izvajalka. Prav tako pa je treba omeniti, da je bila v šestdesetih, sedemdesetih letih pionirka v združevanju zasebnega življenja z materinstvom in umetniške kariere. Takrat je bilo to v Libanonu skrajno neobičajno.

Glede na to, da ste že poklicno ves čas obdani z glasbo, me zanima, kakšno glasbo pa najraje poslušate zasebno. Ali morda najbolj uživate v tišini?

George: Ne, tudi zasebno v glasbi neizmerno uživam in poslušam različne zvrsti. Ob jazzu se rad sproščam. Za zabavo pa je odlična balkanska glasba, o kateri se želim več naučiti, saj me malo spominja na armensko. Ustreza mojim koreninam, asociira na gostoljubje, zabavo, prijatelje, kulinariko. Tudi moja mama je bila zelo gostoljubna, doma smo vedno gostili veliko ljudi. To tradicijo s Sabino nadaljujeva tukaj na Bledu. Sabina odlično kuha, včasih pa kuhalnico v roko vzamem tudi jaz. Znan sem po svojih rižotah in paelli, najraje pa pripravljam baklave po maminem receptu.

Boste tudi svoje otroke usmerili v glasbo? Si želite, da bi šli po vaši poti?

George: Predvsem si želim, da bi bili srečni in izobraženi. Mislim, da bi morali vsi otroci priti v stik z glasbo, saj je to dobro zanje, ne verjamem pa v siljenje otrok, da postanejo glasbeniki. Mislim, da se mora zgoditi naravno, če je to nekaj, kar si želijo početi. Če se bodo moji otroci odločili, da želijo resno nadaljevati glasbeno kariero, bom seveda zelo vesel in jim bom po najboljših močeh pomagal. Silil jih pa ne bom.

Na kariernem področju se, kot kaže, odlično dopolnjujeta. Kako pa je s hobiji, športi, rekreacijo – kaj najraje počnete v prostem času?

Sabina: Verjetno ste opazili našo psičko Belo? No, tudi zaradi nje moramo velikokrat na Stražo, ki je zame vrh z najlepšim razglediščem nad jugovzhodno stranjo Blejskega jezera. Sama obožujem hribe in gore. To je moja terapija.

George: Jaz pa sem strasten golfist, igram že 30 let. Takoj ko smo se preselili sem, sem zaprosil za članstvo v Golf klubu Bled in vsi člani družine so se pridružili.

Za konec me seveda zanima še, kako gledate na prihodnost Managerskega koncerta, ki ste mu zvesti že toliko let.

Sabina: Ideja za Managerskim koncertom je resnično plemenita in edinstvena, na vsakem koraku se čuti, da gospod Sibinčič to počne iz srca, s pravimi nameni.

George: Pomoč mladim glasbenikom je točno to, kar tudi sam počnem že 25 let. Slobodan prireja koncert že 30 let in z mojimi 10 leti sodelovanja letos skupaj praznujeva res veličastni obletnici. Zaradi najine romantične zgodbe pa je koncert za naju oba s Sabino seveda vsako leto prav poseben jubilej.

Barbara Reya

Značajska značilnost Slovencev je, da stavijo na dolgoletna prijateljstva, znanstva in poslovna sodelovanja. Zato predvidevam, da bo Managerski koncert obstajal še dolgo in jaz z njim. Zlahka si predstavljam, da bom čez nekaj let stal na odru skupaj s katerim od svojih otrok.

ZAUPANJE IN POVEZOVANJE STA KLJUČ ZA RAST IN USPEH

Tomaž Grdin

Petra Kancler

Marta Kelvišar je že polnih devet let direktorica hitro rastočega črnomaljskega podjetja Adria Dom. Velja za vizionarsko managerko, ki vodi, posluje in živi z zgledom. Je karizmatična, odločna ter ima neverjetno energijo in pogum, s katerima je podjetje popeljala do slovesa v svetu priznanega narekovalca smernic na področju mobilnih in modularnih hiš ter šotorov. Kelvišarjeva postavlja trajnostne strategije tako za podjetje, zaposlene kot celotno družbo in hitro prepozna, katere inovacije so potrebne za razvoj, o njenem poslovnem uspehu pa so zgovorne predvsem poslovne številke.

Ob podelitvi priznanja managerka/manager leta so vas opisali kot poslovno voditeljico, ki pri obljubah pritiska na zavoro in pri dejanjih dodaja plin; ker ste prepričani, da so poslovni voditelji uspešnejši, če dajo več, kot obljublajo ...

Zame je to prava pot. Samo z dejanji se lahko povežeš z ljudmi, da ti zaupajo. Zaupanje pa je tisto osnovno lepilo, s katerim gradiš, in ko z ljudmi razviješ medsebojno zaupanje, imaš vse. Takrat so zaposleni sposobni prevzemati tudi odgovornost. In če prevzemamo odgovornost, če stojimo za svojimi dejanji, imamo moč, cilje in vizijo. Tudi v poslu se je treba z ljudmi, s katerimi delaš, povezati, postati eno. Zame kot vodjo pa je ključno, da verjamem v zaposlene in da oni verjamejo vame – predvsem zaradi mojih dejanj, ki velikokrat tudi presežejo dane obljube in dajo veliko več.

Govoriva o vrednotah v poslu. Kako sami doživljate trenutni sistem vrednot v Sloveniji in nasploh v svetu?

Zdi se mi, da so trenutno v ospredju tiste vrednote, ki si jih ne želimo, pa so vseeno med nami. Svet je zastal v krizi morale in ravno zaradi tega bi pozitivne vrednote morali izkazovati pred-

vsem tisti, ki naj bi predstavljali družbo: politiki, gospodarstveniki, izobraževalci in navsezadnje vplivneži, ki imajo med mladimi še največji vpliv. Vendar že pri naših politikih vidimo, da o vrednotah pridigajo s figo v žepu. In zakaj bi se potem teh vrednot držal navaden državljan? Tako se podira in v krogu obrača naš sistem, in dokler ne bomo trčili ob dno, ne bomo mogli začeti znova. A na srečo ni vse tako črno, še so dobri ljudje, ki nosijo upanje s svojimi vrednotami. Nekaj takšnih je tudi v poslu. Menim, da so ravno vrednote tiste, ki imajo v poslu močno povezovalno vlogo. Če si pri njih konsistenten, jih živiš in udejanjaš, jih s svojimi dejanji in zgledom prenašaš naprej. Ko je vodja oziroma vodilni kader v ravnovesju, iskren do sebe in do drugih, zaposleni to čutijo in mu tako tudi vračajo, mu sledijo. V podjetju Adria Dom smo po letu 2018, po nekajletni rasti, skupaj s sodelavci postavili ključne vrednote: odgovornost, zavzetost, sodelovanje, timsko delo, kakovost in inovativnost ter ponos. Na teh temeljih smo se lotili tudi sistematičnega izobraževanja vodij. Spoznali smo, kako pomemben je socialni dejavnik in vključenost ljudi za doseganje zavzetosti zaposlenih ter kako je predvsem pomembno, da sledimo svojim vrednotam.

Za inštrument v mladosti nisem imela priložnosti, ukvarjala sem se z drugačnimi opravili, ki so bila bližje naravi. Sem pa zato vse tri otroke k temu spodbujala, ob njih na novo spoznavala glasbo, jo poslušala z drugačnimi ušesi in z njimi glasbeno rasla.

Kot ena redkih managerk stavite na t. i. vitkost podjetja. Nimate tajnice in je nikoli niste imeli. Kako to?

V podjetju ves čas vpeljujemo sodobne procese v naše delo, ki po eni strani večajo učinkovitost in po drugi zadovoljstvo zaposlenih. Takšen proces je tudi vpeljevanje koncepta vitkosti med zaposlene. S tem poskušamo učinkovito odstranjevati potrato oziroma tisto, kar ne prinaša vrednosti v delovnem procesu, hitreje rešujemo probleme in neposredno razvijamo ljudi. In če velja za vse zaposlene, velja tudi zame. To se mi zdi samoumevno, tako da nikoli nisem niti razmišljala o tajnici. Želim biti bližje ljudem: tako imam boljšo realno predstavo o dogajanju, sem bolj organizirana, operativna, hitreje se odzivam in navsezadnje bolj čutim svoje delovno okolje. Tako je tudi zaposlenim lažje priti do mene.

Vaši zaposleni vas vidijo kot spoštljivo, načelno in brez predsodkov, ciljno usmerjeno, ki upošteva mnenje drugih. Odlikuje vas kreativno razmišljanje, ste izjemni v postavljanju strategij in trajnostnih ciljev. Kako pa bi se opisali sami?

Sem zelo energična, delam s strastjo in znam navdušenje prenesti na druge. Mislim, da je to ključ do uspeha: da si dovolimo kreativnost, ustvarjanje, spremembe v poslovnih idejah in modelih ter tudi napake. V našem podjetju jih vedno dovolimo, vendar se je iz njih treba učiti. Če se iz napake nekaj naučimo, ni več napaka, ampak učna lekcija. Rada poslušam mnenja drugih, ne govorim prva, raje zadnja. Želim si ustvariti mnenje, ne da bi s svojim mnenjem okužila navzoče. Včasih sem bila močno ciljno usmerjena. Danes mi je pomembnejša pot. Modrost se mi zdi postavljanje pravih vprašanj. S pravimi vprašanji dobimo odgovore na naše dileme, saj smo mi sami tisti, ki o tej temi največ vemo. Uživam v razvoju in napredku drugih, rada imam napredek, drugačno razmišljanje in rada razmišljam zunaj okvirov. Namesto ovir vedno vidim priložnosti.

Zaupajte nam kaj o sebi osebno, od kod prihajate, kako ste odrasli, kaj so vam na pot dali vaši starši.

Moja zgodba ni spektakularna, kot bi morda kdo mislil. Odraščala sem na kmetiji v bližini Novega mesta. Od šole do doma sem imela sedem kilometrov. Velikokrat sem zaradi slabih avtobusnih povezav vsaj v eno smer pešala, to mi je

dalo disciplino in vzdržljivost. Danes svojo izkušnjo s trdim delom razumem kot privilegij. Zaradi tega sem preprosta, delovna in radovedna. Vse to sem prenesla v odraslo življenje. Danes tako tudi vem, da te ne determinirajo dednost, okolje, čas, ampak se sam. S svojimi prepričanji, umom in energijo. Poleg delovnih navad sem pridobila tudi druge vrednote: vztrajnost, iskrenost, poštenost in pogum ter se naučila ljubiti in spoštovati naravo. Pridobila sem zavedanje, da ima vsak cikel »od setve do žetve« svoje zakonitosti ter da »priložnost zamujena ne vrne se nobena«. S to zavestjo delujem tudi na poslovnem področju.

Pa ste od nekdaj vedeli, da si želite postati managerka? Kakšna je bila vaša študijska in poklicna pot?

Moje otroške sanje so bile drugačne, želela sem delovati na področju geodezije, a sem se na koncu vseeno odločila za ekonomijo, ker sem že takrat znala dobro gospodariti in organizirati. Želela sem se tudi čim prej osamosvojiti, služiti svoj denar, zato sem se odločila za študij ekonomije ob delu. Ni bilo najlažje, a bila je potrditev, da zmorem – tudi včasih premikati gore. Imela sem dva majhna otroke, študirala sem ponoči, ko sta spala. Ko me nekaj zanima, se tega strastno lotim in premagam še tako veliko oviro. Tako sem se naučila biti še bolj vestna, učinkovita in organizirana. Vsak korak v življenju ima svojo lekcijo, če smo jo le pripravljeni uvideti. Po formalni izobrazbi sem tako univerzitetna diplomirana ekonomistka in pooblaščenca ocenjevalka vrednosti podjetij. Zamenjala sem devet služb. Ko mi neko delo ni bilo več v izziv, sem ga zamenjala oziroma me je življenjska pot kar sama pripeljala do nove preizkušnje. S podjetjem Adria Dom sem se tako v sklopu nekega drugega poklicnega izziva srečala že prej. Kot nekdanja bančnica sem – 18 let pred zaposlitvijo v trenutnem podjetju – neželeni rudnik v zapiranju edina podprla s financiranjem. Verjela sem v vizionarsko zgodbo o rudniški površini v Črnomlju, da bo z ureditvijo industrijske cone omogočila potencial za razvoj novih podjetij. Danes na tem mestu stoji tudi podjetje Adria Dom in gre za največjo industrijsko cono v Beli krajini. Moja poklicna pot mi je torej v življenju ponudila veliko lekcij, zato tudi mlajšim sodelavcem vedno svetujem, naj opravijo vse, kar od njih pričakujejo – oziroma naj presenetijo in opravijo še malce več od pričakovanega. Verjamem namreč, da je vsak svoje sreče kovač.

Kaj menite, kaj naredi dobrega voditelja?

Po mojih izkušnjah so ključni ambiciozni cilji, energija tima, dobra komunikacija, vizionarski pogled daleč v prihodnost, avtentičnost in skupne vrednote. Dober voditelj iz dneva v dan raste, se uči in razvija – ne pozna stalnice, spremembe so njegov zrak, ki ga diha. Posluša, sočustvuje, dovoljuje napake, je odločen v kriznih trenutkih, sledi dobrim zgodbam, prevzema odgovornost. Če želiš dobro voditi, moraš voditi z zgledom, bolj z dejanji kakor s samimi besedami. V prihodnje se mi zdi, da bodo pri vodenju še bolj izstopali predvsem čustvena inteligenca, kritično razmišljanje in ustvarjalnost. Prihodnost vidim v podpiranju in mentorstvu bodočih vodij, a tega se je treba zavedati že danes.

Če je nekatera podjetja korona ustavila, je vam dala zalet. Takrat ste po desni prehiteli vso konkurenco, ki je ustavila stroje, proizvodnjo, Adria Dom pa je ustvarjala in razvijala nove produkte.

Med epidemijo res nismo počivali, pač pa smo v duhu Darwinove misli, da uspe preživeti samo tistim, ki so se sposobni hitro odzvati na spremembe in se jim prilagoditi, pospešeno iskali nove rešitve in inovacije: gradili okolju prijazne mobilne hišice, ki jih je potreboval trg zunaj našega domicilnega trga. Bili smo na vrhuncu sezone in naredili smo vse, kar je bilo v naši moči, da zaščitimo zdravje in ohranimo delo. Razvili smo nekaj novih produktov in se s prodajo tudi preusmerili na severne trge. Iz tega smo se naučili, da za nas ni preprek. Če pa so, jih premagamo skupaj kot ekipa. Pomembno se mi zdi, da ne iščemo izgovorov, ampak rešitve.

Vaše mobilne hišice navdušujejo tudi v tujini, kjer veljate za narekovalca smer-nic. Kaj menite, da vas dela tako uspešne?

Uspešne nas delajo naši ljudje, naši zaposleni. Njihova energija, zavzetost, ambicije in predvsem pogum, ki ga nosijo v sebi. Ljudje so pripravljeni na razvoj, želijo rasti in se razvijati. To so pokazale tudi naše raziskave zavzetosti, v katerih smo ugovorili, da se 97 odstotkov ljudi želi razvijati in prispevati k rezultatu podjetja. Rada pa rečem, da je pri naših ljudeh ključno še nekaj, česar te ne more nihče naučiti. Kreativnost in inovativnost. To dvojce se mi zdi, da dviguje vse skupaj na še višjo raven in pomembno vpliva na razvoj podjetja. To je tudi tisto, po čemer se ločimo od konkurence. Zaradi zaposlenih so naši izdelki, mobilne hišice, šotori in modularne hiše, tako visoko kakovostni, trendovski, dizajnerski in trajnostni. Po drugi strani pa se mi zdi, da dobro poznamo kupčeve potrebe, iz katerih tudi izhajamo. Inovativne izdelke tako vedno razvijamo z mislijo na troje: na kupca oziroma uporabnika, družbo in okolje. V razvoj veliko vključujemo tudi oblikovalce, inštitucije znanja, fakultete ter tako iščemo dodatno mnenje in znanje. Prijavljamo se na razvojne projekte, da smo pripravljeni na trende, predvsem na trajnost, ki je trenutno izredno pomembna tudi pri kupcih.

Veliko vlagate v tehnološko opremo, digitalizacijo proizvodnje z digitalnim dvojčkom in vodenje delavcev s pametnimi urami, kar je skokovito povečalo produktivnost in vam obenem prineslo nagrado GoDigital za digitalni dvojček kot najboljši slovenski digitalni projekt.

Že pred osmimi leti je bila to naša vizija, nagrada GoDigital pa je bila poleg izboljšanih rezultatov le še potrditev prave odločitve. Želeli smo, da bi naše delavce skozi proizvodne operacije vodili s pametnimi urami in računalniškim programom, ki bo optimiziral proces in njihovo delo – torej pokazal, kdo glede na matriko usposobljenosti najbolje opravi določeno delo. Če je bil projekt na prvi pogled videti zlahka uresničljiv, to ni bil. Bil je izredno zahteven, a smo ga po dobri razčlenitvi in vključevanju ljudi uspešno integrirali. Marsikomu se zdi, da je digitalizacija zgolj tehnološki proces, a je mnogo več. Precej več je bilo dela z ljudmi kot s samo tehnologijo. Že v začetku je bila pomembna dobra komunikacija, razlaga in utemeljitev, zakaj smo sploh šli v ta proces in kako bodo tudi zaposleni s vključenostjo prispevali k boljšim rezultatom. Zaposleni so pametne ure, ki komunicirajo z računalniško aplikacijo za simuliranje realnega procesa, zelo dobro sprejeli, z žarom in ponosom so se fotografirali z njimi, da bodo lahko tako pomagali pri razvoju.

Po mojem mnenju so investicije prvi pogoj za dober posel – dobri rezultati so brez lastnega vložka zelo težko dosegljivi, zato ogromno vlagamo v tehnološko opremo, jo ves čas nadgrajujemo in smo v koraku s časom, zagovarjamo tudi vlaganje v raziskovalno-razvojno dejavnost. Samo lani smo za razvoj 37 novih produktov namenili 2,1 milijona evrov. Še najpomembnejše pa se nam zdi vlaganje v ljudi in tudi trajnost. Smo samooskrbni z elektriko, dobavitelji so 90-odstotno lokalni oziroma slovenski, zmanjšali smo proizvodni ogljični odtis, naši izdelki so od 80- do 90-odstotno razgradljivi.

Ste zgledna direktorica, ki poslovanje gradi na temeljih vseživljenjskega učenja, in to kažete z zgledom tako, da vsako leto postavljate razvojne cilje in hkrati poskrbite, da rasteta in se razvijata tudi vaš tim in lokalno okolje.

Rast in razvoj sta zame izrednega, če ne največjega pomena. Ko rastemo, dosegamo višje cilje, postajamo večji in pomembnejši ter tako spoznavamo same sebe, se odkrivamo na novo in širimo obzorja tako posameznikov kot ekipe ter samega podjetja. Vsak, ki je vključen v naš tim, to ve, in še več, s tem živi in tako deluje. Vsem članom mojega tima je razvoj pomemben, kot je meni – to nas druži, motivira in vleče naprej. Prednost mojega tima pa je tudi v njegovi raz-

Tadej Majhenič

ličnosti. Okoli sebe sem zbrala toliko različnih značajev z različnimi lastnostmi, različnimi vlogami in različnimi pogledi na svet. Zdi se mi, da nas to bogati in sočasno spodbuja k razvoju – drug od drugega se učimo. Moja naloga vodje pa je, da jim ta razvoj omogočim in omenjene razlike svojega tima postavim v okvir, sistem, a sočasno tej različnosti pustim dihati in leteti.

Adria Dom veliko pozornosti namenja tudi podpiranju lokalnega okolja, Bele krajine. Ves čas svojega obstoja podjetje sodeluje v dobrodelnih projektih in podpira dogajanje v okolju. Pomagali smo pri potresu v Petrinji, prav tako sponzorska sredstva namenjamo raznim društvom in športnim ekipam, kot so recimo Kolesarski klub Adria, Košarkarski klub Kolpa iz Črnomlja in več kot 20 lokalnih gasilskih društev, Rdeči noski, kulturna društva, pa tudi obetavnim posameznikom s kulturnega in športnega področja. Na ta način pomagamo razvijati okolje, ki je decentralizirano, a tako posebno, drugačno, lepo in samosvoje. S tem ko pomagamo in podpiramo druge, pa predvsem rastemo in se razvijamo tudi mi.

Za ženske na vodilnih položajih se zmeraj postavlja vprašanje, kako jim uspe uskladiti službo in zasebno življenje. Ko vas poslušam, se mi zdi, da zmorete vse in še več. Kakšen je vaš recept?

Že na začetku vas moram razočarati, da recepta ni. Vse izhaja iz posameznika. Smo ustvarjalci svoje sreče, načrtov, prihodnosti, poti – s svojo energijo, umom, znanjem, delom in prepričanju. Veliko svojega časa sem namenila svojemu razvoju, osebnostni rasti, krepitvi razmišljanja, učenju organizacije, torej ureditvi temeljev, da lahko zdaj gradim na njih in da mi lahko vse to uspeva. Že kot majhna sem vedno želela napredovati, rasti, se razvijati, a nikoli po položajih, raje po kompetencah in znanju. Sem zelo vedoželjnega duha. Veliko je stvari, ki jih želim odkriti, preizkusiti, se z njimi seznaniti prvič in na novo. Vedno sem želela veliko dati družbi, a hkrati sem si želela veliko družino.

Verjetno sta bili obe želji tako močni, da sem se naučila krmariti med razburkanim morjem in varnim pristanom. Urejen urnik, tako poslovno kot osebno, prenese vse, le držati se ga moramo in ga tudi dobro zastaviti. Kljub zahtevni službi in večji družini si znam vzeti čas zase, za telovadbo, druženje, izlete v naravo, kolesarjenje – tako delam že 30 let. Če ne spoštuješ samega sebe, boš težko spoštoval druge in našel osebno srečo. In to te potem spremlja povsod – tako v osebnem kot poslovnem življenju.

Kako poteka vaš delovni dan?

Zgodaj vstanem, saj do službe vsak dan v eno smer prevozim 47 kilometrov. Vožnjo poskušam kar se da izkoristiti, zato vmes poslušam podkaste. Dvakrat na teden se odpravim na jutranje sestanke v proizvodnjo. Sestanki so tehnične narave in na njih večinoma poslušam, a zaposlenim dajem jasno sporočilo: tukaj sem za vas. Nato me čakajo še drugi sestanki, bodisi z zunanjimi partnerji bodisi notranja srečanja s sodelavci, na katerih se veliko pogovarjamo, izmenjujemo mnenja in iščemo rešitve. Nekaj časa namenim tudi komunikaciji po elektronski pošti. Domov grem ob normalni uri, redkokdaj preživim ves dan v službi, izjema so službene poti. Sem mnenja, da večino časa lahko delamo normalne delavnike, če smo le dobro organizirani in imamo pred sabo jasne cilje. Doma telefona ne izklopim. Tudi na dopustu ne. Prav tako spremljam službeno e-pošto. Delo je vedno z mano, toliko sem se že natrenirala in utrdila, da znam loviti ravnesje. Znam reči stop in odložiti službo, ko je to potrebno.

Kako pa se spopadate s stresom, ki je v natrpanih urnikih verjetno največji sovražnik novodobnih managerjev?

Zagotovo se srečujem s stresom, a nikakor ni moj sovražnik. Je pokazatelj, da mi je mar in da stvari niso samoumevne, ampak se je za vsako sekundo dneva treba boriti. Stresa je pri meni z leti, izkušnjami in širšim znanjem zmeraj manj, a občasne stresne situacije premagam z meditacijo, glasbo, branjem. Veliko tudi poslušam podkaste in razmišljam o povedanem, življenjskih modrostih in besedah. Yuval Noah Harari je v zadnjem času avtor, ki ga veliko berem in poslušam ter tudi z njim rastem. Izredno rada ustvarjam, se umetniško izražam in tako puščam težje situacije za sabo. Lotila sem se oblikovanja izdelkov iz kamna. Kamen mi je všeč, ker ga je oblikovala narava. Rada imam, ko mi spregovori. Sprostitev se poskušam tudi z druženji, kulinariko in pripravljanjem hrane, rada gostim pri sebi doma, moj hobi je tudi liofilizacija. Veliko vrtnarim in v zemlji puščam napetosti, a hkrati skrbim za svoje zdravje in dobro počutje. Za sprostitev obožujem tudi kolesarjenje, med katerim rada srečujem ljudi, nabiram zelišča.

Kreativnega zaleta vam res ne manjka. Kakšen pa je vaš odnos do glasbe, katera zvrst vam je najbližja?

Glasba je zame sprostitev, motivacija in zdravilo. Že vse življenje se obračam k njej, najraje v napetih in težjih situacijah. Rada imam glasbo šestdesetih let, popevke, fascinira me zgodba Avsenikov: njihov entuziazem in ljubezen do glasbe. Rada imam slovensko glasbo, med drugim so mi všeč Jan Plestenjak, Nina Pušlar, Maraaya. V kakšnih izmed njihovih pesmi najdem sebe, svoj jaz, zgodbe iz življenja in navsezadnje svoje misli. Med tujimi glasbeniki mi je daleč najbolj pri srcu Celine Dion, z njeno pesmijo I'm alive pa se identificiram: to sem jaz in predvsem moj odnos do življenja, ki ga imam rada. Poslušam tudi klasično glasbo, ki me umiri, in tujo pop glasbo, predvsem iz osemdesetih let.

Morda igrate kak inštrument?

Za inštrument v mladosti nisem imela priložnosti, ukvarjala sem se z drugačnimi opravili, ki so bila bližje naravi. Sem pa zato vse tri otroke k temu spodbujala,

ob njih na novo spoznavala glasbo, jo poslušala z drugačnimi ušesi in z njimi glasbeno rasla. Vsi trije so dobri glasbeniki, a se nobeden z glasbo ne ukvarja profesionalno, saj so karierno čisto v drugih vodah: v medicini, matematiki in veterini. Sama sem si od nekdaj želela igrati kitaro, saj je v njej nekaj nežnega, a hkratio odločnega, in verjamem, da nekoč, ko bom imela malce več prostega časa, poprimem tudi za njene strune.

Po vsakem mejniku, vsaki lovoriki je umestno vprašanje o novih izzivih – kje vidite svoje poslanstvo v prihodnosti?

Sem človek, ki sprejema vse, kar življenje prinese, predvsem nove izzive, ki me oživijo in dajo neki drugačen zagon, ki ga spoznavam na novo. Nikdar nisem delala zaradi nagrad, lovorik ali mejnikov, še najmanj, da bi me kdo opazil ali cenil. To mi ni pomembno, zame so pomembni ljudje, ki me spremljajo na moji poti, moja ekipa, ki si jo med tem potovanjem ustvarim. In če se bomo znali razvijati kot ekipa s skupnimi cilji, poslanstvom in interesi, imamo pred sabo še veliko izzivov. Zagotovo so moj izziv mladi. Nekoč bi s svojim zgledom, znanjem in izkušnjami rada vplivala na mlade in jim z mentoriranjem pomagala pri ustvarjanju njihove poslovne poti. V zadnjem času od mladih študentov prejemam številna vprašanja o poslovnih temah in to mi srce polni z radostjo ter daje potrditev, da želim to nadaljevati in pustiti nekaj za sabo.

HRASTNIK1860
MEMBER OF VAIDER GROUP

PLATINUM Top 1%
2023
ecovadis
Sustainability
Rating

Steklarna Hrastnik je ponosni prejemnik **platinastega EcoVadis priznanja**. S tem se v steklarski industriji zasluženouvršča med **TOP 1 %** podjetij z vidika trajnosti.

info@hrastnik1860.com www.hrastnik1860.com

TREBA SI JE ZAUPATI IN VERJETI V USPEH

Juže Suhadolnik

Petra Kancler

Mag. Anita Stojčevska je brez dvoma ena najvplivnejših žensk v poslovnem svetu pri nas. Ima močno finančno ozadje, saj je del SKB banke že od leta 1995. Od leta 2019 je glavna izvršna direktorica SKB banke in članica upravnega odbora SKB banke. Imela je privilegij delati v mednarodnem okolju, kar ji je dalo neprecenljive izkušnje in jo oblikovalo v spretno, racionalno in k rezultatom usmerjeno managerko z dobrimi komunikacijskimi, pogajalskimi in odločevalskimi sposobnostmi. Profesionalnost, poznavanje bančnega poslovanja, zavedanje o tveganjih in močna osebna etika so njene glavne odlike.

Pohvalite se lahko z resnično bogato, skoraj tridesetletno kariero v bančništvu. V vaši branži prav pri vrhu ne vidimo veliko žensk. Če se ozrete na svojo poslovno pot in izkušnje, kaj bi dejali, kako gredo skupaj ženske in bančništvo?

Po eni strani je bančništvo ženski posel, saj v zaposlitveni strukturi ženske prevladujejo. Ko pa pogledamo strukturo najvišjega posloводства v bankah, jih je v njem manj. Tam je več moških, kar pove, da se je ženskam težje prebiti v sam vrh. V SKB banki je razmerje drugačno. Upravni odbor šteje sedem članov, od tega smo štiri ženske. Na ravni srednjega managementa imamo okoli 66 odstotkov žensk, v celotni strukturi pa približno 70 odstotkov

žensk. V SKB banki stremimo k uravnoteženemu zastopanju obojih, ne samo po spolni raznolikosti, ampak tudi glede nabora znanja, izkušenj, kompetenc in potenciala za razvoj.

Kako bi se opisali z nekaj besedami?

Odgovorna in poštena, predana in empatična, strokovna in odločna.

Kaj bi navedli kot svoje atribute? Katere so po vašem mnenju tiste strokovne in osebnostne kompetence, ki so vam omogočile poslovni uspeh?

Vedno pravim, da je treba do vrha prehoditi veliko stopnic. Včasih je treba stopiti tudi kakšno stopnico nazaj, da bi potem prišel na vrh. Samo vodenje zahteva veliko volje, energije, znanja, vztrajnosti, potrpežljivosti, vizionarstva in pokončnosti. Hkrati moraš to, kar delaš, imeti rad in verjeti vase. Vsekakor pa uspeh ni odvisen samo od enega človeka. Imela sem srečo, da mi je na moji poslovni poti stalo ob strani in verjelo vame veliko nadrejenih, mentorjev in sodelavcev, ki so me usmerjali in mi pokazali smer, da sem spremenila določena vedenja ... Poleg tega je izredno pomembna tudi ekipa ljudi, ki se medsebojno podpirajo v dobrih in slabih časih.

Med kulturo, športom in poslom je mogoče potegniti številne vzporednice. Na primer, da nikoli ni dovolj samo talent. Brez trdega dela tudi ni mogoče dosegati vrhunskih rezultatov, prav tako potrebuješ ekipo ljudi, ki ti stoji ob strani, da lahko razviješ svoj potencial.

Katere veščine so tiste, ki jih mora uspešen vodja stalno razvijati, da ostane v poslovni kondiciji?

Svet se hitro spreminja, zdaj še hitreje, kot smo bili navajeni v preteklosti. Vsak mora poskrbeti za osebno in poklicno rast, samoiniciativno vlagati v znanje, pridobivanje novih kompetenc, se znati prilagajati spremembam in izkazovati ustrezno mero odpornosti. Spremembe zahtevajo veliko energije, so stresne, zato je treba znati obvladovati stres in ostati motiviran v času negotovosti. V nas so uprte tudi oči naših sodelavcev in kot vodje smo jim zgled. S tem ko se vodja trudi za svojo osebno rast, kot vzornik spodbuja osebno rast tudi pri zaposlenih. Po drugi strani pa nas ravno zaposleni spodbujajo k izstopu iz cone udobja in spremembi našega načina vodenja in ravnanja. To je zdravo sodelovanje, spoštovanje in zagotavljanje medsebojne rasti.

Kakšen bi bil vaš nasvet slovenskim managerkam?

Zavedati se je treba, da se da – če želiš in imaš voljo. Na poti do vrha je ključno imeti znanje, biti predan delu, sodelovati, imeti pogum in strast do tega, kar počneš, ob tem pa moraš biti tudi vztrajen, predan in moraš verjeti vase.

Prav ekipa in dobri medsebojni odnosi so najpomembnejši. V življenju štejejo le skupne zmage in ne zmage posameznikov, zato je pri vodenju ljudi ključno izbrati prave zaposlene, jih postaviti na prava mesta, uskladiti pričakovanja, jih motivirati, jim pomagati pri poslovnem in osebnem razvoju ter jim dati dovolj svobode, da lahko izkoristijo svoje potencialne.

Pomembno je tudi mreženje – ne le znotraj organizacije, v kateri deluješ, ampak tudi zunaj službenega okolja. Tako dobiš širši pogled, si širiš poznanstva in deliš izkušnje, spoznaš drugo okolje. To je pomembno tudi zaradi mentorstva – imaš nekoga, ki ti lahko pomaga, ko se srečaš z izzivom. Zaradi hitrih

sprememb se mi zdita pomembni vrline prilagodljivost in odpornost. Izredno pomembna je tudi čustvena inteligenca, saj smo ženske bolj empatične od moških. Razumeti in upravljati moramo lastna čustva, hkrati pa moramo sočustvovati z drugimi. Včasih nastanejo tudi težje situacije, takrat je treba znati pristopiti in pomagati. Naš pogled naj bo usmerjen naprej, v prihodnost, in znati moramo prepoznati priložnosti.

Glede na tuje lastnike, s katerimi sodelujete, poznate način delovanja in korporativno kulturo tujih podjetij. Kje so po vašem mnenju glavne razlike in podobnosti med slovenskimi in tujimi managerji oz. njihovim načinom razmišljanja, upravljanja in vodenja? Kaj moramo pri nas po vašem še razvijati, posodobiti, izboljšati?

Imela sem srečo, da že štiriindvajset let delam v mednarodni bančni skupini. Prej je bila to Societe General Group, zdaj skupina OTP. Delovanje v mednarodni bančni skupini prinaša veliko prednosti. Na voljo je ogromno znanja in izkušenj pri ključnih razvojnih in strateških projektih, ki izhajajo iz različnih okolij, različnih praks, na razpolago je več resursov, hkrati pa so kulture zelo različne.

Tujci za Slovence pravijo, da smo zelo delavni, dokaj analitični, ponosni na svoje korenine. Včasih smo mogoče trmasti, hkrati pa znamo prisluhniti in smo odkriti. Kritika? Mogoče, da se težje prilagajamo spremembam, včasih smo tudi preskromni.

Danes se načini vodenja spreminjajo, saj najboljši vodje ne vodijo z močjo. Za sodobnega managerja je pomembno, da zna ustvariti odlično atmosfero, da zna motivirati svoje podrejene, torej, da skrbi za odnose med ljudmi. Kaj menite vi, kaj naredi dobrega vodjo?

Dobrega vodjo naredita odprtost in odkritost do zaposlenih. Pri komunikaciji ne mislim le na sposobnost jasnega posredovanja informacij, ampak tudi na aktivno poslušanje in navdihovanje drugih s svojimi besedami ter nato oblikovanje skupnih stališč, ki nas vodijo skozi izzive. Slogi vodenja so različni. Včasih so bili bolj avtoritarni, danes pri vodenju vključujemo zaposlene, različne poglede, zaposlujeemo različne profile ljudi, saj raznolikost prinese še boljše rezultate. A vendar sta odločnost in samozaupanje pomembni vrline pri vodenju, saj se moraš na vrhu velikokrat odločati sam.

Bi rekli, da se slog moškega in ženskega vodenja razlikujeta?

Se. Ženske smo nekoliko bolj čustvene, empatične in imamo bolj demokratičen slog vodenja. Veliko bolj spodbujamo izmenjavo mnenj, spoštujemo različne poglede ter se trudimo graditi medsebojne odnose. Seveda pa so slogi vodenja različni in izhajajo iz osebnosti vsakega posameznika.

Katere ovire morajo ženske premagati na poti do najvišjih managerskih položajev?

Najprej si morajo upati. Tista, ki želi stopiti v managerske vode, mora imeti izdelano strategijo, kako priti do cilja. Pomembna je tudi navezava podpornega okolja. Tukaj mislim na družino, sodelavce v ekipi in mentorje zunaj organizacije. Pridejo namreč izzivi, ki jih ne moreš rešiti sam, in takrat je koristno podporno okolje, ki pomaga z nasveti, mentorstvom, da lažje premagaš oviro in ne odnehaš. Vse se da. Vendar si je treba zaupati in verjeti v uspeh.

Ste na svoji poti imeli kakšno vzornico, mentorico, po kateri ste se zgledovali?

Težko bi eksplicitno izpostavila le eno osebo. Imela sem veliko sodelavcev in vodij, ki so me spodbujali in mi stali ob strani. Imam jih še danes in še danes sem jim hvaležna. Verjamem, da so tudi oni pripomogli, da sem danes tu, kjer sem. >

Kako pomembne so za ženske na karierni poti neformalne zveze, ženska združenja in podobno?

Mreženje, se pravi networking, je zelo pomembno – ni pomembno, ali gre za izključno ženske organizacije ali ne. Sama sem zmeraj dobro sodelovala tako z ženskami kot moškimi. Nimam izkušenj ženske nevoščljivosti.

Kaj bi izpostavili kot morda najtežjo nalogo, s katero ste se spopadli v svoji karieri?

Na poti do vrha je bilo prehojenih kar nekaj stopnic in nadstropij in ni bilo bližnjic. Biti vodja ni lahko poslanstvo, ampak umetnost.

Prevzem vodenja banke je bil velika čast in hkrati velika odgovornost. Ta preskok, ko stopiš v čevlje prve ženske v banki v Sloveniji in v skupini OTP, je velik zalogaj, velika odgovornost, saj se mora ženska veliko bolj dokazovati. Izzivov je bilo v tridesetih letih ogromno. Ko jih premagaš, pozabiš, da je bilo težko, in se ne zdijo več veliki. To je povezano z zazrtostjo v prihodnost.

Od konca leta 2019 ste na čelu SKB banke. Na kaj, kar ste v tem času dosegli, ste najbolj ponosni?

Najbolj ponosna sem na rezultate, ki jih je banka ustvarila. Uspešni smo bili kljub turbulentnemu okolju, saj je bila vsako leto kakšna kriza – od covida, rusko-ukrajinske krize, energetske krize, stagnacije gospodarstva ... Toda rezultati naše banke so konstanta, v zadnjih štirih letih so se celo izboljšali. Ponosna sem na ekipo ljudi, ki znamo stopiti skupaj, tudi ko ni lahko. Ko so rezultati dobri, to tako ali tako ni težko. Posebej ponosna sem, da so naše odgovorno delovanje in rezultati prepoznani tudi v očeh strokovne javnosti. Tako nas je revija The Banker tudi v letu 2023 že trinajstič prepoznala kot najboljšo banko v Sloveniji, revija Global Finance nas je nagradila s priznanjem za najboljšo banko 2023 v Sloveniji v kategoriji srednje- in vzhodnoevropske regije, že četrto leto zapored smo tudi prejemniki naziva superbrand 2023 v Sloveniji. Evropska federacija za šport (EFCs) pa nas je prepoznala kot organizacijo, ki aktivno spodbuja zdravje in dobro počutje na delovnem mestu s telesno dejavnostjo. Zato smo prejemniki evropskega certifikata WCA (workplace active) za aktivno delovno mesto.

Kaj pa je trenutno vaš največji izziv?

Naš glavni izziv v prihodnosti je gotovo integracija SKB banke in NKBM v vodilno banko v Sloveniji, ki bo tudi v skupini OTP druga po velikosti, takoj za matico na Madžarskem.

Kje vidite svojo vlogo v prihodnje in česa se v karieri veselite?

Življenje prinaša veliko novih izzivov, veliko možnosti in novih priložnosti. Svojo kariero tudi v bodoče vidim v finančnem sektorju.

V SKB banki ste zavezani tudi družbeni odgovornosti, dejavni ste na številnih področjih in v odmevnih projektih, povejte nam kaj o tem.

SKB banka je podpornik različnih kulturnih, športnih, humanitarnih dogodkov oz. organizacij. Že 30 let smo glavni sponzor Olimpijskega komiteja Slovenije,

Jože Suhadolnik

hkrati že nekaj let podpiramo Managerski koncert, kot sponzor sezone podpiramo ustanovo Opera in balet Ljubljana. V okolju, v katerem delujemo, nismo le finančna inštitucija, ampak pomemben člen, ki to okolje sooblikuje. Dejavnosti smo tudi humanitarne. Tako smo letos skupaj z NKBM in OTP banko ob poplavih darovali pomemben znesek Rdečemu križu, Gasilski zvezi in Gorski reševalni službi. Razlog je seveda, da so to inštitucije, ki so nam vedno v pomoč, kadar jih potrebujemo, in prav je, da tudi mi pomagamo njim, da lahko še naprej izvajajo svoje poslanstvo in aktivnosti.

Velik poudarek dajemo tudi trajnostnemu razvoju. Imamo svoj urbani čebelnjak, v katerem vsako leto pridelamo med 40 in 60 kilogramov medu. Zaposlene spodbujamo, naj na delo prihajajo peš ali s kolesom in so nasploh športno aktivni, smo podporniki vseživljenjskega gibanja Vztrajam. V SKB banki imamo športno društvo, v katero je včlanjeno približno 30 odstotkov zaposlenih. Udeležujemo se tudi bančnih iger in na njih dosegamo odlične rezultate.

Podpirate tudi športnike, kot je mlada atletinja Maruša Mišmaš. S čim vas je prepričala?

Z Marušo Mišmaš smo prvo pogodbo za osebno sponzorstvo podpisali že leta 2015. In razvila se je v res vrhunsko atletinjo. S svojo delavnostjo in neumornostjo je tudi ona zgled, da je treba vztrajati, četudi vedno ne gre vse tako, kot si želimo. Posebej vrednote, ki jih gojimo v SKB banki – trdo delo, vztrajnost, timski duh.

Iščete tudi vzporednice med kulturo in poslom. Kaj vas tu navdihuje in katere vrednote iščete in nagrajujete?

Med kulturo, športom in poslom je mogoče potegniti številne vzporednice. Na primer, da nikoli ni dovolj samo talent. Brez trdega dela tudi ni mogoče

dosegati vrhunskih rezultatov, prav tako potrebuješ ekipo ljudi, ki ti stoji ob strani, da lahko razviješ svoj potencial. Najlepše pa je ob obisku športne predstave videti, kako se talenti razvijajo, ali biti navdihnjen ob obisku hrama kulture. Zame so kulturne prireditve vedno priložnost za sprostitev po razgibanem delovniku, prostor za druženje in vedno znova navdih za nov delovni zagon.

SKB banka je dolgoletni partner Managerskega koncerta. Kako gledate na njegov razvoj ob letošnji obletnici?

Veseli me, da prireditve s tako žlahtnim poslanstvom obstaja že 30 let. Managerski koncert je zame osebno težko pričakovani vrhunec ob koncu leta. Ne le kot kulturni dogodek, ampak tudi v smislu druženja s poslovnimi partnerji, strankami, obiskovalci koncerta. Hkrati je lep prikaz, kako lahko z našimi prispevki mladi talenti dosega vrhunske rezultate, razvijejo umetniško izražanje in nas ob koncu leta popeljejo v praznični čas.

Veljate za žensko številnih zanimanj in talentov. Povejte nam kaj o svojih hobijih, kaj najraje počnete v prostem času?

Rada potujem, sem izredno radovedna oseba, uživam v spoznavanju novih krajev in kultur ter ljudi. Doma redno negujem druženja z družino in prijatelji.

Za sprostitev pa rada plešem ali si ogledam kak muzikal in obiščem kakšen koncert.

Prav lepo je slišati, da si vzamete tudi čas za družino, prijatelje ... Kako vam pri vašem natrpanem urniku to uspeva?

Potrebne je veliko samodiscipline. V turbulentnih časih, obdobjih negotovosti, si je treba vzeti čas zase. Pri managerskem poslu je nujno imeti dovolj energije – ne le zase, ampak tudi za sodelavce, seveda pa tudi za družino. Če je baterija napol ali čisto prazna, ne moreš pravilno funkcionirati, ne moreš dosegati zastavljenih ciljev. Odkrito pa priznam, da nisem nekdo, ki zna dobro usklajevati čas v službi z zasebnim življenjem. Ponavadi slednje potegnem kratko.

Gotovo stres tudi vam ne prizanaša. Kako se sproščate, kaj naredite za svojo dušo?

Najraje grem v naravo. Preden grem v službo, tudi redno telovadim. Najlepši odklop zame pa so potovanja.

Kaj bi izpostavili kot svoje življenjsko vodilo?

Moje življenjsko vodilo je delati pošteno, z dobrimi nameni, narediti najboljše, kar lahko, pri tem pa ostati zvesta svojim vrednotam.

Vsebina je pomembna,
embalaža pa poskrbi
za popolnost
končnega uspeha.

STRAUM
Plastika - Andrej Mesojedec s.p.

PLASTIKA - ANDREJ MESOJEDEC s.p.
Sneberska c. 140a, SI-1260 Ljubljana, Slovenija
Tel. +386 (1) 586 28 80 | www.plastika-mesojedec.si

RAD POVEM, DA SEM POSTAL DRŽAVLJAN DRŽAVE, KI MI JE POVSEM UKRADLA SRCE

Žiga Intihar

Petra Kancler

Ameriški bančnik John Denhof je od 1. marca 2017 predsednik uprave Nove KBM. Finančnik s skoraj 30 leti dela v bančništvu je bogate mednarodne izkušnje pridobil na več vodstvenih funkcijah v skupini Citibank na zelo različnih trgih, med drugim v Veliki Britaniji, Turčiji, Republiki Češki, Španiji, neposredno pred prihodom v Novo KBM pa v Singapurju. Velja za strokovnjaka za poslovanje s prebivalstvom, plačilna sredstva, upravljanje premoženja, prodajo in strateški razvoj. Sicer pa je družinski človek, ki s partnerko Melito Pipuš živi v Mariboru, in trdi, da je Slovenija najboljše varovana skrivnost v Evropi. A to še ni vse, s čimer preseneti sogovornika: nastopil je na stand up šovu na Festivalu Lent, postal je slovenski državljan in gradi hišo pod Pohorjem.

Kaj ste odgovorili, ko so vas kot otroka vprašali, kaj si želite postati?
Kot otrok sem si želel postati Batman! (smeh) Gledal sem serije in filme o superjunakih in Batman mi je bil najbolj všeč, saj na videz nima posebnih supermoči, je pa zelo uspešen.

Torej si niste že od nekdaj želeli postati uspešen manager, bančnik?
Kot otrok sem imel preprosto željo – prepotovati svet. Nisem točno vedel, kaj si želim študirati, vedel pa sem, da me moja služba mora odpeljati iz mesteca, v katerem sem odraščal. Zato sem poln avanturističnega duha nekega dne navezal stik s stricem, ki je živel v Savdski Arabiji, in v hipu me je navdušil s svojimi zgodbicami. Takrat sem sklenil, da si želim poklic v mednarodnih poslovnih vodah. Začel

sem svoje študijsko potovanje vse do MBA in sprejel poslovne izzive v tujini, ki so me sčasoma pripeljali v bančništvo.

Kje pa ste odrasli in kaj so vam na pot življenja dali starši?

Prihajam iz kraja Rockford v zvezni državi Michigan v ZDA, ki ima zdaj približno 10.000 prebivalcev, v času mojega odrasčanja pa verjetno polovico manj. Narava in kraj sredi Michigana sta čudovita. Ne leži ob obali, torej gre za tipično zahodno mestece.

Moje otroštvo je bilo lepo, saj smo odrasli v zelo odprtem in varnem okolju. Starši so nam otrokom dovolili, da smo bili vse dneve zunaj, domov smo hodili le jest in spat. Oče je bil inženir, mama pa pomočnica v odvetniški pisarni. Ker sta bila torej oba zaposlena, smo se otroci lahko preganjali po sosesčini, naga-jali sosedom, se vozili s kolesi, uživali v naravi. Seveda nismo imeli prenosnih telefonov, ni bilo televizije, zato je bilo druženje tako pomembno. Imam le enega brata, s katerim sva si še vedno zelo blizu, čeprav živi daleč stran, v Georgiji. Starši so nama dali dobro, trdno katoliško vzgojo, ki daje poudarek vrednotam, empatiji do soljudi. Veliko sta jim pomenili neodvisnost in samostojnost.

Kakšna je bila vaša študijska in pozneje poslovna pot?

Diplomiral sem iz političnih ved na Michigan State University in v letu 1991 končal podiplomski študij na Thunderbird School of Global Management v zvezni državi Arizona v ZDA.

Svojo poslovno kariero sem začel v Citibank v Španiji, natančneje v Madridu. Po štirih letih sem se odpravil v Prago, potem v Singapur, v Turčijo v Istanbul, pozneje v London in se vrnil v singapurski Citibank, kjer sem bil zadnji dve leti generalni direktor, odgovoren za kartično in kreditno poslovanje. V svojih 30 letih delovanja v finančni dejavnosti sem načrtoval in izvedel repozicioniranje bank ter jih preoblikoval v institucije z vzdržno rastjo in dobičkonosnostjo, razvijal sem distribucijske kanale, izboljšal zmogljivosti za digitalno poslovanje ter povečal dodano vrednost za stranke.

Ste torej pravi svetovljan, selitve so za vas skoraj nekaj vsakdanjega. Se pravi, da ste v svoji 30-letni karieri za Citigroup delali v sedmih različnih državah, pri čemer ste se med službovanjem v globalni banki skupno preselili kar trinajstkrat! Je to nekaj samoumevnega za vrhunskega sodobnega managerja?

Citigroup je imel kulturo izjemne raznolikosti in to je bilo zelo pozitivno; delal sem s sodelavci različnih religij in ras ter v kulturah in krajih, ki si ne morejo biti bolj različni.

Nenehne selitve po celini gor in dol verjetno niso tako običajne za Američana, so pa nekaj vsakdanjega za poslovneža, ki izbere mednarodno pot. Ker sem večino kariere delal za družbo Citigroup, moja naloga pa je bilo reševanje težav v njenih podružnicah, jih je bilo seveda treba obiskati. Od začetka je bilo jasno, da se bom nekam preselil, uredil težavo in po dveh do treh letih spet odšel drugam. Kar seveda ni tipično za običajne službe, recimo za moje sošolce iz osnovne šole. Od vseh sošolcev v srednji šoli sva odšla v tujino samo dva, večina pa jih sploh ni zapustila Michigana.

Srečujem veliko mladih, ki pravijo, kako si želijo takšne mobilnosti, videti svet se jim zdi fascinantno. A ko jim ponudim delovno mesto v Uzbekistanu, ga takoj zavrnejo. Torej v resnici niso mobilni. Veliko ljudi si želi potovati po svetu, dokler ne vidijo, kaj to pomeni. Pomeni, da danes vse pustiš iz rok in jutri odpotuješ. Kar je lahko vznemirljivo, hkrati pa težko, vsaj v prvih mesecih po selitvi.

Presenetili ste me s podatkom, da govorite kar tri jezike: ob angleščini obvladate še nemško in špansko, kar za Američana tudi ni prav tipično.

Moj osnovni načrt za selitev v tujino je vključeval, da se moram naučiti tuje jezike in osnove o državah. Tako sem se odločil za študij politologije, mednarodnih odnosov in nemščine. Že med študijem sem izkoristil vsako priložnost za potovanja – največ v Evropo, pozneje pa tudi v Azijo. Kmalu sem postal državljan sveta, saj sem več let preživel v tujini kot v ZDA.

Kadar me kdo vpraša, kje sem doma, je to zame zelo zapleteno vprašanje. Pred kratkim pa sem dobil slovensko državljanstvo, na kar sem zelo ponosen. Rad povem, da sem postal državljan države, ki mi je povsem ukradla srce! Ko so me partnerka in prijatelji takrat pred upravno enoto pričakali s slovensko zastavo, zastavico I Feel Slovenia in simpatičnim Kekčevim klobukom, ki so mi ga posadili na glavo, so se mi kar orosile oči.

Od nekdaj sem ljubitelj glasbe. Hodil sem v glasbeno šolo, igral trobento, čeprav zdaj že dolgo nisem, mogoče bo kdaj spet čas za to.

V Novo KBM niste prišli v najlažjih časih, čakalo vas je kar nekaj izzivov, ki jih je bilo treba rešiti. Na kaj, kar ste v poslovnem smislu dosegli, ste najbolj ponosni in kaj je bilo najtežje?

Res je za nami nemalo izzivov in sprememb, a mislim, da smo banko uspešno modernizirali. Sprejeli smo izziv z digitalizacijo, spremembo vmesnikov in izboljšanjem uporabniške izkušnje, kar je vodilo do neverjetne preobrazbe banke – tako v smislu percepcije kot v smislu delovanja. Banka je zdaj pripravljena in v dobri formi za prihodnost. Pridobili smo nove stranke in rešili veliko delovnih mest.

Rad rečem, da je bančništvo pogosto tudi uresničevanje sanj komitentov – ko želi mlad par kupiti hišo, ko želi nekdo začeti posel, omogočiti študij otroku, nekaj kupiti, mu pomagamo. Ne glede na to, kaj si kdo misli o bankah, smo tukaj za ljudi. Ker izpolnjujemo želje, rad pomislim, da sem kljub temu prišel do službe superjunaka. Seveda tudi mi naredimo napako, kot vsi, a kljub vsemu pomagamo, kadar lahko.

Omenili ste modernizacijo banke, kamor seveda spada tudi digitalizacija ...

Digitalizacija spreminja svet in seveda je bančništvo del globalnega trenda. Stranke že nekaj časa spodbujamo v digitalno preobrazbo. Verjamem v meritve in tako smo že pred časom izmerili, koliko bančnih transakcij je dejansko digitalnih, torej brez osebnega stika. Rezultat je, da jih je bilo pred sedmimi leti, ko sem prišel sem, 75 odstotkov, zdaj jih je 94 odstotkov, čez čas bo ta delež 99,9 odstotka. Aplikacije, postopki postajajo vse bolj digitalni, danes je lažje na telefonu preveriti stanje kot poklicati nekoga v banko. Hkrati pa to seveda izboljša uporabniško izkušnjo.

Kako bi se opisali z nekaj besedami?

Sem neposreden, odkrit, tudi preprost, s čimer se moja partnerka verjetno ne bi strinjala (nasmeh). Ne maram govoričenja, raje imam odkritosrčnost. Sem tudi srčen, odprtega duha in rad se zabavam.

Verjamem v to, da se človek navzame najboljših navad iz vsakega okolja, v katerem živi. Pozabiš ali želiš pozabiti boleče in neprijetne izkušnje. Imel sem srečo, da me je kariera ponesla po svetu, da sem živel v različnih državah. Krasno se >

je bilo seliti, pridobiti prijatelje v vsakem mestu, seveda pa imajo stalne selitve svojo ceno. Ne moreš pognati korenin, izgubiš stik s svojim domačim mestom, tudi z na novo pridobljenimi znanci in prijatelji.

Kljub vsem krajem, kjer ste živeli, pa ste srce izgubili v Sloveniji!

Slovenijo je lahko imeti rad, saj ima izjemno naravo, ljudje so krasni, zelo gostoljubni. Je krasen prostor tako za poslovanje kot življenje, domačini so odprti do sprememb. Moja izkušnja je torej izjemna odprtost, čeprav tega glede na napovedi morda nisem pričakoval. Slovenijo doživljam kot dom, ki sem ga vedno iskal. Tako načrtujem tukaj pognati korenine in si ustvariti dom. Vse življenje sem imel hiše in stanovanja v najemu. Tukaj se želim postarati, zato gradim hišo pod Pohorjem.

Kako pa Slovenijo opišete svojim prijateljem?

Vsakemu rečem, da je Slovenija najboljše varovana skrivnost v Evropi! Ima izjemno lego, v bližini gora, morja, lepih mest, naravnih čudes, z odličnim vinom in hrano. Vse te zaklade je očitno mogoče najti v miniaturi državi, ne le v državi s 60 milijoni prebivalcev. Veliko prijateljev sem že povabil in vsi odhajajo navdušeni, z željo, da se še kdaj vrnejo.

Veljate za velikega ljubitelja Maribora, v katerem živite s partnerko. Kaj je tisto, zaradi česar je Maribor drugačen od drugih mest v Sloveniji?

Rad rečem, da mi Maribor preprosto »paše na dušo«. Res lahko veliko da, ne glede na njegovo relativno majhnost. Ponuja neverjetno kakovost življenja. Sicer pa Maribor doživljam kot zelo prizemljeno, preudarno mesto, ki ima v primerjavi z drugimi slovenskimi mesti neodvisen, navihani in bojevit značaj, kar mi je všeč. Samo pogledajte si kip Bakhusa (boga trte, vina in rodovitnosti) na Grajskem trgu in boste vedeli, o čem govorim.

Všeč mi je tudi, da čeprav živim v razmeroma majhnem mestu, mi ljudje v prostem času dopuščajo imeti svoj prostor, zasebnost. Bančni manager sem le v delovnem času, zasebno pa sem rad preprosto John.

Eden pomembnejših razlogov, zakaj sem se zaljubil v vašo deželo, pa je seveda ta, da je moja boljša polovica Slovenka. Krasno je skupaj spoznavati deželo, saj kot tujec opazim veliko reči, ki jih vi sami ne. Melita pa mi odstira skrivnosti, ki jih outsiderji drugače ne spoznajo.

Kaj najraje počnete v prostem času?

Moja strast je narava. Kondicijo vzdržujem s triatlonom, potapljanjem in gorskim kolesarstvom. Obožujem hribe – tu so Pohorje, Piramida, Urban. Rad pa imam tudi tukajšnje ljudi. So neposredni, pripravljeni na delo, disciplinirani. Odlična sta hrana in vino.

Stres velja za največjega sovražnika novodobnih managerjev. Kako se vi spopadate z njim? Nam lahko postrežete s kakšnim preverjenim receptom?

Recept je, da ni recepta oziroma da je za vsakega posameznika drugačen. Zame je ohranjanje aktivnosti, ukvarjanje s športom, ki se mi zdi odlično topilo stresa. Poleg tega pišem zgodbe. Tudi potovanja omogočajo odklop in ohranjanje kondicije.

Kako pa poteka vaš tipični delovni dan, kdaj se začne in kdaj konča?

Zjutraj se obvezno ukvarjam s športom. Moji dopoldnevi so dokaj zasedeni s sestanki. Kakovostni čas, ko delam nekaj za svojo dušo, pride na vrsto proti večeru. Branje, poslušanje glasbe, razmišljanje ...

Žiga Inthar

Ko sva že pri branju – katera knjiga vas je navdušila v zadnjem času?

Pred kratkim sem spet prebral Krasni novi svet, v katerem je obilo sporočil o ustvarjanju družbe, ki si je ne želimo. Trenutno berem stripe Batman, ki sem jih kupil v Franciji.

V hitrem tempu sodobnega sveta je vse težje najti ravnovesje med službo in prostim časom. Imate glede tega kakšna pravila?

V banki se držimo kar nekaj pravil, povezanih z delovnim časom in produktivnostjo, in mislim, da sem imel veliko vlogo pri njihovem postavljanju. Spoštujemo ravnovesje med službenim in zasebnim življenjem naših zaposlenih. Vsako leto izkoristim vse dneve dopusta, v nasprotju s številnimi Američani, ki se ob tem počutijo krive. Druga stvar je naš trud za večjo učinkovitost. Nekoč smo imeli dolge sestanke, brez dnevnega reda, brez rezultatov, le govoričenje. Zdaj imamo 30-, največ 60-minutne sestanke, na katerih obravnavamo določeno težavo, vedno z jasno določenim dnevnim redom, s ciljem in ponavadi sklepom, ki se ga držimo. Če hitro sprejmeš dobro odločitev, je to boljša odločitev kot tista, ki jo sprejemaš dolgo. Slaba odločitev je tudi, ko ne sprejmeš odločitve.

Ta znanja niso znanja Američana, veliko bolj sem jih pobral kot najboljše prakse po svetu.

Zlato pravilo je, da moraš spoštovati čas zaposlenih, da vsak zaposleni ne bo uspešen, če nima stabilne družine. Ko se preselim v novo delovno okolje, pogosto vprašam, kakšno je stanje doma – z zakonskim partnerjem.

Zelo hitro razberem telesno govorico – mogoče zato, ker ne govorim jezika; če ljudje ne prihajajo v službo nasmejani, se je treba pogovoriti, svetovati in skoraj vedno je mogoče najti dobro rešitev. Včasih potrebujejo odmor, dopust, včasih nove izzive. Treba je biti pozoren na sodelavce, spoštovati njihov čas, da se lahko posvetijo svoji družini.

Omenili ste naš jezik, kako vam gre s slovenščino?

Slovenščino se učim enkrat na teden in prišel sem do spoznanja, da bo treba delati več, če želim doseči napredek (nasmeh). Zelo zahtevno je, ker spada slovenščina v povsem drugo jezikovno skupino kot angleščina, nemščina in španščina, zato je težko najti vzporednice.

Delo tukaj lahko opravljam v angleščini, kar je zame zelo preprosto. A ne želim biti človek, ki po 25 letih še vedno ne zna prebrati jedilnika. Razumem že kar veliko. Moja najljubša slovenska beseda je sladoled. Obvladam tudi številne pogovorne fraze. Srečujem se namreč s skupino potapljačev in tam se kar veliko preklinja.

Pravite, da ste navdušeni tudi nad slovensko kulinariko. Kaj najraje jeste, mor-da znate kakšne slovenske jedi tudi pripraviti?

Kot banka na številnih dogodkih sodelujemo z združenjem mladih gostincev Evrope JRE (Jeunes Restaurateurs d'Europe). Kajti spoznali smo, da naše stranke v prostem času ne želijo govoriti o investicijah, bogastvu, zavarovanjih, raje govorijo o življenjskem slogu in svojih strasteh. In ugotovili smo, da sta vino in hrana odlična pot do dobrih odnosov s strankami, kar vodi do boljših poslov.

Moje kuhanje pa se konča pri izredni sposobnosti rezerviranja mize v restavraciji. Hvala bogu je moja boljša polovica odlična kuharica in uživam v njenih jedeh. Zelo rad imam sarmo, obljubila pa mi je, da bo letos poskusila pripraviti purana, kot je običaj za tradicionalno ameriško večerjo ob zahvalnem dnevu.

Kakšen pa je vaš odnos do glasbe?

Od nekdaj sem ljubitelj glasbe. Hodil sem v glasbeno šolo, igral trobento, čeprav je zdaj že dolgo nisem, mogoče bo kdaj spet čas za to. V srednji šoli sem bil celo pri pihalni godbi (t. i. marching band) – skupini inštrumentalnih glasbenikov, ki nastopajo med korakanjem, pred šolskimi tekmami ali na tekmovanjih. Ko igraš inštrument, razviješ uho za poslušanje glasbe.

Delno je razlog, da banka tako aktivno sponzorira umetnost, glasbo in šport, naša obveza do skupnosti. Po drugi strani pa se nam zdi dobra poklicna prilžnost. Veliko je poti, kako lahko navdihneš svoje zaposlene, daješ impulze za bodoče posle, če so povezani s tem, kar ljudi veseli, do česar čutijo strast. Potem bodo začeli govoriti tudi o potrebah in poslu.

Kakšno glasbo pa najraje poslušate?

Pod prho zelo na glas poslušam heavy metal, ob tem se zbudim. Zvečer, ko se dan umirja, pa poslušam blues. Počasi mi bo všeč tudi balkanska glasba.

Kot »pravi« Mariborčan ste tudi ljubitelj nogometa in navdušen navijač NK Maribor, če se ne motim, ter osebni prijatelj legendarnega Marcosa Tavaresa.

Seveda – Maribor šampion! (smeh) Z Marcosom sva postala dobra prijatelja, ko sem organiziral dobrodelni stand up dogodek, ki smo ga zdaj izvedli že trikrat, v njem pa poleg mene sodelujejo Filip Flisar, Bor Greiner, Six Pack Čukur. V okviru šova Outsajder mi pravijo kar Bankster (smeh). Pred kratkim smo celo skupaj posneli video za Six Packovo novo pesem Klasični Štajerc. Povabilo na snemanje mi je veliko pomenilo, enako Marcosu, saj pesem govori o tem, da ni treba biti rojen na Štajerskem, da si pravi Štajerc. Snemanje videa po svoje povzema našo vlogo – smo dobri prijatelji, skupina lokalcev, ki dela v dobro lokalne skupnosti, in tujci, ki se pridružujejo tej skupnosti. Všeč nam je ta simbolika.

Kakšno je vaše življenjsko vodilo?

Sledim motu »Work hard – play hard«, torej, da trdemu delu sledi popolna zabava.

NIL
part of conscia

IT ZA BOLJŠE ŽIVLJENJE

V dobi napredne digitalizacije vam pomagamo s trajnostnimi in varnimi rešitvami informacijske tehnologije. Povečajte vrednost vašega poslovanja z našimi svetovalnimi in izobraževalnimi storitvami, sistemsko integracijo in upravljanimi IT-storitvami.

www.nil.com

MANAGERSKI KONCERT JE METEOR NA GLASBENEM NEBU

Barbara Reya

Petra Kancler

Boris Rener od leta 2012 deluje kot glasbeni producent Simfoničnega orkestra RTV Slovenija in vsako leto sodeluje pri snemanju in produkciji posnetka Managerskega koncerta. Po izobrazbi je klarinetist, končal je dodiplomski in podiplomski študij na Akademiji za glasbo v Ljubljani. Na Conservatoire National de Versailles je dosegel »Prix de Perfectionnement«. Leta 1996 je dobil prestižno Fulbrightovo štipendijo, s katero je v Združenih državah študiral na The Hartt School of Music ter prejel »Artist Diploma« in posebno nagrado »Excellence in Chamber Music«. Tam je zmagal na tekmovanju ameriškega godalnega kvarteta Emerson, kar mu je prineslo javni koncert s to slovito zasedbo.

Preden je leta 2012 spet postal glasbeni producent Simfoničnega orkestra RTV Slovenija, je celo desetletje vodil Glasbeno produkcijo RTV Slovenija. Več let je bil član strokovnega sveta Cankarjevega doma v Ljubljani, član, podpredsednik in predsednik sveta Slovenske filharmonije ter član komisije za glasbo Prešernovega sklada. Leta 2015 je postal član vokalno-instrumentalnega ansambla Antiphonus iz Zagreba.

Kako in kdaj so prepoznali vaš glasbeni talent?

Pri štirih letih sem začel igrati flavto, pri šestih je sledil klavir, potem klarinet, saksofon in orgle, pa malo petja ... Tudi starši so se ukvarjali z glasbo. Mama je bila profesorica glasbe, glasbene teorije, oče pa je

bil član zbora Slovenske filharmonije, vendar je bil zanj to konjiček. Ker sem torej pokazal več navdušenja za glasbo kot šport, so me v osnovni šoli vpisali še v glasbeno šolo. Lahko rečem, da je bilo glasbeno izobraževanje otrok v našem okolju del omike, kulture, izobrazbe. Človek se od prazgodovine ukvarja z glasbo.

Sicer pa je prepoznavna talenta zelo zapletena stvar. Treba je postaviti osnove, ki omogočajo prepoznavo talenta. Vsekakor obstajajo tudi geniji, t. i. čudežni otroci, ki jih postaviš k instrumentu in ga enostavno obvladajo. Sam nisem bil takšen.

Kdaj ste potem vedeli, da bo glasba vaše življenjsko poslanstvo?

Ob prehodu z gimnazije na fakulteto. Ko sem se moral odločiti za študij, sem izbral glasbo. Ko so me sprejeli na akademijo, je bila odločitev na dlani. Že ko iz glasbene šole pristopiš na konservatorij, je treba nekaj pokazati. Sledila so razna državna tekmovanja, ki so pokazala, da morda res sodim v bolj presejan del populacije, ki se ukvarja z glasbo. Srednjo glasbeno šolo sem obiskoval vzporedno z gimnazijo in na koncu tega učnega procesa ugotovil, da me vleče h glasbi.

Izobraževali ste se na Akademiji za glasbo v Ljubljani, kjer ste v razredu prof. Slavka Goričarja končali dodiplomski in podiplomski študij. Kakšni so vaši spomini na to obdobje?

Zelo lepi! To je bil čas, ko sem se ukvarjal tudi s petjem, hkrati pa mi je akademija dajala zelo dobro izobrazbo, podlago. Poleg tega je omogočala dovolj časa, da se ukvarjaš še s kakšnimi vzporednimi dejavnostmi. Zame je bilo to petje, igranje v triu, posvetil sem se komornemu glasbenemu ustvarjanju, komorni zbor Ave, v katerem sem pel, je bil na vrhuncu, leta 1994 smo prejeli nagrado Prešernovega sklada, bili smo mlada in ambiciozna ekipa, prav tako me je ogromno naučilo sodelovanje v Svetovnem zboru mladih. V tem obdobju je bila predanost glasbi velika, zraven pa je prišlo vabilo z RTV, ali bi se pridružil ekipi glasbenih producentov. Priporočil me je Ambrož Čopi, najboljši prijatelj, ki se je tudi ukvarjal s tem.

Glasbeniki smo ves čas navajeni individualnega dela. Ne sedimo v velikem razredu, razen pri glasbeni teoriji. Profesorji so zato izjemno pomembna točka v življenju, saj je to človek, s katerim dihaš. Vsak od mojih profesorjev je s svojo osebnostjo in znanjem dodal del starševstva. Zelo pomembno je, kdo te uči, kdo usmerja, daje spodbude, je mentor in več kot to. Nehvaležno je izpostaviti posamezne profesorje po imenu, glede vpliva. Bolj gre za to, koliko časa je katero mentorstvo trajalo. Tako ne bom pozabil svoje prve profesorice za flavto Bojane Pravst, ki je bila izjemna gospa in mi je glasbo priljubila. Kot vsi drugi je bil tudi prof. Goričar zelo prijazen in naklonjen, predan delu. Na tej stopnji so profesorji hvaležni in zadovoljni, če imajo pred sabo nekoga, ki je pripravljen poslušati in delati. Težava ni dobiti nekoga s talentom, težava je dobiti nekoga, ki naredi to, kar mu rečeš, sprejema usmerjanje, upošteva navodila in jih prenese v igranje. Kolega Tomaž Lorenz je nekoč lepo povedal, da je pri glasbeniku talent pet odstotkov, 95 odstotkov pa garanje.

Velik vpliv je imel name pri učenju flavte tudi prof. Klemen Ramovš, pri klavirju prof. Majda Martinc, prof. Igor Karlin je izjemen svetovljan in gospod klarineta, s katerim sva odlično sodelovala in me je v najtežjih letih ohranil pri glasbi, pomembni so bili tudi prof. Dušan Veble in prof. Matjaž Drevenšek na saksofonu, za orgle prof. Hubert Bergant. Vsi so pustili velik pečat.

Vaš talent so po študiju doma prepoznali tudi v tujini, kjer ste se izobraževali na najprestižnejših naslovih.

V času podiplomskega študija v Ljubljani sem se s štipendijo francoskega kulturnega centra imel možnost izobraževati na Conservatoire National de Versailles

pri prof. Philippu Cuperju, ki velja za izjemnega virtuoz in je bil solist pariškega opernega orkestra.

S prestižno Fulbrightovo štipendijo sem v Združenih državah študiral na The Hartt School of Music, kjer je bil moj profesor izjemni Charles Russo. Bil je mojster stare šole, slaven po tem, da ga je sam Benny Goodman poklical v studio, če mu kakšne pasaže ni uspelo zaigrati. Bil je prvi klarinetist New York City Balleta in profesor na vseh najpomembnejših inštitucijah. Tam sem pridobil »Artist Diploma« in prejel posebno nagrado »Excellence in Chamber Music«. Zmagal sem tudi na tekmovanju ameriškega godalnega kvarteta Emerson, kar mi je prineslo javni koncert s to slavno zasedbo, ki je prejela kar devet grammyjev. Pred kratkim, po več kot 40 letih delovanja, so se razšli. Imel pa sem srečo, da sem lahko z njimi pozneje nastopil tudi v okviru Srebrnega abonmaja Cankarjevega doma v Ljubljani, kot solist.

Pozneje sem dobil priložnost za izobraževanje na univerzi Yale. Med tem gostovanjem sem se udeležil poletnega festivala komorne glasbe v Norfolku, Connecticut (ZDA), kjer sem nastopal z umetniki, kot so Frank Morelli, William Purvis, Sydney Harth ... Na tem festivalu sem se spoznal z enim najbolj znanih francoskih godalnih kvartetov, kvartetom Ludwig. Z njimi sem potem v Franciji uspešno nastopal in bil povabljen k snemanju zgoščenke z Brahmovim Kvintetom za klarinet in godalni kvartet za založbo Naxos.

Pri vseh teh priložnostih, sodelovanjih in nastopih po svetu se seveda poraja vprašanje, kako to, da ste se odločili vrniti v Slovenijo.

Fulbrightova štipendija zahteva, da se vsak štipendist za dve leti vrne domov in vsaj dve leti služi v domovini. Univerza Yale mi je sicer ponujala štipendijo za doktorski študij, po drugi strani pa sem bil že nekaj let zdoma in tako sem se leta 1997 vrnil iz ZDA. Veste, Amerika je z vidika možnosti morda res obljubljena dežela, a z vidika prijetnosti, odprtosti in kakovosti življenja se ne more primerjati z domovino. Pozneje je prišla tudi družina in tako sem se zaposlil na Radioteleviziji Slovenija, hkrati pa postal profesor na konservatoriju. Aleks Štakul mi je čez čas predlagal, naj se posvetim vodenju in produkciji, kamor so spadali Big band, Simfonični orkester RTV ter zbori, in takrat sem prevzel managersko vlogo.

In vstopili v svet glasbene produkcije. Povejte nam kaj o tem novem izizzvu.

Za producenta ponavadi vemo, kaj dela – v rokah ima škarje in platno, razporeja denar, odloča. Ampak sam sem glasbeni producent. To je drugače. Tone Dežman, moj mentor, je nekoč rekel, da je to vrh umetniškega ustvarjanja. Nisem odgovoren, kaj bom igral jaz sam, odgovoren sem, kaj bo igralo vseh 80 glasbenikov. Nemci temu poklicu pravijo Künstlerische Aufnahmeleiter oziroma po naše umetniški vodja snemanja.

Glasbeni producent je predvsem odgovoren za načrtovanje glasbenega ustvarjanja, izvedbe. Dobi naročilo, da bi izvedli posnetek določenega dela, poveže se z izvajalci, ugotovi, kdaj in kje se bo izvajalo, dodelijo mu ekipo, z njo se posvetuje, vključi tehnično ekipo. Sledi snemanje, ko glasbeniki sedijo v studio ali dvorano, cerkev s postavljenimi mikrofoni. Takrat glasbeni producent odloča o zvočni sliki. Med izvajanjem sem odgovoren, da slišim napake, odkrijem, ustavim in ponovim snemanje. Ko se snemanje konča, ko so pokriti vsi deli skladbe, se zahvalim izvajalcem – saj je izredno pomembno poskrbeti, da vedno dajo od sebe največ. Sama produkcija je namreč precej draga – zamislite si, koliko znašajo plače za 80 orkestrskih glasbenikov. Zato se vsi trudimo v čim krajšem času posneti popolno izvedbo. Po snemanju gredo izvajalci domov, jaz pa v studio, zmontirat posamezne posnetke (ponavljanja brez napak) v celovito enoto. Ob tem je treba upoštevati, da gredo ti izseki lepo skupaj – enak tempo, enaka barva, isti izvajalci, >

enake razmere v okolju, kjer se je snemalo ... Danes je mogoče veliko stvari popravljati v postprodukciji z elektronskimi ali računalniškimi programi. Začetki, vezani na magnetofonski trak, pa so zahtevali veliko pozornosti in znanja. Producenci smo deficitarni poklic, po svoje prestižna struktura, saj se malo ljudi odloči za to delo. Zahteva tudi psihološko znanje, saj je treba znati iz glasbenikov izvabiti maksimum, čeprav razmere za snemanje ponavadi niso najboljše, rdeča snemalna lučka pa tudi povzroča stres. Po montaži dobijo glasbeniki ali dirigent možnost preposlušati posnetek in lahko zahtevajo popravke. Sledi mešanje zvoka oz. mastering. Tam se določi končna zvočna slika, očisti se šume. Delam torej z najmanj tremi ekipami: najprej s snemalno, nato z ekipo, ki montira, in na koncu z ekipo, ki posnetek arhivira.

Kako se najbolje pomaga mladim glasbenim talentom na njihovi poti do odličnosti?

Pomoč mladim glasbenikom je eden najbolj perečih problemov tega časa, saj denar ne pomeni več vsega. Ne pozabimo, da je v Sloveniji glasbena šola še vedno skoraj brezplačna ali oziroma zelo poceni, če jo primerjamo s tujino. Še vedno se lahko vsak, če le ima željo, ukvarja z glasbo. Konča pa se v trenutku, ko se neha šolanje v sklopu rednega glasbenega izobraževanja. Takrat se pokaže glavna težava – ko mladi glasbeniki potrebujejo dosežke, potrditev (debi) in seveda agenta, promotorja. Dober katalizator so mednarodna tekmovanja, ki se jih glasbeniki udeležijo, in če zmagajo, postanejo zaželeni. Težava se nadaljuje za tiste, ki ne zmagajo.

Poznamo zgodbe o uspehu – Hauser in Šulić sta kot klasična čelista na YouTubeu objavila posnetek preigravanja pesmi Michaela Jacksona in so ju opazili, nato je sledila fantastična kariera. Soprog Celine Dion je celo zastavil hišo, da je lahko financiral izdajo njenega prvega albuma. Ampak takšnih zgodb o uspehu je malo. Vsi drugi potrebujejo dobro agencijo, pomoč uveljavljenih podjetij, ki se ukvarjajo z zastopanjem glasbenikov in seveda služijo s provizijami. Toda priti do agenta je ena najtežjih stvari na poti glasbenika. Ob vsej pridnosti, ob vsem delu, ki ga vложи, ob vsej predanosti, ob razvitem talentu in žrtvovanju, odrekanju, vse to ni dovolj, da bi lahko živel od koncertnega nastopanja. Zato mora veliko glasbenikov v neko službo – bodisi v šolstvu bodisi v orkestru.

Kako vidite vlogo Managerskega koncerta, ki se je z leti uveljavil kot prava kalilnica mladih glasbenih talentov?

Koncerti, kot je Managerski, pomagajo izluščiti dobre izvajalce, jih predstavijo občinstvu in jim dajo možnost, da nastopijo s simfoničnim koncertom v najprestižnejši koncertni dvorani v Sloveniji – Gallusovi, kar je zelo redko. Krasno bi bilo, če bi se mladi po Managerskem koncertu lahko predstavili še neke v tujini. Denar ni vse, je pa veliko. Žal sistem sponzorstva oz. mecenstva ni pogost, pri nas še ni razvit. V ZDA je drugače. Tam so ljudje ponosni, da lahko financirajo umetnost, za kar seveda dobijo določene ugodnosti.

Letos Managerski koncert praznuje okrogli, trideseti jubilej. Kaj bi mu ob tej priložnosti dali na pot?

In ne le to, ob 30. jubileju Managerskega koncerta letos praznujemo tudi na RTV Slovenija – 95 let radia in 65 let televizije ter ne nazadnje 60 let programa Ars, ki je ena od unikatnih in vrhunskih možnosti s svojim poslanstvom za kulturo in klasično glasbo ter uveljavljanje slovenskih glasbenic in glasbenikov.

Managerski koncert je meteor na slovenskem glasbenem nebu. Nastal je v času, ko se nismo veliko ukvarjali s spodbujanjem mladih talentov. Obstajale so sicer štipendije, vendar je bil vsak posameznik bolj ali manj odvisen od sebe. Zbiranje denarja, pridobivanje sponzorjev je lahko zelo naporno in polno razočaranj.

Glasbeniki, ki jih je podpiral gospod Sibičič, so vedno dosegali odlične uspehe. Zato lahko to pobudo imenujemo učinkovita kombinacija prijetnega s koristnim. Sama struktura koncerta je bila na začetku drugačna, kot je danes. Takrat sta bila vključena Orkester Slovenske filharmonije in Simfonični orkester RTV Slovenija z dirigentom Urošem Lajovicem. Vedno je šlo za lepo in plodno sodelovanje RTV in koncerta kot prestižnega dogodka tako za glasbenike kot javnost, saj smo ga snemali za radio in televizijo. To je bila seveda posebna draž, saj je bilo takšnih koncertov malo. Glede na to, da Managerski koncert v Slovenijo pripelje vrhunske soliste in dirigente, gre seveda za velik glasbeni dogodek. V zadnjih letih pa je postal priložnost za mlade in nadarjene glasbenice in glasbenike, da se predstavijo na velikem odru.

Kakšna je vaša vloga pri koncertu, s katerim sodelujete zadnjih deset let?

Po vsakem Managerskem koncertu se izda zgoščenka, ki je darilo gostom koncerta in poslovnim partnerjem. Sam posnetek je nekaj posebnega že zaradi koncepta. Da je na koncu res popoln, uporabimo posnetek koncerta in po potrebi generalke, ki se zmeraj tudi posname. Managerski koncert je v tem unikum, ker je samo enkrat na sporedu in ni ponovitev.

Moje delo se začne s pregledom partitur izbranih skladb. Na podlagi tega se namreč odločim, koga od nastopajočih je treba izpostaviti, morda bolj ozvočiti. Med koncertom ves čas berem partituro in spremljam, kaj glasbeniki igrajo. Označujem, kaj je bilo narobe, da to pozneje »popravim«. Od prvega dne sodelujem s tonskim mojstrom Mirom Prljačo, ki dela tudi postprodukcijo. Midva sva torej tista, ki že dan po koncertu posnetek obdeluje, da je v nedeljo osnova za izdajo pripravljena! Odlična je ideja, da gre posnetek med ljudi takoj po koncertu. Moram pa na tem mestu navesti tudi člane drugih ekip glasbenih producentov in tonskih mojstrov, ki so sodelovali. To so bili Tone Dežman in Rado Cedilnik, Mariča Ostaševski in Matjaž Culiberg, Žiga Stanič in Januš Luznar ter Miran Kazafura in Aleks Pirkmajer Penko. Če sem koga pozabil, naj mi, prosim, oprost.

Glede na to, da je poslanstvo koncerta pomoč talentom na poti do odličnosti, kaj bi na srce položili glasbenikom, ki si želijo uspeti v svetu klasične glasbe?

Mladim talentom svetujem, naj ne izgubijo upanja. Ko najmanj pričakuješ, pride neka nova priložnost. Naj bodo pogumni. Čisto statistično gledano, na določeno število padcev pride tudi preboj. Baletniki in glasbeniki smo navajeni trdega dela. Vsi cenjeni kolegi, ki sem jih spoznal, so izredno skromni. Če imajo kdaj kakšne specifične zahteve, pa je naloga vsakega organizatorja koncerta, da jim to omogoči, saj se le tako lahko ustvari primerna klima za vrhunski dogodek. Pogledati je treba tudi z drugega zornega kota: vsi umetniki morajo poskrbeti, da jih pred nastopom prav nič ne zmoti, vrže iz tira in da na odru dajo od sebe maksimum. Kajti občinstvo to od njih pričakuje. Vendar nikdar ni enostavno. Predvsem pa vsem želim tudi obilo sreče.

S SVOJIMI AKTIVNOSTMI, USMERJENIMI V **RAZVOJ, GRADNJO IN UPRAVLJANJE** TRAJNOSTNEGA PLINOVODNEGA SISTEMA, SMO NA POTI DO **ČISTEJŠE ENERGETSKE PRIHODNOSTI.**

V obdobju naslednjih 10 let pričakujemo čezmejni prenos obnovljivih plinov in vtiskovanje v Sloveniji proizvedenih obnovljivih plinov v prenosni sistem.

Biometan

Zeleni vodik

Sintetični metan

Plinovodi
Povežemo energije

www.plinovodi.si

info@plinovodi.si

[/company/plinovodi-d.o.o.](https://www.linkedin.com/company/plinovodi-d.o.o)

CELOVITE IN TRAJNOSTNE IZOLACIJSKE REŠITVE ZA PRIHODNOST

KNAUF INSULATION

www.knaufinsulation.si

SPARKASSE

Celostno financiranje za razvoj vašega posla

**Z eno največjih bančnih skupin
v jugovzhodni Evropi - Erste Bank in
Sparkasse, z več kot 200-letno tradicijo.**

- Stranke **obravnavamo individualno.**
- Od poslovnega računa, financiranj s krediti ali faktoringom, do varčevanj, zavarovanj in čezmejnega poslovanja.
- **International Desk** - spodbujamo mednarodna sodelovanja, informiramo in nudimo storitve za širitev na tuje trge.
- Omogočamo **ugodnejša in hitrejša FIT plačila.**

NE GRE SE ZANAŠATI NA TISTO, KAR JE BILO IN KAR JE. TREBA SE JE PRIPRAVITI NA TO, KAR BO

Jernej Lasič

Petra Kancler

Benjamin Jošar je predsednik uprave družbe Triglav Skladi, ene največjih družb za upravljanje premoženja v Sloveniji, in predsednik upravnega odbora Združenja družb za upravljanje. Je izkušen manager in finančnik, ki znanje s področja strateškega managementa, ekonomije, bančništva, zavarovalništva, upravljanja premoženja, korporativnih financ, vodenja, organizacije, pogajanj in reševanja konfliktov uspešno prenaša v vsakodnevno delovanje. Svoje vodstvene kompetence je kalil v bančništvu, borzništvu, zavaroval-

ništvu in na področju upravljanja premoženja. Sodeloval je z ljudmi iz različnih okolij in kultur, kar mu daje širino in raznovrstne delovne izkušnje.

Ste si že od nekdaj želeli delati na področju financ, o čem ste sanjali kot otrok?

Odkar pomnim, so me navduševala letala in vesoljska potovanja. Verjetno bi vam kot otrok odgovoril, da si želim postati pilot ali astronaut.

Ko sem leta 1991 končal srednjo šolo v Murski Soboti, me je veselilo veliko stvari. Bil sem priden učenec, zanimalo so me številke, tako da so profesorji pričakovali, da bom študiral matematiko ali fiziko. Ker pa si nisem želel poučevati, sem menil, da študij ekonomije ponuja neko širino in največ raznovrstnih kariernih možnosti za naprej. Takrat se je na Ekonomski fakulteti Univerze v Ljubljani povsem spremenil program, ki je prvič temeljil na postulatih tržne ekonomije, kar se mi je zdelo zelo dobro. Ko sem diplomiral, sem vpisal še magistrski študij. Šele takrat sem vedel, da me v kariernem smislu zanimata vodenje organizacij in finančna smer.

Omenili ste, da ste odrasčali v idiličnem Prekmurju, ki vas je gotovo tudi osebno zaznamovalo. Kaj je tisto bistveno, kar so vam na življenjsko pot dali starši?

Prihajam iz vasi Bodonci in res se lahko ozrem na čudovito otroštvo. Oče, ki je bil evangeličanski duhovnik, me je naučil, kako spoznati in razumeti ljudi ter jim pomagati. Starši so me naučili delavnosti in vztrajnosti, njim tudi dolgujem svoj sistem vrednot, ki je izjemno pomemben pri managerjih in odločevalcih. Vsaka poslovna odločitev je namreč vedno vezana na vrednote odločevalca. Če tega ni, se lahko zgodijo škodljive posledice za posameznike ali družbo. Če bi imeli vsi managerji v vrednostnem sistemu zapisano, da je treba ravnati odgovorno, pravično, trajnostno, v prid varovanja okolja, ne bi bili priča vsem tem eskapadam, goljufijam, ne bi bilo korupcije ...

Kako pomembno se vam zdi dejstvo, da ste se izobraževali tudi v tujini, in kako danes vidite to izkušnjo?

Zmeraj sem si želel pridobiti del izobrazbe v tujini, ker sem menil, da izkušnja tujine da človeku širino. Tako sem se odločil za Trium Global Executive MBA, skupni študij univerz NYU Stern, New York, LSE, London in HEC Pariz. Ker verjamem, da je v znanju moč in da velja nenehno iskati načine, kako postati boljši, iti dlje in premikati meje, sem svoje znanje z različnimi programi izpopolnjeval še na mednarodnih ustanovah, kot so Harvard Business School, Wharton School, Stanford University in INSEAD Business School.

Tako dobiš na posel pogled z globalne perspektive, prideš v stik s poglobljenim znanjem, novimi trendi, po drugi strani pa se ti odpre dostop do kroga ljudi, ki jih lahko vedno kontaktiraš, zaprosiš za mnenje ali nasvet, kar te osebno nagraduje in je koristno za družbo, v kateri delaš. Zavedati se moramo, da znanje ni statično. Kar se naučimo danes, je treba jutri osvežiti in revidirati. Rek o vseživljenjskem učenju drži. Ne gre se zanašati na tisto, kar je bilo in kar je. Treba se je pripraviti na to, kar bo.

Ste predsednik uprave ene največjih družb za upravljanje premoženja v Sloveniji in predsednik upravnega odbora Združenja družb za upravljanje. Kakšna je bila vaša karierna pot?

Karierna pot me je vodila po raznih področjih dela in prek raznih finančnih ustanov. Preden sem prevzel položaj v upravi družbe Triglav Skladi, sem bil direktor sektorja investicijskega bančništva v Abanki, predsednik uprave borzoposredniške družbe KD, izvršni direktor KD Banke ter član uprave Zavarovalnice Triglav. Dodatno sem bil aktiven v več upravnih odborih in nadzornih svetih ter kot asistent na katedri za ekonomsko teorijo in politiko na Ekonomski fakulteti v Ljubljani.

Kaj bi dejali, da je tisto, kar vas pri vašem poslu najbolj pritegne?

Privlačnost tega posla niso številke. Kar me pritegne, je širši vpliv oziroma učinek, ki ga lahko dosežeš z delom v različnih institucijah, ne samo finančnih. Svojevrsten čar ima seveda tudi kompleksnost finančnih institucij.

Finančna industrija je namreč ključna pri doseganju brezogljične prihodnosti, ker finančne institucije alocirajo denar. Se pravi, mi odločamo, komu bomo dali kredit, če smo banka, koga bomo zavarovali, če smo zavarovalnica, in v katere podjetja, v katere vrednostne papirje bomo vlagali, če smo družba za upravljanje. S tem je finančna industrija ključna pri zelenem prehodu. Finančna industrija lahko zagotovi, da podjetja, ki razvijajo trajnostne rešitve, katerih poslovanje je trajnostno naravnano in ki želijo zmanjšati ogljični odtis, dobijo denar za vse te obsežne investicije, ki nas čakajo v prihodnjih letih in desetletjih.

Glasba je zame kot kulisa. Nekako ne morem biti v tišini, zato me glasba spremlja tako rekoč ves dan. Tudi pri sestankih imam v ozadju rad glasbo, prav tako v avtomobilu.

Kateri so glavni investicijski trendi?

Globalen je trend premika k naložbam, ki so povezane s trajnostjo, torej odgovorno investiranje. Srž odgovornega investiranja je upoštevanje okoljskih, družbenih in upravljavskih dejavnikov pri investicijskem procesu. V EU je že več kot polovica skladov zaznamovanih s trajnostjo, ta delež raste in investitorji se vedno bolj usmerjajo v tovrstne naložbe, tudi regulatorni okvir usmerja profesionalne investitorje v odgovorno investiranje. EU je namreč modro ugotovila, da so finančne institucije tiste, ki odločajo, ali se bo gradil projekt A ali projekt B. Zeleni prehod se torej poskuša usmerjati s finančnimi tokovi. Hkrati je to dobro za vse nas, saj če ne naslavljamo problematike podnebnih sprememb, bomo čez čas vsi imeli nižji življenjski standard in investitorji zato manjšo vrednost premoženja. To je glavni trend, ki ga zaznavamo v tujini in ki bo zanesljivo prišel tudi k nam.

Stopnja varčevanja slovenskih gospodinjstev je med najvišjimi v Evropi. Kaj priporočate ljudem, kako naj zastavijo svoj naložbeni portfelj, če želijo upoštevati merila odgovornega, zelenega in trajnostnega financiranja in hkrati pričakujejo varnost za svoje premoženje?

Drži, Slovenci smo zelo konservativen narod, kar zadeva varčevanje, zelo usmerjeni v banke. Tako kot se gospodarstvo primarno financira iz bančnih kreditov, tudi posamezniki zelo radi varčujemo v depozitih. To je sicer v redu, v trenutnih razmerah pa vseeno ne prinaša toliko koristi vlagateljem. A del prebivalcev investira tudi v zelo tvegane naložbe, recimo v kriptovalute. Prav tako imamo zelo radi nepremičnine. Velja pa poudariti, da so vzajemni skladi idealna vmesna izbira med netveganimi in zelo tveganimi naložbami. Družbe za upravljanje pokrivamo ves ta spekter in lahko vsakemu vlagatelju ponudimo tisto, kar potrebuje in kar ustreza njegovim željam – in to že pri zelo majhnih mesečnih zneskih investiranja. Želimo, da se čim večji del te depozitne mase prelije v vzajemne sklade in pripomore k boljši alokaciji prihrankov na ravni varčevalcev in celotnega gospodarstva. Pri tem lahko vlagatelji na slovenskem trgu izbirajo med vzajemnimi skladi, ki so trajnostno naravnani in izpolnjujejo kriterije, ki jih zaradi preprečevanja zelenega zavajanja predpisuje relevantna evropska zakonodaja. Vesel bi bil, če bi se čim več vlagateljev odločilo za takšno obliko naložb.

Kako pa je pandemija vplivala na varčevalne navade Slovencev?

Pandemija ima veliko – tudi presenetljivih – vidikov, med drugim glede varčevalnih navad. Zaradi številnih pomoči in spodbud, ki jih je država dala podjetjem in posameznikom, se je varčevanje v tistem času povečalo, tečaji vrednostnih papirjev so narasli veliko bolj, kot je kdorkoli lahko predvidel. Sama pandemija je velikemu številu vlagateljev pokazala, da panika pri investiranju ni pametna. >

Če se spomnimo, so se na začetku vrednosti naložb zelo znižale, nekateri varčevalci in investitorji so prodali svoje naložbe, pozneje pa jim je bilo žal, da niso vztrajali. Pripomogla je tudi k temu, da se manj bojimo nihanj, ki se vedno dogajajo. Investiranje je povezano s tveganji in ni nujno, da imamo vedno le dobiček. Še enkrat več se je pokazalo, da je investiranje dolgoročna aktivnost.

Bi rekli, da hitri razvoj umetne inteligence za podjetja in njihovo upravljanje pomeni priložnost ali grožnjo?

Prepričan sem, da pomeni veliko priložnost, ki pa je povezana s spremembami. Investiramo na podlagi tega, da poskušamo ugotoviti in oceniti, kaj se bo v prihodnosti dogajalo, in umetna inteligenca bo imela velik vpliv na poslovanje podjetij. Naša naloga je, da prepoznamo podjetja, ki bodo zaradi umetne inteligence bolje poslovala.

Podobno velja seveda za nas same. Tudi pri vodenju naše družbe poskušamo ugotoviti, kako umetna inteligenca vpliva na naše delo in kako smo lahko zaradi nje še boljši. Zagotovo že spreminja naš način dela, v nekaj primerih jo že uporabljamo – zlasti pri pregledu podatkov, analitiki. S podporo umetne inteligence namreč lahko pregledamo veliko več gradiv, analiz, na podlagi teh dognanj sprejemamo odločitve bolj informirano kot prej. Uporabljamo jo tudi pri pripravi poročil in še kje. Imamo pa večje želje, kako umetno inteligenco uporabiti pri odločanju o naložbah.

Kako pa se kaže trajnostna naravnost v vaši družbi?

Trajnost je naša temeljna strateška usmeritev in jo vidimo na dveh ravneh: na ravni celotne družbe in na ravni naših produktov.

Naša glavna dejavnost je upravljanje premoženja, zato spreminjamo investicijske procese v smeri odgovornega investiranja, v smeri vključevanja okoljskih, družbenih in upravljavskih vidikov v investicijski proces. V ne tako oddaljeni prihodnosti bo naša celotna produktna paleta zaznamovana s trajnostjo.

Trajnost želimo vpeljati v vse pore našega delovanja, pri čemer izhajamo iz ciljev trajnostnega razvoja Združenih narodov. Vsi zaposleni v naši družbi imamo med letnimi cilji vsaj enega s področja trajnosti. Poleg tega izvajamo različne ukrepe, kot je souporaba električnih vozil, akcije, kot je bil Gozd srčnosti, ko smo posadili 2500 dreves, in še kaj. To so majhna, ampak pomembna dejanja, ker sporočajo, da mora vsak od nas po svojih močeh pomagati pri boju proti podnebnim spremembam.

Kako poteka vaš delovni dan?

Četudi vstanem zgodaj, nisem ljubitelj zgodnjega dela. Verjetno gre za posledico tega, da sem moral v osnovni in srednji šoli vstajati zelo zgodaj. Tako praviloma v pisarno pridem med osmo in pol deveto ter ostanem, dokler je treba. Moj tipični delovni dan zaznamuje delo z ljudmi – znotraj in zunaj hiše, za računalnikom sem pravzaprav malo, verjetno več časa gledam v zaslon mobilnega telefona (smeh). Nekih utečenih vsakodnevnih ritualov nimam, če utegnem, pa se rad pred začetkom dela s kom dobim na kavi.

Stres velja za enega največjih sovražnikov sodobnih managerjev. Kako se spopadate z njim?

Stres ločujem na tistega, ki je lahko koristen, in stres, ki pomeni oviro. Izkusil sem, da se negativni stres in veliko sedenja pokažeta v bolečinah v križu. Pri premagovanju stresa mi zelo pomagajo dihalne vaje in športne aktivnosti; poleti kolesarjenje, tek, hoja na Šmarno goro, pozimi pa smučanje.

Jurej Lasič

Kakšni so vaši konjički? Kaj najraje počnete v prostem času?

Ob športu me v prostem času zelo navdušuje učenje tujih jezikov. Ob angleščini in nemščini, ki je bila moj prvi tuji jezik, se poskušam učiti še francoščine in španščine. Enkrat na teden plešem klasične in latinskoameriške plese, zlasti rad imam tango, čačacha in angleški valček. Med kulinaricnimi užitki pa prednjačita čokolada in kdaj pa kdaj kozarec ruma.

Kakšen pa je vaš odnos do umetnosti?

Precej kompleksen. Po svoje sem že vse življenje v stiku z umetnostjo, hkrati pa se z njo premalo ukvarjam. Doma smo imeli klavir, nekaj časa sem ga igral, vendar se mi kmalu ni več ljubilo hoditi v glasbeno šolo, za kar mi je danes žal. Slikarsko umetnost sem spoznal prek strica Nikolaja Beera, odličnega akademskega slikarja. Zanimivo je gledati, s kakšnim žarom umetniki delajo to, kar jih veseli, ne glede na to, ali prinaša finančno korist. Lepo bi bilo, če bi vsak od nas tako užival v svojem delu.

Kakšno zvrst glasbe pa najraje poslušate in kaj vam nasploh pomeni glasba?

Glasba je zame kot kulisa. Nekako ne morem biti v tišini, zato me glasba spremlja tako rekoč ves dan. Tudi pri sestankih imam v ozadju rad glasbo, prav tako v avtomobilu. Poslušam razne zvrsti, težko bi izbral najljubšo, čeprav prednjači pop, rock in razna moderna glasba. Klasiko pa, priznam, poslušam bolj poredko.

V okviru Managerskega koncerta smo si zadali poslanstvo podpirati mlade talentirane glasbenike na njihovi poti do odličnosti. Kako kot manager gledate na takšne projekte?

Podpirati talente in vračati družbi se mi zdi del odgovornosti, ki jo imamo managerji in družba do okolja, v katerem delujemo. Umetnost večinoma ni komercialna, dobičkonosna, vsekakor pa ključno definira okolje, družbo, tudi državo. Zato se mi zdi pomembno, da se tega zavedamo in poskrbimo za mlade talente. V okviru Skupine Triglav podpiramo projekt Mladi upi, ki je namenjen mladim nadarjenim posameznikom s področij športa, umetnosti, znanosti in mladim parašportnikom, ki so šele na začetku svoje poti in se zato težje potegujejo za profesionalna in sponzorska sredstva za razvoj svojega talenta.

Kaj pa je vaše življenjsko vodilo?

Nimam nekega posebnega vodila, po katerem živim. Kar mi res ni blizu, je stanje status quo. Zato je verjetno moje življenjsko vodilo rast. Najsi gre za osebno rast ali rast inštitucij oziroma področij, na katerih delam. Nikakor se ne vidim v poslovnem okolju, ki bi me glede tega omejevalo.

Že pred kar nekaj časa sem sodeloval na delavnici, v okviru katere smo udeleženci na podlagi pripovedovanih osebnih zgodb oblikovali moto za vsakega posameznika. Omenil sem svoje navdušenje nad astronomijo v otroštvu in predlagali so, da si izberem: Leteti nekam, kamor ni še nihče.

JELOVICA

Green Living.

VODILNI DISTRIBUTER
METALURŠKIH
POLIZDELKOV

IN OGREVALNIH
SISTEMOV BOSCH, ETA,
ABC IN HARGASSNER

Kovintrade

Partner znanja
in zaupanja

www.kovintrade.com

Kovintrade mednarodna trgovina d.d. Celje
Mariborska 7, SI - 3000 Celje

Za vsakim
brezskrbnim
nasmehom stoji
1988 zanesljivih
ETI-jevih ljudi.

**Preklopi
na varno
prihodnost**

f etigroup
www.etigroup.eu

ETI s svojimi inovativnimi izdelki in rešitvami omogoča varno uporabo sodobnega električnega omrežja milijonom ljudi po vsem svetu. Naše varovalke in zaščitna stikala varujejo domove in tovarne, fotovoltaične elektrarne in električne avtomobile. V ETI-ju prispevamo svoj delež k varni, trajnostni in zeleni prihodnosti.

ETI

TUDI V POSLU JE DANES TREBA GLEDATI ŠIROKO IN SE NAUČITI SPREJEMATI DRUGAČNOST

Žiga Inthar

Petra Kancler

Marielle Lopez je, preden je postala vodja Bayer Consumer Health Španije in Portugalske, delala v Ljubljani kot vodja tega področja (zdravila in zdravstveni izdelki brez recepta) pri Bayerju in bila odgovorna za osem držav zahodnega Balkana (Slovenijo, Hrvaško, Srbijo, Črno goro, Albanijo, Bosno in Hercegovino, Kosovo in Severno Makedonijo). Pred prihodom v Slovenijo je bila zaposlena na vodilnih mestih v prodaji in trženju v farmacevtski industriji (pri podjetjih GSK, Pfizer in Bayer) v Španiji, Švici, Rusiji, Združenem kraljestvu in na Filipinih. Magistrirala je iz poslovne administracije (MBA) na univerzi Cambridge, diplomirala pa je na univerzi Ateneo de Manila.

Zasedate visoko mesto pri mednarodnem farmacevtskem velikanu Bayer, trenutno vodite njihovo delovanje na Iberskem polotoku. Doslej ste delovali že v Švici, Rusiji, Združenem kraljestvu... Seveda se ob prebiranju vaše osupljive biografije poraja vprašanje, kako to, da vas je zaneslo v Slovenijo.

Rodila sem se na Filipinih, tam sem doštudirala in se zaposlila. Moj oče je sanjal o tem, da bi eden od njegovih otrok delal magisterij v tujini. Potrudila sem se uresničiti njegove sanje, zato sem končala študij MBA na univerzi Cambridge. Po tem študiju se mi je odprlo veliko vrat, izbirala sem med številnimi podjetji, a Bayer mi je ponudil sodelovanje v novem programu, v okviru katerega

te v dveh letih pošljejo v štiri države. Ko sem študirala na Cambridgeu, sem bila prvič v življenju v Evropi. Zato se mi je pri 27 letih to zdelo odlična priložnost in tako sem imela v dveh letih možnost živeti v kar štirih evropskih državah in jih spoznati. Predstavljala sem si, da bo to velika avantura – tako zasebno kot poslovno – in nisem se zmotila! Pri Bayerju sem začela delati v prodaji v Veliki Britaniji, nato sem se za šest mesecev preselila v Španijo, kot »vajenka« na področju marketinga, nakar me je pot vodila v globalno pisarno v Basel v Švici, zadnjih šest mesecev pa sem preživela v Moskvi. Potem sem se za leto dni vrnila v Švico in se popolnoma posvetila globalnemu marketingu. Ko sem dopolnila 30 let, so me poklicali iz Španije, ali želim postati vodja tamkajšnjega marketinga. Ker sem ponudbo videla kot velik izziv in mi je bila Barcelona že prej všeč, sem priložnost z veseljem sprejela. Že kmalu sem napredovala v vodjo marketinga za Španijo in Portugalsko za celotno paleto naših izdelkov za zdravje brez recepta, razen za področje dermatologije. Leta 2020, po petih letih, je prišel čas za novo izkušnjo in sprejela sem ponudbo za regionalno vodjo. Ko so me vprašali, ali si želim kamorkoli posebej, sem odgovorila, da sem odprta za vse predloge. In ponudili smo mi položaj vodje za območje Alpe Adria. Glede na to, da še nikoli nisem bila tukaj, sem si pogledala pokrajino, zgodovino in značilnosti ter sprejela ponudbo. Tako sem pristala v Sloveniji in se vanjo zaljubila na prvi pogled! Po treh letih in pol se vračam v Španijo kot vodja celotne izpostave za zdravstvene izdelke brez recepta za Iberski polotok. Ker gre za velik korak v moji karieri, sem za to priložnost zelo hvaležna.

Za uspešno kariero v svetu visokega managementa ob vseh drugih dejavnikih seveda ni nepomembna tudi formalna izobrazba. Vi ste diplomirali na univerzi Ateneo v domači Manili, potem pa magistrirali iz poslovne administracije (MBA) na prestižni univerzi Cambridge. Če se danes ozrete nazaj, kaj vam je dalo to šolanje?

Obe šoli, zlasti Cambridge, sta mi odprli pogled, pokazali, da je svet velik. Srečo sem imela, da je bila naša generacija mednarodno zelo pestra. Takrat sem prvič opazila, kakšna prednost je sedeti v sobi in izmenjati mnenja s sošolci iz 30 držav. Seveda je določena vrednost v vsebini, ki ti jo podaja šola oz. študij. Vendar je bilo zame največje bogastvo dožemanje razsežnosti in raznolikosti sveta. Ne tistega med štirimi stenami učilnice, ampak kako se obnašati do ljudi. Denimo, ko gre za spretnost sporazumevanja s človekom, katerega prvi jezik ni angleščina. Treba se je znati vživeti, prilagoditi svoj pogled na svet. Zelo hitro spoznaš, da »my way or the highway« ni pravi način. Poslovni partnerji prihajajo iz različnih držav, kultur, religij, so različne spolne usmerjenosti in treba se je naučiti sprejemati drugačnost. V takšnem svetu si želim živeti – brez obsojanja.

Omenili ste, da prihajate s Filipinov in da ste ob študiju na Cambridgeu prvič živeli v Evropi. Predstavljamo si lahko, da je bila to velika preizkušnja za mlado dekle, ki je samo pripotovalo na drug konec sveta.

Prihod v Cambridge s Filipinov je bil velika lekcija že sam po sebi. Od majhnih, vsakodnevnih stvari, kot je privaditi se na mrzle zime, saj prihajam s toplega otoka, do spoznavanja in obvladovanja novih sistemov – tako vrednostnega kot praktičnega, na primer zdravstvenega. Drobne reči, ki te presenetijo na vsakem koraku in na katere prej sploh nisi pomislil, a se jih moraš v hipu naučiti in jih vzeti za svoj novi način življenja. Vse je zunaj tvoje cone udobja. Daleč proč od doma padeš v globoko vodo in izbira je le potoni ali plavaj.

V čem, menite, je skrivnost vašega uspeha? Kaj delate prav v kariernem življenju?

Mislím, da skrivnost uspeha sploh ni skrivnost! K moji rasti in hitremu kariernemu napredovanju je veliko pripomoglo dobro poznavanje medčloveških odno-

sov. Sreča je bila, da sem imela dobre mentorje, ki so mi pomagali napredovati. Zato se tudi sama trudim biti dobra mentorica drugim. Moje vodilo je, da moramo biti v svetu, ki do nas ni zmeraj prijazen, prijazen drug do drugega – tudi v svetu managementa. Ves čas se govori o močnih vodjih, znanju, poslovnih taktikah ... Seveda je treba poznati osnove poslovanja, a kljub temu se mi zdi, da je moja prednost komunikacija. Da znam posredovati svojo vizijo. Tega te šole ne učijo. Treba je razumeti ljudi, videti njihovo motivacijo. Pomembno je poznati sodelavce, kaj jih veseli, v čem so dobri. Če pravega človeka postaviš na pravo delovno mesto, bo delo opravil bolje kot kdorkoli drug, saj ga bo veselilo.

Igrala sem klavir. Izhajam iz azijske družine, ki je zahtevala, da igram vsaj en instrument in se ukvarjam z vsaj enim športom. Aktivno sem igrala od osmega do šestnajstega leta.

Kakšni pa so vaši vtisi in izkušnje, ko primerjate poslovno okolje po svetu s Slovenijo?

Glede tega bi omenila misel, ki pravi: »Impact over effort« (učinek pred naporom). Se pravi, da je trdo delo včasih precenjeno oziroma da obstaja še druga pot. Če nekdo zelo trdo dela dolge ure, vendar od tega dela ni učinka, je lahko vse skupaj zaman in ne bo dalo pravih rezultatov. Trdo delo se namreč ne kaže samodejno kot uspeh. Moje pravilo zatorej je, da raje kot trdo delaj pametno. Najpomembnejše pa je, da delaš tisto, kar imaš rad. In ko delaš to, kar imaš rad, si uspešen. Takrat ti namreč ne bo težko, saj boš z veseljem porabil čas in energijo za delo in to te bo hkrati polnilo ter te navdajalo z zadovoljstvom.

Pri slovenskih sodelavcih sem opazila, da so se navajeni spoprijemati s kompleksnimi problemi in jih uspešno rešiti. Zaradi majhnosti naroda in države se znate odlično prilagajati, kar je v današnjem poslovnem svetu zelo pomembno. Nobeno delovno okolje, v katerem sem delovala, še ni imelo tako naravno prirojenega čuta za to. In to je ob pridnosti in čutu za odgovornost zagotovo vaša prednost. Pri čemer pa v poslovnem življenju ne smemo pozabiti tudi na ustvarjalnost, spontanost in sproščenost. Zato smo v Bayerju pred približno letom dni določili vodjo za delovno srečo (chief happiness officer – CHO). Kajti v službi preživimo toliko časa, da je treba poskrbeti za dobro počutje zaposlenih. Ideja se odlično obnese in zagotovo jo bom prenesla tudi drugam, kamor me bo zanesla pot. Kajti verjamem, da s tem, ko poskrbimo za ljudi, bo posel poskrbel sam zase.

Kot slabost Slovencev bi morda omenila, da ne znajo razmišljati velikopotezno. Spodbujam jih, da sanjajo. Brez izgovorov. Misliti je treba zunaj okvirov!

Kako poteka vaš običajni delovni dan, kako je biti v službi pri tako velikem, globalnem podjetju?

Priznam, da nisem jutranji tip, v nasprotju z večino Slovencev, ki so v pisarno že ob 7.30. A delovnik sodobnega managerja v veliki skupini je zelo prilagodljiv, ključno je, da je delo na koncu dneva opravljeno. Ponavadi vstanem ob sedmih, moj prvi jutranji ritual je sprehod z mojim psom Charliejem. Glede na obveznosti delam ali od doma ali iz pisarne. Praviloma je tako, da če imam sestanke online, sem raje doma, če so sestanki v živo, jih raje opravim v pisarni. Tudi trajanje delovnega dne je zelo različno; včasih do petih, včasih do osmih ali devetih zvečer. Vsekakor pa si vmes rada vzamem odmore.

Ne verjamem v sedenje pred računalnikom, ko imaš blokado, ko ni novih idej. Časi dolgih delovnikov so minili. Nekoč so v proizvodnji z daljšim delovnikom pač zabili več žeblicev, danes pa je veliko dela odvisno od ustvarjalnosti, navdiha. Če torej po nekaj urah možgani ne delajo več, grem na polurni sprehod. To predlagam tudi svoji ekipi. Pravim jim, da nisem vodja vrta, da bi morala vedeti, kaj kdo dela in kje je. Pomembno je, da je delo opravljeno.

No, nekaj pa res zavidam Slovencem: so zelo disciplinirani. Tudi med najnapornejšimi projekti ne pozabljajo na zdravje, redno prehrano, šport ... To meni manjka.

Ste si že od nekdaj želeli biti managerka?

Ne. Če bi lahko ponovila življenjsko pot, bi postala arheologinja. Kot otrok sem namreč oboževala knjige o Egiptu in mumijah. Vendar na Filipinih ni bilo možnosti takšnega študija. V današnjem svetu vem, da je vse mogoče. Sama pa sem takrat izbrala varno pot. Moj prvi študij je bil študij komunikologije, nato me je prevzela ekonomija, eno leto sem študirala celo medicino. Všeč mi je bila ideja pomagati ljudem, ni pa mi bila všeč snov študija. Med študijem novinarstva sem celo delala kot pripravnica v predsedniški palači na Filipinih. Bila sem mlada, polna energije in radovedna. Nekega dne pa sem prejela klic podjetja Glaxo-SmithKline, ali me zanima delo v marketingu. Rekla sem jim, da me zanima področje javnega zdravja, in tako so me sprejeli. Od njih sem šla k podjetju Pfizer, zdaj sem pri Bayerju. Ljubim delo v tej industriji. Veliko je prostora za rast, hkrati pa veliko možnosti za pomoč ljudem. Verjamem v to, da je znotraj določenega okvira treba razmišljati zunaj okvirov. Znotraj farmacevtskih podjetij imamo stroga pravila, ki se jih moramo držati, in to z razlogom, a kljub temu je zmeraj dovolj prostora za dobre nove ideje.

Za ženske na vodilnih položajih se zmeraj postavlja vprašanje, kako jim uspe uskladiti službo in zasebno življenje. Kakšen je vaš recept?

Pri meni tovrstno »uskklajevanje« sploh ne obstaja. Raje razmišljam o integraciji službenega in zasebnega. Zares imam rada, kar počnem, zato mi ni težko opraviti službenih zadev tudi v nedeljo popoldne. Ni mi težko v prostem času razmišljati o bližajočem se pogovoru ali sestanku z ekipo. Ne potrebujem jasne ločnice med delom in zasebnim. Seveda pa ne morem govoriti za ženske, ki imajo več obveznosti, ki imajo družino in otroke. Takrat je seveda drugače. Delo je moja zabava. Včasih si vzamem prost dan, se odpravim na izlet in sem popolnoma srečna. Saj vendar živim v tujini in je zame vsak dan nova dogodivščina!

Kako pa v poslu konkurirate kolegom, je dokazovanje za ženske še zmeraj težje?

Odlično vprašanje, ki je še kako aktualno. Dejstvo je, da imamo ženske v poslovnem svetu težjo pot. Hitro veljamo za ukazovalne, šefovske. Če ima ženska močno voljo, velja za agresivno, moški je le odločen. Težko je spremeniti generacije stereotipov, kakšna naj bo ženska. Sama vem, da sem polnokrvna ženska, v tem uživam in se ne želim pretvarjati, se delati bolj možgato. Ne bom s pestjo udarjala po mizi in odreagirala »po možko«. Ko se ženska tako obnaša, to ni prav, ne zdi se mi naravno. Vso svojo kariero sem delala v podjetjih, ki cenijo raznolikost, to doživljam kot veliko srečo.

Kakšen je poslovni svet na Filipinih?

Moderen poslovni svet je skoncentriran v Manili, ki šteje okoli 20 milijonov ljudi. Filipini imajo socialno piramido. Vrh tvori približno dva odstotka bogatih, zato je na dnu piramide ogromno revnih, ki nikoli niso potovali, nimajo možnosti šolanja ali zdravstvene oskrbe. Promet je grozen, zato plaža in uživanje odpadeta.

Žiga Intihar

Filipini še vedno spadajo med nerazvite države, kjer je veliko možnosti za izboljšave javnega zdravstva in šolstva, vendar se stvari le počasi premikajo na bolje. Sama lahko rečem, da pripadam višjemu sloju, saj sem imela privilegij, da sem obiskovala zasebno šolo in potovala v tujino. Seveda pogrešam svojo domovino in jo obiščem vsaj dvakrat na leto, poleti in za božič. Imam starejšega brata in mlajšo sestro, sicer pa imajo Filipinci veliko otrok, čeprav se tudi to spreminja. Še družini mojih staršev sta bili zelo številni. Mama, na primer, ima 42 sestričen in bratrancev. Torej imam tudi veliko tet in stricov – in to je le ena stran družine. Sodelavci so seveda zmedeni, ko jim rečem, da prihaja teta na obisk. Vprašajo, ali ji je bilo zadnjič tako všeč, da se vrača tako kmalu. Ne, ne – to je druga teta, jim v smehu razložim!

Kako se spopadate s stresom, ki je v natrpanih urnikih in nepopisnem tempu verjetno največji sovražnik novodobnih managerjev?

Seveda tudi sama poznam stres. Vendar nanj raje gledam kot na izziv, ne grožnjo. Kadar sem vznemirjena zaradi posebnega sestanka, prezentacije, govora pred velikim občinstvom, si rečem, da je to dober znak. Kaže, da mi stvar veliko pomeni. Občasno si tudi vzamem čas za počitek, za odmik od vsega. Zelo sem srečna, da imam družino, prijatelje v Sloveniji, s katerimi se lahko pogovorim, družim. Podpora je zelo pomembna. Ne postavljam pravil, ki bi omejevala mojo dosegljivost. Skoraj ves čas sem na spletu, telefon je zadnja stvar, ki jo pogledam pred spanjem, in prva, ko se zbudim. Vem, da je to zelo nezdravo, a zares dobro spim. Zavedam se, da vse, kar počnem, delam resno, odgovorno in z dobrimi nameni. Kmalu bom stara 40 let. Če danes karkoli vznemiri moje življenje, je cena previsoka. Če mi je kakšna stvar neprijetna, se je sploh ne lotim.

Kaj pa si privoščite za odklop?

V življenju imam dva cilja: prvi je potovati v toliko držav, kolikor imam let. Trenutno sem pri številki 50, torej sem si nabrala prednost. Sem namreč ujetnica navad in potovanja me povlečejo iz cone udobja. Pred dvema tednoma sem za nekaj dni obiskala New York, da za trenutek spet začutim utrip velemesta. Naslednjič pa me bo zamikalo nasprotje: čarobnost užitkov in mir v Toskani.

Imate kakšne konjičke, kaj si privoščite, kadar se želite nagraditi?

Vsaj enkrat na teden igram badminton. V mladosti, od osnovne šole do univerze, sem v njem celo tekmovala. Kadar se želim razbremeniti in si nekaj lepega

privoščiti, grem najraje ven s prijatelji. Ker kuhati ne znam, jih peljem v najljubšo restavracijo – v Ljubljani je to Peti 181.

Kakšen je vaš odnos do glasbe? Katera zvrst vam je najbližja?

Leta 2022 sem imela tukaj v Sloveniji poslovno srečanje. Ekipa, s katero igram badminton, je tudi del amaterskega orkestra, Pihalnega orkestra Vevče. Ob običajnem poslovnem srečanju ekipe sem torej pomislila, da bi govorili o kulturi. Ko sem študirala na Cambridgeu, smo imeli gostujočega predavatelja – izraelskega dirigenta Itaja Talgama, ki je govoril o vodenju – z vidika dirigenta. Pomislila sem, da bi ponovila takšno delavnico – timsko sodelovanje in vodenje orkestra. Tako sem prijatelje iz Pihalnega orkestra Vevče prosila za pomoč. Med orkestrom in poslovno organizacijo je veliko vzporednic. Na primer, v orkestru nimajo vsi enakih not. Enako je v podjetju – ni vsak sposoben za marketing ali prodajo. Toda če se osredotočiš na svoje delo, svoj del not, nastane melodija, stvar deluje. Orkester deluje tudi, ko delaš svoje, vendar spremljaš, kaj počne sosed. Igra prav ali narobe? Dirigent ne zna igrati vseh instrumentov. Tako kot jaz ne vem, kako se proizvede aspirin. Toda dirigent ve, kako mora zveneti skladba. Vodja torej mora vedeti, kakšna naj bo celotna vizija. Dirigent da jasen znak za začetek in jasne napotke, kdo naj igra glasneje, kdo tišje. Podobno je z vodjem. Moja ekipa še vedno govori o tej izkušnji. Pomembna je tudi lekcija o skromnosti – dirigent je namreč edini, ki je brez zvoka. Dirigiranje in vodenje sta privilegija. Kar vam zdaj razlagam, ni atomska fizika, včasih pa se je treba opomniti.

Morda igrate kak instrument?

Igrala sem klavir. Izhajam iz azijske družine, ki je zahtevala, da igram vsaj en instrument in se ukvarjam z vsaj enim športom. Aktivno sem igrala od osmega do šestnajstega leta.

Kakšno glasbo poslušate? Kdaj jo poslušate?

Glasbo najraje poslušam v avtomobilu, zraven glasno prepevam – vse od Rihane do Miley Cyrus, Maroon 5, REM, tudi jazz in klasiko. Edino metala ne maram.

Kaj bi svetovali mladim managerjem, ki si želijo kariere vaših razsežnosti?

Da ni treba težiti k vodstvenemu položaju, biti šef. Težiti je treba k uresničitvi enega cilja – delati to, kar te veseli. Namesto pohištva v pisarni izbirajte poslovno pot. Na koncu se vam lahko posreči priti do velike pisarne ali vodstvenega položaja. Mogoče pa je tudi, da se vam to ne bo zgodilo. Toda če delate, kar vas veseli, boste uživali.

Vaše življenjsko vodilo?

Moje vodilo v življenju je izredno osnovno: delaj dobro! V svetu, v katerem si lahko karkoli, bodi prijazen. Če imaš možnost nekemu pomagati, jo izkoristi. Prijaznost se vedno povrne.

Zamenjala sem že veliko služb in mest, in kar mi največ pomeni, so prijazne besede, ki mi jih namenijo ljudje ob slovesu.

telemach

NAJVEČ ŠPORTA DOBITE PRI NAS

Vedno v igri.

Predstavljena ponudba vključuje akcijsko ponudbo Paketi EON 12 mesecev 19,90 EUR ter velja od 1. 6. 2020 do 30. 11. 2023 z vezavo 24 mesecev za nove naročnike, ki sklenejo naročniško razmerje za paket fiksnih storitev EON trojček na Telemachovem omrežju. V kabelskih omrežjih KTV Medvode (razen centra mesta Medvode), EVJ Kisovec, Elcatel Piran, Ansar Krško, KTV Dravograd in Radeče ter Teleing je najvišja dosegljiva hitrost povezave do 600 Mbps. Trditve »Največ športa« utemeljujemo z dejstvom da imajo uporabniki Telemach EON platforme dostop do največ športnih programov na trgu in s tem tudi najvišjo minuto športne vsebine. Akcijska ponudba 12 in 24 mesecev paket VOYO brez doplačila se nanaša na vključitev videa na zahtevo VOYO brez doplačila v trojček EON Light za 12 mesecev in v trojček EON Full za 24 mesecev. Akcija velja od 13. 10. 2023 do 30. 11. 2023 ob sklenitvi novega naročniškega razmerja za nedoločen čas za paket EON Light oz. EON Full. VOYO je brez doplačila že vključen v paketu EON Premium. Ogled vsebin VOYO bo možen na sprejemniku EON, v aplikaciji EON ali neposredno v aplikaciji VOYO potrebna pa je aktivacija aplikacije na strani voyo.si. Akcija velja samo za naročila preko spleta. Po poteku promocijskega obdobja se VOYO izklopi in ne zaračunava. Več na telemach.si.

PAKETI EON

do **1 Gbps**

V Telemachovem Giga omrežju

19⁹⁰
€/MES

Prvo leto za nove naročnike

ŠE BOLJŠA PONUDBA NA

telemach.si

CARMEN IN VIOLETTA

Roman Leskovic

Spored nocojšnjega jubilejnega Managerskega koncerta prinaša izbor priljubljenih uvertur, mediger in arij iz oper vodilnih italijanskih in francoskih opernih mojstrov 19. stoletja. Iz zaprašenih podeželskih gledališč, kjer so v glavnem nastopale na hitro zbrane operne družbe, se je opera na začetku 19. stoletja preselila v velike, bleščeče operne hiše. Operno gledališče je postalo družabno središče meščanov, sprejemnica, kjer so se srečevali vsi sloji prebivalcev, od galantnih gospodov in dam do skromnega trgovskega vajenca v zadnji vrsti galerije. Večina programa letošnjega managerskega koncerta bo iz oper Carmen in Traviata. Ti dve operi je namreč uporabil maestro Pehlivanian v prvih dveh letih svoje operne akademije na Bledu, kjer vzgaja in izobražuje novo generacijo zvezd.

GEORGES BIZET

Ni veliko skladateljev, ki bi si prislužili svetovno slavo z eno samo opero, kot je to uspelo francoskemu romantiku Georgesu Bizetu (1838–1875). Toda njegova Carmen je tako imenitna v barvitnem zvočnem slikanju temperamentnega španskega razpoloženja, da si je z njo pošteno prislužil mesto med najpomembnejšimi skladatelji v glasbeni zgodovini. Dandanes na svetu skoraj ni pomembnejše operne hiše, ki ne bi imela na svojem repertoarju tega priljubljenega dela. Protagonistka opere je strastna ciganka Carmen, ki dela v tovarni cigar in se zaplete v ljubezenski trikotnik z Don Joséfem in toreadorjem Escamillom.

Za opero Carmen so značilni brutalni realizem, ki napoveduje italijansko veristično smer, in umetelni španski ljudski napevi, kot so Seguidilla, Habanera in Toreadorjeva pesem. Na nocojšnjem koncertu bomo najprej prisluhnili Preludiju in Aragonaise iz opere, ki je uvod v prvo dejanje, in nato še priljubljeno arijo Seguidilla in arijo toreadorja Escamilla.

FRANÇOIS BORNE

Bizetova Carmen je ena najbolj znanih oper v zgodovini. Zaradi izjemne priljubljenosti je skladatelj njene najuspešnejše dele pozneje preoblikoval v dve imenitni orkestralni suiti. Na koncertih lahko pogosto prisluhnemo izvrstnim predelavam najbolj zanimivih glasbenih odlomkov iz opere za solistično violino oziroma flavto in simfonični orkester. Medtem ko je različico za violino napisal znameniti španski goslač in skladatelj Pablo Sarasate, je Carmen za solistično flavto priredil francoski skladatelj in flavtist François Borne (1840–1920), profesor na konservatoriju za glasbo v Toulousu. Flavto je igral tudi v orkestru Grand Theatre de Bordeaux in je znan po tehničnih izboljšavah tega glasbila. Napisal je številne skladbe, med katerimi je najbolj znana virtuoza Fantazija za flavto in orkester na temo opere Carmen Georgesa Bizeta. Prvič so jo izvedli leta 1900 v Parizu.

GIACOMO PUCCINI

Giacomo Puccini (1858–1924) je glasbeni dedič maestra Verdija. Giacomo, ki se je rodil v srednjeveškem mestecu Lucca, je podedoval glasbeno nadarjenost mnogih maestrov in organistov iz rodbine Puccinijev. Deček se je s petimi leti naučil igranja na orgle in pozneje kot nadarjen mladenič dobil mestno štipendijo, s katero se je lahko vpisal na milanski konservatorij. Vsakdanje življenje in spoznanje, da nobena glasba ne more obstajati brez melodije, ki

Pot do zdravja

Naš cilj so zdravi in srečni ljudje. Smo veletrgovnica za prodajo zdravil z najširšo ponudbo izdelkov za humano in veterinarsko medicino v Sloveniji. Odlikujejo nas hitrost, varnost in zanesljivost. Svoje delo opravljamo srčno in predano. Prav zaradi tega nam zaupajo številne lekarne in bolnišnice ter druge zdravstvene in veterinarske ustanove.

www.kemofarmacija.si

KEMOFARMACIJA
a PHOENIX company

Z INOVATIVNIMI REŠITVAMI USTVARJAMO ENERGETIKO PRIHODNOSTI.

interEnergO
a kelag company

NENEHNO V POGONU

Interenergo d.o.o. • Tivolska cesta 48 • Ljubljana
E: info@interenergo.si • www.interenergo.si

SIBO
USA plastics

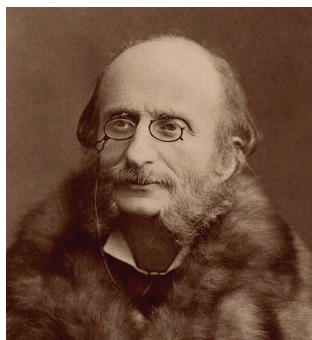
SIBO
CRO plastics

SIBO
group
closures
plastics
tools

www.sibo-eu.com

kot zvočni kalejdoskop sledi odrskemu dogajanju, so glavne značilnosti Puccini-jevega opernega opusa. Arija O mio babbino caro, ki jo bomo poslušali nocoj, je priljubljena sopranska arija iz maestreve opere Gianni Schicci.

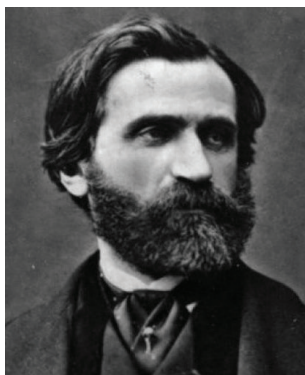
JACQUES OFFENBACH

Jacques Offenbach (1819–1880), v Nemčiji rojeni skladatelj francoskega rodu, je eden najvplivnejših skladateljev popularne glasbe 19. stoletja. Širšemu občinstvu je poznan predvsem kot avtor lahkotnih operet in trivialne scenske glasbe. Najbolj znani deli iz njegove glasbene zapuščine sta opereta Lepa Helena in opera Hoffmanove pripovedke. K uspehu Hoffmanovih pripovedk je veliko prispeval znameniti duet z naslovom Barkarola iz drugega dejanja opere, ki je doživel ogromno priredb za najrazličnejše zasedbe. Barkarola je bila prvotno pesem beneških gondoljerjev v šestosmisknem taktu. Ima miren značaj in s svojim taktom spominja na veslanje gondoljerjev po beneških kanalih.

GIUSEPPE VERDI

Giuseppe Verdi (1813–1901) je tudi zunaj rodne Italije najbolj priljubljeni in največkrat izvajani skladatelj operne glasbe. Oboževal je italijanske operne mojstre Rossinija, Donizettija in Bellinija ter želel razviti italijansko glasbeno dramo, ki bi

bila v petju in melodiji najboljša na evropskem opernem prizorišču. Verdi, ki so ga kot devetnajstletnega mladeniča na milanskem konservatoriju zavrnili, češ da nima pravega posluha, je ob koncu 19. stoletja dozorel v najpomembnejšega italijanskega glasbenika in si ob Richardu Wagnerju in Wolfgangu Amadeusu Mozartu zagotovil naziv največjega mojstra operne umetnosti v glasbeni preteklosti. Verjetno je poleg nalezljivo spevnih arij in zborov razlog za maestrovo priljubljenost tudi dejstvo, da

so njegovi operni liki vsakdanji ljudje z dobrimi in slabimi lastnostmi, čeprav so njihove usode še tako romantično pustolovske. Večkrat se na koncertih iz Verdijevega opernega opusa izvajajo samo posamezne uverture, operne medigre in preludiji, ki so zaradi muzikalne privlačnosti priljubljeni tudi na koncertnem odru. Izvrsten primer je preludij k operi Traviata. Ko je leta 1852 štiridesletni maestro videl slavno Dumasovo dramo Dama s kamelijami, je takoj zaslutil odlično zgodbo za svojo naslednjo opero. Prav zabavno je pomisliti, da je zgodba o kurtizani Violetti, ki se je zaradi velike ljubezni do grofa Alfreda Germonta odrekla življenju pariške lahkoživke, v drugi polovici 19. stoletja veljala za spotakljivo. Traviata ni melodrama, temveč resnična tragedija s prekipevajočimi melodijami in obilico slavnih arij. Med najbolj znanimi so Preludij k prvemu dejanju opere, ki predstavlja glasbeni uvod, sopranska arija Sempre libera, arija Alfredovega očeta Giorgia Germonta ter duet Violette in Alfreda, ki so na sporedu nocojšnjega koncerta.

Rupugum™ JEŠ → ZGAGA. ŽVEČIŠ → ZMAGA!

NOVO!

PRVI ZDRAVILNI
ŽVEČILNI GUMI
ZA LAJŠANJE
ZGAGE

ZAČNE DELOVATI TAKOJ!

Vsebuje kalcijev karbonat.
Način uporabe:
žvečiti vsaj 15 minut.

Pred uporabo natančno preberite navodilo!
O tveganju in neželenih učinkih se posvetujte z zdravnikom ali s farmacevtom.

CH-2023059-37

VARIS
kakovost na kubik

Mojstri za
**GOTOVE
KOPALNICE**

I FEEL
LOVENIA

Ambassador
30 letna izkušnja na trgu

Preizkušeno za najboljše inovacije
2022

**Vaša
varnost
je naša
skrb.**

www.sintal.si

Intervencijo na alarm izvajamo
po vsej Sloveniji. Policiji smo
predali že več kot 1000 vlomilcev.

GP20

YASKAWA

RAZVIT IN IZDELAN V SLOVENIJI

GLAVNE PREDNOSTI

- Vitka in robustna zasnova
- Uporaba v različnih robotskih aplikacijah
- 20 kg nosilnosti
- Velik polmer dosega: 1.802 mm
- Hiter / visoki pospeški in pojemki
- Enostaven zagon, uporaba in vzdrževanje

Controlled by
YRC1000

YASKAWA Slovenija d.o.o. www.yaskawa.si

Summit Leasing Slovenija

**ENOSTAVNO DO
NOVEGA VOZILA**

Izberete, razdelite **na
obroke** in odpeljete.

Ste že izbrali?
Kontaktirajte nas
☎ 080 13 39

SKOZI OBJEKTIV 29. KONCERTA

Fotografije: Katja Kodba in Mediaspeed

Simfonični orkester RTV Slovenija je odlično spremljal mlade pianistke (z leve) Meto Fajdiga, Oleno Tsybmal in Zalo Kravos.

Nagrajenca Blaž Brodnjak in Sabina Sobočan ter gostitelj Slobodan Sibinčič in voditeljica Eva Longyka Marušič

Družina organizatorja koncerta: Slobodan Sibinčič, soproga Katarina, sin Jan s soprogo Ajdo in njeni starši

Direktorica Cankarjevega doma Uršula Cetinski in Tomislav Čizmić s soprogo Manco

Matic Novak s soprogo Petro in Katarina Sibinčič

Silvan Peršolja, Klet Brda, in Branko Žibret, Kearney

Peter Čas, Steklarna Hrastnik, s soprogo Tino

Marko Lukić, Lumar, s soprogo Alenko

Slobodan in Jan Sibinčič, v sredini Christian Rainer, urednik dunajskega Profila

Valter Leban, Kolektor, in Matjaž Čemažar, Domel, s soprogo Majo in Melito

Vodilna ekipa SKB Banke

Tom Vodopivec in Gregor Rebolj s soprogo Tino

donatorska prireditev za nadarjene glasbenike

Na lanskem, **29. managerskem koncertu**, so donatorji in organizator koncerta zbrali za mlade glasbenike in jim razdelili **43.482 €**. Ta sredstva so prejeli naslednji mladi umetniki oziroma projekti: pianistke Meta Fajdiga, Zala Kravos in Olena Tsymbal, baletka Lana Klemen, violinist Jan Šoštarč, dirigent Dominik Steklasa in pevk Marina Martensson. Podprli smo tudi glasbeni festival v Škofji Loki, postavitev operete Netopir v Novem mestu z mnogimi mladimi pevci, koncert treh mladih kitaristov v Postojni in Ukrajinski mladinski orkester, katerega člani so pred vojno prebežali v Slovenijo, kjer nadaljujejo z izobraževanjem in nastopi.

Za podporo v lanskem letu se iskreno zahvaljujemo naslednjim donatorjem:

• Boris Kosuta	• Licentis	• Prva osebna zavarovalnica	• Cvetka Selšek	• Bojana Morelj
• Grant Thornton Consulting	• Sloman	• Spica International	• Katarina Verhrnjak	• Jure Velikonja
• Bankart	• Gamo	• Nebra	• Mojca in Janez Videmšek	• Milan Martin Cvikič
• S & T Slovenija	• Pricewaterhouse Coopers	• Avitel Sonce	• Tom Vodopivec	• Urša Gantar
• Globus Marine	• Jelka in Stojan Binder	• Julijana in Aleksander Batič	• Metka Košmerlj družina Angelski	• Melita in Aleš Jesih
• Francosko Slovenski poslovni klub	• Kovit projekti	• Xavier in Katrien Bouckaert	• Aquasystems	• Jože Kastelic
• Smartis	• Softnet	• Metod Dragonja	• Irena in Boris Medica	• Meta in Marko Kavčič
• First Class	• Implantološki institut	• Ani in Zoran Klemenčič	• Magda in Jože Gombač	• Nevenka Leban
• SEBA	• Melita in Matjaž Čemažar	• LGM	• Boštjan Kavčnik	• Blanka in Jernej Mrak
• Kyriosity Ventures	• Cereja	• Magneti	• Tina Štrus	• MF Consulting
• Violeta Bulc	• Matjaž Grm	• Mediade	• Aleksandar Todorovski	• Robert Petrič
• Simcon svetovanje	• Liko Liboje	• Mercuri International	• Analitica	• Tomaž Sever
• Rok Svetek	• Lilijana Kornhauser Cerar	• Andrej Mesojedec	• Marko Staroveški	• Izток Prelog
• Odvetniška pisarna Tamara Kek	• Alja Markovič Čas	• Sanja in Spyros Ntallas	• Miloška in Bojan Pečenko	• Oton Bačar
• Anton in Dragica Papež	• Doša in Bojan Pretnar	• Darinka in Peter Kamien		• Andrej Razdrih
	• Danijela in Peter Ribarič			• Majda Žvanovič

Tudi vi se lahko pridružite donatorjem in pomagajte uresničiti umetniške cilje mladih slovenskih glasbenih talentov. Prispevek lahko nakažete na TRR Ustanove Klasika, Rožna dolina, c. X/17 a, 1000 Ljubljana, št: SI56 0310 0100 3661 622 pri SKB banki.

de Baguer

country winner | **95** | pts.

Esenca Brd

WWW.DEBAGUER.SI

MINISTER ZA ZDRAVJE OPOZARJA: PREKOMERNO PITJE ALKOHOLA ŠKODUJE ZDRAVJU!

Podpiramo mlade
glasbene talente

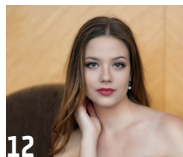
SKB banka je ponosni sponzor
30. managerskega koncerta.

www.skb.si

SKB d.d., Ajdovščina 4, 1000 Ljubljana

5 Jubilejno leto

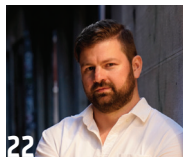
6 Orkester, ki že vrsto let spremlja talente

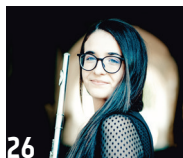
8 Talita Sofija Komelj: Glasba je zame skrivnostna sila, ki ima zdravilno moč

12 Pia Novak: Pred nastopom v sebi začutim posebno navdušenje, ki mi da dodaten zagon

16 Ana Vidmar: Vedno sem rada stala na odru pod žarometi

20 Benjamin Pregl: Vrhunski glasbeniki se iz padcev učimo, vzponi pa nam pomagajo te padce tolerirati

22 Jure Počkaj: Zaupam vase in predvsem zaupam svojemu glasu

26 Metka Črnugelj: Ko stopim pred občinstvo, pozabim na vse skrbi in se samo predam trenutku

30 George Pehlivanian in Sabina Osmičević: Usodno srečanje na Managerskem koncertu

34 Marta Kelvišar: Zaupanje in povezovanje sta ključ za rast in uspeh

38 Anita Stojčevska: Treba si je zaupati in verjeti v uspeh

42 John Denhof: Rad povem, da sem postal državljani države, ki mi je povsem ukradla srce

46 Boris Rener: Managerski koncert je meteor na glasbenem nebu

50 Benjamin Jošar: Ne gre se zanašati na tisto, kar je bilo in kar je. Treba se je pripraviti na to, kar bo

54 Marielle Lopez: Tudi v poslu je danes treba gledati široko in se naučiti sprejemati drugačnost

58 Skladatelji iz letošnjega programa

62 Skozi objektiv 29. koncerta

Izdajatelj publikacije: STJ, d. o. o.

Lektoriranje in korigiranje: Simona Škul

Organizator Managerskega koncerta:

Tisk: Izi Print, d. o. o.

Slobodan Sibinčič

Vikrče 21, Ljubljana Šmartno

Urednica:

Papir: GRAFO LIT, d. o. o.

Petra Kancler za PREMIUM MEDIA

Vrbje 80a, Žalec

Tehnična urednica: Tina Malovrh

Naklada: 7.000 izvodov, vsi so brezplačni, pri

Oblikovanje naslovnice: Futura DDB

vseh storitvah je upoštevan 22-odstotni DDV.

Veliki sponzorji:

30^{let} PORSCHE
SLOVENIJA

KOLEKTOR

Sponzorji:

Partnerja Managerskega koncerta:

Koncert so podprli:

A-Soft, Adria Dom, Adria Mobil, Bayer, BKS Banka, Datalab Tehnologije, ETI, First Class, Fotona, Marand, NIL, Nova Ljubljanska banka, RIKO, Sibo G, Sparkasse Banka, Telemach, Triglav Skladi, Adria Kombi, AJ PES, Boston Consulting Group, Comtrade, Gebrüder Weiss, Interenergo, Kemofarmacija, Knauf Insulation, Kovintrade, Mediasi, Plastika - Andrej Mesojedec, Plinovodi, Selectium Adriatics, Sintal, SmartCom, Steklarna Hrastnik, Summit Leasing, Varis, Yaskawa

30.

managerski koncert

donatorska prireditev za nadarjene glasbenike

Koncert bo **v soboto, 9. decembra 2023**, ob 19.30 v Gallusovi dvorani
Cankarjevega doma v Ljubljani.

Simfonični orkester RTV Slovenija bo vodil maestro George Pehlivanian.

Solisti bodo: sopranistki **Talita Sofija Komelj** in **Pia Novak**, mezzosopranistka **Ana Vidmar**,
tenorist **Benjamin Pregl**, baritonist **Jure Počkaj** in flvtistka **Metka Črnugelj**.

PROGRAM

- G. Bizet:** preludij in aragonski ples iz prve suite opere Carmen
- F. Borne:** Carmen Fantazija za flavto in orkester
- G. Bizet:** Seguidilla, arija iz opere Carmen
- G. Bizet:** arija Escamilla iz opere Carmen
- G. Puccini:** O mio Babbino caro, arija Laurette iz opere Gianni Schicchi
- J. Offenbach:** Barkarola, duet iz operete Hoffmannove pripovedke
- G. Verdi:** uvertura k operi Traviata
- G. Verdi:** Sempre libera, arija Violetta iz prvega dejanja opere Traviata
- G. Verdi:** Di provenza il mar, il suol, arija Germonta iz drugega dejanja opere Traviata
- G. Verdi:** duet Violetta in Alfredo iz tretjega dejanja opere Traviata

Obiščite nas na: www.managerski-koncert.si. Za informacije o koncertu pišite na info@stj.si.

JUBILEJNO LETO

Barbara Reva

SLOBODAN SIBINČIČ,
organizator Managerskega koncerta

Letos praznuje Managerski koncert svojo 30. obletnico. GV je organiziral prvi koncert leta 1993, covid pa nam je vmes vzel eno leto. Že od začetka smo namenjali manjši prispevek mladim glasbenikom, od leta 2005, ko sem koncert odkupil in ga začel prirejati samostojno, pa se je ta znesek znatno povečal. Talenti prejmejo skoraj polovico dobička, kar znaša od 25 do 45 tisoč evrov na leto, odvisno od rezultata posameznega leta. Skupaj se je v 18 letih nabralo že okroglih pol milijona evrov.

Skrbno izbiramo tudi talente, pri čemer se posvetujemo z vodilnimi slovenskimi solisti in profesorji. Med našimi varovanci so Mate Bekavac, Mojca Zlobko Vajgl, Anja Bukovec, Irena Yebuah Tiran, Luka Šulič, Nika Gorič, Jaka Mihelač, Mojca Bitenc, Luka Brajnik, Tanja Sonc, Marko Hatlak, Ana Julija Mlejnik Železnik, Lana Trotovšek, Mak Grgič, Blaž Ogrič, Nikola Pajanović,

Eva-Nina Kozmus, Lana Klemen in mnogi drugi že uveljavljeni glasbeniki ali taki, ki še čakajo na svoj trenutek.

Managerski koncert je danes ena večjih tovrstnih pobud v Sloveniji, zagtovo pa največja na področju glasbe. Pravzaprav igra vlogo posrednika med tistimi, ki darujejo oziroma sodelujejo, in talenti, ki jim zbrana sredstva omogočajo glasbeni napredek. Vse naše početje ne bi bilo mogoče brez sponzorjev, partnerjev in donatorjev, ki omogočajo, da mladi glasbeniki dobivajo veter v jadra. Zato velika hvala vsem, ki nas že vsa leta podpirate.

Na koncu se moram zahvaliti še svoji mali, a srčni ekipi, s katero delam že od začetka: Evi Longyki Marušič, Bogu Semetu, Matiji Krncu in Saši Škof. Pa še jubilantu, maestro Georgeu Pehlivanianu, ki dirigira že svoj deseti Managerski koncert. Hvala vsem!

ORKESTER, KI ŽE VRSTO LET SPREMLJA TALENTE

Sandi Fiser

Simfonični orkester RTV Slovenija že vsa leta od ustanovitve krasita glasbena odličnost in vrhunska poustvarjalnost. Njegova temeljna dejavnost so studijska in koncertna snemanja za nacionalni glasbeni arhiv, ki je na voljo radijskim in televizijskim programom.

Začetki Simfoničnega orkestra RTV Slovenija so neposredno povezani z nastankom radijske in pozneje televizijske hiše, združenih v Zavod RTV Slovenija. Radijski medij je od ustanovitve leta 1928 zaposloval stalne zasedbe glasbenikov, ki so ustvarjali glasbeni program. Njihovo število se je počasi povečevalo in leta 1946 je Orkester Radia Ljubljana štel 65 članov. Delovati je nehal leta 1947, ko je bila ustanovljena Slovenska filharmonija, člani orkestra pa so zamenjali delodajalca in prešli k Filharmoniji. Zaradi programskih potreb po svoji lastni glasbeni produkciji si je Radio prizadeval za vnovično ustanovitev orkestra. Prvi šef dirigent na novo postavljenega orkestra je bil Uroš Prevoršek, za njim pa so na tem položaju delovali Samo Hubad, Stanislav Macura, Anton Nanut, Lior Shambadal, David de Villiers in En Shao. Zdaj ga vodi bolgarski dirigent Rossen Milanov.

V zadnjem desetletju je orkester pritegnil pozornost strokovne javnosti z odmevnimi projekti, pri katerih je sodeloval s priznanimi dirigenti in solisti, kot so Marko Letonja, Daniel Raikin, Angela Gheorghiu, Roberto Alagna, Marcello

Alvarez, Miša Majski, Stefan Milenković, Aldo Ciccolini, Radu Lupu, Mate Beka-vac, Irena Grafenauer, Ivo Pogorelić, Sarah Chang, Ning Feng in drugi.

Uspehi in predvsem izjemna kakovost orkestra niso ostali neopaženi niti pri nekaterih velikanih popularne klasične glasbe, tenoristih Joséju Carrerasu, Placidu Domingu in Andrei Bocelliju ter duu 2 Cellos, ki so si za spremljevalni orkester na koncertih v Sloveniji in bližnjih državah izbrali prav Simfonični orkester RTV Slovenija.

Orkester izvaja zanimiv in pester koncertni program, s katerim privablja raznovrstno občinstvo. Njegov repertoar sestavljajo skladbe svetovne glasbene zakladnice vseh umetnostnih obdobij, antologije in krstne izvedbe slovenskih glasbenih ustvarjalcev, v tretjem tisočletju pa je velik krog poslušalcev pridobil še s koncerti orkestrirane popularne glasbe, ki jo po večini izvaja skupaj z najopaznejšimi ustvarjalci domače zabavne glasbe. Posnel je skoraj celoten slovenski simfonični repertoar in je za najboljše poustvaritve domačih skladb prejel številna visoka priznanja. Domača in mednarodna diskografija orkestra sta izjemno obsežni.

Posnetke Simfoničnega orkestra RTV Slovenija lahko najdemo na več kot 400 zgoščenkah.

GLASBA JE ZAME SKRIVNOSTNA SILA, KI IMA ZDRAVILNO MOČ

Dejan Nikolić

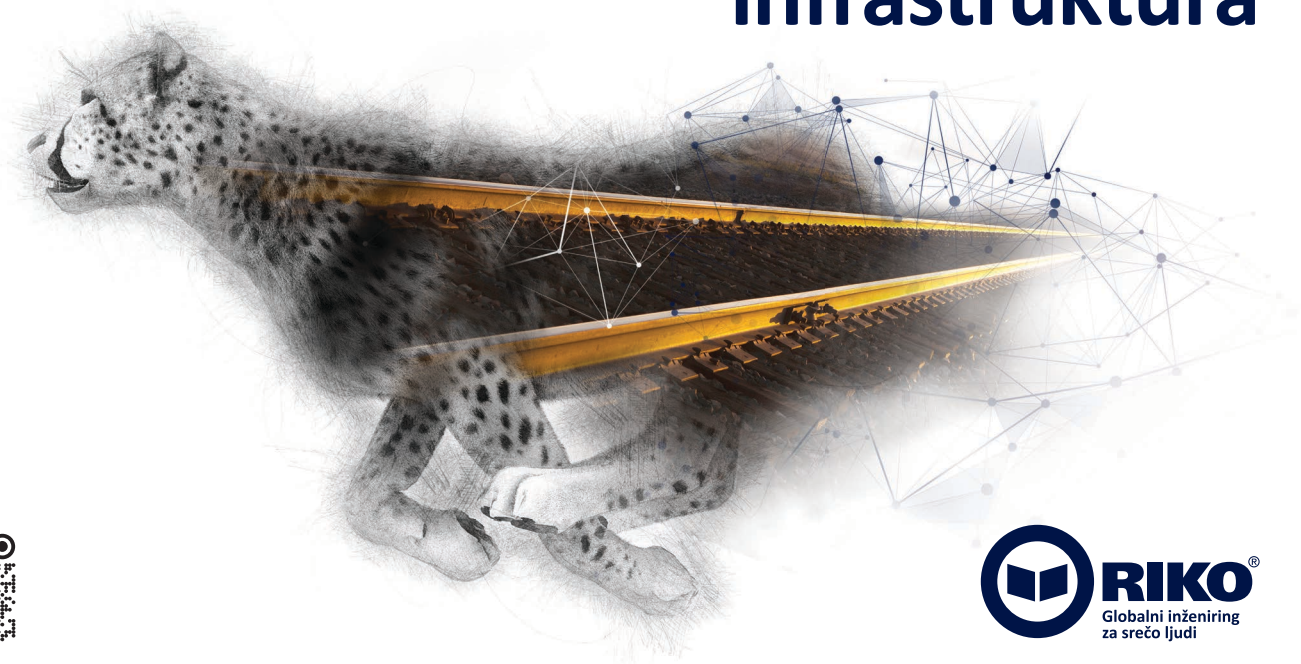
Sopranistka Talita Sofija Komelj je študirala petje pri profesorici Pii Brodnik na Konservatoriju za glasbo v Ljubljani in Akademiji za glasbo v Ljubljani, kjer je leta 2023 z odliko diplomirala. Magistrski študij nadaljuje v razredu prof. Matjaža Robavsca.

Javnosti se je doslej predstavila s številnimi recitali in nastopi. Leta 2019 je nastopila na otvoritvenem koncertu festivala Imago Sloveniae na Kongresnem trgu v Ljubljani med najbolj nadarjenimi mladimi slovenskimi glasbeniki. V času šolanja na KGBL je odpela že nekaj vlog (Vrabček v otroški operi Brundibar, Mama v

krstni izvedbi semiopere Všeč si mi, Kneginja v skrajšani šolski produkciji Rusalka). Redno se udeležuje tudi pevskih tekmovanj in je dosegla že več visokih uvrstitev: 1. mesto na mednarodnem pevskem tekmovanju Iuventus canti na Slovaškem, 1. nagrado na mednarodnem pevskem tekmovanju Lav Mirski v Osijeku, 2. nagrado na mednarodnem pevskem tekmovanju Ferruccio Tagliavini v Deutschlandsbergu, 3. nagrado na mednarodnem pevskem tekmovanju v Mariboru, zlato priznanje na Temsigu ... Pela je z orkestri RTV Slovenija, SNG Maribor, s Simfoničnim orkestrom KGBL, Simfoničnim orkestrom Cantabile, orkestrom AG Ljubljana in orkestrom Pehlivanian Opera Academy.

>

Učinkovita prometna infrastruktura

PANTHEON
Enterprise

**Ko je
vse pod
nadzorom,
si upate
več!**

Vsestranski vpogled za popoln nadzor

Poročila o trenutnem stanju poslovanja in pregled nad celotnim poslovanjem omogočajo, da so vaše odločitve hitre in zanesljive.

Samozavestno načrtovanje

Uskladite strateške načrte s finančnimi in operativnimi rezultati. Sprejemanje odločitev na podlagi kakovostnih podatkov je bolj učinkovito. Stremite k uspehu brez omahovanja.

Investicija, ki izboljša produktivnost

Zmogljiv poslovni program, ki olajša in pohitri delo, je neprecenljiva prednost v podjetju. Z optimizacijo rutinskih in ponavljajočih se nalog dosegate boljšo učinkovitost.

- 26 let neprecenljivih izkušenj
- 80.000 uspešnih uporabnikov
- 12 evropskih držav

Aprila 2022 je nastopila v vlogi Poppee v študentski produkciji Agrippine v Cankarjevem domu, poleti 2023 pa je kot udeleženka PPOA pod vodstvom maestra Georgea Pehlivaniana pela vlogo Violette Valery v koncertni izvedbi Verdijeve Traviate v osmih predstavah v različnih krajih po Sloveniji. Od leta 2016 je študentka MOL Ljubljana, podprla jo je tudi Ustanova Klasika. Znanje redno izpolnjuje na pevskih mojstrskih tečajih.

Kdaj in kako ste se navdušili za glasbo in kdaj ste vedeli, da bo to vaša kariera?

Z glasbo je bila prepletena vsa moja otroška igra, ure in ure sem menda lahko ležala v postelji in improvizirala lastne uspavanke. Mama in oče sta pogosto poslušala klasično glasbo in predvidevam, da sem jo tako vzljubila. Za to bogastvo sem jima neskončno hvaležna. Da pa bom postala operna pevka, sem začela govoriti v drugem razredu osnovne šole in od takrat nisem nikoli zares spremenila te odločitve. Mislim pa, da bi bilo prežeto z glasbo vse, česar koli bi se lotila!

Glasba je zame skrivnostna sila, ki ima zdravilno moč. Lahko ublaži bolečino, lahko nas navda z močjo, da prebrodimo težke preizkušnje, lahko nas nemudoma spravi v boljše razpoloženje. Življenje brez glasbe bi bilo preprosto opustošeno in nepredstavljivo.

Kdo je vaš glasbeni vzor in kdo vaš najljubši skladatelj?

Moj glasbeni vzor je Orfej! Ali pa morske deklince in druga nadnaravna bitja, katerih magična moč je petje. Moj najljubši skladatelj pa je brez dvoma Richard Wagner. Tudi zanj bi lahko rekla, da mi je glasbeni vzor, saj je poleg glasbe posvečal posebno pozornost teatru in njegova ideja o celostni umetnini, Gesamtkunstwerk, v kateri so različne umetnosti združene v eno popolno celoto, mi je zelo blizu.

Kateri glasbenik vas je najbolj navdušil na koncertu v živo?

Rolando Villazon! Pred leti sem šla na njegov recital belcanto arij v Gradec in njegova sončna energija je sevala z odra še bolj, kot sem pričakovala! Čeprav je prebolel hudo poškodbo glasilk in njegov glas ni več v »top formi«, me je prevzel s presežkom dobrote, humorja in ljubezni, ki jo je predal občinstvu.

Kakšno je življenje vrhunskega glasbenega talenta? Čemu vse se morate odreči? Koliko vadite na dan?

Kakršno si ustvari, ni nekega pravila. Je pa zelo pomembno, da se slej ko prej navadiš čim večje discipline in samokontrole. Za nas pevce je nujno tudi, da imamo čim boljši imunski sistem, saj nam že vsak blag prehlad lahko izjemno oteži delo. Zato se zadnjih nekaj let veliko ukvarjam z zdravo prehrano in fitnesom. Res smo atleti med glasbeniki! Moraš biti ali fit ali pa »fat«, da telesno zdržiš ... sama vsekakor raje izbiram prvo možnost!

Ko vadam, pa mi je bolj pomembno, kako, ne koliko – količina variira od dneva do dneva. Sem pa ves čas nekako mentalno »pri stvari«, tudi ko ne vadam. Ogromno na primer razmišljam o psihologiji opernih vlog!

Goran Antley

Ste imeli kdaj težave s tremo in kako se spopadate z njo?

Na srečo ne, nikoli! Večje ko je občinstvo, bolj sem sproščena! Toliko različnih energij je na voljo, da nastop zagotovo lepo uspe!

Predstavljam si, da povlečem energijo in navdih iz poslušalcev in jim v zame-nu podam svojo interpretacijo. Mar ni to nekaj najlepšega na svetu? Vzajemno obdarovanje!

Kako vidite svojo kariero v prihodnje?

Svoje življenje želim posvetiti posojanju telesa in duše vlogam, da bodo lahko prek mene zaživele v novi luči, to je moje poslanstvo in tega se zavedam, odkar pomnim.

Posebno močno sem to začutila letos med PPOA 2023, kjer sem pod mentorstvom maestra Georgea Pehlivaniana nastopila v vlogi kurtizane Violette v koncertni izvedbi Verdijeve Traviate. Nepozabno lepa izkušnja!

O podrobnostih svoje kariere pa se puščam presenetiti! Verjamem, da bodo prišle prave priložnosti in da se bo vse zgodilo točno tako, kot mi je namenjeno. Moja naloga je le, da znam čim bolj razbirati skrite znake in usmeritve, ki mi jih daje življenje, in delati z vso strastjo, predanostjo in trmo.

DIGITALNA PRIHODNOST

www.smart-com.si

Varna.
Zanesljiva.
Trajnostna.

SMART
COM

Zaupanja vreden partner za kibernetsko varnost
ter napredna poslovna in procesna omrežja.

Los Angeles
Lauterach
Ljubljana

Smo tam, kjer ste vi

 Gebrüder Weiss
Transport and Logistics

4AJP=5

Agencija Republike
Slovenije za javnopravne
evidence in storitve

Z INFORMACIJAMI
AJPES DO
VARNEGA POSLOVANJA

SPOT točka

Uradne objave

Poslovni register Slovenije

Drugi registri

Letna poročila

Bonitetne storitve

Finančni podatki

Pobot

www.ajpes.si

MEDIASi

www.mediasi.si

Skrbimo za
kvaliteto
vašega
zdravljenja!

Prednost kvalitete
že več kot

30
LET

Zastopnik in distributer svetovno znanih podjetij:

 **FRESENIUS
KABI**

 BD

SAMSUNG

PRED NASTOPOM V SEBI ZAČUTIM POSEBNO NAVDUŠENJE, KI MI DA DODATEN ZAGON

Tomaž Galič

Sopranistka Pia Novak, rojena leta 2003, je študentka Državne univerze za glasbo in upodabljajočo umetnost v Mannheimu v Nemčiji, kjer študira petje v razredu prof. Snežane Stamenković. Svojo glasbeno pot je začela pri šestih letih na Glasbeni šoli Lendava, kjer je končala smer kitara in klavir, hkrati pa je obiskovala ure solo petja pri prof. Nini Dominko. Nato je svojo pot nadaljevala na Konservatoriju za glasbo in balet v Ljubljani, smer petje, pod mentorstvom Tatjane Vasle.

Pia s svojim glasom, muzikalnostjo in predanostjo petju uspešno koncertira in niza izjemne dosežke doma in v tujini, redno se udeležuje tudi domačih in mednarodnih pevskih seminarjev. Zelo mlada je izkusila čar opernega odra v ljubljanski operni hiši, kjer je v Mozartovi Čarobni piščali nastopila v vlogi prvega dečka. Pela je tudi glavno vlogo Gerde v sodobni operi Matthewa Kinga Snežna kraljica v produkciji Slovenskega komornega glasbenega gledališča v Cankarjevem domu.

>

Kako premikamo svet?

▶▶ FUTURA
the power to move

Kot najmlajša udeleženka v zgodovini enomesečnega mednarodnega opernega tečaja v Beeskowu v Nemčiji je prejemnica štipendije Jutte Schlegler. V letu 2021 je bila uspešna na razpisu Mladi upi Zavarovalnice Triglav, ki je namenjen mladim nadarjenim posameznikom za razvoj svojega talenta. Je dobitnica Škerjančeve nagrade za izjemne dosežke dijakov in županovega priznanja občine Lendava za izjemne dosežke na področju kulture.

Kdaj in kako ste se navdušili za glasbo in kdaj ste vedeli, da bo to vaša kariera?

Za glasbo sem se navdušila že zelo mlada. Starša sta mi kot dojenčku ogromno prepevala, nato smo, ko sem malce zrasla, skupaj veliko peli, plesali in poslušali glasbo in prepričana sem, da je to zelo pripomoglo k moji ljubezni do glasbe. Pri šestih letih sem se vpisala v glasbeno šolo, kjer sem obiskovala pouk kitare in klavirja, sčasoma pa sem ugotovila, da bi se rada resneje ukvarjala tudi s petjem, in tako sem začela hoditi na ure solo petja k prof. Nini Dominko. Pod njenim mentorstvom sem veliko nastopala in se udeležila raznih tekmovanj in rezultati so mi dali le še dodatno potrdilo, da sem na pravi poti. Po končanem šolanju na Konservatoriju za glasbo in balet Ljubljana zdaj nadaljujem študij na Državni akademiji za glasbo in upodabljalno umetnost v Mannheimu v Nemčiji.

Kdo je vaš glasbeni vzor in kdo vaš najljubši skladatelj?

Vzornikov imam kar veliko. Med njimi so zagotovo Lisette Oropesa, Nadine Sierra, Ana Netrebko in Natalie Dessay. Najraje poslušam dela G. Verdija, G. Donizettija, J. Masseneta, R. Wagnerja ... Vendar menim, da je vsak veliki skladatelj nekaj posebnega, in jim zato vsem z veseljem prisluhnem.

Tomaž Galič

Kateri glasbenik vas je najbolj navdušil na koncertu v živo?

Na prvem mestu bi omenila Ano Netrebko, ki sem jo po koncertu pred nekaj leti imela priložnost tudi osebno spoznati. Pa Elini Garančo, ki se je izvrstno izkazala v Berlinski državni operi, in Sonjo Jončevo, ki je pred kratkim koncertirala v Mannheimu, kjer študiram.

Kakšno je življenje vrhunskega glasbenega talenta? Čemu vse se morate odreči? Koliko vadite na dan?

Zelo naporno. Večino dneva posvetimo vadenju in razmišljanju o programu, ki ga pripravljamo. Nato sledijo vaje s profesorji in dodatna izobraževanja, ki nam dajejo smernice in novo znanje. Seveda je za pevca ključnega pomena tudi zdravje, tako duševno kot telesno, zato je zelo pomembno, da svoje telo ohranjamo v dobri kondiciji.

Ste imeli kdaj težave s tremo in kako se spopadate z njo?

Nikoli! V mojem primeru gre prej za navdušenje, preden stopim na oder, ki mi da zagon, da nastop dobro izpeljem. Ko stojim na odru, pa poskušam svoje telo in misli mirno ohranjati pod nadzorom.

Kako vidite svojo kariero v prihodnje?

Najprej bi rada končala študij z magisterijem in v tem času pridobila čim več izkušenj, nato pa si želim postati uspešna in priznana operna pevka tako na domačih kot tujih odrih.

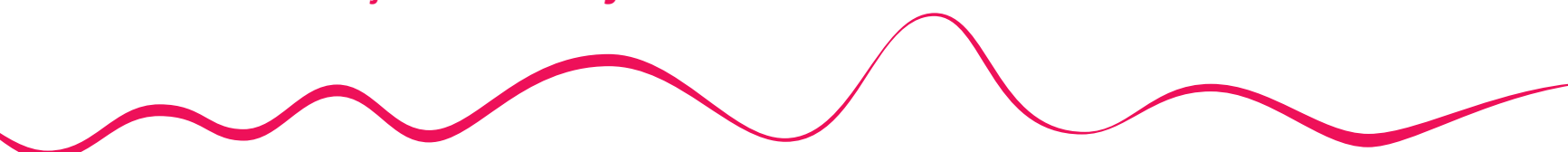

BKS Bank

Vam srce bije
za **kulturo?**

Naše srce bije za **vaše želje.**

BKS Bank

VEDNO SEM RADA STALA NA ODRU **POD ŽAROMETI**

Osební arhiv

Ana Vidmar je vzporedno maturirala na Gimnaziji Vič in KGBL, smer solo petje, kjer je pod mentorstvom prof. Edite Garčević Koželj dosegla številne uspehe, med drugim 1. nagrado na tekmovanju Lazar Jovanović v Beogradu (2018), zlato priznanje s 1. mestom v kategoriji na tekmovanju Daleki akordi v Splitu (2018) ter zlato priznanje in 3. mesto na državnem tekmovanju Tamsig (2019). Julija 2023 je z odliko končala diplomski študij petja na Umetniški univerzi v Gradcu (KUG) v razredu prof. Tare Venditti, pri kateri zdaj nadaljuje študij na magistrskih programih petja in opere.

Poleti 2022 je debitirala v Nemčiji (Eutiner Festspiele) kot Kate Pinkerton v Puccinijevi Madami Butterfly. V oktobru 2023 je v KUG sodelovala v praiizvedbi opere canvas skladateljice Nine Šenk, decembra pa bo v Mozartovi operi Così fan tutte nastopila v vlogi Dorabelle. Kot solistka je odpela že več koncertov, maš in oratorijev (med drugim Vivaldi: Gloria, Händel: Mesija, Saint-Saëns: Božični oratorij, Mozart: Rekviem itd.), kot aktivna udeleženka pa se je izpopolnjevala tudi na pevskih seminarjih Edite Garčević Koželj, Snežane Nene Brzaković in Marianne Varadi. Poleti 2019 je sodelovala na mednarodnem opernem seminarju

>

MOBILNE HIŠE

red^{dot} winner 2022
best of the best

BIGSEE
PRODUCT DESIGN
AWARD 2022
WINNER

MODULARNE HIŠE

red^{dot} winner 2023

MOBILNI ŠOTORI

Upravljalcem počitniških destinacij nudimo celovito storitev 'One stop shop', njihovim strankam pa edinstveno počitniško izkušnjo. Naša konkurenčna prednost je v proizvodnji mobilnih in modularnih bivalnih enot ter odlični poprodajni storitvi. Poskrbimo za idejo, koncept in trženje turistične destinacije.

Zlata nit 2022

ZMAGOVALEC IZBORA

Adria Dom je dobitnik priznanja Najboljši zaposlovalec 2022 v izboru Zlata nit časopisne hiše Dnevnik.

Go
Digital

Najboljši digitalni projekt 2022

Oper Oder-Spree v Beeskowu (Nemčija), leto pozneje je postala štipendistka Ministrstva za kulturo RS, poleti 2023 pa je bila udeleženka in štipendistka Ameriškega inštituta za glasbene študije v Gradcu (AIMS).

Kdaj in kako ste se navdušili za glasbo in kdaj ste vedeli, da bo to vaša kariera?

Glasba je moja zvesta spremljevalka že od otroštva. Starši so me kot deklico navdušili za različne glasbene sloge, vodili so me na orkestrske koncerte, na balet in v opero. S sedmimi leti me je mama vpisala v glasbeno šolo, kjer sem naslednjih osem let igrala klavir, čeprav sem si od nekdaj želela peti. Ta želja se mi je uresničila s petnajstimi, ko so me predstavili profesorici Editi Garčević Koželj na Konservatoriju za glasbo in balet Ljubljana in sem odkrila svet klasičnega petja, na katerega prej iskreno nisem niti pomislila. Po treh letih trdega dela in negotovosti sem se malo pred maturo na splošni gimnaziji prijavila na sprejemne izpite na Dunaju in v Gradcu, kar tako, da vidim, kako mi bo šlo. Na svoje presenečenje sem sprejemne izpite opravila, vendar sem se vseeno odločila za študij prava in se potem med prvim semestrom nenehno spraševala, kaj bi bilo, če bi se odločila za glasbo ... No, štiri leta in pol po tej težki odločitvi lahko potrdim, da je bila pravilna.

Kdo je vaš glasbeni vzor in kdo vaš najljubši skladatelj?

Glasbenih vzorov imam kar nekaj – najprej moji profesorici, prej omenjena Edita Garčević Koželj in univ. prof. Tara Venditti, ki me od leta 2019 spremlja in izboljšuje v Gradcu. Najraje poslušam posnetke fenomenalnih mezzosopranistk Dolore Zajick in naše komorne pevke Bernarde Fink, ki sta mi vzor tako glede tehnike kot ambicij in karierni poti. Te odlične (in različne) mezzosopranistke mi dajejo navdih in moč za nadaljnje delo.

Moj najljubši skladatelj je – morda malce dolgočasno, vendar vseeno – W. A. Mozart. Predvsem njegovih poznih opernih mojstrov in se preprosto ne morem naveličati. Genialnost glasbe in libretov ter njihova lepota in zapletenost me fascinirajo, že odkar sem se začela ukvarjati z glasbo. Kar pa zadeva operni repertoar za moj glas, zelo rada pojem in poslušam tudi G. Rossinija in G. F. Händla.

Kateri glasbenik vas je najbolj navdušil na koncertu v živo?

Priznati moram, da na koncerte velikih opernih div in superzvezdnikov ne hodim pogosto. Omenim pa lahko nekaj vzpenjajočih se opernih pevcev, ki bi jim sama napovedala dolgo in uspešno kariero: novozelandska sopranistka Felicity Tomkins (s katero sva poleti skupaj peli na mojstrskem tečaju v Gradcu), ameriški tenorist Benjamin Lee in neverjetna francoska mezzosopranistka Katia Ledoux, ki je pred leti prav tako študirala v Gradcu in je pred kratkim navdušila operni svet, ko je v enem večeru v Volksoper na Dunaju odpela dve vlogi, svojo lastno in glavno tenorsko v opereti Orfej v podzemlju J. Offenbacha.

Osobni arhiv

Kakšno je življenje vrhunškega glasbenega talenta? Čemu vse se morate odreči? Koliko vadite na dan?

Trudim se, da se mi ni treba odreči ničesar, predvsem ne spancu, športu in druženju s prijatelji – te aktivnosti me bodrijo in me polnijo z energijo, ki jo potrebujem za uspešen študij in delovanje. Moj dan se začne s kavo, potem se upojem in se odpravim na jutranje vaje, ki trajajo tri ure, nato opravi študijske in administrativne obveznosti in vadam (večinoma ne več kot kakšno uro, ker kot študentka opere veliko pojem na vajah in korepeticijah), zvečer pa sledi še en sklop triurnih vaj. Potem se ponavadi trudim, da se umirim, včasih s športom, in se pripravim za spanec.

Ste imeli kdaj težave s tremo in kako se spopadate z njo?

Moram priznati, da sem vedno rada stala na odru pod žarometi. Seveda me včasih zagrabi strah in čutim bitje srca v trebuhu, vendar so to trenutki, ko se trudim umiriti svoje misli in zaupati svojemu spominu in tehniki – ki me še nikoli nista izdala.

Kako vidite svojo kariero v prihodnje?

Ravnokar sem začela magistrski študij opernega teatra v Gradcu, kjer bom z novima profesorjema študirala še dve leti, nato bom poskusila srečo v opernih studiih v Avstriji, Nemčiji in Švici. Kariero bi rada gradila v nemško govorečem prostoru, predvsem na področju klasične in baročne opere – moja želja je čim več stati na opernih odrih Evrope, spoznavati talentirane kolege, izpopolnjevati svoje znanje in ustvarjati prelepo glasbo.

Užitak je pomemben.

VRHUNSKI GLASBENIKI SE IZ PADCEV UČIMO, VZPONI PA NAM POMAGAJO TE PADCE TOLERIRATI

Marko Zavemik

Benjamin Pregl se je rodil v Mariboru in izvira iz družine, ki je močno povezana z glasbo in likovno umetnostjo. Pohvali se lahko z dvema diplomama; najprej je študiral varnostne vede, nato pa študij petja na Modernem konservatoriju v Atenah pri Medei Iassonidi. Poleg tega je obiskoval mojstrske tečaje tenorista Zorana Todorovića. Leta 2021 se je udeležil poletnega programa Klausea Billanda in Steliana Gheorgheja v bavarskem mestu Utting am Ammersee. Svoje znanje je izpopolnjeval tudi na mojstrskem tečaju Janeza Lotriča na POA.

Njegova prva vloga je bila Freddy v My Fair Lady (na festivalu v Mariboru v okviru Evropske prestolnice kulture). Istega leta je pel tudi dve Mozartovi vlogi, Monostatos in Bastiena. Leta 2019 je sodeloval z opero in baletom v Permu na koncertih, posvečenih Francu Zeffirelliju.

Leta 2020 se je tam pripravljaj na različne vloge, med drugim na Remendado (Carmen) in Arthura (Lucia di Lammermoor) za opero v Permu, a so predstave zaradi covida odpovedali. Kljub pandemiji mu je leta 2020 uspelo

pripraviti vlogo Basilia (Figarova svatba) in jo zapeti na koncertni turneji orkestra Georgea Pehlivaniana.

Leta 2021 je pel na koncertu v Henry Crown Symphony Hallu v Jeruzalemu z Jeruzalemskim simfoničnim orkestrom (dirigent Sebastien Rouland). Istega leta je upodobil Tamina z Izraelskim simfoničnim orkestrom iz Berševe (dirigent Nir Kabaretti, režiserka Constanze Könemann). Decembra 2021 je pel na Verdijevem gala koncertu z Izraelskim simfoničnim orkestrom iz Ašdoda (dirigent Vag Papian). Julija in avgusta 2022 je pel Don Joseja (Carmen) na koncertni turneji z orkestrom Georgea Pehlivaniana, naslednje leto pa vlogo Alfreda (Traviata – POA).

Kdaj in kako ste se navdušili za glasbo in kdaj ste vedeli, da bo to vaša kariera?

To je bilo šele v srednji šoli, delno tudi po zaslugi sestre, pianistke, ki je poslušala takrat zelo priljubljeno skupino Il Divo. Pravo navdušenje za glasbo se je pojavilo, ko sem začel prepevati v šolskem pevskem zboru in tako izkoristil priložnost za izostanek od pouka. Med iniciacijskim postopkom na pevskem vikendu sem ugotovil, da lahko pojem bolj »operno« in glasneje kot drugi.

Da bo glasba moja kariera, tako ni bila odločitev, ki bi jo iskal. Bolj kot ne se je zgodila kot pot, po kateri sem začel hoditi. Postala je del mojega življenja, podobno kot odkritje neke roke, ki smo je bili nezavedno deležni, in ko jo enkrat opazimo, se trudimo, da jo uporabimo. Ko se naučimo to roko uporabljati, pa lahko z njo naredimo koristne stvari. Na moji poti torej ni bilo neke prelomne točke, saj se je vse skupaj razvijalo v dolgem obdobju z vzponi in padci.

Kdo je vaš glasbeni vzor in kdo vaš najljubši skladatelj?

Kar zadeva glasbene vzore, so to stari mojstri, kot so Franco Corelli, Mario Del Monaco, Giuseppe Giacomini, Karlo Košuta (Carlo Cossutta), Daniele Barioni, Giuseppe Di Stefano in Helge Rosvaenge.

Glede najljubšega skladatelja pa bi si želel izbrati manj znanega, vendar menim, da Giacomo Puccini najbolje izraža bistvo opere. Po mojem mnenju ni drugega skladatelja, pri katerem bi se prebujanje ljubezni tako močno čutilo kot v prvem dejanju La Bohème ali ki bi sanjavost noči prikazal tako dobro kot z »brnečim zborom« v Madami Butterfly. Prav tako se izjemno dobro odražata moč in pokvarjenost oblasti v mogočni ariji Te deum (Tosca) ter moč volje Calafa v operi Turandot, ko se odloči osvojiti princeso, kljub preteči smrti.

Kateri glasbenik vas je najbolj navdušil na koncertu v živo?

Dirigent Teodor Currentzis me je navdušil s svojima interpretacijama La Bohème v Baden-Badnu in Bartokove opere Grad vojvode Sinjebradca na Salzburškem festivalu. Njegova igra z zvokom, ki odstopa od ustaljenih okvirov, omogoča novo perspektivo in odpravlja ponavljanje istih vzorcev v glasbi. Menim, da to obnavlja klasično glasbo.

Če pa bi moral izbrati pevca, bi rekel, da me je Jonas Kaufmann na Festivalu Ljubljana res navdušil. Odpel je redni koncertni program, ki je vključeval pet arij, nato pa je izvedel še približno osem bisov. Takoj po težkem obdobju covida se je zgodilo kot nekakšen iskren trenutek, ko je Kaufmann iz navdušenja, da lahko spet nastopa, izvedel ta dodatni koncert po koncertu, ki je bil zame res poseben.

Kakšno je življenje vrhunskega glasbenega talenta?

To je življenje vzponov in padcev. Iz padcev se učimo, vzponi pa nam pomagajo te padce tolerirati. Ker glasbeniki nismo le izvajalci svojega poklica, ampak tudi umetniki, to seveda prinaša določeno dramo in eksistencialna vprašanja. Glasba

je pot, katere cilju se vedno približujemo, nikoli pa ga ne dosežemo, podobno kot v Zenonovem paradoksu o Ahilu in želvi, v katerem se Ahil približuje želvi, vendar je nikoli ne dohiti.

Čemu vse se morate odreči?

Kot mnogi pevci tudi jaz trpim za gastroezofagealnim refluksom, zato moram paziti na prehrano in se izogibati določeni hrani, alkoholu in ne kaditi. Prav tako sem opazil, da se mnogi pevci na začetku kariere odrečejo finančni varnosti, ki bi jo lahko prinesla druga poklicna pot. Tudi moji začetki so bili podobni; po polnoletnosti sem užival sorazmerno stabilno finančno varnost, vendar sem se po prvi diplomski odločil nadaljevati študij v Grčiji, kar je pomenilo mesečna potovanja med Atenami in Zagrebom ter močno obremenitev mojega proračuna.

Koliko vadite na dan?

Razlika med nami pevci in drugimi glasbeniki, na primer, med mano in mojo sestro, ki je pianistka, je v dnevnem času vadbe. Sestra vadi vsaj sedem ur na dan, medtem ko jaz namenim približno dve uri dnevno samemu petju (če ne štejem drugih dejavnosti, ki spadajo k pripravam, učenje novih del, prevajanje tekstov itd.). Pomembno je razumeti, da se glasilke hitro utrudijo, zato pretiravanje ni priporočljivo, saj bi jih lahko poškodovali. Seveda pa se lahko občasno odločimo za daljše vadbe. Na primer, med študijem in pripravi sem imel s svojo trenerko za glas Medeo lasonidi vsak dan dve dveurni vaji, eno zjutraj in eno popoldne (vmes pa je v Atenah siesta). Pripravi na opero, še posebno pred premiero, pa je treba nameniti veliko več časa. Na primer, ko sem sodeloval pri Mozartovi Čarobni piščali v Jeruzalemu, so se režijske vaje začele ob 9. uri zjutraj in končale okoli 18. ure, pri čemer smo si vzeli čas za kosilo in individualne vaje z različnimi trenerji za glas, dirigenti in jezikovnimi trenerji.

Ste imeli kdaj težave s tremo in kako se spopadate z njo?

S tremo je tako, da mora biti; če jo nekako pretentamo in je nimamo, se lahko kaj hitro pripeti težava. Trema je po mojem mnenju naraven odziv na zelo stresne situacije, ki izostri naša čutila in nas postavi v posebno stanje. Seveda je njena stopnja odvisna od pripravljenosti, ki jo doseže umetnik. Bolj ko je pripravljen, manj stresa doživlja, kar vodi v boljši nastop in zadovoljstvo občinstva. Sam se pred nastopom najprej osredotočim na umirjanje dihanja, kar zmanjša srčni utrip in občutek stresa. Nato prekinem to umirjanje z gibanjem telesa, podobno kot boksarji pred vstopom v ring, da izostrim čute in pospešim odzive na dražljaje ter pripravim reflekse, seveda vse z drugim namenom kot pa boksarji. Izostrim jih predvsem za sprejemanje in hitre odzive na zvočne dražljaje.

Kako vidite svojo kariero v prihodnje?

Glede kariere si ne postavljam konkretnih ciljev, vendar imam smernice. Predvsem si želim uživati v umetnosti in sodelovati z vrhunskimi umetniki. Opera je organizem, ki zahteva harmonijo in sodelovanje številnih ljudi. Moj glavni cilj je pripomoči k popularizaciji opere, saj menim, da se je ta umetniška zvrst začela izgubljati. Idealiziram zvok starih pevcev, kot sem omenil Franca Corellija, in bi si želel doseči podobne karakteristike v svojem pevskem zvoku, saj menim, da je bil takratni zvok bogatejši in naravnejši kot ta, ki ga predstavljajo današnji pevci. Želim vrniti ta zvok v opero. Zagotovo imam pred seboj več avdicij, vendar bom najprej potreboval resnega zastopnika.

ZAUPAM VASE IN PREDVSEM ZAUPAM SVOJEMU GLASU

Blaz Vatovec

Jure Počkaj je vse bolj prepoznaven kot eden najbolj dovršenih baritonistov v srednji in južni Evropi, tako so ga označili tudi mednarodni mediji in kritiki.

Kot vrhunec njegovih angažmajev v sezoni 2022/2023 velja omeniti uspešen nastop v vlogi grofa Lune na premieri Verdijevega Trubadurja v SNG Ljubljana. Gilbert Miont zapiše: »Njegova izvedba je nedvomno zanimiva tudi glede na njegovo dobro belkantovsko nagnjenost. Lik je osredotočen na njegovo aristokratsko aroganco, je energičen in dobro projiciran naprej ...« Blestel je tudi z nastopom ob inavguraciji novega gledališča na Piccolo Opera Festivalu v vlogi ameriškega konzula Sharplessa iz Puccinijeve opere Madama Butterfly.

V sezoni 2020/2021 je z naslovno vlogo Don Giovannija naredil vtis na Tobyja Purserja, dirigenta Dunajskega opernega festivala in vodjo dirigentskega oddelka na Royal College of Music v Londonu: »Izvedba vloge Don Giovannija solistu postavlja visoke zahteve. Jure v predstavo vnaša popoln preplet elegance, neusmiljenosti in karizme.«

V sezoni 2019/2020 je uspešno debitiral z vlogo očeta Millerja v prvi ljubljanski odrski postavitvi Verdijeve opere Luisa Miller, sezono pred tem je z vlogo grofa Lune navdušil občinstvo na premieri v HNK v Splitu. Damiano Cosimo D'Ambra je v časopisu La voce del popolo podčrtal: »Baritonist Jure Počkaj, cenjen zaradi vznemirljivega, močnega glasu in prepričljive >

AGENCIJA S **POSLUHOM.**

erpium[®]

Blaž Valtovec

igralske interpretacije, je v svojem nastupu izrazil prestižno glasovno barvitost in doživel velik aplavz.«

V ZDA je debitiral kot najboljši solist na Kalifornijski univerzi v Los Angelesu (UCLA) z orkestrom All-Star Philharmonic, s katerim je izvedel Ravelov cikel Don Kihot in Dulsineja. V ZDA je nastopil tudi z glavnimi baritonskimi vlogami v operi Suzanina skrivnost Ermanna Wolf-Ferrarija, v premierni izvedbi opere The Dove and the Nightingale Rogerja Bourlanda in v Mozartovem Don Giovanniju.

Kdaj in kako ste se navdušili za glasbo in kdaj ste vedeli, da bo to vaša kariera?

Za glasbo sem se navdušil že v zgodnjih otroških letih, saj sem še kot majhen otrok pel na koru in zaradi lepega glasu prepeval tudi solo parte. Podobno je sledilo v osnovni šoli, kjer mi je bila zaupana vloga frontmana v rockovski zasedbi Forgotten Eden. Zanimivo, sočasno pa je v meni rastlo zanimanje za klasično glasbo. Spomnim se celo, da sem si kupil zgoščenke predvsem Verdijevih oper, med njimi tudi opere Rigoletto, ki mi je bila in mi je mogoče še vedno najljubša ... Je pa res od družine do mene prišel glas slavnega Luciana Pavarottija, ki mi še vedno popestri kakšen večer.

Kdo je vaš glasbeni vzor in kdo vaš najljubši skladatelj?

Moj vzori so se spreminjali v različnih obdobjih življenja. Vse do danes sem navdušen nad delom svojega maestra Vladimirja Černova, ki je bil v 90. letih eden vodilnih baritonov v Metropolitanski operi. Kadarkoli študiram kakšno Verdijevo vlogo, se obrnem nanj ali poslušam kakšnega izmed njegovih nepozabnih posnetkov z Jamesom Levinom in zvezdniško zasedbo protagonistov, ki so poznanši širši javnosti.

Kateri glasbenik vas je najbolj navdušil na koncertu v živo?

Upam, da ne bo delovalo klišejsko, ampak zelo mi je ostal v spominu nastop Lea Nuccija v vlogi Rigoletta v Cankarjevem domu s produkcijo in orkestrom iz Genove.

Kakšno je življenje vrhunskega glasbenega talenta? Čemu vse se morate odreči? Koliko vadite na dan?

Več kot pestro, saj živimo v izredno zahtevnih časih. To zlasti velja za vrhunske glasbene talente, saj se moramo še toliko bolj izpostaviti v svetu informacijske poplave, glasbenih zvrsti, ki s svojo preprostostjo prihajajo v ospredje zaradi vsesplošne preobremenjenosti publike, ki v glasbi raje išče sprostitev kot poglobljenost. Sam sem se popolnoma predal svojemu talentu, telesu in glasu, kar pomeni, da ni prostora za dolge večere s prijatelji, in operni pevci smo se primorani odpovedati večini razvad, ki bi nas vrgle iz utečene dnevne rutine, vaj in ustvarjanja novih vlog. Vsak dan vadam zagotovo tri ure, ampak realno gledano je ur dela še več, saj ko pripravljamo projekte, v povprečju delamo šest ur na dan ali raje še kaj več.

Ste imeli kdaj težave s tremo in kako se spopadate z njo?

Ko gledam nazaj, lahko rečem, da sem imel nekaj težav s tremo, a ne čisto v klasičnem smislu, da bi me bilo strah stopiti na oder, saj zaupam vase in predvsem zaupam svojemu glasu. Včasih so bili trenutki, ko nisem imel poguma toliko se sprostiti, da bi bilo moje delo resnično svobodno na vrhunski umetniški ravni. To, čemur bi danes lahko rekel trema, pa je samo še odgovornost pred predstavo, da ima človek pravi občutek, koliko mu je še pomembna umetnost, in da je pripravljen z najboljšimi močmi dostaviti sebe in glasbo velemojstrov spoštovanemu občinstvu.

Kako vidite svojo kariero v prihodnje?

Imam zelo burno in bogato karierno pot, tako da je še veliko kart odprtih. Dejstvo je, da veliko nastopam s samostojnimi koncerti po Sloveniji in širše, ki pa so zasnovani tako, da so pripravljeni za evropske odre. Veliko nastopam z vrhunskimi mladimi glasbeniki iz Pozabljenega orkestra, ki se je oblikoval v zadnjih letih, imam nov program JP – Tistega lepega dne (Od jugoslovanske do svetovne filmske glasbe), ki je povezan z družinskimi koreninami. Zame se zanima tudi Raymond Gubbay, ki spada pod založbo Sony Music, kar ureja moj agent iz Velike Britanije, in kažejo se priložnosti tudi na otoku.

Z največjim veseljem pa delam v ljubljanski operni hiši, kjer sem že 15. leto solist, in letos sem imel čast nastopiti na premieri opere Trubadur z izvrstno zasedbo, s katero smo se dokazali na svetovni ravni. Imam zvesto publiko, s katero smo 15. obletnico proslavili na predstavi Italijanka v Alžiru, ki si jo je ogledalo skoraj 200 sledilcev, in vsem se za to neverjetno podporo iz srca zahvaljujem.

Ustvarjamo uspešne ekipe
po vsem svetu.

Iskanje in selekcija zaposlenih

HR svetovanje

Psihološko ocenjevanje

www.first-class.si

SUPERSONIC

Prefinjena, elegantna zasnova in brezčasna zmogljivost.

Nagrajeni integrirani avtodomi, vrhunec naše ponudbe, ponuja najboljše v dizajnu, zmogljivosti, inovativnosti in izkušnjah. Popolnoma integriran na Mercedes-Benz je sinonim za razkošno, elegantno zasnovo in brezčasno zmogljivost z navdihujočimi tlorisi ter možnostmi personalizacije. *Adria. Navdih za vaša doživetja.*

Mercedes-Benz

   ADRIA-MOBIL.COM

Danes nova zvezda. Jutri ikona.

KO STOPIM PRED OBČINSTVO, POZABIM NA VSE SKRBI IN SE SAMO PREDAM TRENUTKU

Andrej Grlic

Metka Črnugelj, rojena leta 2003, je oboje: flavistka, študentka na Visoki šoli za glasbo in gledališče v Münchnu v razredu mednarodno priznane profesorice Andree Lieberknecht. Vstop v njen eminentni razred si je zagotovila z dolgoletnim sodelovanjem na mednarodnih festivalih za flavto ter predanim delom v šoli in zunaj nje. Že kot majhno dekletce je nastopala na zahtevnih odrih, snemala za javne radijske oddaje, se udeleževala poletnih šol, igrala v komornih zasedbah in pri enajstih letih pripravila veliki javni recital s svojima sošolkama.

Metka je slast prvih tonov in mamljivih melodij okusila pod mentorstvom profesorice Suzane Furlan Mitev, svoje navdušenje pa delila s starši, ki so jo s kitarsko spremljavo pritegnili v neskončni svet glasbenih strasti in skrivnosti. V Glasbeni šoli Postojna je dobila odločilni zagon in vse potrebno znanje za nadaljevanje šolanja na umetniški gimnaziji Konservatorija za glasbo in balet Ljubljana, kjer je pod predanim vodstvom mentorice prof. Nataše Paklar sistematično osvajala lovoričke na državnih in mednarodnih tekmovanjih. Samo v srednješolskih letih je prejela deset nagrad, večinoma prvih, od tega je bila

>

Poiščite ordinacijo,
ki ponuja lasersko
pomlajevanje.

Fotona
choose perfection

Odkrijte novo dobo pomlajevanja

Fotona4D®

- lasersko pomlajevanje obraza

VectorLift®

- dvig obrvi in pomladitev zgornjih vek

SmoothEye®

- glajenje gub okoli oči

LipLase®

- oblikovanje polnejših ustnic brez uporabe polnil

Fotonini laserski sistemi omogočajo celovit spekter varnih, učinkovitih in pacientom prijaznih estetskih metod, ki obnovijo vašo kožo, spodbudijo nastajanje kolagena in vam omogočijo naraven način ohranjanja mladostnega videza.

Committed to Engineering

The Highest Performance, Best Made Laser Systems in the World

www.fotona.si

Stegne 7, 1000 Ljubljana

Izbran večer za izbrano glasbo.

**triglav
skladi**

Zaslužite si več.
triglavskladi.si

Triglav Skladi, d. o. o., Ljubljana. To je tržno sporočilo. Pred sprejemom katere koli končne naložbene odločitve glejte Prospekt Krovnega sklada Triglav vzajemni skladi z vključenimi pravili upravljanja z informacijami in Ključne podatke za vlagatelje. Omenjena dokumenta sta v slovenskem jeziku brezplačno na voljo na vseh vpisnih mestih družbe za upravljanje ter na spletni strani www.triglavskladi.si.

dvakrat cenjena z vsemi možnimi točkami (100). Marca 2022 se je pomerila s flavtisti z vsega sveta, ko je na mednarodno uveljavljenem trietašnjem tekmovanju Theobald Böhm za flavto in altovsko flavto v konkurenci 81 udeležencev, starih do 32 let, osvojila 1. mesto in 1. nagrado. Ob tej priložnosti so se ji s pohvalnimi besedami poklonili številni sloviti flavtisti in glasbeni strokovnjaki.

Ob koncu šolanja na umetniški gimnaziji ji je Konservatorij za glasbo in balet Ljubljana za izjemne dosežke v letu 2021 podelil Škerjančovo nagrado.

Neprecenljive izkušnje je Metka pridobila s sodelovanjem na mednarodnih poletnih šolah in festivalih, kjer so ji svoje bogato znanje predajali mojstri flavte in univerzitetni profesorji Felix Renggli, Andrea Lieberknecht, Gergely Ittzes, Matthieu Gauci-Ancelin, Martin Belič, Birgit Böhm, Karolina Šantl Zupan in Eva-Nina Kozmus.

Metka kot študentka in štipendistka sklada Yehudi Menuhin Live Music Now München javno nastopa kot solistka in članica tria flavt. V Sloveniji smo jo imeli priložnost poslušati v koncertnih ciklih Glasbene mladine ljubljanske Dobimo se in Jesenske serenade ter na koncertu Mladi virtuozji v organizaciji Festivala Ljubljana. Kot komorna glasbenica je koncertirala v Sloveniji in Avstriji, in sicer s kvartetom flavt Evterpa ter v duu s svojim očetom, kitaristom Antonom, in z mlado nadarjeno kitaristko Majo Kralj. Pri študiju jo podpira tudi Rotary klub Postojna - Cerknica.

Kdaj in kako ste se navdušili za glasbo in kdaj ste vedeli, da bo to vaša kariera?

Že od rojstva sem tesno povezana z glasbo, saj sem odrasčala v glasbeni družini. Starši in brat so kitaristi, veliko družinskih tem je bilo povezanih s kitaro, zvenenje strun je prihajalo iz te ali one sobe. Pri izbiri prvega inštrumenta sem kolebala med klavirjem in flavto ter se odločila za slednjo. O karieri doma nismo govorili, spomnim se samo veselja, ko so me ob igranju prvih otroških skladbic starši ali brat spremljali na kitaro. Šele ko sem osvajala prve nagrade na tekmovanjih, mi je postalo jasno, kam me pelje pot.

Kdo je vaš glasbeni vzor in kdo vaš najljubši skladatelj?

Navdušijo me glasbeniki, ki poleg brezhibnega obvladovanja inštrumenta pokazujejo tudi svojo osebno energijo in predanost trenutku na odru. Težko rečem, da imam vzornike. Ne želim posnemati drugih, tudi najboljših ne. Vem le, da bom vse življenje igrala tako, kot čutim, po študijskih navodilih in po lastnih občutjih.

Precej skladateljev mi je všeč, od nekdaj pa imam najraje skladbe, ki ponujajo zgodbo, so izrazno močne in vsebujejo veliko nasprotujočih si čustev. Odkar študiram v Münchnu, se tudi vedno pogosteje srečujem s sodobno glasbo, večinoma napisano v 20. stoletju. Pri teh kompozicijah odkrivam nove tehnike, sveže zvočne ideje, ki mi pomagajo pri umetniškem razvoju.

Kateri glasbenik vas je najbolj navdušil na koncertu v živo?

Med svetovno znanimi flavtisti sem poslušala Jamesa Galwaya, Emmanuela Pahuda, Jasmine Choi, Evo-Nino Kozmus, Martina Beliča in druge. Brez dvoma so vsi perfektni izvajalci in performerji, zato poskušam pri vsakem prepoznati in si zapomniti prednosti njegove igre. Najraje pa poslušam koncerte profesionalnih orkestrrov. Barviti zvoki, dinamični razponi, živost in pripovednost simfonične glasbe me vsakič znova presenetijo in navdušijo. Kljub vsemu bi želela posebej omeniti koncert Emmanuela Pahuda, ki s svojim čudovitim tonom nikogar ne pusti ravnodušnega.

Andrej Grlic

Kakšno je življenje vrhunskega glasbenega talenta? Čemu vse se morate odreči? Koliko vadite na dan?

Je pestro, vedno polno novih izzivov in doživetij, prevečkrat celo turbulentno. Če želiš izkoristiti vsako novo priložnost, moraš biti nanje pripravljen in biti predan takšnemu načinu življenja. Pogosto spoznaš nove glasbenike in z njimi ustvarjaš nove projekte. Prav to me motivira, saj res uživam v skupnem ustvarjanju glasbe s sošolci z akademije. Veliko vadam flavto, pa tudi pikolo, a kljub vsemu nimam občutka, da se čemurkoli odrekam.

Ste imeli kdaj težave s tremo in kako se spopadate z njo?

Težave s tremo sem premagovala že v otroških letih. A z odrasčanjem se spreminja tudi doživetje treme in sčasoma ugotoviš, da se ji nima smisla upirati. V resnici pride zato, da bi nastopajočemu pomagala. Če se tega zaveš, se je celo veselíš, saj se bo v njenem spremstvu zgodilo nekaj lepega in razburljivega. Še vedno čutim tremo pred vsakim koncertom in vedno jo bom, a ko stopim pred občinstvo, pozabim na skrb in se samo predam trenutku. Trema ne dojemam več kot nekaj negativnega, pomaga mi namreč, da dam vse od sebe, zberem vso energijo in sem pozorna na vsako malenkost.

Kako vidite svojo kariero v prihodnje?

Najbolj si želim igrati v profesionalnem orkestru, vem pa, da do tja vodi dolga pot. Trenutno načrtujem še udeležbe na nekaterih priznanih tekmovanjih. Potrudila se bom pri uresničitvi svojih ciljev in se delno prepustila tudi življenjskemu toku in intuiciji.

ZAUPAJTE SVOJ TOVOR STROKOVNJAKOM

ADRIA KOMBI d.o.o.
Nacionalna družba za kombinirani promet

Tivolska c. 50, 1000 Ljubljana
T: 01/ 2345 280
F: 01/ 2345 290
infor@adriakombi.si

Izkoristite moč svojih podatkov

Pospešite inovacije od roba do oblaka z varnimi rešitvami
za današnji hibridni svet, ki temelji na podatkih.

Obišči selectium.com

**Hewlett Packard
Enterprise**
operated by Selectium

© Copyright 2023 Hewlett Packard Enterprise Development LP

Naš jutri je odvisen od današnjih investicij.

Povečujemo obseg trajnostnega
financiranja podjetij.

NLB Skupina

USODNO SREČANJE NA MANAGERSKEM KONCERTU

Petra Kancler

Maestro George Pehlivanian se je rodil v Bejrutu (Libanon). Komaj trileten se je že učil igranja klavirja in pri šestih letih še violine. Njegova družina je leta 1975 emigrirala v ZDA, kjer je začel obiskovati

osnovno šolo, šolanje pa nadaljeval v Long Beachu (Kalifornija). Študij dirigiranja je začel pri Pierru Boulezu in nadaljeval pri mojstrih Lorinu Maazelu in Ferdinandu Leitnerju. Dolga leta je kot gostujoči dirigent živel med Los Angelesom, Parizom in

Ljubljano, bil je gost številnih priznanih orkestrov, kot so Londonski filharmonični orkester, orkestri milanske Scale, Rotterdamske filharmonije, Moskovske filharmonije, Državne akademije svete Cecilije iz Rima in orkester BBC. Domači ljubitelji glasbe pa so ga dodobra spoznali med letoma 2005 in 2008, ko je bil šef dirigent Slovenske filharmonije, sam pa se je takrat zaljubil v Slovenijo. A k temu, da jo je izbral za svoj dom, je pripomogla Amorjeva puščica: pri nas je namreč spoznal ljubezen svojega življenja, sedanjo partnerko Sabino Osmičević, s katero s tremi otroki živita na idiličnem Bledu. Skupaj sta na Bledu ustanovila tudi operno akademijo, katere cilj je razvijati glasbene talente in pripeljati opero k ljudem.

Zakaj menite, da smo vaju na tale pogovor povabili skupaj?

George: Najbrž zato, ker je najina zgodba edinstvena in neposredno povezana z Managerskim koncertom (skriven nasmešek). Govori o mastru, ki dirigira Managerski koncert že deset let, kar je že samo po sebi osupljivo. To, da na druženju po koncertu sreča usodno ljubezen, svojo bodočo ženo, pa je naravnost filmsko. Gre torej za enkratno kombinacijo izjemnega poslovnega sodelovanja na koncertu za dober namen, ki ga je pred 30 leti vizionarsko v življenje priklical Slobodan Sibičič, in čudovito ljubezensko zgodbo.

Kot ste omenili, je vajina ljubezen povezana prav s srečanjem na Managerskem koncertu. Sta oba takoj začutila, da gre za usoden trenutek?

Sabina: Že od mladih nog sem velika ljubiteljica klasične glasbe in umetnosti na splošno. A da sem se prav takrat prvič znašla na Managerskem koncertu, pravzaprav po službeni dolžnosti, je bilo veliko naključje, verjetno res usoda. Koncert me je izjemno navdušil, v zraku sem začutila prav posebno energijo, še zlasti ko je maestro na koncu vzel v roke violino in tako doživeto zaigral Vivaldija, mojega najljubšega skladatelja. Čeprav sem bila že na številnih koncertih po svetu, je bilo takrat dirigiranje res nekaj posebnega, česar še nisem doživela. Nisem še videla takšne strasti, kot jo je pokazal George. Po koncertu sem čutila, da ga moram pozdraviti, mu čestitati in se mu zahvaliti za takšno glasbeno poslastico.

George: Tradicija je, da se vsako leto po koncertu preoblečem in se udeležim sprejema, pozdravim obiskovalce in sponzorje. Tako je bilo tudi takrat. In kar naenkrat sem ugledal to prekrasno svetlolasko, čarobnega angela z najlepšim nasmehom, kar sem jih kdaj videl. In hodila je proti meni! Bil sem osupel in prevzet, ko me je ta lepota nagovorila, ter zelo hvaležen za iskrene besede navdušenja in pohvale. V hipu je name naredila izjemen vtis, zato sem jo po klepetu spontano vprašal za kontakt, da ostaneva v stiku, jo morda povabim še na kakšen svoj koncert. Drugo je zgodovina ...

Kako pa bi Georgea opisali z nekaj besedami?

Sabina: Dejstvo je, da je George drug človek na odru kot doma. Ko je z orkestrom, se z njim nekaj zgodi, je kot v drugem stanju, v drugem svetu. Dirigiranje ni njegova služba, je del njega, tako strastno doživlja glasbo. Ko ga vidiš z orkestrom – naj bo na vaji ali koncertu –, je v sinergiji z njim, kot jata rib, ki usklajeno plava v isto smer. Kot umetnik je v neki drugi sferi, takrat je George maestro.

Doma pa je drugačen. Če pomislim, kdo je romantičen v najini zvezi, je to on. Zelo je povezan z otroki. Je predan družinski človek, intenzivno je sodeloval in pomagal pri vseh treh nosečnostih. Otroci so nad njim navdušeni. In ne boste verjeli: je tudi moški, ki zna vse popraviti. Kot kakšen MacGyver. Odličen je v vrtnarjenju, kuha marmelade, popravi vse doma, prebeli stene. Je pravzaprav skupek treh različnih moških v eni osebi.

Res pa je, da je včasih, kot marsikateri veliki umetnik, tudi težaven. Čas korone je bil precej naporen za večino umetnikov, saj kot zrak potrebujejo ustvarjanje, sodelovanje, druženje in nastopanje, vse to pa je čez noč izginilo s tega sveta.

Maestro, če se za trenutek vrnemo na začetek vaše kariere. Kako to, da ste se s starši iz rodnega Bejruta preselili v Ameriko? Ste veljali za čudežnega otroka, da ste že tako zgodaj začeli svojo glasbeno pot?

George: Zgodba mojega otroštva je pravzaprav žalostna, saj smo bili leta 1975 v Libanonu sredi državljanske vojne. Naša hiša je bila nekajkrat bombardirana, nekajkrat sem za las ušel smrti. Starši so zato sklenili, da je prenevarno ostati v Bejrutu, in smo emigrirali v Los Angeles. Mama je bila operna pevka, oče zdravnik. Talent za glasbo sem pokazal že pri treh letih, ko sem po posluhu na klavirju preigral slišane pesmi. Ja, na neki način so me res dojemali kot čudežnega otroka. Pri petih mi je mama dala violino, naj jo preizkusim. Imel sem dobrega učitelja in pri devetih sem zmagal na državnem tekmovanju, kar je bil velik uspeh. Doma sem bil že od malega v stiku z glasbo, ves čas sem jo poslušal. Mama je bila namreč profesorica solo petja, poučevala je na konservatoriju v Bejrutu. Tudi k nam domov so ves čas prihajali pevci na zasebne učne ure. Mama je poleg tega ustanovila lasten studio, kjer je poučevala 30 učencev.

Kdaj in zakaj ste se potem odločili za dirigentstvo? Začeli ste namreč z violino in klavirjem, kajne?

George: To je zasluga velikega maestra Lorina Maazela. Ko tvoj dar prepozna eden najboljših dirigentov sveta, je to res prava spodbuda. Videl me je dirigirati na tekmovanju v Pittsburghu in dejal mi je: »George, res bi moral postati dirigent, saj si naravni talent, samo nebo je meja.« Imel je dober nos in imel je prav, saj sem leto in pol pozneje postal številka ena na svetu – leta 1991 mi je mednarodna žirija kot prvemu Američanu v zgodovini enega najbolj cenjenih dirigentskih tekmovanj na svetu soglasno podelila veliko nagrado mednarodnega dirigentskega tekmovanja v Besançonu. Za ta nasvet sem se mastru velikokrat zahvalil. Ko sem bil šef dirigent Orkestra Slovenske filharmonije, smo ga tudi gostili z Newyorškimi filharmoniki in je bil iskreno vesel, ko je videl moj uspeh. Najino prijateljstvo je res čudovita zgodba.

Se spominjate svojega prvega stika s Slovenijo? Leta 2005 ste postali šef dirigent Orkestra Slovenske filharmonije.

George: Šef dirigent sem bil že v drugih državah, moje delo me je vodilo res po vsem svetu. Spominjam se, da sem nekega dne sedel na kavi v Parizu, ko me je poklic moj agent in me vprašal, kaj imam v načrtu naslednji dan. Ali bi morda šel v Slovenijo, ker se tam zanimajo zame. Seveda za Slovenijo še nisem slišal. Zakaj pa ne, sem si rekel, grem! Tako sem v Ljubljano prvič prišel leta 1998 kot gostujoči dirigent Slovenske filharmonije. Potem so me povabili še večkrat. Res sem užival v delu z orkestrom, država mi je bila všeč. Leta 2004 pa so me vprašali, ali bi postal šef dirigent. Ponudbo sem sprejel.

Kako pa ste tisti prelomni čas pri nas doživljali?

Ko sem prišel, sem bil presenečen, kako zelo prijazni so vsi okoli mene. Počutil sem se dobrodošlega. Tako vaša država kot filharmonija imata zares bogato glasbeno zgodovino: od Brahmsa, Paganinija, Beethovna, Haydna, Mahlerja ... Večina v orkestru je bila odprte glave. Vedeti je treba, da sem bil prvi tujec na položaju šefa dirigenta. Seveda se v svoji vlogi nisem želel preveč zblížati z glasbeniki. Moja vloga ni biti najboljši prijatelj, temveč biti prijazen do določene meje in biti profesionalen. Bistvo je v kakovosti glasbe. Pet let je bilo čudovitih – veliko smo naredili, ogromno prepotovali, bil je to čas velikih sprememb – Slovenija je postala del Evropske unije, vpeljal se je evro kot valuta ...

Letos boste desetič dirigirali tradicionalni Managerski koncert. Kako pa se je začelo vaše sodelovanje s koncertom, katerega poslanstvo je podpirati mlade nadarjene glasbenike?

George: Po nekaj letih v filharmoniji sem leta 2008 odšel iz Slovenije, a ohranil številna dragocena prijateljstva. Med mojimi najboljšimi tukajšnjimi prijatelji je bil znani odvetnik in velik zbiratelj umetnin, zdaj že pokojni Zvone Taljat. Večkrat me je gostil doma, mi pokazal svojo umetniško zbirko, obiskal sem njegov nasad oljk. Na nekem dogodku me je predstavil organizatorju koncerta Slobodanu Sibinčiču. Iz prijetnega pogovora z njim se je rodila ideja o sodelovanju na Managerskem koncertu leta 2013. Po naključju je prav takrat iskal novega dirigenta, ki bi nadomestil hrvaškega mojstra Vjekoslava Šuteja.

Z leti koncepta nisva spreminjala, sva pa dodajala vsebino. Pri koncertu namreč ne delujem le kot dirigent, pogosto tudi zaigram violino. Slobodan je zelo dobro glasbeno izobražen in ima dobre ideje glede programa in izvajalcev, čeprav ni profesionalni glasbenik. Takoj sva se ujela in najine diskusije so vedno zanimive, saj ga odlikuje veliko glasbenega znanja in široko poznavanje sveta.

Kot priznani maestro ste delovali na najpomembnejših glasbenih naslovih sveta, kako pa osebno doživljate vsakoletni prednovoletni dogodek?

George: Izredno veliko mi pomeni, da so me ljudje v Sloveniji vzeli za svojega. Zanje sem preprosto George. Čeprav nisem rojen v Sloveniji, sem že tako dolgo povezan s to državo, da se mi zdi, kot da sem domač. Sem del glasbene zgodovine naroda. Povsod po svetu tudi s ponosom povem, da živim v čudoviti deželi na sončni strani Alp! Najbolj pa je moje življenje seveda zaznamovalo srečanje s Sabino.

Pred tem sem živel deloma v Parizu, deloma povsod po svetu, zdaj pa sem se ustabil na prečudovitem Bledu. Ko imaš otroke, ti potrebujejo tudi očeta, mora biti prisoten. Nima smisla živeti ločeno in jih videvati le občasno. Tudi moja slovenščina počasi, a vztrajno napreduje. In obožujem vašo kulinariko, gibanic in kremnih rezin se ne morem prenajesti!

Sabina, usodno srečanje z Georgeem je popolnoma spremenilo tudi tok vaše kariere, kajne?

Sabina: Res je, ko sva se spoznala, sem delala v bančništvu. A od nekdaj sem velika ljubiteljica umetnosti. Ko sem v četrtem razredu prvič slišala Ravelov Bolero, sem se zaljubila v klasično glasbo. V povezavi z umetnostjo naju družijo veliko interesov. Na primer ljubezen do Shakespearja. Z Georgeem greva vsako leto kam gledat kakšno njegovo dramo. Sem tudi velika zbirateljica knjig.

Ko sem spoznala njegovega managerja, je bil tako navdušen nad mojo sposobnostjo organiziranja in managiranja, da mi je ponudil sodelovanje, in tudi George me je spodbujal k temu. Danes sem senior manager za glasbenike pri agenciji Robert Gilder & Co v Londonu in New Yorku. Ko sem sprejela to delo, sem postala tudi Georgeeva managerka. Tako lahko preživiva skupaj veliko časa, skupaj potujeva in sodelujeva pri različnih projektih.

Ob treh otrocih in novem poslovnem izzivu pa ste se odločili nadgraditi tudi svojo akademsko izobrazbo.

Sabina: Res je, pripravljam doktorat. Ko sem se odločala za smer, me je zelo zanimala politologija – reševanje sporov in mediacija. Vendar so bili vsi študiji v tujini logistično predaleč, sploh z majhnimi otroki. Če bi živeli v Parizu, bi se vpisala na Sciences Po, vrhunsko šolo za politologijo. Na koncu sem se odločila

za IEDC na Bledu, ki bi jo priporočila vsakemu, ki želi poglobiti svoje znanje, saj imajo izjemno raznovrstne profesorje z vsega sveta. Moj DBA bo s področja ekonomije in umetnosti. Načenjam vprašanja umetniškega sveta, težave v njem in pripravo poslovnih modelov.

Pred nekaj leti ste ustanovili tudi svojo operno akademijo na Bledu, s kakšnim namenom?

Sabina: Bistvo naše akademije je prinesiti opero k ljudem. Namesto da ljudje potujejo na dogodek v operno hišo, opera pride k njim – na trge in druga odprta prizorišča v njihovem kraju. Na različne lokacije v Sloveniji želimo prinesiti poletni festivalski duh, kot ga imajo v Chicagu, New Yorku in Hollywoodu.

Na Pehlivanian operni akademiji na Bledu se izobražujejo tako pevci kot dirigenti. Vsako leto z udeleženci pripravimo eno celotno opero, slovenskemu občinstvu pa omogočimo, da v različnih mestih v enem večeru vidi in sliši razlike med posameznimi dirigenti in njihovo komunikacijo s pevci in orkestrskimi glasbeniki. K sodelovanju smo privabili odlične učitelje – na primer Janez Lotrič uči tenorje, pianistka Kristin Okerlund prihaja iz Dunajske državne opere, solo petje uči Valentin Pivovarov. Bled je kot lokacija popolna izbira, saj so tukaj živeli in ustvarjali že številni veliki možje, med drugim znani dirigent Carlos Kleiber.

George: Akademija je moj srčni projekt, doživljam jo kot svojega otroka. Naredil sem jo za svoje dirigente, ker se morajo naučiti dirigirati tudi opere. Že 30 let vodim mojstrske tečaje za dirigente za simfonični orkester po vsem svetu, bodoče dirigente pa poučujem tudi na Pariškem glasbenem konservatoriju (Conservatoire national supérieur de musique et de danse de Paris) in na konservatoriju Katarina Gurska v Madridu. Ko sem bil mlad, so bili na voljo samo mojstrski tečaji, pa še ti so bili bolj tekmovalne narave. Jaz na akademijo povabim dirigente in jim dam možnost za izobraževanje. Med delom postanemo velika glasbena družina. Vsi si med sabo pomagajo, saj tu ni tekmovanja. In v takem vzdušju se kalijo odlični talenti, rodijo čudovita sodelovanja.

Kakšni so odzivi na akademijo in kako se razvija?

Sabina: George si je vedno želel vračati dobra dejanja, saj je bil tudi sam v svoji karieri deležen veliko podpore. Prvo leto akademije je bilo v času korone. Zaradi vseh omejitev nam je bilo zelo težko. Hkrati smo poslušali profesionalne pevce in glasbenike, kako trpijo zaradi pomanjkanja vaj in nastopov. Tako smo prvo leto 2019 sodelovali le s slovenskim orkestrom in slovenskimi talenti, enako tudi naslednje leto. Nato pa smo 2021 odprli vrata proti Balkanu, od koder je prišlo približno 30 kandidatov.

George: Orkester je vedno isti – sam sem ga ustanovil in imenuje se Slovenian Festival Orchestra, v njem so mladi profesionalni glasbeniki. Poletna akademija traja približno mesec dni, konča se z desetdnevno turnejo po Sloveniji. Koncept je torej, da vadimo in se učimo približno od 23. julija do 4. avgusta, nato pa nastopamo.

Sabina: Prihodnje leto pripravljamo La Boheme. V dosedanjih petih letih smo predstavili Figarovo svatbo, Seviljskega brivca, Carmen in Traviato. S ponosom povemo, da nas je poslušalo že 10.000 ljudi, in tako smo izpolnili naš namen – pripeljati opero k ljudem. Namesto da bi obiskovalci morali na predstavo hoditi v Ljubljano ali Maribor, se mi odpravimo na turnejo. Za poslušalce je zanimivo zato, ker gre za koncertno uprizoritev opere. Torej brez ponovitev, z zamenjavo izvajalcev posameznih vlog. Tudi dirigent se lahko med izvedbo menja.

Za izvajalce je izredno pomembno tudi mreženje – spoznajo kolege, si medsebojno pomagajo.

Maestro, celotna ideja za operno akademijo na Bledu je posvečena tudi spominu na vašo mamo, saj je imela velik vpliv na vas, kajne?

George: Moja mama je bila zelo pomembna za armensko izseljensko skupnost, neke vrste Maria Callas izseljenih Armencev. Bila je moj najpomembnejši navdih in vpliv za to, kar sem danes. Ko sem vadil ali nastopal z violino, me je vedno spremljala na klavirju. Podpora torej ni bila samo čustvena, bila je tudi praktična. Prav tako sem z mamo že kot otrok veliko potoval po svetu na njene nastope. Na majhnega fanta je to pustilo velik vtis. Še danes, ko dirigiram opero in opazujem pevce, v njih vidim svojo mamo. Zelo dobro se spominjam njene tehnike petja, dihanja, prehodov ... Bila je vrhunska izvajalka. Prav tako pa je treba omeniti, da je bila v šestdesetih, sedemdesetih letih pionirka v združevanju zasebnega življenja z materinstvom in umetniške kariere. Takrat je bilo to v Libanonu skrajno neobičajno.

Glede na to, da ste že poklicno ves čas obdani z glasbo, me zanima, kakšno glasbo pa najraje poslušate zasebno. Ali morda najbolj uživate v tišini?

George: Ne, tudi zasebno v glasbi neizmerno uživam in poslušam različne zvrsti. Ob jazzu se rad sproščam. Za zabavo pa je odlična balkanska glasba, o kateri se želim več naučiti, saj me malo spominja na armensko. Ustreza mojim koreninam, asociira na gostoljubje, zabavo, prijatelje, kulinariko. Tudi moja mama je bila zelo gostoljubna, doma smo vedno gostili veliko ljudi. To tradicijo s Sabino nadaljujeva tukaj na Bledu. Sabina odlično kuha, včasih pa kuhalnico v roko vzamem tudi jaz. Znan sem po svojih rižotah in paelli, najraje pa pripravljam baklave po maminem receptu.

Boste tudi svoje otroke usmerili v glasbo? Si želite, da bi šli po vaši poti?

George: Predvsem si želim, da bi bili srečni in izobraženi. Mislim, da bi morali vsi otroci priti v stik z glasbo, saj je to dobro zanje, ne verjamem pa v siljenje otrok, da postanejo glasbeniki. Mislim, da se mora zgoditi naravno, če je to nekaj, kar si želijo početi. Če se bodo moji otroci odločili, da želijo resno nadaljevati glasbeno kariero, bom seveda zelo vesel in jim bom po najboljših močeh pomagal. Silil jih pa ne bom.

Na kariernem področju se, kot kaže, odlično dopolnjujeta. Kako pa je s hobiji, športi, rekreacijo – kaj najraje počnete v prostem času?

Sabina: Verjetno ste opazili našo psičko Belo? No, tudi zaradi nje moramo velikokrat na Stražo, ki je zame vrh z najlepšim razglediščem nad jugovzhodno stranjo Blejskega jezera. Sama obožujem hribe in gore. To je moja terapija.

George: Jaz pa sem strasten golfist, igram že 30 let. Takoj ko smo se preselili sem, sem zaprosil za članstvo v Golf klubu Bled in vsi člani družine so se pridružili.

Za konec me seveda zanima še, kako gledate na prihodnost Managerskega koncerta, ki ste mu zvesti že toliko let.

Sabina: Ideja za Managerskim koncertom je resnično plemenita in edinstvena, na vsakem koraku se čuti, da gospod Sibinčič to počne iz srca, s pravimi nameni.

George: Pomoč mladim glasbenikom je točno to, kar tudi sam počnem že 25 let. Slobodan prireja koncert že 30 let in z mojimi 10 leti sodelovanja letos skupaj praznujeva res veličastni obletnici. Zaradi najine romantične zgodbe pa je koncert za naju oba s Sabino seveda vsako leto prav poseben jubilej.

Barbara Reya

Značajska značilnost Slovencev je, da stavijo na dolgoletna prijateljstva, znanstva in poslovna sodelovanja. Zato predvidevam, da bo Managerski koncert obstajal še dolgo in jaz z njim. Zlahka si predstavljam, da bom čez nekaj let stal na odru skupaj s katerim od svojih otrok.

ZAUPANJE IN POVEZOVANJE STA KLJUČ ZA RAST IN USPEH

Tomaž Grdin

Petra Kancler

Marta Kelvišar je že polnih devet let direktorica hitro rastočega črnomaljskega podjetja Adria Dom. Velja za vizionarsko managerko, ki vodi, posluje in živi z zgledom. Je karizmatična, odločna ter ima neverjetno energijo in pogum, s katerima je podjetje popeljala do slovesa v svetu priznanega narekovalca smernic na področju mobilnih in modularnih hiš ter šotorov. Kelvišarjeva postavlja trajnostne strategije tako za podjetje, zaposlene kot celotno družbo in hitro prepozna, katere inovacije so potrebne za razvoj, o njenem poslovnem uspehu pa so zgovorne predvsem poslovne številke.

Ob podelitvi priznanja managerka/manager leta so vas opisali kot poslovno voditeljico, ki pri obljubah pritiska na zavoro in pri dejanjih dodaja plin; ker ste prepričani, da so poslovni voditelji uspešnejši, če dajo več, kot obljublajo ...

Zame je to prava pot. Samo z dejanji se lahko povežeš z ljudmi, da ti zaupajo. Zaupanje pa je tisto osnovno lepilo, s katerim gradiš, in ko z ljudmi razviješ medsebojno zaupanje, imaš vse. Takrat so zaposleni sposobni prevzemati tudi odgovornost. In če prevzemamo odgovornost, če stojimo za svojimi dejanji, imamo moč, cilje in vizijo. Tudi v poslu se je treba z ljudmi, s katerimi delaš, povezati, postati eno. Zame kot vodjo pa je ključno, da verjamem v zaposlene in da oni verjamejo vame – predvsem zaradi mojih dejanj, ki velikokrat tudi presežejo dane obljube in dajo veliko več.

Govoriva o vrednotah v poslu. Kako sami doživljate trenutni sistem vrednot v Sloveniji in nasploh v svetu?

Zdi se mi, da so trenutno v ospredju tiste vrednote, ki si jih ne želimo, pa so vseeno med nami. Svet je zastal v krizi morale in ravno zaradi tega bi pozitivne vrednote morali izkazovati pred-

vsem tisti, ki naj bi predstavljali družbo: politiki, gospodarstveniki, izobraževalci in navsezadnje vplivneži, ki imajo med mladimi še največji vpliv. Vendar že pri naših politikih vidimo, da o vrednotah pridigajo s figo v žepu. In zakaj bi se potem teh vrednot držal navaden državljan? Tako se podira in v krogu obrača naš sistem, in dokler ne bomo trčili ob dno, ne bomo mogli začeti znova. A na srečo ni vse tako črno, še so dobri ljudje, ki nosijo upanje s svojimi vrednotami. Nekaj takšnih je tudi v poslu. Menim, da so ravno vrednote tiste, ki imajo v poslu močno povezovalno vlogo. Če si pri njih konsistenten, jih živiš in udejanjaš, jih s svojimi dejanji in zgledom prenašaš naprej. Ko je vodja oziroma vodilni kader v ravnovesju, iskren do sebe in do drugih, zaposleni to čutijo in mu tako tudi vračajo, mu sledijo. V podjetju Adria Dom smo po letu 2018, po nekajletni rasti, skupaj s sodelavci postavili ključne vrednote: odgovornost, zavzetost, sodelovanje, timsko delo, kakovost in inovativnost ter ponos. Na teh temeljih smo se lotili tudi sistematičnega izobraževanja vodij. Spoznali smo, kako pomemben je socialni dejavnik in vključenost ljudi za doseganje zavzetosti zaposlenih ter kako je predvsem pomembno, da sledimo svojim vrednotam.

Za inštrument v mladosti nisem imela priložnosti, ukvarjala sem se z drugačnimi opravili, ki so bila bližje naravi. Sem pa zato vse tri otroke k temu spodbujala, ob njih na novo spoznavala glasbo, jo poslušala z drugačnimi ušesi in z njimi glasbeno rasla.

Kot ena redkih managerk stavite na t. i. vitkost podjetja. Nimate tajnice in je nikoli niste imeli. Kako to?

V podjetju ves čas vpeljujemo sodobne procese v naše delo, ki po eni strani večajo učinkovitost in po drugi zadovoljstvo zaposlenih. Takšen proces je tudi vpeljevanje koncepta vitkosti med zaposlene. S tem poskušamo učinkovito odstranjevati potrato oziroma tisto, kar ne prinaša vrednosti v delovnem procesu, hitreje rešujemo probleme in neposredno razvijamo ljudi. In če velja za vse zaposlene, velja tudi zame. To se mi zdi samoumevno, tako da nikoli nisem niti razmišljala o tajnici. Želim biti bližje ljudem: tako imam boljšo realno predstavo o dogajanju, sem bolj organizirana, operativna, hitreje se odzivam in navsezadnje bolj čutim svoje delovno okolje. Tako je tudi zaposlenim lažje priti do mene.

Vaši zaposleni vas vidijo kot spoštljivo, načelno in brez predsodkov, ciljno usmerjeno, ki upošteva mnenje drugih. Odlikuje vas kreativno razmišljanje, ste izjemni v postavljanju strategij in trajnostnih ciljev. Kako pa bi se opisali sami?

Sem zelo energična, delam s strastjo in znam navdušenje prenesti na druge. Mislim, da je to ključ do uspeha: da si dovolimo kreativnost, ustvarjanje, spremembe v poslovnih idejah in modelih ter tudi napake. V našem podjetju jih vedno dovolimo, vendar se je iz njih treba učiti. Če se iz napake nekaj naučimo, ni več napaka, ampak učna lekcija. Rada poslušam mnenja drugih, ne govorim prva, raje zadnja. Želim si ustvariti mnenje, ne da bi s svojim mnenjem okužila navzoče. Včasih sem bila močno ciljno usmerjena. Danes mi je pomembnejša pot. Modrost se mi zdi postavljanje pravih vprašanj. S pravimi vprašanji dobimo odgovore na naše dileme, saj smo mi sami tisti, ki o tej temi največ vemo. Uživam v razvoju in napredku drugih, rada imam napredek, drugačno razmišljanje in rada razmišljam zunaj okvirov. Namesto ovir vedno vidim priložnosti.

Zaupajte nam kaj o sebi osebno, od kod prihajate, kako ste odrasčali, kaj so vam na pot dali vaši starši.

Moja zgodba ni spektakularna, kot bi morda kdo mislil. Odraščala sem na kmetiji v bližini Novega mesta. Od šole do doma sem imela sedem kilometrov. Velikokrat sem zaradi slabih avtobusnih povezav vsaj v eno smer pešala, to mi je

dalo disciplino in vzdržljivost. Danes svojo izkušnjo s trdim delom razumem kot privilegij. Zaradi tega sem preprosta, delovna in radovedna. Vse to sem prenesla v odraslo življenje. Danes tako tudi vem, da te ne determinirajo dednost, okolje, čas, ampak se sam. S svojimi prepričanji, umom in energijo. Poleg delovnih navad sem pridobila tudi druge vrednote: vztrajnost, iskrenost, poštenost in pogum ter se naučila ljubiti in spoštovati naravo. Pridobila sem zavedanje, da ima vsak cikel »od setve do žetve« svoje zakonitosti ter da »priložnost zamujena ne vrne se nobena«. S to zavestjo delujem tudi na poslovnem področju.

Pa ste od nekdaj vedeli, da si želite postati managerka? Kakšna je bila vaša študijska in poklicna pot?

Moje otroške sanje so bile drugačne, želela sem delovati na področju geodezije, a sem se na koncu vseeno odločila za ekonomijo, ker sem že takrat znala dobro gospodariti in organizirati. Želela sem se tudi čim prej osamosvojiti, služiti svoj denar, zato sem se odločila za študij ekonomije ob delu. Ni bilo najlažje, a bila je potrditev, da zmorem – tudi včasih premikati gore. Imela sem dva majhna otroke, študirala sem ponoči, ko sta spala. Ko me nekaj zanima, se tega strastno lotim in premagam še tako veliko oviro. Tako sem se naučila biti še bolj vestna, učinkovita in organizirana. Vsak korak v življenju ima svojo lekcijo, če smo jo le pripravljeni uvideti. Po formalni izobrazbi sem tako univerzitetna diplomirana ekonomistka in pooblaščenca ocenjevalka vrednosti podjetij. Zamenjala sem devet služb. Ko mi neko delo ni bilo več v izziv, sem ga zamenjala oziroma me je življenjska pot kar sama pripeljala do nove preizkušnje. S podjetjem Adria Dom sem se tako v sklopu nekega drugega poklicnega izziva srečala že prej. Kot nekdanja bančnica sem – 18 let pred zaposlitvijo v trenutnem podjetju – neželeni rudnik v zapiranju edina podprla s financiranjem. Verjela sem v vizionarsko zgodbo o rudniški površini v Črnomlju, da bo z ureditvijo industrijske cone omogočila potencial za razvoj novih podjetij. Danes na tem mestu stoji tudi podjetje Adria Dom in gre za največjo industrijsko cono v Beli krajini. Moja poklicna pot mi je torej v življenju ponudila veliko lekcij, zato tudi mlajšim sodelavcem vedno svetujem, naj opravijo vse, kar od njih pričakujejo – oziroma naj presenetijo in opravijo še malce več od pričakovanega. Verjamem namreč, da je vsak svoje sreče kovač.

Kaj menite, kaj naredi dobrega voditelja?

Po mojih izkušnjah so ključni ambiciozni cilji, energija tima, dobra komunikacija, vizionarski pogled daleč v prihodnost, avtentičnost in skupne vrednote. Dober voditelj iz dneva v dan raste, se uči in razvija – ne pozna stalnice, spremembe so njegov zrak, ki ga diha. Posluša, sočustvuje, dovoljuje napake, je odločen v kriznih trenutkih, sledi dobrim zgodbam, prevzema odgovornost. Če želiš dobro voditi, moraš voditi z zgledom, bolj z dejanji kakor s samimi besedami. V prihodnje se mi zdi, da bodo pri vodenju še bolj izstopali predvsem čustvena inteligenca, kritično razmišljanje in ustvarjalnost. Prihodnost vidim v podpiranju in mentorstvu bodočih vodij, a tega se je treba zavedati že danes.

Če je nekatera podjetja korona ustavila, je vam dala zalet. Takrat ste po desni prehiteli vso konkurenco, ki je ustavila stroje, proizvodnjo, Adria Dom pa je ustvarjala in razvijala nove produkte.

Med epidemijo res nismo počivali, pač pa smo v duhu Darwinove misli, da uspe preživeti samo tistim, ki so se sposobni hitro odzvati na spremembe in se jim prilagoditi, pospešeno iskali nove rešitve in inovacije: gradili okolju prijazne mobilne hišice, ki jih je potreboval trg zunaj našega domicilnega trga. Bili smo na vrhuncu sezone in naredili smo vse, kar je bilo v naši moči, da zaščitimo zdravje in ohranimo delo. Razvili smo nekaj novih produktov in se s prodajo tudi preusmerili na severne trge. Iz tega smo se naučili, da za nas ni preprek. Če pa so, jih premagamo skupaj kot ekipa. Pomembno se mi zdi, da ne iščemo izgovorov, ampak rešitve.

Vaše mobilne hišice navdušujejo tudi v tujini, kjer veljate za narekovalca smer-nic. Kaj menite, da vas dela tako uspešne?

Uspešne nas delajo naši ljudje, naši zaposleni. Njihova energija, zavzetost, ambicije in predvsem pogum, ki ga nosijo v sebi. Ljudje so pripravljeni na razvoj, želijo rasti in se razvijati. To so pokazale tudi naše raziskave zavzetosti, v katerih smo ugovorili, da se 97 odstotkov ljudi želi razvijati in prispevati k rezultatu podjetja. Rada pa rečem, da je pri naših ljudeh ključno še nekaj, česar te ne more nihče naučiti. Kreativnost in inovativnost. To dvojce se mi zdi, da dviguje vse skupaj na še višjo raven in pomembno vpliva na razvoj podjetja. To je tudi tisto, po čemer se ločimo od konkurence. Zaradi zaposlenih so naši izdelki, mobilne hišice, šotori in modularne hiše, tako visoko kakovostni, trendovski, dizajnerski in trajnostni. Po drugi strani pa se mi zdi, da dobro poznamo kupčeve potrebe, iz katerih tudi izhajamo. Inovativne izdelke tako vedno razvijamo z mislijo na troje: na kupca oziroma uporabnika, družbo in okolje. V razvoj veliko vključujemo tudi oblikovalce, inštitucije znanja, fakultete ter tako iščemo dodatno mnenje in znanje. Prijavljamo se na razvojne projekte, da smo pripravljeni na trende, predvsem na trajnost, ki je trenutno izredno pomembna tudi pri kupcih.

Veliko vlagate v tehnološko opremo, digitalizacijo proizvodnje z digitalnim dvojčkom in vodenje delavcev s pametnimi urami, kar je skokovito povečalo produktivnost in vam obenem prineslo nagrado GoDigital za digitalni dvojček kot najboljši slovenski digitalni projekt.

Že pred osmimi leti je bila to naša vizija, nagrada GoDigital pa je bila poleg izboljšanih rezultatov le še potrditev prave odločitve. Želeli smo, da bi naše delavce skozi proizvodne operacije vodili s pametnimi urami in računalniškim programom, ki bo optimiziral proces in njihovo delo – torej pokazal, kdo glede na matriko usposobljenosti najbolje opravi določeno delo. Če je bil projekt na prvi pogled videti zlahka uresničljiv, to ni bil. Bil je izredno zahteven, a smo ga po dobri razčlenitvi in vključevanju ljudi uspešno integrirali. Marsikomu se zdi, da je digitalizacija zgolj tehnološki proces, a je mnogo več. Precej več je bilo dela z ljudmi kot s samo tehnologijo. Že v začetku je bila pomembna dobra komunikacija, razlaga in utemeljitev, zakaj smo sploh šli v ta proces in kako bodo tudi zaposleni s vključenostjo prispevali k boljšim rezultatom. Zaposleni so pametne ure, ki komunicirajo z računalniško aplikacijo za simuliranje realnega procesa, zelo dobro sprejeli, z žarom in ponosom so se fotografirali z njimi, da bodo lahko tako pomagali pri razvoju.

Po mojem mnenju so investicije prvi pogoj za dober posel – dobri rezultati so brez lastnega vložka zelo težko dosegljivi, zato ogromno vlagamo v tehnološko opremo, jo ves čas nadgrajujemo in smo v koraku s časom, zagovarjamo tudi vlaganje v raziskovalno-razvojno dejavnost. Samo lani smo za razvoj 37 novih produktov namenili 2,1 milijona evrov. Še najpomembnejše pa se nam zdi vlaganje v ljudi in tudi trajnost. Smo samooskrbni z elektriko, dobavitelji so 90-odstotno lokalni oziroma slovenski, zmanjšali smo proizvodni ogljični odtis, naši izdelki so od 80- do 90-odstotno razgradljivi.

Ste zgledna direktorica, ki poslovanje gradi na temeljih vseživljenjskega učenja, in to kažete z zgledom tako, da vsako leto postavljate razvojne cilje in hkrati poskrbite, da rasteta in se razvijata tudi vaš tim in lokalno okolje.

Rast in razvoj sta zame izrednega, če ne največjega pomena. Ko rastemo, dosegamo višje cilje, postajamo večji in pomembnejši ter tako spoznavamo same sebe, se odkrivamo na novo in širimo obzorja tako posameznikov kot ekipe ter samega podjetja. Vsak, ki je vključen v naš tim, to ve, in še več, s tem živi in tako deluje. Vsem članom mojega tima je razvoj pomemben, kot je meni – to nas druži, motivira in vleče naprej. Prednost mojega tima pa je tudi v njegovi raz-

Tadej Majhenič

ličnosti. Okoli sebe sem zbrala toliko različnih značajev z različnimi lastnostmi, različnimi vlogami in različnimi pogledi na svet. Zdi se mi, da nas to bogati in sočasno spodbuja k razvoju – drug od drugega se učimo. Moja naloga vodje pa je, da jim ta razvoj omogočim in omenjene razlike svojega tima postavim v okvir, sistem, a sočasno tej različnosti pustim dihati in leteti.

Adria Dom veliko pozornosti namenja tudi podpiranju lokalnega okolja, Bele krajine. Ves čas svojega obstoja podjetje sodeluje v dobrotelčnih projektih in podpira dogajanje v okolju. Pomagali smo pri potresu v Petrinji, prav tako sponzorska sredstva namenjamo raznim društvom in športnim ekipam, kot so recimo Kolesarski klub Adria, Košarkarski klub Kolpa iz Črnomlja in več kot 20 lokalnih gasilskih društev, Rdeči noski, kulturna društva, pa tudi obetavnim posameznikom s kulturnega in športnega področja. Na ta način pomagamo razvijati okolje, ki je decentralizirano, a tako posebno, drugačno, lepo in samosvoje. S tem ko pomagamo in podpiramo druge, pa predvsem rastemo in se razvijamo tudi mi.

Za ženske na vodilnih položajih se zmeraj postavlja vprašanje, kako jim uspe uskladiti službo in zasebno življenje. Ko vas poslušam, se mi zdi, da zmorete vse in še več. Kakšen je vaš recept?

Že na začetku vas moram razočarati, da recepta ni. Vse izhaja iz posameznika. Smo ustvarjalci svoje sreče, načrtov, prihodnosti, poti – s svojo energijo, umom, znanjem, delom in prepričanju. Veliko svojega časa sem namenila svojemu razvoju, osebnostni rasti, krepitvi razmišljanja, učenju organizacije, torej ureditvi temeljev, da lahko zdaj gradim na njih in da mi lahko vse to uspeva. Že kot majhna sem vedno želela napredovati, rasti, se razvijati, a nikoli po položajih, raje po kompetencah in znanju. Sem zelo vedoželjnega duha. Veliko je stvari, ki jih želim odkriti, preizkusiti, se z njimi seznaniti prvič in na novo. Vedno sem želela veliko dati družbi, a hkrati sem si želela veliko družino.

Verjetno sta bili obe želji tako močni, da sem se naučila krmariti med razburkanim morjem in varnim pristanom. Urejen urnik, tako poslovno kot osebno, prenese vse, le držati se ga moramo in ga tudi dobro zastaviti. Kljub zahtevni službi in večji družini si znam vzeti čas zase, za telovadbo, druženje, izlete v naravo, kolesarjenje – tako delam že 30 let. Če ne spoštuješ samega sebe, boš težko spoštoval druge in našel osebno srečo. In to te potem spremlja povsod – tako v osebnem kot poslovnem življenju.

Kako poteka vaš delovni dan?

Zgodaj vstanem, saj do službe vsak dan v eno smer prevozim 47 kilometrov. Vožnjo poskušam kar se da izkoristiti, zato vmes poslušam podkaste. Dvakrat na teden se odpravim na jutranje sestanke v proizvodnjo. Sestanki so tehnične narave in na njih večinoma poslušam, a zaposlenim dajem jasno sporočilo: tukaj sem za vas. Nato me čakajo še drugi sestanki, bodisi z zunanjimi partnerji bodisi notranja srečanja s sodelavci, na katerih se veliko pogovarjamo, izmenjujemo mnenja in iščemo rešitve. Nekaj časa namenim tudi komunikaciji po elektronski pošti. Domov grem ob normalni uri, redkokdaj preživim ves dan v službi, izjema so službene poti. Sem mnenja, da večino časa lahko delamo normalne delavnike, če smo le dobro organizirani in imamo pred sabo jasne cilje. Doma telefona ne izklopim. Tudi na dopustu ne. Prav tako spremljam službeno e-pošto. Delo je vedno z mano, toliko sem se že natrenirala in utrdila, da znam loviti ravnovesje. Znam reči stop in odložiti službo, ko je to potrebno.

Kako pa se spopadate s stresom, ki je v natrpanih urnikih verjetno največji sovražnik novodobnih managerjev?

Zagotovo se srečujem s stresom, a nikakor ni moj sovražnik. Je pokazatelj, da mi je mar in da stvari niso samoumevne, ampak se je za vsako sekundo dneva treba boriti. Stresa je pri meni z leti, izkušnjami in širšim znanjem zmeraj manj, a občasne stresne situacije premagam z meditacijo, glasbo, branjem. Veliko tudi poslušam podkaste in razmišljam o povedanem, življenjskih modrostih in besedah. Yuval Noah Harari je v zadnjem času avtor, ki ga veliko berem in poslušam ter tudi z njim rastem. Izredno rada ustvarjam, se umetniško izražam in tako puščam težje situacije za sabo. Lotila sem se oblikovanja izdelkov iz kamna. Kamen mi je všeč, ker ga je oblikovala narava. Rada imam, ko mi spregovori. Sprostitev se poskušam tudi z druženji, kulinariko in pripravljanjem hrane, rada gostim pri sebi doma, moj hobi je tudi liofilizacija. Veliko vrtnarim in v zemlji puščam napetosti, a hkrati skrbim za svoje zdravje in dobro počutje. Za sprostitev obožujem tudi kolesarjenje, med katerim rada srečujem ljudi, nabiram zelišča.

Kreativnega zaleta vam res ne manjka. Kakšen pa je vaš odnos do glasbe, katera zvrst vam je najbližja?

Glasba je zame sprostitev, motivacija in zdravilo. Že vse življenje se obračam k njej, najraje v napetih in težjih situacijah. Rada imam glasbo šestdesetih let, popevke, fascinira me zgodba Avsenikov: njihov entuziazem in ljubezen do glasbe. Rada imam slovensko glasbo, med drugim so mi všeč Jan Plestenjak, Nina Pušlar, Maraaya. V kakšnih izmed njihovih pesmi najdem sebe, svoj jaz, zgodbe iz življenja in navsezadnje svoje misli. Med tujimi glasbeniki mi je daleč najbolj pri srcu Celine Dion, z njeno pesmijo I'm alive pa se identificiram: to sem jaz in predvsem moj odnos do življenja, ki ga imam rada. Poslušam tudi klasično glasbo, ki me umiri, in tujo pop glasbo, predvsem iz osemdesetih let.

Morda igrate kak inštrument?

Za inštrument v mladosti nisem imela priložnosti, ukvarjala sem se z drugačnimi opravili, ki so bila bližje naravi. Sem pa zato vse tri otroke k temu spodbujala,

ob njih na novo spoznavala glasbo, jo poslušala z drugačnimi ušesi in z njimi glasbeno rasla. Vsi trije so dobri glasbeniki, a se nobeden z glasbo ne ukvarja profesionalno, saj so karierno čisto v drugih vodah: v medicini, matematiki in veterini. Sama sem si od nekdaj želela igrati kitaro, saj je v njej nekaj nežnega, a hkratio odločnega, in verjamem, da nekoč, ko bom imela malce več prostega časa, poprimem tudi za njene strune.

Po vsakem mejniku, vsaki lovoriki je umestno vprašanje o novih izzivih – kje vidite svoje poslanstvo v prihodnosti?

Sem človek, ki sprejema vse, kar življenje prinese, predvsem nove izzive, ki me oživijo in dajo neki drugačen zagon, ki ga spoznavam na novo. Nikdar nisem delala zaradi nagrad, lovorik ali mejnikov, še najmanj, da bi me kdo opazil ali cenil. To mi ni pomembno, zame so pomembni ljudje, ki me spremljajo na moji poti, moja ekipa, ki si jo med tem potovanjem ustvarim. In če se bomo znali razvijati kot ekipa s skupnimi cilji, poslanstvom in interesi, imamo pred sabo še veliko izzivov. Zagotovo so moj izziv mladi. Nekoč bi s svojim zgledom, znanjem in izkušnjami rada vplivala na mlade in jim z mentoriranjem pomagala pri ustvarjanju njihove poslovne poti. V zadnjem času od mladih študentov prejemam številna vprašanja o poslovnih temah in to mi srce polni z radostjo ter daje potrditev, da želim to nadaljevati in pustiti nekaj za sabo.

HRASTNIK1860
MEMBER OF VAIDER GROUP

PLATINUM Top 1%
2023
ecovadis
Sustainability
Rating

Steklarna Hrastnik je ponosni prejemnik **platinastega EcoVadis priznanja**. S tem se v steklarski industriji zaslužno uvršča med **TOP 1 %** podjetij z vidika trajnosti.

info@hrastnik1860.com www.hrastnik1860.com

TREBA SI JE ZAUPATI IN VERJETI V USPEH

Juže Suhadolnik

Petra Kancler

Mag. Anita Stojčevska je brez dvoma ena najvplivnejših žensk v poslovnem svetu pri nas. Ima močno finančno ozadje, saj je del SKB banke že od leta 1995. Od leta 2019 je glavna izvršna direktorica SKB banke in članica upravnega odbora SKB banke. Imela je privilegij delati v mednarodnem okolju, kar ji je dalo neprecenljive izkušnje in jo oblikovalo v spretno, racionalno in k rezultatom usmerjeno managerko z dobrimi komunikacijskimi, pogajalskimi in odločevalskimi sposobnostmi. Profesionalnost, poznavanje bančnega poslovanja, zavedanje o tveganjih in močna osebna etika so njene glavne odlike.

Pohvalite se lahko z resnično bogato, skoraj tridesetletno kariero v bančništvu. V vaši branži prav pri vrhu ne vidimo veliko žensk. Če se ozrete na svojo poslovno pot in izkušnje, kaj bi dejali, kako gredo skupaj ženske in bančništvo?

Po eni strani je bančništvo ženski posel, saj v zaposlitveni strukturi ženske prevladujejo. Ko pa pogledamo strukturo najvišjega posloводства v bankah, jih je v njem manj. Tam je več moških, kar pove, da se je ženskam težje prebiti v sam vrh. V SKB banki je razmerje drugačno. Upravni odbor šteje sedem članov, od tega smo štiri ženske. Na ravni srednjega managementa imamo okoli 66 odstotkov žensk, v celotni strukturi pa približno 70 odstotkov

žensk. V SKB banki stremimo k uravnoteženemu zastopanju obojih, ne samo po spolni raznolikosti, ampak tudi glede nabora znanja, izkušenj, kompetenc in potenciala za razvoj.

Kako bi se opisali z nekaj besedami?

Odgovorna in poštena, predana in empatična, strokovna in odločna.

Kaj bi navedli kot svoje atribute? Katere so po vašem mnenju tiste strokovne in osebnostne kompetence, ki so vam omogočile poslovni uspeh?

Vedno pravim, da je treba do vrha prehoditi veliko stopnic. Včasih je treba stopiti tudi kakšno stopnico nazaj, da bi potem prišel na vrh. Samo vodenje zahteva veliko volje, energije, znanja, vztrajnosti, potrpežljivosti, vizionarstva in pokončnosti. Hkrati moraš to, kar delaš, imeti rad in verjeti vase. Vsekakor pa uspeh ni odvisen samo od enega človeka. Imela sem srečo, da mi je na moji poslovni poti stalo ob strani in verjelo vame veliko nadrejenih, mentorjev in sodelavcev, ki so me usmerjali in mi pokazali smer, da sem spremenila določena vedenja ... Poleg tega je izredno pomembna tudi ekipa ljudi, ki se medsebojno podpirajo v dobrih in slabih časih.

Med kulturo, športom in poslom je mogoče potegniti številne vzporednice. Na primer, da nikoli ni dovolj samo talent. Brez trdega dela tudi ni mogoče dosegati vrhunskih rezultatov, prav tako potrebuješ ekipo ljudi, ki ti stoji ob strani, da lahko razviješ svoj potencial.

Katere veščine so tiste, ki jih mora uspešen vodja stalno razvijati, da ostane v poslovni kondiciji?

Svet se hitro spreminja, zdaj še hitreje, kot smo bili navajeni v preteklosti. Vsak mora poskrbeti za osebno in poklicno rast, samoiniciativno vlagati v znanje, pridobivanje novih kompetenc, se znati prilagajati spremembam in izkazovati ustrezno mero odpornosti. Spremembe zahtevajo veliko energije, so stresne, zato je treba znati obvladovati stres in ostati motiviran v času negotovosti. V nas so uprte tudi oči naših sodelavcev in kot vodje smo jim zgled. S tem ko se vodja trudi za svojo osebno rast, kot vzornik spodbuja osebno rast tudi pri zaposlenih. Po drugi strani pa nas ravno zaposleni spodbujajo k izstopu iz cone udobja in spremembi našega načina vodenja in ravnanja. To je zdravo sodelovanje, spoštovanje in zagotavljanje medsebojne rasti.

Kakšen bi bil vaš nasvet slovenskim managerkam?

Zavedati se je treba, da se da – če želiš in imaš voljo. Na poti do vrha je ključno imeti znanje, biti predan delu, sodelovati, imeti pogum in strast do tega, kar počneš, ob tem pa moraš biti tudi vztrajen, predan in moraš verjeti vase.

Prav ekipa in dobri medsebojni odnosi so najpomembnejši. V življenju štejejo le skupne zmage in ne zmage posameznikov, zato je pri vodenju ljudi ključno izbrati prave zaposlene, jih postaviti na prava mesta, uskladiti pričakovanja, jih motivirati, jim pomagati pri poslovnem in osebnem razvoju ter jim dati dovolj svobode, da lahko izkoristijo svoje potencialne.

Pomembno je tudi mreženje – ne le znotraj organizacije, v kateri deluješ, ampak tudi zunaj službenega okolja. Tako dobiš širši pogled, si širiš poznanstva in deliš izkušnje, spoznaš drugo okolje. To je pomembno tudi zaradi mentorstva – imaš nekoga, ki ti lahko pomaga, ko se srečaš z izzivom. Zaradi hitrih

sprememb se mi zdita pomembni vrline prilagodljivost in odpornost. Izredno pomembna je tudi čustvena inteligenca, saj smo ženske bolj empatične od moških. Razumeti in upravljati moramo lastna čustva, hkrati pa moramo sočustvovati z drugimi. Včasih nastanejo tudi težje situacije, takrat je treba znati pristopiti in pomagati. Naš pogled naj bo usmerjen naprej, v prihodnost, in znati moramo prepoznati priložnosti.

Glede na tuje lastnike, s katerimi sodelujete, poznate način delovanja in korporativno kulturo tujih podjetij. Kje so po vašem mnenju glavne razlike in podobnosti med slovenskimi in tujimi managerji oz. njihovim načinom razmišljanja, upravljanja in vodenja? Kaj moramo pri nas po vašem še razvijati, posodobiti, izboljšati?

Imela sem srečo, da že štiriindvajset let delam v mednarodni bančni skupini. Prej je bila to Societe General Group, zdaj skupina OTP. Delovanje v mednarodni bančni skupini prinaša veliko prednosti. Na voljo je ogromno znanja in izkušenj pri ključnih razvojnih in strateških projektih, ki izhajajo iz različnih okolij, različnih praks, na razpolago je več resursov, hkrati pa so kulture zelo različne.

Tujci za Slovence pravijo, da smo zelo delavni, dokaj analitični, ponosni na svoje korenine. Včasih smo mogoče trmasti, hkrati pa znamo prisluhniti in smo odkriti. Kritika? Mogoče, da se težje prilagajamo spremembam, včasih smo tudi preskromni.

Danes se načini vodenja spreminjajo, saj najboljši vodje ne vodijo z močjo. Za sodobnega managerja je pomembno, da zna ustvariti odlično atmosfero, da zna motivirati svoje podrejene, torej, da skrbi za odnose med ljudmi. Kaj menite vi, kaj naredi dobrega vodjo?

Dobrega vodjo naredita odprtost in odkritost do zaposlenih. Pri komunikaciji ne mislim le na sposobnost jasnega posredovanja informacij, ampak tudi na aktivno poslušanje in navdihovanje drugih s svojimi besedami ter nato oblikovanje skupnih stališč, ki nas vodijo skozi izzive. Slogi vodenja so različni. Včasih so bili bolj avtoritarni, danes pri vodenju vključujemo zaposlene, različne poglede, zaposlujeemo različne profile ljudi, saj raznolikost prinese še boljše rezultate. A vendar sta odločnost in samozaupanje pomembni vrline pri vodenju, saj se moraš na vrhu velikokrat odločati sam.

Bi rekli, da se slog moškega in ženskega vodenja razlikujeta?

Se. Ženske smo nekoliko bolj čustvene, empatične in imamo bolj demokratičen slog vodenja. Veliko bolj spodbujamo izmenjavo mnenj, spoštujemo različne poglede ter se trudimo graditi medsebojne odnose. Seveda pa so slogi vodenja različni in izhajajo iz osebnosti vsakega posameznika.

Katere ovire morajo ženske premagati na poti do najvišjih managerskih položajev?

Najprej si morajo upati. Tista, ki želi stopiti v managerske vode, mora imeti izdelano strategijo, kako priti do cilja. Pomembna je tudi navezava podpornega okolja. Tukaj mislim na družino, sodelavce v ekipi in mentorje zunaj organizacije. Pridejo namreč izzivi, ki jih ne moreš rešiti sam, in takrat je koristno podporno okolje, ki pomaga z nasveti, mentorstvom, da lažje premagaš oviro in ne odnehaš. Vse se da. Vendar si je treba zaupati in verjeti v uspeh.

Ste na svoji poti imeli kakšno vzornico, mentorico, po kateri ste se zgledovali?

Težko bi eksplicitno izpostavila le eno osebo. Imela sem veliko sodelavcev in vodij, ki so me spodbujali in mi stali ob strani. Imam jih še danes in še danes sem jim hvaležna. Verjamem, da so tudi oni pripomogli, da sem danes tu, kjer sem. >

Kako pomembne so za ženske na karierni poti neformalne zveze, ženska združenja in podobno?

Mreženje, se pravi networking, je zelo pomembno – ni pomembno, ali gre za izključno ženske organizacije ali ne. Sama sem zmeraj dobro sodelovala tako z ženskami kot moškimi. Nimam izkušenj ženske nevoščljivosti.

Kaj bi izpostavili kot morda najtežjo nalogo, s katero ste se spopadli v svoji karieri?

Na poti do vrha je bilo prehojenih kar nekaj stopnic in nadstropij in ni bilo bližnjic. Biti vodja ni lahko poslanstvo, ampak umetnost.

Prevzem vodenja banke je bil velika čast in hkrati velika odgovornost. Ta preskok, ko stopiš v čevlje prve ženske v banki v Sloveniji in v skupini OTP, je velik zalogaj, velika odgovornost, saj se mora ženska veliko bolj dokazovati. Izzivov je bilo v tridesetih letih ogromno. Ko jih premagaš, pozabiš, da je bilo težko, in se ne zdijo več veliki. To je povezano z zazrtostjo v prihodnost.

Od konca leta 2019 ste na čelu SKB banke. Na kaj, kar ste v tem času dosegli, ste najbolj ponosni?

Najbolj ponosna sem na rezultate, ki jih je banka ustvarila. Uspešni smo bili kljub turbulentnemu okolju, saj je bila vsako leto kakšna kriza – od covida, rusko-ukrajinske krize, energetske krize, stagnacije gospodarstva ... Toda rezultati naše banke so konstanta, v zadnjih štirih letih so se celo izboljšali. Ponosna sem na ekipo ljudi, ki znamo stopiti skupaj, tudi ko ni lahko. Ko so rezultati dobri, to tako ali tako ni težko. Posebej ponosna sem, da so naše odgovorno delovanje in rezultati prepoznani tudi v očeh strokovne javnosti. Tako nas je revija The Banker tudi v letu 2023 že trinajstič prepoznala kot najboljšo banko v Sloveniji, revija Global Finance nas je nagradila s priznanjem za najboljšo banko 2023 v Sloveniji v kategoriji srednje- in vzhodnoevropske regije, že četrto leto zapored smo tudi prejemniki naziva superbrand 2023 v Sloveniji. Evropska federacija za šport (EFCs) pa nas je prepoznala kot organizacijo, ki aktivno spodbuja zdravje in dobro počutje na delovnem mestu s telesno dejavnostjo. Zato smo prejemniki evropskega certifikata WCA (workplace active) za aktivno delovno mesto.

Kaj pa je trenutno vaš največji izziv?

Naš glavni izziv v prihodnosti je gotovo integracija SKB banke in NKBM v vodilno banko v Sloveniji, ki bo tudi v skupini OTP druga po velikosti, takoj za matico na Madžarskem.

Kje vidite svojo vlogo v prihodnje in česa se v karieri veselite?

Življenje prinaša veliko novih izzivov, veliko možnosti in novih priložnosti. Svojo kariero tudi v bodoče vidim v finančnem sektorju.

V SKB banki ste zavezani tudi družbeni odgovornosti, dejavni ste na številnih področjih in v odmevnih projektih, povejte nam kaj o tem.

SKB banka je podpornik različnih kulturnih, športnih, humanitarnih dogodkov oz. organizacij. Že 30 let smo glavni sponzor Olimpijskega komiteja Slovenije,

Jože Suhadolnik

hkrati že nekaj let podpiramo Managerski koncert, kot sponzor sezone podpiramo ustanovo Opera in balet Ljubljana. V okolju, v katerem delujemo, nismo le finančna inštitucija, ampak pomemben člen, ki to okolje sooblikuje. Dejavnosti smo tudi humanitarne. Tako smo letos skupaj z NKBM in OTP banko ob poplavih darovali pomemben znesek Rdečemu križu, Gasilski zvezi in Gorski reševalni službi. Razlog je seveda, da so to inštitucije, ki so nam vedno v pomoč, kadar jih potrebujemo, in prav je, da tudi mi pomagamo njim, da lahko še naprej izvajajo svoje poslanstvo in aktivnosti.

Velik poudarek dajemo tudi trajnostnemu razvoju. Imamo svoj urbani čebelnjak, v katerem vsako leto pridelamo med 40 in 60 kilogramov medu. Zaposlene spodbujamo, naj na delo prihajajo peš ali s kolesom in so nasploh športno aktivni, smo podporniki vseživljenjskega gibanja Vztrajam. V SKB banki imamo športno društvo, v katero je včlanjeno približno 30 odstotkov zaposlenih. Udeležujemo se tudi bančnih iger in na njih dosegamo odlične rezultate.

Podpirate tudi športnike, kot je mlada atletinja Maruša Mišmaš. S čim vas je prepričala?

Z Marušo Mišmaš smo prvo pogodbo za osebno sponzorstvo podpisali že leta 2015. In razvila se je v res vrhunsko atletinjo. S svojo delavnostjo in neumornostjo je tudi ona zgled, da je treba vztrajati, četudi vedno ne gre vse tako, kot si želimo. Posebej vrednote, ki jih gojimo v SKB banki – trdo delo, vztrajnost, timski duh.

Iščete tudi vzporednice med kulturo in poslom. Kaj vas tu navdihuje in katere vrednote iščete in nagradujete?

Med kulturo, športom in poslom je mogoče potegniti številne vzporednice. Na primer, da nikoli ni dovolj samo talent. Brez trdega dela tudi ni mogoče

dosegati vrhunskih rezultatov, prav tako potrebuješ ekipo ljudi, ki ti stoji ob strani, da lahko razviješ svoj potencial. Najlepše pa je ob obisku športne predstave videti, kako se talenti razvijajo, ali biti navdihnjen ob obisku hrama kulture. Zame so kulturne prireditve vedno priložnost za sprostitev po razgibanem delovniku, prostor za druženje in vedno znova navdih za nov delovni zagon.

SKB banka je dolgoletni partner Managerskega koncerta. Kako gledate na njegov razvoj ob letošnji obletnici?

Veseli me, da prireditev s tako žlahtnim poslanstvom obstaja že 30 let. Managerski koncert je zame osebno težko pričakovani vrhunec ob koncu leta. Ne le kot kulturni dogodek, ampak tudi v smislu druženja s poslovnimi partnerji, strankami, obiskovalci koncerta. Hkrati je lep prikaz, kako lahko z našimi prispevki mladi talenti dosega vrhunske rezultate, razvijejo umetniško izražanje in nas ob koncu leta popeljejo v praznični čas.

Veljate za žensko številnih zanimanj in talentov. Povejte nam kaj o svojih hobijih, kaj najraje počnete v prostem času?

Rada potujem, sem izredno radovedna oseba, uživam v spoznavanju novih krajev in kultur ter ljudi. Doma redno negujem druženja z družino in prijatelji.

Za sprostitev pa rada plešem ali si ogledam kak muzikal in obiščem kakšen koncert.

Prav lepo je slišati, da si vzamete tudi čas za družino, prijatelje ... Kako vam pri vašem natrpanem urniku to uspeva?

Potrebne je veliko samodiscipline. V turbulentnih časih, obdobjih negotovosti, si je treba vzeti čas zase. Pri managerskem poslu je nujno imeti dovolj energije – ne le zase, ampak tudi za sodelavce, seveda pa tudi za družino. Če je baterija napol ali čisto prazna, ne moreš pravilno funkcionirati, ne moreš dosegati zastavljenih ciljev. Odkrito pa priznam, da nisem nekdo, ki zna dobro usklajevati čas v službi z zasebnim življenjem. Ponavadi slednje potegnem kratko.

Gotovo stres tudi vam ne prizanaša. Kako se sproščate, kaj naredite za svojo dušo?

Najraje grem v naravo. Preden grem v službo, tudi redno telovadim. Najlepši odklop zame pa so potovanja.

Kaj bi izpostavili kot svoje življenjsko vodilo?

Moje življenjsko vodilo je delati pošteno, z dobrimi nameni, narediti najboljše, kar lahko, pri tem pa ostati zvesta svojim vrednotam.

Vsebina je pomembna,
embalaža pa poskrbi
za popolnost
končnega uspeha.

STRATUM
Plastika - Andrej Mesojedec s.p.

PLASTIKA - ANDREJ MESOJEDEC s.p.
Sneberska c. 140a, SI-1260 Ljubljana, Slovenija
Tel. +386 (1) 586 28 80 | www.plastika-mesojedec.si

RAD POVEM, DA SEM POSTAL DRŽAVLJAN DRŽAVE, KI MI JE POVSEM UKRADLA SRCE

Petra Kancler

Ameriški bančnik John Denhof je od 1. marca 2017 predsednik uprave Nove KBM. Finančnik s skoraj 30 leti dela v bančništvu je bogate mednarodne izkušnje pridobil na več vodstvenih funkcijah v skupini Citibank na zelo različnih trgih, med drugim v Veliki Britaniji, Turčiji, Republiki Češki, Španiji, neposredno pred prihodom v Novo KBM pa v Singapurju. Velja za strokovnjaka za poslovanje s prebivalstvom, plačilna sredstva, upravljanje premoženja, prodajo in strateški razvoj. Sicer pa je družinski človek, ki s partnerko Melito Pipuš živi v Mariboru, in trdi, da je Slovenija najboljše varovana skrivnost v Evropi. A to še ni vse, s čimer preseneti sogovornika: nastopil je na stand up šovu na Festivalu Lent, postal je slovenski državljan in gradi hišo pod Pohorjem.

Kaj ste odgovorili, ko so vas kot otroka vprašali, kaj si želite postati?
Kot otrok sem si želel postati Batman! (smeh) Gledal sem serije in filme o superjunakih in Batman mi je bil najbolj všeč, saj na videz nima posebnih supermoči, je pa zelo uspešen.

Torej si niste že od nekdaj želeli postati uspešen manager, bančnik?
Kot otrok sem imel preprosto željo – prepotovati svet. Nisem točno vedel, kaj si želim študirati, vedel pa sem, da me moja služba mora odpeljati iz mesteca, v katerem sem odraščal. Zato sem poln avanturističnega duha nekega dne navezal stik s stricem, ki je živel v Savdski Arabiji, in v hipu me je navdušil s svojimi zgodbicami. Takrat sem sklenil, da si želim poklic v mednarodnih poslovnih vodah. Začel

sem svoje študijsko potovanje vse do MBA in sprejel poslovne izzive v tujini, ki so me sčasoma pripeljali v bančništvo.

Kje pa ste odrasli in kaj so vam na pot življenja dali starši?

Prihajam iz kraja Rockford v zvezni državi Michigan v ZDA, ki ima zdaj približno 10.000 prebivalcev, v času mojega odrasčanja pa verjetno polovico manj. Narava in kraj sredi Michigana sta čudovita. Ne leži ob obali, torej gre za tipično zahodno mestece.

Moje otroštvo je bilo lepo, saj smo odrasli v zelo odprtem in varnem okolju. Starši so nam otrokom dovolili, da smo bili vse dneve zunaj, domov smo hodili le jest in spat. Oče je bil inženir, mama pa pomočnica v odvetniški pisarni. Ker sta bila torej oba zaposlena, smo se otroci lahko preganjali po sosesčini, naga-jali sosedom, se vozili s kolesi, uživali v naravi. Seveda nismo imeli prenosnih telefonov, ni bilo televizije, zato je bilo druženje tako pomembno. Imam le enega brata, s katerim sva si še vedno zelo blizu, čeprav živi daleč stran, v Georgiji. Starši so nama dali dobro, trdno katoliško vzgojo, ki daje poudarek vrednotam, empatiji do soljudi. Veliko sta jim pomenili neodvisnost in samostojnost.

Kakšna je bila vaša študijska in pozneje poslovna pot?

Diplomiral sem iz političnih ved na Michigan State University in v letu 1991 končal podiplomski študij na Thunderbird School of Global Management v zvezni državi Arizona v ZDA.

Svojo poslovno kariero sem začel v Citibank v Španiji, natančneje v Madridu. Po štirih letih sem se odpravil v Prago, potem v Singapur, v Turčijo v Istanbul, pozneje v London in se vrnil v singapurski Citibank, kjer sem bil zadnji dve leti generalni direktor, odgovoren za kartično in kreditno poslovanje. V svojih 30 letih delovanja v finančni dejavnosti sem načrtoval in izvedel repozicioniranje bank ter jih preoblikoval v institucije z vzdržno rastjo in dobičkonosnostjo, razvijal sem distribucijske kanale, izboljšal zmogljivosti za digitalno poslovanje ter povečal dodano vrednost za stranke.

Ste torej pravi svetovljan, selitve so za vas skoraj nekaj vsakdanjega. Se pravi, da ste v svoji 30-letni karieri za Citigroup delali v sedmih različnih državah, pri čemer ste se med službovanjem v globalni banki skupno preselili kar trinajstkrat! Je to nekaj samoumevnega za vrhunskega sodobnega managerja?

Citigroup je imel kulturo izjemne raznolikosti in to je bilo zelo pozitivno; delal sem s sodelavci različnih religij in ras ter v kulturah in krajih, ki si ne morejo biti bolj različni.

Nenehne selitve po celini gor in dol verjetno niso tako običajne za Američana, so pa nekaj vsakdanjega za poslovneža, ki izbere mednarodno pot. Ker sem večino kariere delal za družbo Citigroup, moja naloga pa je bilo reševanje težav v njenih podružnicah, jih je bilo seveda treba obiskati. Od začetka je bilo jasno, da se bom nekam preselil, uredil težavo in po dveh do treh letih spet odšel drugam. Kar seveda ni tipično za običajne službe, recimo za moje sošolce iz osnovne šole. Od vseh sošolcev v srednji šoli sva odšla v tujino samo dva, večina pa jih sploh ni zapustila Michigana.

Srečujem veliko mladih, ki pravijo, kako si želijo takšne mobilnosti, videti svet se jim zdi fascinantno. A ko jim ponudim delovno mesto v Uzbekistanu, ga takoj zavrnejo. Torej v resnici niso mobilni. Veliko ljudi si želi potovati po svetu, dokler ne vidijo, kaj to pomeni. Pomeni, da danes vse pušiš iz rok in jutri odpotuješ. Kar je lahko vznemirljivo, hkrati pa težko, vsaj v prvih mesecih po selitvi.

Presenetili ste me s podatkom, da govorite kar tri jezike: ob angleščini obvladate še nemško in špansko, kar za Američana tudi ni prav tipično.

Moj osnovni načrt za selitev v tujino je vključeval, da se moram naučiti tuje jezike in osnove o državah. Tako sem se odločil za študij politologije, mednarodnih odnosov in nemščine. Že med študijem sem izkoristil vsako priložnost za potovanja – največ v Evropo, pozneje pa tudi v Azijo. Kmalu sem postal državljan sveta, saj sem več let preživel v tujini kot v ZDA.

Kadar me kdo vpraša, kje sem doma, je to zame zelo zapleteno vprašanje. Pred kratkim pa sem dobil slovensko državljanstvo, na kar sem zelo ponosen. Rad povem, da sem postal državljan države, ki mi je povsem ukradla srce! Ko so me partnerka in prijatelji takrat pred upravno enoto pričakali s slovensko zastavo, zastavico I Feel Slovenia in simpatičnim Kekčevim klobukom, ki so mi ga posadili na glavo, so se mi kar orosile oči.

Od nekdaj sem ljubitelj glasbe. Hodil sem v glasbeno šolo, igral trobento, čeprav zdaj že dolgo nisem, mogoče bo kdaj spet čas za to.

V Novo KBM niste prišli v najlažjih časih, čakalo vas je kar nekaj izzivov, ki jih je bilo treba rešiti. Na kaj, kar ste v poslovnem smislu dosegli, ste najbolj ponosni in kaj je bilo najtežje?

Res je za nami nemalo izzivov in sprememb, a mislim, da smo banko uspešno modernizirali. Sprejeli smo izziv z digitalizacijo, spremembo vmesnikov in izboljšanjem uporabniške izkušnje, kar je vodilo do neverjetne preobrazbe banke – tako v smislu percepcije kot v smislu delovanja. Banka je zdaj pripravljena in v dobri formi za prihodnost. Pridobili smo nove stranke in rešili veliko delovnih mest.

Rad rečem, da je bančništvo pogosto tudi uresničevanje sanj komitentov – ko želi mlad par kupiti hišo, ko želi nekdo začeti posel, omogočiti študij otroku, nekaj kupiti, mu pomagamo. Ne glede na to, kaj si kdo misli o bankah, smo tukaj za ljudi. Ker izpolnjujemo želje, rad pomislim, da sem kljub temu prišel do službe superjunaka. Seveda tudi mi naredimo napako, kot vsi, a kljub vsemu pomagamo, kadar lahko.

Omenili ste modernizacijo banke, kamor seveda spada tudi digitalizacija ...

Digitalizacija spreminja svet in seveda je bančništvo del globalnega trenda. Stranke že nekaj časa spodbujamo v digitalno preobrazbo. Verjamem v meritve in tako smo že pred časom izmerili, koliko bančnih transakcij je dejansko digitalnih, torej brez osebne stika. Rezultat je, da jih je bilo pred sedmimi leti, ko sem prišel sem, 75 odstotkov, zdaj jih je 94 odstotkov, čez čas bo ta delež 99,9 odstotka. Aplikacije, postopki postajajo vse bolj digitalni, danes je lažje na telefonu preveriti stanje kot poklicati nekoga v banko. Hkrati pa to seveda izboljša uporabniško izkušnjo.

Kako bi se opisali z nekaj besedami?

Sem neposreden, odkrit, tudi preprost, s čimer se moja partnerka verjetno ne bi strinjala (nasmeh). Ne maram govoričenja, raje imam odkritosrčnost. Sem tudi srčen, odprtega duha in rad se zabavam.

Verjamem v to, da se človek navzame najboljših navad iz vsakega okolja, v katerem živi. Pozabiš ali želiš pozabiti boleče in neprijetne izkušnje. Imel sem srečo, da me je kariera ponesla po svetu, da sem živel v različnih državah. Krasno se >

je bilo seliti, pridobiti prijatelje v vsakem mestu, seveda pa imajo stalne selitve svojo ceno. Ne moreš pognati korenin, izgubiš stik s svojim domačim mestom, tudi z na novo pridobljenimi znanci in prijatelji.

Kljub vsem krajem, kjer ste živeli, pa ste srce izgubili v Sloveniji!

Slovenijo je lahko imeti rad, saj ima izjemno naravo, ljudje so krasni, zelo gostoljubni. Je krasen prostor tako za poslovanje kot življenje, domačini so odprti do sprememb. Moja izkušnja je torej izjemna odprtost, čeprav tega glede na napovedi morda nisem pričakoval. Slovenijo doživljam kot dom, ki sem ga vedno iskal. Tako načrtujem tukaj pognati korenine in si ustvariti dom. Vse življenje sem imel hiše in stanovanja v najemu. Tukaj se želim postarati, zato gradim hišo pod Pohorjem.

Kako pa Slovenijo opišete svojim prijateljem?

Vsakemu rečem, da je Slovenija najboljše varovana skrivnost v Evropi! Ima izjemno lego, v bližini gora, morja, lepih mest, naravnih čudes, z odličnim vinom in hrano. Vse te zaklade je očitno mogoče najti v miniaturi državi, ne le v državi s 60 milijoni prebivalcev. Veliko prijateljev sem že povabil in vsi odhajajo navdušeni, z željo, da se še kdaj vrnejo.

Veljate za velikega ljubitelja Maribora, v katerem živite s partnerko. Kaj je tisto, zaradi česar je Maribor drugačen od drugih mest v Sloveniji?

Rad rečem, da mi Maribor preprosto »paše na dušo«. Res lahko veliko da, ne glede na njegovo relativno majhnost. Ponuja neverjetno kakovost življenja. Sicer pa Maribor doživljam kot zelo prizemljeno, preudarno mesto, ki ima v primerjavi z drugimi slovenskimi mesti neodvisen, navihani in bojevit značaj, kar mi je všeč. Samo pogledajte si kip Bakhusa (boga trte, vina in rodovitnosti) na Grajskem trgu in boste vedeli, o čem govorim.

Všeč mi je tudi, da čeprav živim v razmeroma majhnem mestu, mi ljudje v prostem času dopuščajo imeti svoj prostor, zasebnost. Bančni manager sem le v delovnem času, zasebno pa sem rad preprosto John.

Eden pomembnejših razlogov, zakaj sem se zaljubil v vašo deželo, pa je seveda ta, da je moja boljša polovica Slovenka. Krasno je skupaj spoznavati deželo, saj kot tujec opazim veliko reči, ki jih vi sami ne. Melita pa mi odstira skrivnosti, ki jih outsiderji drugače ne spoznajo.

Kaj najraje počnete v prostem času?

Moja strast je narava. Kondicijo vzdržujem s triatlonom, potapljanjem in gorskim kolesarstvom. Obožujem hribe – tu so Pohorje, Piramida, Urban. Rad pa imam tudi tukajšnje ljudi. So neposredni, pripravljeni na delo, disciplinirani. Odlična sta hrana in vino.

Stres velja za največjega sovražnika novodobnih managerjev. Kako se vi spopadate z njim? Nam lahko postrežete s kakšnim preverjenim receptom?

Recept je, da ni recepta oziroma da je za vsakega posameznika drugačen. Zame je ohranjanje aktivnosti, ukvarjanje s športom, ki se mi zdi odlično topilo stresa. Poleg tega pišem zgodbe. Tudi potovanja omogočajo odklop in ohranjanje kondicije.

Kako pa poteka vaš tipični delovni dan, kdaj se začne in kdaj konča?

Zjutraj se obvezno ukvarjam s športom. Moji dopoldnevi so dokaj zasedeni s sestanki. Kakovostni čas, ko delam nekaj za svojo dušo, pride na vrsto proti večeru. Branje, poslušanje glasbe, razmišljanje ...

Ko sva že pri branju – katera knjiga vas je navdušila v zadnjem času?

Pred kratkim sem spet prebral Krasni novi svet, v katerem je obilo sporočil o ustvarjanju družbe, ki si je ne želimo. Trenutno berem stripe Batman, ki sem jih kupil v Franciji.

V hitrem tempu sodobnega sveta je vse težje najti ravnovesje med službo in prostim časom. Imate glede tega kakšna pravila?

V banki se držimo kar nekaj pravil, povezanih z delovnim časom in produktivnostjo, in mislim, da sem imel veliko vlogo pri njihovem postavljanju. Spoštujemo ravnovesje med službenim in zasebnim življenjem naših zaposlenih. Vsako leto izkoristim vse dneve dopusta, v nasprotju s številnimi Američani, ki se ob tem počutijo krive. Druga stvar je naš trud za večjo učinkovitost. Nekoč smo imeli dolge sestanke, brez dnevnega reda, brez rezultatov, le govoričenje. Zdaj imamo 30-, največ 60-minutne sestanke, na katerih obravnavamo določeno težavo, vedno z jasno določenim dnevnim redom, s ciljem in ponavadi sklepom, ki se ga držimo. Če hitro sprejmeš dobro odločitev, je to boljša odločitev kot tista, ki jo sprejemaš dolgo. Slaba odločitev je tudi, ko ne sprejmeš odločitve.

Ta znanja niso znanja Američana, veliko bolj sem jih pobral kot najboljše prakse po svetu.

Zlato pravilo je, da moraš spoštovati čas zaposlenih, da vsak zaposleni ne bo uspešen, če nima stabilne družine. Ko se preselim v novo delovno okolje, pogosto vprašam, kakšno je stanje doma – z zakonskim partnerjem.

Zelo hitro razberem telesno govorico – mogoče zato, ker ne govorim jezika; če ljudje ne prihajajo v službo nasmejani, se je treba pogovoriti, svetovati in skoraj vedno je mogoče najti dobro rešitev. Včasih potrebujejo odmor, dopust, včasih nove izzive. Treba je biti pozoren na sodelavce, spoštovati njihov čas, da se lahko posvetijo svoji družini.

Omenili ste naš jezik, kako vam gre s slovenščino?

Slovenščino se učim enkrat na teden in prišel sem do spoznanja, da bo treba delati več, če želim doseči napredek (nasmeh). Zelo zahtevno je, ker spada slovenščina v povsem drugo jezikovno skupino kot angleščina, nemščina in španščina, zato je težko najti vzporednice.

Delo tukaj lahko opravljam v angleščini, kar je zame zelo preprosto. A ne želim biti človek, ki po 25 letih še vedno ne zna prebrati jedilnika. Razumem že kar veliko. Moja najljubša slovenska beseda je sladoled. Obvladam tudi številne pogovorne fraze. Srečujem se namreč s skupino potapljačev in tam se kar veliko preklinja.

Pravite, da ste navdušeni tudi nad slovensko kulinariko. Kaj najraje jeste, mor-da znate kakšne slovenske jedi tudi pripraviti?

Kot banka na številnih dogodkih sodelujemo z združenjem mladih gostincev Evrope JRE (Jeunes Restaurateurs d'Europe). Kajti spoznali smo, da naše stranke v prostem času ne želijo govoriti o investicijah, bogastvu, zavarovanjih, raje govorijo o življenjskem slogu in svojih strasteh. In ugotovili smo, da sta vino in hrana odlična pot do dobrih odnosov s strankami, kar vodi do boljših poslov.

Moje kuhanje pa se konča pri izredni sposobnosti rezerviranja mize v restavraciji. Hvala bogu je moja boljša polovica odlična kuharica in uživam v njenih jedeh. Zelo rad imam sarmo, obljubila pa mi je, da bo letos poskusila pripraviti purana, kot je običaj za tradicionalno ameriško večerjo ob zahvalnem dnevu.

Kakšen pa je vaš odnos do glasbe?

Od nekdaj sem ljubitelj glasbe. Hodil sem v glasbeno šolo, igral trobento, čeprav je zdaj že dolgo nisem, mogoče bo kdaj spet čas za to. V srednji šoli sem bil celo pri pihalni godbi (t. i. marching band) – skupini inštrumentalnih glasbenikov, ki nastopajo med korakanjem, pred šolskimi tekmami ali na tekmovanjih. Ko igraš inštrument, razviješ uho za poslušanje glasbe.

Delno je razlog, da banka tako aktivno sponzorira umetnost, glasbo in šport, naša obveza do skupnosti. Po drugi strani pa se nam zdi dobra poklicna priložnost. Veliko je poti, kako lahko navdihneš svoje zaposlene, daješ impulze za bodoče posle, če so povezani s tem, kar ljudi veseli, do česar čutijo strast. Potem bodo začeli govoriti tudi o potrebah in poslu.

Kakšno glasbo pa najraje poslušate?

Pod prho zelo na glas poslušam heavy metal, ob tem se zbudim. Zvečer, ko se dan umirja, pa poslušam blues. Počasi mi bo všeč tudi balkanska glasba.

Kot »pravi« Mariborčan ste tudi ljubitelj nogometa in navdušen navijač NK Maribor, če se ne motim, ter osebni prijatelj legendarnega Marcosa Tavaresa.

Seveda – Maribor šampion! (smeh) Z Marcosom sva postala dobra prijatelja, ko sem organiziral dobrodelni stand up dogodek, ki smo ga zdaj izvedli že trikrat, v njem pa poleg mene sodelujejo Filip Flisar, Bor Greiner, Six Pack Čukur. V okviru šova Outsajder mi pravijo kar Bankster (smeh). Pred kratkim smo celo skupaj posneli video za Six Packovo novo pesem Klasični Štajerc. Povabilo na snemanje mi je veliko pomenilo, enako Marcosu, saj pesem govori o tem, da ni treba biti rojen na Štajerskem, da si pravi Štajerc. Snemanje videa po svoje povzema našo vlogo – smo dobri prijatelji, skupina lokalcev, ki dela v dobro lokalne skupnosti, in tujci, ki se pridružujejo tej skupnosti. Všeč nam je ta simbolika.

Kakšno je vaše življenjsko vodilo?

Sledim motu »Work hard – play hard«, torej, da trdemu delu sledi popolna zabava.

NIL
part of conscia

IT ZA BOLJŠE ŽIVLJENJE

V dobi napredne digitalizacije vam pomagamo s trajnostnimi in varnimi rešitvami informacijske tehnologije. Povečajte vrednost vašega poslovanja z našimi svetovalnimi in izobraževalnimi storitvami, sistemsko integracijo in upravljanimi IT-storitvami.

www.nil.com

MANAGERSKI KONCERT JE METEOR NA GLASBENEM NEBU

Barbara Reya

Petra Kancler

Boris Rener od leta 2012 deluje kot glasbeni producent Simfoničnega orkestra RTV Slovenija in vsako leto sodeluje pri snemanju in produkciji posnetka Managerskega koncerta. Po izobrazbi je klarinetist, končal je dodiplomski in podiplomski študij na Akademiji za glasbo v Ljubljani. Na Conservatoire National de Versailles je dosegel »Prix de Perfectionnement«. Leta 1996 je dobil prestižno Fulbrightovo štipendijo, s katero je v Združenih državah študiral na The Hartt School of Music ter prejel »Artist Diploma« in posebno nagrado »Excellence in Chamber Music«. Tam je zmagal na tekmovanju ameriškega godalnega kvarteta Emerson, kar mu je prineslo javni koncert s to slovito zasedbo.

Preden je leta 2012 spet postal glasbeni producent Simfoničnega orkestra RTV Slovenija, je celo desetletje vodil Glasbeno produkcijo RTV Slovenija. Več let je bil član strokovnega sveta Cankarjevega doma v Ljubljani, član, podpredsednik in predsednik sveta Slovenske filharmonije ter član komisije za glasbo Prešernovega sklada. Leta 2015 je postal član vokalno-instrumentalnega ansambla Antiphonus iz Zagreba.

Kako in kdaj so prepoznali vaš glasbeni talent?

Pri štirih letih sem začel igrati flavto, pri šestih je sledil klavir, potem klarinet, saksofon in orgle, pa malo petja ... Tudi starši so se ukvarjali z glasbo. Mama je bila profesorica glasbe, glasbene teorije, oče pa je

bil član zbora Slovenske filharmonije, vendar je bil zanj to konjiček. Ker sem torej pokazal več navdušenja za glasbo kot šport, so me v osnovni šoli vpisali še v glasbeno šolo. Lahko rečem, da je bilo glasbeno izobraževanje otrok v našem okolju del omike, kulture, izobrazbe. Človek se od prazgodovine ukvarja z glasbo.

Sicer pa je prepoznavna talenta zelo zapletena stvar. Treba je postaviti osnove, ki omogočajo prepoznavo talenta. Vsekakor obstajajo tudi geniji, t. i. čudežni otroci, ki jih postaviš k instrumentu in ga enostavno obvladajo. Sam nisem bil takšen.

Kdaj ste potem vedeli, da bo glasba vaše življenjsko poslanstvo?

Ob prehodu z gimnazije na fakulteto. Ko sem se moral odločiti za študij, sem izbral glasbo. Ko so me sprejeli na akademijo, je bila odločitev na dlani. Že ko iz glasbene šole pristopiš na konservatorij, je treba nekaj pokazati. Sledila so razna državna tekmovanja, ki so pokazala, da morda res sodim v bolj presejan del populacije, ki se ukvarja z glasbo. Srednjo glasbeno šolo sem obiskoval vzporedno z gimnazijo in na koncu tega učnega procesa ugotovil, da me vleče h glasbi.

Izobraževali ste se na Akademiji za glasbo v Ljubljani, kjer ste v razredu prof. Slavka Goričarja končali dodiplomski in podiplomski študij. Kakšni so vaši spomini na to obdobje?

Zelo lepi! To je bil čas, ko sem se ukvarjal tudi s petjem, hkrati pa mi je akademija dajala zelo dobro izobrazbo, podlago. Poleg tega je omogočala dovolj časa, da se ukvarjaš še s kakšnimi vzporednimi dejavnostmi. Zame je bilo to petje, igranje v triu, posvetil sem se komornemu glasbenemu ustvarjanju, komorni zbor Ave, v katerem sem pel, je bil na vrhuncu, leta 1994 smo prejeli nagrado Prešernovega sklada, bili smo mlada in ambiciozna ekipa, prav tako me je ogromno naučilo sodelovanje v Svetovnem zboru mladih. V tem obdobju je bila predanost glasbi velika, zraven pa je prišlo vabilo z RTV, ali bi se pridružil ekipi glasbenih producentov. Priporočil me je Ambrož Čopi, najboljši prijatelj, ki se je tudi ukvarjal s tem.

Glasbeniki smo ves čas navajeni individualnega dela. Ne sedimo v velikem razredu, razen pri glasbeni teoriji. Profesorji so zato izjemno pomembna točka v življenju, saj je to človek, s katerim dihaš. Vsak od mojih profesorjev je s svojo osebnostjo in znanjem dodal del starševstva. Zelo pomembno je, kdo te uči, kdo usmerja, daje spodbude, je mentor in več kot to. Nehvaležno je izpostaviti posamezne profesorje po imenu, glede vpliva. Bolj gre za to, koliko časa je katero mentorstvo trajalo. Tako ne bom pozabil svoje prve profesorice za flavto Bojane Pravst, ki je bila izjemna gospa in mi je glasbo priljubila. Kot vsi drugi je bil tudi prof. Goričar zelo prijazen in naklonjen, predan delu. Na tej stopnji so profesorji hvaležni in zadovoljni, če imajo pred sabo nekoga, ki je pripravljen poslušati in delati. Težava ni dobiti nekoga s talentom, težava je dobiti nekoga, ki naredi to, kar mu rečeš, sprejema usmerjanje, upošteva navodila in jih prenese v igranje. Kolega Tomaž Lorenz je nekoč lepo povedal, da je pri glasbeniku talent pet odstotkov, 95 odstotkov pa garanje.

Velik vpliv je imel name pri učenju flavte tudi prof. Klemen Ramovš, pri klavirju prof. Majda Martinc, prof. Igor Karlin je izjemen svetovljan in gospod klarineta, s katerim sva odlično sodelovala in me je v najtežjih letih ohranil pri glasbi, pomembni so bili tudi prof. Dušan Veble in prof. Matjaž Drevenšek na saksofonu, za orgle prof. Hubert Bergant. Vsi so pustili velik pečat.

Vaš talent so po študiju doma prepoznali tudi v tujini, kjer ste se izobraževali na najprestižnejših naslovih.

V času podiplomskega študija v Ljubljani sem se s štipendijo francoskega kulturnega centra imel možnost izobraževati na Conservatoire National de Versailles

pri prof. Philippu Cuperju, ki velja za izjemnega virtuoz in je bil solist pariškega opernega orkestra.

S prestižno Fulbrightovo štipendijo sem v Združenih državah študiral na The Hartt School of Music, kjer je bil moj profesor izjemni Charles Russo. Bil je mojster stare šole, slaven po tem, da ga je sam Benny Goodman poklical v studio, če mu kakšne pasaže ni uspelo zaigrati. Bil je prvi klarinetist New York City Balleta in profesor na vseh najpomembnejših inštitucijah. Tam sem pridobil »Artist Diploma« in prejel posebno nagrado »Excellence in Chamber Music«. Zmagal sem tudi na tekmovanju ameriškega godalnega kvarteta Emerson, kar mi je prineslo javni koncert s to slavno zasedbo, ki je prejela kar devet grammyjev. Pred kratkim, po več kot 40 letih delovanja, so se razšli. Imel pa sem srečo, da sem lahko z njimi pozneje nastopil tudi v okviru Srebrnega abonmaja Cankarjevega doma v Ljubljani, kot solist.

Pozneje sem dobil priložnost za izobraževanje na univerzi Yale. Med tem gostovanjem sem se udeležil poletnega festivala komorne glasbe v Norfolku, Connecticut (ZDA), kjer sem nastopal z umetniki, kot so Frank Morelli, William Purvis, Sydney Harth ... Na tem festivalu sem se spoznal z enim najbolj znanih francoskih godalnih kvartetov, kvartetom Ludwig. Z njimi sem potem v Franciji uspešno nastopal in bil povabljen k snemanju zgoščenke z Brahmovim Kvintetom za klarinet in godalni kvartet za založbo Naxos.

Pri vseh teh priložnostih, sodelovanjih in nastopih po svetu se seveda poraja vprašanje, kako to, da ste se odločili vrniti v Slovenijo.

Fulbrightova štipendija zahteva, da se vsak štipendist za dve leti vrne domov in vsaj dve leti služi v domovini. Univerza Yale mi je sicer ponujala štipendijo za doktorski študij, po drugi strani pa sem bil že nekaj let zdoma in tako sem se leta 1997 vrnil iz ZDA. Veste, Amerika je z vidika možnosti morda res obljubljena dežela, a z vidika prijetnosti, odprtosti in kakovosti življenja se ne more primerjati z domovino. Pozneje je prišla tudi družina in tako sem se zaposlil na Radioteleviziji Slovenija, hkrati pa postal profesor na konservatoriju. Aleks Štakul mi je čez čas predlagal, naj se posvetim vodenju in produkciji, kamor so spadali Big band, Simfonični orkester RTV ter zbori, in takrat sem prevzel managersko vlogo.

In vstopili v svet glasbene produkcije. Povejte nam kaj o tem novem izizzvu.

Za producenta ponavadi vemo, kaj dela – v rokah ima škarje in platno, razporeja denar, odloča. Ampak sam sem glasbeni producent. To je drugače. Tone Dežman, moj mentor, je nekoč rekel, da je to vrh umetniškega ustvarjanja. Nisem odgovoren, kaj bom igral jaz sam, odgovoren sem, kaj bo igralo vseh 80 glasbenikov. Nemci temu poklicu pravijo Künstlerische Aufnahmeleiter oziroma po naše umetniški vodja snemanja.

Glasbeni producent je predvsem odgovoren za načrtovanje glasbenega ustvarjanja, izvedbe. Dobi naročilo, da bi izvedli posnetek določenega dela, poveže se z izvajalci, ugotovi, kdaj in kje se bo izvajalo, dodelijo mu ekipo, z njo se posvetuje, vključi tehnično ekipo. Sledi snemanje, ko glasbeniki sedijo v studio ali dvorano, cerkev s postavljenimi mikrofoni. Takrat glasbeni producent odloča o zvočni sliki. Med izvajanjem sem odgovoren, da slišim napake, odkrijem, ustavim in ponovim snemanje. Ko se snemanje konča, ko so pokriti vsi deli skladbe, se zahvalim izvajalcem – saj je izredno pomembno poskrbeti, da vedno dajo od sebe največ. Sama produkcija je namreč precej draga – zamislite si, koliko znašajo plače za 80 orkestrskih glasbenikov. Zato se vsi trudimo v čim krajšem času posneti popolno izvedbo. Po snemanju gredo izvajalci domov, jaz pa v studio, zmontirat posamezne posnetke (ponavljanja brez napak) v celovito enoto. Ob tem je treba upoštevati, da gredo ti izseki lepo skupaj – enak tempo, enaka barva, isti izvajalci, >

enake razmere v okolju, kjer se je snemalo ... Danes je mogoče veliko stvari popravljati v postprodukciji z elektronskimi ali računalniškimi programi. Začetki, vezani na magnetofonski trak, pa so zahtevali veliko pozornosti in znanja. Producenci smo deficitarni poklic, po svoje prestižna struktura, saj se malo ljudi odloči za to delo. Zahteva tudi psihološko znanje, saj je treba znati iz glasbenikov izvabiti maksimum, čeprav razmere za snemanje ponavadi niso najboljše, rdeča snemalna lučka pa tudi povzroča stres. Po montaži dobijo glasbeniki ali dirigent možnost preposlušati posnetek in lahko zahtevajo popravke. Sledi mešanje zvoka oz. mastering. Tam se določi končna zvočna slika, očisti se šume. Delam torej z najmanj tremi ekipami: najprej s snemalno, nato z ekipo, ki montira, in na koncu z ekipo, ki posnetek arhivira.

Kako se najbolje pomaga mladim glasbenim talentom na njihovi poti do odličnosti?

Pomoč mladim glasbenikom je eden najbolj perečih problemov tega časa, saj denar ne pomeni več vsega. Ne pozabimo, da je v Sloveniji glasbena šola še vedno skoraj brezplačna ali oziroma zelo poceni, če jo primerjamo s tujino. Še vedno se lahko vsak, če le ima željo, ukvarja z glasbo. Konča pa se v trenutku, ko se neha šolanje v sklopu rednega glasbenega izobraževanja. Takrat se pokaže glavna težava – ko mladi glasbeniki potrebujejo dosežke, potrditev (debi) in seveda agenta, promotorja. Dober katalizator so mednarodna tekmovanja, ki se jih glasbeniki udeležijo, in če zmagajo, postanejo zaželeni. Težava se nadaljuje za tiste, ki ne zmagajo.

Poznamo zgodbe o uspehu – Hauser in Šulić sta kot klasična čelista na YouTubeu objavila posnetek preigravanja pesmi Michaela Jacksona in so ju opazili, nato je sledila fantastična kariera. Soprog Celine Dion je celo zastavil hišo, da je lahko financiral izdajo njenega prvega albuma. Ampak takšnih zgodb o uspehu je malo. Vsi drugi potrebujejo dobro agencijo, pomoč uveljavljenih podjetij, ki se ukvarjajo z zastopanjem glasbenikov in seveda služijo s provizijami. Toda priti do agenta je ena najtežjih stvari na poti glasbenika. Ob vsej pridnosti, ob vsem delu, ki ga vložijo, ob vsej predanosti, ob razvitem talentu in žrtvovanju, odrekanju, vse to ni dovolj, da bi lahko živel od koncertnega nastopanja. Zato mora veliko glasbenikov v neko službo – bodisi v šolstvu bodisi v orkestru.

Kako vidite vlogo Managerskega koncerta, ki se je z leti uveljavil kot prava kalilnica mladih glasbenih talentov?

Koncerti, kot je Managerski, pomagajo izluščiti dobre izvajalce, jih predstavijo občinstvu in jim dajo možnost, da nastopijo s simfoničnim koncertom v najprestižnejši koncertni dvorani v Sloveniji – Gallusovi, kar je zelo redko. Krasno bi bilo, če bi se mladi po Managerskem koncertu lahko predstavili še neke v tujini. Denar ni vse, je pa veliko. Žal sistem sponzorstva oz. mecenstva ni pogost, pri nas še ni razvit. V ZDA je drugače. Tam so ljudje ponosni, da lahko financirajo umetnost, za kar seveda dobijo določene ugodnosti.

Letos Managerski koncert praznuje okrogli, trideseti jubilej. Kaj bi mu ob tej priložnosti dali na pot?

In ne le to, ob 30. jubileju Managerskega koncerta letos praznujemo tudi na RTV Slovenija – 95 let radia in 65 let televizije ter ne nazadnje 60 let programa Ars, ki je ena od unikatnih in vrhunskih možnosti s svojim poslanstvom za kulturo in klasično glasbo ter uveljavljanje slovenskih glasbenic in glasbenikov.

Managerski koncert je meteor na slovenskem glasbenem nebu. Nastal je v času, ko se nismo veliko ukvarjali s spodbujanjem mladih talentov. Obstajale so sicer štipendije, vendar je bil vsak posameznik bolj ali manj odvisen od sebe. Zbiranje denarja, pridobivanje sponzorjev je lahko zelo naporno in polno razočaranj.

Glasbeniki, ki jih je podpiral gospod Sibičič, so vedno dosegali odlične uspehe. Zato lahko to pobudo imenujemo učinkovita kombinacija prijetnega s koristnim. Sama struktura koncerta je bila na začetku drugačna, kot je danes. Takrat sta bila vključena Orkester Slovenske filharmonije in Simfonični orkester RTV Slovenija z dirigentom Urošem Lajovicem. Vedno je šlo za lepo in plodno sodelovanje RTV in koncerta kot prestižnega dogodka tako za glasbenike kot javnost, saj smo ga snemali za radio in televizijo. To je bila seveda posebna draž, saj je bilo takšnih koncertov malo. Glede na to, da Managerski koncert v Slovenijo pripelje vrhunske soliste in dirigente, gre seveda za velik glasbeni dogodek. V zadnjih letih pa je postal priložnost za mlade in nadarjene glasbenice in glasbenike, da se predstavijo na velikem odru.

Kakšna je vaša vloga pri koncertu, s katerim sodelujete zadnjih deset let?

Po vsakem Managerskem koncertu se izda zgoščenka, ki je darilo gostom koncerta in poslovnim partnerjem. Sam posnetek je nekaj posebnega že zaradi koncepta. Da je na koncu res popoln, uporabimo posnetek koncerta in po potrebi generalke, ki se zmeraj tudi posname. Managerski koncert je v tem unikum, ker je samo enkrat na sporedu in ni ponovitev.

Moje delo se začne s pregledom partitur izbranih skladb. Na podlagi tega se namreč odločim, koga od nastopajočih je treba izpostaviti, morda bolj ozvočiti. Med koncertom ves čas berem partituro in spremljam, kaj glasbeniki igrajo. Označujem, kaj je bilo narobe, da to pozneje »popravim«. Od prvega dne sodelujem s tonskim mojstrom Mirom Prljačo, ki dela tudi postprodukcijo. Midva sva torej tista, ki že dan po koncertu posnetek obdeluje, da je v nedeljo osnova za izdajo pripravljena! Odlična je ideja, da gre posnetek med ljudi takoj po koncertu. Moram pa na tem mestu navesti tudi člane drugih ekip glasbenih producentov in tonskih mojstrov, ki so sodelovali. To so bili Tone Dežman in Rado Cedilnik, Mariča Ostaševski in Matjaž Culiberg, Žiga Stanič in Januš Luznar ter Miran Kazafura in Aleks Pirkmajer Penko. Če sem koga pozabil, naj mi, prosim, oprost.

Glede na to, da je poslanstvo koncerta pomoč talentom na poti do odličnosti, kaj bi na srce položili glasbenikom, ki si želijo uspeti v svetu klasične glasbe?

Mladim talentom svetujem, naj ne izgubijo upanja. Ko najmanj pričakuješ, pride neka nova priložnost. Naj bodo pogumni. Čisto statistično gledano, na določeno število padcev pride tudi preboj. Baletniki in glasbeniki smo navajeni trdega dela. Vsi cenjeni kolegi, ki sem jih spoznal, so izredno skromni. Če imajo kdaj kakšne specifične zahteve, pa je naloga vsakega organizatorja koncerta, da jim to omogoči, saj se le tako lahko ustvari primerna klima za vrhunski dogodek. Pogledati je treba tudi z drugega zornega kota: vsi umetniki morajo poskrbeti, da jih pred nastopom prav nič ne zmoti, vrže iz tira in da na odru dajo od sebe maksimum. Kajti občinstvo to od njih pričakuje. Vendar nikdar ni enostavno. Predvsem pa vsem želim tudi obilo sreče.

S SVOJIMI AKTIVNOSTMI, USMERJENIMI V RAZVOJ, GRADNJO IN UPRAVLJANJE TRAJNOSTNEGA PLINOVODNEGA SISTEMA, SMO NA POTI DO ČISTEJŠE ENERGETSKE PRIHODNOSTI.

V obdobju naslednjih 10 let pričakujemo čezmejni prenos obnovljivih plinov in vtiskovanje v Sloveniji proizvedenih obnovljivih plinov v prenosni sistem.

Biometan

Zeleni vodik

Sintetični metan

Plinovodi
Povežemo energijo

www.plinovodi.si

info@plinovodi.si

[/company/plinovodi-d.o.o.](https://www.linkedin.com/company/plinovodi-d.o.o)

CELOVITE IN TRAJNOSTNE IZOLACIJSKE REŠITVE ZA PRIHODNOST

KNAUF INSULATION

www.knaufinsulation.si

SPARKASSE

Celostno financiranje za razvoj vašega posla

Z eno največjih bančnih skupin
v jugovzhodni Evropi - Erste Bank in
Sparkasse, z več kot 200-letno tradicijo.

- Stranke **obravnavamo individualno.**
- Od poslovnega računa, financiranj s krediti ali faktoringom, do varčevanj, zavarovanj in čezmejnega poslovanja.
- **International Desk** - spodbujamo mednarodna sodelovanja, informiramo in nudimo storitve za širitev na tuje trge.
- Omogočamo **ugodnejša in hitrejša FIT plačila.**

NE GRE SE ZANAŠATI NA TISTO, KAR JE BILO IN KAR JE. TREBA SE JE PRIPRAVITI NA TO, KAR BO

Jernej Lasič

Petra Kancler

Benjamin Jošar je predsednik uprave družbe Triglav Skladi, ene največjih družb za upravljanje premoženja v Sloveniji, in predsednik upravnega odbora Združenja družb za upravljanje. Je izkušen manager in finančnik, ki znanje s področja strateškega managementa, ekonomije, bančništva, zavarovalništva, upravljanja premoženja, korporativnih financ, vodenja, organizacije, pogajanj in reševanja konfliktov uspešno prenaša v vsakodnevno delovanje. Svoje vodstvene kompetence je kalil v bančništvu, borzništvu, zavaroval-

ništvu in na področju upravljanja premoženja. Sodeloval je z ljudmi iz različnih okolij in kultur, kar mu daje širino in raznovrstne delovne izkušnje.

Ste si že od nekdaj želeli delati na področju financ, o čem ste sanjali kot otrok?

Odkar pomnim, so me navduševala letala in vesoljska potovanja. Verjetno bi vam kot otrok odgovoril, da si želim postati pilot ali astronaut.

Ko sem leta 1991 končal srednjo šolo v Murski Soboti, me je veselilo veliko stvari. Bil sem priden učenec, zanimalo so me številke, tako da so profesorji pričakovali, da bom študiral matematiko ali fiziko. Ker pa si nisem želel poučevati, sem menil, da študij ekonomije ponuja neko širino in največ raznovrstnih kariernih možnosti za naprej. Takrat se je na Ekonomski fakulteti Univerze v Ljubljani povsem spremenil program, ki je prvič temeljil na postulatih tržne ekonomije, kar se mi je zdelo zelo dobro. Ko sem diplomiral, sem vpisal še magistrski študij. Šele takrat sem vedel, da me v kariernem smislu zanimata vodenje organizacij in finančna smer.

Omenili ste, da ste odrasčali v idiličnem Prekmurju, ki vas je gotovo tudi osebno zaznamovalo. Kaj je tisto bistveno, kar so vam na življenjsko pot dali starši?

Prihajam iz vasi Bodonci in res se lahko ozrem na čudovito otroštvo. Oče, ki je bil evangeličanski duhovnik, me je naučil, kako spoznati in razumeti ljudi ter jim pomagati. Starši so me naučili delavnosti in vztrajnosti, njim tudi dolgujem svoj sistem vrednot, ki je izjemno pomemben pri managerjih in odločevalcih. Vsaka poslovna odločitev je namreč vedno vezana na vrednote odločevalca. Če tega ni, se lahko zgodijo škodljive posledice za posameznike ali družbo. Če bi imeli vsi managerji v vrednostnem sistemu zapisano, da je treba ravnati odgovorno, pravično, trajnostno, v prid varovanja okolja, ne bi bili priča vsem tem eskapadam, goljufijam, ne bi bilo korupcije ...

Kako pomembno se vam zdi dejstvo, da ste se izobraževali tudi v tujini, in kako danes vidite to izkušnjo?

Zmeraj sem si želel pridobiti del izobrazbe v tujini, ker sem menil, da izkušnja tujine da človeku širino. Tako sem se odločil za Trium Global Executive MBA, skupni študij univerz NYU Stern, New York, LSE, London in HEC Pariz. Ker verjamem, da je v znanju moč in da velja nenehno iskati načine, kako postati boljši, iti dlje in premikati meje, sem svoje znanje z različnimi programi izpopolnjeval še na mednarodnih ustanovah, kot so Harvard Business School, Wharton School, Stanford University in INSEAD Business School.

Tako dobiš na posel pogled z globalne perspektive, prideš v stik s poglobljenim znanjem, novimi trendi, po drugi strani pa se ti odpre dostop do kroga ljudi, ki jih lahko vedno kontaktiraš, zaprosiš za mnenje ali nasvet, kar te osebno nagraduje in je koristno za družbo, v kateri delaš. Zavedati se moramo, da znanje ni statično. Kar se naučimo danes, je treba jutri osvežiti in revidirati. Rek o vseživljenjskem učenju drži. Ne gre se zanašati na tisto, kar je bilo in kar je. Treba se je pripraviti na to, kar bo.

Ste predsednik uprave ene največjih družb za upravljanje premoženja v Sloveniji in predsednik upravnega odbora Združenja družb za upravljanje. Kakšna je bila vaša karierna pot?

Karierna pot me je vodila po raznih področjih dela in prek raznih finančnih ustanov. Preden sem prevzel položaj v upravi družbe Triglav Skladi, sem bil direktor sektorja investicijskega bančništva v Abanki, predsednik uprave borzoposredniške družbe KD, izvršni direktor KD Banke ter član uprave Zavarovalnice Triglav. Dodatno sem bil aktiven v več upravnih odborih in nadzornih svetih ter kot asistent na katedri za ekonomsko teorijo in politiko na Ekonomski fakulteti v Ljubljani.

Kaj bi dejali, da je tisto, kar vas pri vašem poslu najbolj pritegne?

Privlačnost tega posla niso številke. Kar me pritegne, je širši vpliv oziroma učinek, ki ga lahko dosežeš z delom v različnih institucijah, ne samo finančnih. Svojevrsten čar ima seveda tudi kompleksnost finančnih institucij.

Finančna industrija je namreč ključna pri doseganju brezogljične prihodnosti, ker finančne institucije alocirajo denar. Se pravi, mi odločamo, komu bomo dali kredit, če smo banka, koga bomo zavarovali, če smo zavarovalnica, in v katere podjetja, v katere vrednostne papirje bomo vlagali, če smo družba za upravljanje. S tem je finančna industrija ključna pri zelenem prehodu. Finančna industrija lahko zagotovi, da podjetja, ki razvijajo trajnostne rešitve, katerih poslovanje je trajnostno naravnano in ki želijo zmanjšati ogljični odtis, dobijo denar za vse te obsežne investicije, ki nas čakajo v prihodnjih letih in desetletjih.

Glasba je zame kot kulisa. Nekako ne morem biti v tišini, zato me glasba spremlja tako rekoč ves dan. Tudi pri sestankih imam v ozadju rad glasbo, prav tako v avtomobilu.

Kateri so glavni investicijski trendi?

Globalen je trend premika k naložbam, ki so povezane s trajnostjo, torej odgovorno investiranje. Srž odgovornega investiranja je upoštevanje okoljskih, družbenih in upravljavskih dejavnikov pri investicijskem procesu. V EU je že več kot polovica skladov zaznamovanih s trajnostjo, ta delež raste in investitorji se vedno bolj usmerjajo v tovrstne naložbe, tudi regulatorni okvir usmerja profesionalne investitorje v odgovorno investiranje. EU je namreč modro ugotovila, da so finančne institucije tiste, ki odločajo, ali se bo gradil projekt A ali projekt B. Zeleni prehod se torej poskuša usmerjati s finančnimi tokovi. Hkrati je to dobro za vse nas, saj če ne naslavljamo problematike podnebnih sprememb, bomo čez čas vsi imeli nižji življenjski standard in investitorji zato manjšo vrednost premoženja. To je glavni trend, ki ga zaznavamo v tujini in ki bo zanesljivo prišel tudi k nam.

Stopnja varčevanja slovenskih gospodinjstev je med najvišjimi v Evropi. Kaj priporočate ljudem, kako naj zastavijo svoj naložbeni portfelj, če želijo upoštevati merila odgovornega, zelenega in trajnostnega financiranja in hkrati pričakujejo varnost za svoje premoženje?

Drži, Slovenci smo zelo konservativen narod, kar zadeva varčevanje, zelo usmerjeni v banke. Tako kot se gospodarstvo primarno financira iz bančnih kreditov, tudi posamezniki zelo radi varčujemo v depozitih. To je sicer v redu, v trenutnih razmerah pa vseeno ne prinaša toliko koristi vlagateljem. A del prebivalcev investira tudi v zelo tvegane naložbe, recimo v kriptovalute. Prav tako imamo zelo radi nepremičnine. Velja pa poudariti, da so vzajemni skladi idealna vmesna izbira med netveganimi in zelo tveganimi naložbami. Družbe za upravljanje pokrivamo ves ta spekter in lahko vsakemu vlagatelju ponudimo tisto, kar potrebuje in kar ustreza njegovim željam – in to že pri zelo majhnih mesečnih zneskih investiranja. Želimo, da se čim večji del te depozitne mase prelije v vzajemne sklade in pripomore k boljši alokaciji prihrankov na ravni varčevalcev in celotnega gospodarstva. Pri tem lahko vlagatelji na slovenskem trgu izbirajo med vzajemnimi skladi, ki so trajnostno naravnani in izpolnjujejo kriterije, ki jih zaradi preprečevanja zelenega zavajanja predpisuje relevantna evropska zakonodaja. Vesel bi bil, če bi se čim več vlagateljev odločilo za takšno obliko naložb.

Kako pa je pandemija vplivala na varčevalne navade Slovencev?

Pandemija ima veliko – tudi presenetljivih – vidikov, med drugim glede varčevalnih navad. Zaradi številnih pomoči in spodbud, ki jih je država dala podjetjem in posameznikom, se je varčevanje v tistem času povečalo, tečajji vrednostnih papirjev so narasli veliko bolj, kot je kdorkoli lahko predvidel. Sama pandemija je velikemu številu vlagateljev pokazala, da panika pri investiranju ni pametna. >

Če se spomnimo, so se na začetku vrednosti naložb zelo znižale, nekateri varčevalci in investitorji so prodali svoje naložbe, pozneje pa jim je bilo žal, da niso vztrajali. Pripomogla je tudi k temu, da se manj bojimo nihanj, ki se vedno dogajajo. Investiranje je povezano s tveganji in ni nujno, da imamo vedno le dobiček. Še enkrat več se je pokazalo, da je investiranje dolgoročna aktivnost.

Bi rekli, da hitri razvoj umetne inteligence za podjetja in njihovo upravljanje pomeni priložnost ali grožnjo?

Prepričan sem, da pomeni veliko priložnost, ki pa je povezana s spremembami. Investiramo na podlagi tega, da poskušamo ugotoviti in oceniti, kaj se bo v prihodnosti dogajalo, in umetna inteligenca bo imela velik vpliv na poslovanje podjetij. Naša naloga je, da prepoznamo podjetja, ki bodo zaradi umetne inteligence bolje poslovala.

Podobno velja seveda za nas same. Tudi pri vodenju naše družbe poskušamo ugotoviti, kako umetna inteligenca vpliva na naše delo in kako smo lahko zaradi nje še boljši. Zagotovo že spreminja naš način dela, v nekaj primerih jo že uporabljamo – zlasti pri pregledu podatkov, analitiki. S podporo umetne inteligence namreč lahko pregledamo veliko več gradiv, analiz, na podlagi teh dognanj sprejemamo odločitve bolj informirano kot prej. Uporabljamo jo tudi pri pripravi poročil in še kje. Imamo pa večje želje, kako umetno inteligenco uporabiti pri odločanju o naložbah.

Kako pa se kaže trajnostna naravnost v vaši družbi?

Trajnost je naša temeljna strateška usmeritev in jo vidimo na dveh ravneh: na ravni celotne družbe in na ravni naših produktov.

Naša glavna dejavnost je upravljanje premoženja, zato spreminjamo investicijske procese v smeri odgovornega investiranja, v smeri vključevanja okoljskih, družbenih in upravljavskih vidikov v investicijski proces. V ne tako oddaljeni prihodnosti bo naša celotna produktna paleta zaznamovana s trajnostjo.

Trajnost želimo vpeljati v vse pore našega delovanja, pri čemer izhajamo iz ciljev trajnostnega razvoja Združenih narodov. Vsi zaposleni v naši družbi imamo med letnimi cilji vsaj enega s področja trajnosti. Poleg tega izvajamo različne ukrepe, kot je souporaba električnih vozil, akcije, kot je bil Gozd srčnosti, ko smo posadili 2500 dreves, in še kaj. To so majhna, ampak pomembna dejanja, ker sporočajo, da mora vsak od nas po svojih močeh pomagati pri boju proti podnebnim spremembam.

Kako poteka vaš delovni dan?

Četudi vstanem zgodaj, nisem ljubitelj zgodnjega dela. Verjetno gre za posledico tega, da sem moral v osnovni in srednji šoli vstajati zelo zgodaj. Tako praviloma v pisarno pridem med osmo in pol deveto ter ostanem, dokler je treba. Moj tipični delovni dan zaznamuje delo z ljudmi – znotraj in zunaj hiše, za računalnikom sem pravzaprav malo, verjetno več časa gledam v zaslon mobilnega telefona (smeh). Nekih utečenih vsakodnevnih ritualov nimam, če utegnem, pa se rad pred začetkom dela s kom dobim na kavi.

Stres velja za enega največjih sovražnikov sodobnih managerjev. Kako se spopadate z njim?

Stres ločujem na tistega, ki je lahko koristen, in stres, ki pomeni oviro. Izkusil sem, da se negativni stres in veliko sedenja pokažeta v bolečinah v križu. Pri premagovanju stresa mi zelo pomagajo dihalne vaje in športne aktivnosti; poleti kolesarjenje, tek, hoja na Šmarno goro, pozimi pa smučanje.

Jurej Lasič

Kakšni so vaši konjički? Kaj najraje počnete v prostem času?

Ob športu me v prostem času zelo navdušuje učenje tujih jezikov. Ob angleščini in nemščini, ki je bila moj prvi tuji jezik, se poskušam učiti še francoščine in španščine. Enkrat na teden plešem klasične in latinskoameriške plese, zlasti rad imam tango, čačacha in angleški valček. Med kulinaricnimi užitki pa prednjačita čokolada in kdaj pa kdaj kozarec ruma.

Kakšen pa je vaš odnos do umetnosti?

Precej kompleksen. Po svoje sem že vse življenje v stiku z umetnostjo, hkrati pa se z njo premalo ukvarjam. Doma smo imeli klavir, nekaj časa sem ga igral, vendar se mi kmalu ni več ljubilo hoditi v glasbeno šolo, za kar mi je danes žal. Slikarsko umetnost sem spoznal prek strica Nikolaja Beera, odličnega akademskega slikarja. Zanimivo je gledati, s kakšnim žarom umetniki delajo to, kar jih veseli, ne glede na to, ali prinaša finančno korist. Lepo bi bilo, če bi vsak od nas tako užival v svojem delu.

Kakšno zvrst glasbe pa najraje poslušate in kaj vam nasploh pomeni glasba?

Glasba je zame kot kulisa. Nekako ne morem biti v tišini, zato me glasba spremlja tako rekoč ves dan. Tudi pri sestankih imam v ozadju rad glasbo, prav tako v avtomobilu. Poslušam razne zvrsti, težko bi izbral najljubšo, čeprav prednjači pop, rock in razna moderna glasba. Klasiko pa, priznam, poslušam bolj poredko.

V okviru Managerskega koncerta smo si zadali poslanstvo podpirati mlade talentirane glasbenike na njihovi poti do odličnosti. Kako kot manager gledate na takšne projekte?

Podpirati talente in vračati družbi se mi zdi del odgovornosti, ki jo imamo managerji in družba do okolja, v katerem delujemo. Umetnost večinoma ni komercialna, dobičkonosna, vsekakor pa ključno definira okolje, družbo, tudi državo. Zato se mi zdi pomembno, da se tega zavedamo in poskrbimo za mlade talente. V okviru Skupine Triglav podpiramo projekt Mladi upi, ki je namenjen mladim nadarjenim posameznikom s področij športa, umetnosti, znanosti in mladim parašportnikom, ki so šele na začetku svoje poti in se zato težje potegujejo za profesionalna in sponzorska sredstva za razvoj svojega talenta.

Kaj pa je vaše življenjsko vodilo?

Nimam nekega posebnega vodila, po katerem živim. Kar mi res ni blizu, je stanje status quo. Zato je verjetno moje življenjsko vodilo rast. Najsi gre za osebno rast ali rast inštitucij oziroma področij, na katerih delam. Nikakor se ne vidim v poslovnem okolju, ki bi me glede tega omejevalo.

Že pred kar nekaj časa sem sodeloval na delavnici, v okviru katere smo udeleženci na podlagi pripovedovanih osebnih zgodb oblikovali moto za vsakega posameznika. Omenil sem svoje navdušenje nad astronomijo v otroštvu in predlagali so, da si izberem: Leteti nekam, kamor ni še nihče.

JELOVICA

Green Living.

VODILNI DISTRIBUTER
METALURŠKIH
POLIZDELKOV

IN OGREVALNIH
SISTEMOV BOSCH, ETA,
ABC IN HARGASSNER

Kovintrade

Partner znanja
in zaupanja

www.kovintrade.com

Kovintrade mednarodna trgovina d.d. Celje
Mariborska 7, SI - 3000 Celje

Za vsakim
brezskrbnim
nasmehom stoji
1988 zanesljivih
ETI-jevih ljudi.

**Preklopi
na varno
prihodnost**

 etigroup
www.etigroup.eu

ETI s svojimi inovativnimi izdelki in rešitvami omogoča varno uporabo sodobnega električnega omrežja milijonom ljudi po vsem svetu. Naše varovalke in zaščitna stikala varujejo domove in tovarne, fotovoltaične elektrarne in električne avtomobile. V ETI-ju prispevamo svoj delež k varni, trajnostni in zeleni prihodnosti.

ETI

TUDI V POSLU JE DANES TREBA GLEDATI ŠIROKO IN SE NAUČITI SPREJEMATI DRUGAČNOST

Žiga Inthar

Petra Kancler

Marielle Lopez je, preden je postala vodja Bayer Consumer Health Španije in Portugalske, delala v Ljubljani kot vodja tega področja (zdravila in zdravstveni izdelki brez recepta) pri Bayerju in bila odgovorna za osem držav zahodnega Balkana (Slovenijo, Hrvaško, Srbijo, Črno goro, Albanijo, Bosno in Hercegovino, Kosovo in Severno Makedonijo). Pred prihodom v Slovenijo je bila zaposlena na vodilnih mestih v prodaji in trženju v farmacevtski industriji (pri podjetjih GSK, Pfizer in Bayer) v Španiji, Švici, Rusiji, Združenem kraljestvu in na Filipinih. Magistrirala je iz poslovne administracije (MBA) na univerzi Cambridge, diplomirala pa je na univerzi Ateneo de Manila.

Zasedate visoko mesto pri mednarodnem farmacevtskem velikanu Bayer, trenutno vodite njihovo delovanje na Iberskem polotoku. Doslej ste delovali že v Švici, Rusiji, Združenem kraljestvu... Seveda se ob prebiranju vaše osupljive biografije poraja vprašanje, kako to, da vas je zaneslo v Slovenijo.

Rodila sem se na Filipinih, tam sem doštudirala in se zaposlila. Moj oče je sanjal o tem, da bi eden od njegovih otrok delal magisterij v tujini. Potrudila sem se uresničiti njegove sanje, zato sem končala študij MBA na univerzi Cambridge. Po tem študiju se mi je odprlo veliko vrat, izbirala sem med številnimi podjetji, a Bayer mi je ponudil sodelovanje v novem programu, v okviru katerega

te v dveh letih pošljejo v štiri države. Ko sem študirala na Cambridgeu, sem bila prvič v življenju v Evropi. Zato se mi je pri 27 letih to zdelo odlična priložnost in tako sem imela v dveh letih možnost živeti v kar štirih evropskih državah in jih spoznati. Predstavljala sem si, da bo to velika avantura – tako zasebno kot poslovno – in nisem se zmotila! Pri Bayerju sem začela delati v prodaji v Veliki Britaniji, nato sem se za šest mesecev preselila v Španijo, kot »vajenka« na področju marketinga, nakar me je pot vodila v globalno pisarno v Basel v Švici, zadnjih šest mesecev pa sem preživela v Moskvi. Potem sem se za leto dni vrnila v Švico in se popolnoma posvetila globalnemu marketingu. Ko sem dopolnila 30 let, so me poklicali iz Španije, ali želim postati vodja tamkajšnjega marketinga. Ker sem ponudbo videla kot velik izziv in mi je bila Barcelona že prej všeč, sem priložnost z veseljem sprejela. Že kmalu sem napredovala v vodjo marketinga za Španijo in Portugalsko za celotno paleto naših izdelkov za zdravje brez recepta, razen za področje dermatologije. Leta 2020, po petih letih, je prišel čas za novo izkušnjo in sprejela sem ponudbo za regionalno vodjo. Ko so me vprašali, ali si želim kamorkoli posebej, sem odgovorila, da sem odprta za vse predloge. In ponudili smo mi položaj vodje za območje Alpe Adria. Glede na to, da še nikoli nisem bila tukaj, sem si pogledala pokrajino, zgodovino in značilnosti ter sprejela ponudbo. Tako sem pristala v Sloveniji in se vanjo zaljubila na prvi pogled! Po treh letih in pol se vračam v Španijo kot vodja celotne izpostave za zdravstvene izdelke brez recepta za Iberski polotok. Ker gre za velik korak v moji karieri, sem za to priložnost zelo hvaležna.

Za uspešno kariero v svetu visokega managementa ob vseh drugih dejavnikih seveda ni nepomembna tudi formalna izobrazba. Vi ste diplomirali na univerzi Ateneo v domači Manili, potem pa magistrirali iz poslovne administracije (MBA) na prestižni univerzi Cambridge. Če se danes ozrete nazaj, kaj vam je dalo to šolanje?

Obe šoli, zlasti Cambridge, sta mi odprli pogled, pokazali, da je svet velik. Srečo sem imela, da je bila naša generacija mednarodno zelo pestra. Takrat sem prvič opazila, kakšna prednost je sedeti v sobi in izmenjati mnenja s sošolci iz 30 držav. Seveda je določena vrednost v vsebini, ki ti jo podaja šola oz. študij. Vendar je bilo zame največje bogastvo dožemanje razsežnosti in raznolikosti sveta. Ne tistega med štirimi stenami učilnice, ampak kako se obnašati do ljudi. Denimo, ko gre za spretnost sporazumevanja s človekom, katerega prvi jezik ni angleščina. Treba se je znati vživeti, prilagoditi svoj pogled na svet. Zelo hitro spoznaš, da »my way or the highway« ni pravi način. Poslovni partnerji prihajajo iz različnih držav, kultur, religij, so različne spolne usmerjenosti in treba se je naučiti sprejemati drugačnost. V takšnem svetu si želim živeti – brez obsojanja.

Omenili ste, da prihajate s Filipinov in da ste ob študiju na Cambridgeu prvič živeli v Evropi. Predstavljamo si lahko, da je bila to velika preizkušnja za mlado dekle, ki je samo pripotovalo na drug konec sveta.

Prihod v Cambridge s Filipinov je bil velika lekcija že sam po sebi. Od majhnih, vsakodnevnih stvari, kot je privaditi se na mrzle zime, saj prihajam s toplega otoka, do spoznavanja in obvladovanja novih sistemov – tako vrednostnega kot praktičnega, na primer zdravstvenega. Drobne reči, ki te presenetijo na vsakem koraku in na katere prej sploh nisi pomislil, a se jih moraš v hipu naučiti in jih vzeti za svoj novi način življenja. Vse je zunaj tvoje cone udobja. Daleč proč od doma padeš v globoko vodo in izbira je le potoni ali plavaj.

V čem, menite, je skrivnost vašega uspeha? Kaj delate prav v kariernem življenju?

Mislím, da skrivnost uspeha sploh ni skrivnost! K moji rasti in hitremu kariernemu napredovanju je veliko pripomoglo dobro poznavanje medčloveških odno-

sov. Sreča je bila, da sem imela dobre mentorje, ki so mi pomagali napredovati. Zato se tudi sama trudim biti dobra mentorica drugim. Moje vodilo je, da moramo biti v svetu, ki do nas ni zmeraj prijazen, prijazni drug do drugega – tudi v svetu managementa. Ves čas se govori o močnih vodjih, znanju, poslovnih taktikah ... Seveda je treba poznati osnove poslovanja, a kljub temu se mi zdi, da je moja prednost komunikacija. Da znam posredovati svojo vizijo. Tega te šole ne učijo. Treba je razumeti ljudi, videti njihovo motivacijo. Pomembno je poznati sodelavce, kaj jih veseli, v čem so dobri. Če pravega človeka postaviš na pravo delovno mesto, bo delo opravil bolje kot kdorkoli drug, saj ga bo veselilo.

Igrala sem klavir. Izhajam iz azijske družine, ki je zahtevala, da igram vsaj en instrument in se ukvarjam z vsaj enim športom. Aktivno sem igrala od osmega do šestnajstega leta.

Kakšni pa so vaši vtisi in izkušnje, ko primerjate poslovno okolje po svetu s Slovenijo?

Glede tega bi omenila misel, ki pravi: »Impact over effort« (učinek pred naporom). Se pravi, da je trdo delo včasih precenjeno oziroma da obstaja še druga pot. Če nekdo zelo trdo dela dolge ure, vendar od tega dela ni učinka, je lahko vse skupaj zaman in ne bo dalo pravih rezultatov. Trdo delo se namreč ne kaže samodejno kot uspeh. Moje pravilo zatorej je, da raje kot trdo delaj pametno. Najpomembnejše pa je, da delaš tisto, kar imaš rad. In ko delaš to, kar imaš rad, si uspešen. Takrat ti namreč ne bo težko, saj boš z veseljem porabil čas in energijo za delo in to te bo hkrati polnilo ter te navdajalo z zadovoljstvom.

Pri slovenskih sodelavcih sem opazila, da so se navajeni spoprijemati s kompleksnimi problemi in jih uspešno rešiti. Zaradi majhnosti naroda in države se znate odlično prilagajati, kar je v današnjem poslovnem svetu zelo pomembno. Nobeno delovno okolje, v katerem sem delovala, še ni imelo tako naravno prirojenega čuta za to. In to je ob pridnosti in čutu za odgovornost zagotovo vaša prednost. Pri čemer pa v poslovnem življenju ne smemo pozabiti tudi na ustvarjalnost, spontanost in sproščenost. Zato smo v Bayerju pred približno letom dni določili vodjo za delovno srečo (chief happiness officer – CHO). Kajti v službi preživimo toliko časa, da je treba poskrbeti za dobro počutje zaposlenih. Ideja se odlično obnese in zagotovo jo bom prenesla tudi drugam, kamor me bo zanesla pot. Kajti verjamem, da s tem, ko poskrbimo za ljudi, bo posel poskrbel sam zase.

Kot slabost Slovencev bi morda omenila, da ne znajo razmišljati velikopotezno. Spodbujam jih, da sanjajo. Brez izgovorov. Misliti je treba zunaj okvirov!

Kako poteka vaš običajni delovni dan, kako je biti v službi pri tako velikem, globalnem podjetju?

Priznam, da nisem jutranji tip, v nasprotju z večino Slovencev, ki so v pisarno že ob 7.30. A delovnik sodobnega managerja v veliki skupini je zelo prilagodljiv, ključno je, da je delo na koncu dneva opravljeno. Ponavadi vstanem ob sedmih, moj prvi jutranji ritual je sprehod z mojim psom Charliejem. Glede na obveznosti delam ali od doma ali iz pisarne. Praviloma je tako, da če imam sestanke online, sem raje doma, če so sestanki v živo, jih raje opravim v pisarni. Tudi trajanje delovnega dne je zelo različno; včasih do petih, včasih do osmih ali devetih zvečer. Vsekakor pa si vmes rada vzamem odmore.

Ne verjamem v sedenje pred računalnikom, ko imaš blokado, ko ni novih idej. Časi dolgih delovnikov so minili. Nekoč so v proizvodnji z daljšim delovnikom pač zabili več žeblicev, danes pa je veliko dela odvisno od ustvarjalnosti, navdiha. Če torej po nekaj urah možgani ne delajo več, grem na polurni sprehod. To predlagam tudi svoji ekipi. Pravim jim, da nisem vodja vrtca, da bi morala vedeti, kaj kdo dela in kje je. Pomembno je, da je delo opravljeno.

No, nekaj pa res zavidam Slovencem: so zelo disciplinirani. Tudi med najnapornejšimi projekti ne pozabljajo na zdravje, redno prehrano, šport ... To meni manjka.

Ste si že od nekdaj želeli biti managerka?

Ne. Če bi lahko ponovila življenjsko pot, bi postala arheologinja. Kot otrok sem namreč oboževala knjige o Egiptu in mumijah. Vendar na Filipinih ni bilo možnosti takšnega študija. V današnjem svetu vem, da je vse mogoče. Sama pa sem takrat izbrala varno pot. Moj prvi študij je bil študij komunikologije, nato me je prevzela ekonomija, eno leto sem študirala celo medicino. Všeč mi je bila ideja pomagati ljudem, ni pa mi bila všeč snov študija. Med študijem novinarstva sem celo delala kot pripravnica v predsedniški palači na Filipinih. Bila sem mlada, polna energije in radovedna. Nekega dne pa sem prejela klic podjetja Glaxo-SmithKline, ali me zanima delo v marketingu. Rekla sem jim, da me zanima področje javnega zdravja, in tako so me sprejeli. Od njih sem šla k podjetju Pfizer, zdaj sem pri Bayerju. Ljubim delo v tej industriji. Veliko je prostora za rast, hkrati pa veliko možnosti za pomoč ljudem. Verjamem v to, da je znotraj določenega okvira treba razmišljati zunaj okvirov. Znotraj farmacevtskih podjetij imamo stroga pravila, ki se jih moramo držati, in to z razlogom, a kljub temu je zmeraj dovolj prostora za dobre nove ideje.

Za ženske na vodilnih položajih se zmeraj postavlja vprašanje, kako jim uspe uskladiti službo in zasebno življenje. Kakšen je vaš recept?

Pri meni tovrstno »uskklajevanje« sploh ne obstaja. Raje razmišljam o integraciji službenega in zasebnega. Zares imam rada, kar počnem, zato mi ni težko opraviti službenih zadev tudi v nedeljo popoldne. Ni mi težko v prostem času razmišljati o bližajočem se pogovoru ali sestanku z ekipo. Ne potrebujem jasne ločnice med delom in zasebnim. Seveda pa ne morem govoriti za ženske, ki imajo več obveznosti, ki imajo družino in otroke. Takrat je seveda drugače. Delo je moja zabava. Včasih si vzamem prost dan, se odpravim na izlet in sem popolnoma srečna. Saj vendar živim v tujini in je zame vsak dan nova dogodivščina!

Kako pa v poslu konkurirate kolegom, je dokazovanje za ženske še zmeraj težje?

Odlično vprašanje, ki je še kako aktualno. Dejstvo je, da imamo ženske v poslovnem svetu težjo pot. Hitro veljamo za ukazovalne, šefovske. Če ima ženska močno voljo, velja za agresivno, moški je le odločen. Težko je spremeniti generacije stereotipov, kakšna naj bo ženska. Sama vem, da sem polnokrvna ženska, v tem uživam in se ne želim pretvarjati, se delati bolj možgato. Ne bom s pestjo udarjala po mizi in odreagirala »po možko«. Ko se ženska tako obnaša, to ni prav, ne zdi se mi naravno. Vso svojo kariero sem delala v podjetjih, ki cenijo raznolikost, to doživljam kot veliko srečo.

Kakšen je poslovni svet na Filipinih?

Moderen poslovni svet je skoncentriran v Manili, ki šteje okoli 20 milijonov ljudi. Filipini imajo socialno piramido. Vrh tvori približno dva odstotka bogatih, zato je na dnu piramide ogromno revnih, ki nikoli niso potovali, nimajo možnosti šolanja ali zdravstvene oskrbe. Promet je grozen, zato plaža in uživanje odpadeta.

Žiga Intihar

Filipini še vedno spadajo med nerazvite države, kjer je veliko možnosti za izboljšave javnega zdravstva in šolstva, vendar se stvari le počasi premikajo na bolje. Sama lahko rečem, da pripadam višjemu sloju, saj sem imela privilegij, da sem obiskovala zasebno šolo in potovala v tujino. Seveda pogrešam svojo domovino in jo obiščem vsaj dvakrat na leto, poleti in za božič. Imam starejšega brata in mlajšo sestro, sicer pa imajo Filipinci veliko otrok, čeprav se tudi to spreminja. Še družini mojih staršev sta bili zelo številni. Mama, na primer, ima 42 sestričen in bratrancev. Torej imam tudi veliko tet in stricev – in to je le ena stran družine. Sodelavci so seveda zmedeni, ko jim rečem, da prihaja teta na obisk. Vprašajo, ali ji je bilo zadnjič tako všeč, da se vrača tako kmalu. Ne, ne – to je druga teta, jim v smehu razložim!

Kako se spopadate s stresom, ki je v natrpanih urnikih in nepopisnem tempu verjetno največji sovražnik novodobnih managerjev?

Seveda tudi sama poznam stres. Vendar nanj raje gledam kot na izziv, ne grožnjo. Kadar sem vznemirjena zaradi posebnega sestanka, prezentacije, govora pred velikim občinstvom, si rečem, da je to dober znak. Kaže, da mi stvar veliko pomeni. Občasno si tudi vzamem čas za počitek, za odmik od vsega. Zelo sem srečna, da imam družino, prijatelje v Sloveniji, s katerimi se lahko pogovorim, družim. Podpora je zelo pomembna. Ne postavljam pravil, ki bi omejevala mojo dosegljivost. Skoraj ves čas sem na spletu, telefon je zadnja stvar, ki jo pogledam pred spanjem, in prva, ko se zbudim. Vem, da je to zelo nezdravo, a zares dobro spim. Zavedam se, da vse, kar počnem, delam resno, odgovorno in z dobrimi nameni. Kmalu bom stara 40 let. Če danes karkoli vznemiri moje življenje, je cena previsoka. Če mi je kakšna stvar neprijetna, se je sploh ne lotim.

Kaj pa si privoščite za odklop?

V življenju imam dva cilja: prvi je potovati v toliko držav, kolikor imam let. Trenutno sem pri številki 50, torej sem si nabrala prednost. Sem namreč ujetnica navad in potovanja me povlečejo iz cone udobja. Pred dvema tednoma sem za nekaj dni obiskala New York, da za trenutek spet začutim utrip velemesta. Naslednjič pa me bo zamikalo nasprotje: čarobnost užitkov in mir v Toskani.

Imate kakšne konjičke, kaj si privoščite, kadar se želite nagraditi?

Vsaj enkrat na teden igram badminton. V mladosti, od osnovne šole do univerze, sem v njem celo tekmovala. Kadar se želim razbremeniti in si nekaj lepega

privoščiti, grem najraje ven s prijatelji. Ker kuhati ne znam, jih peljem v najljubšo restavracijo – v Ljubljani je to Peti 181.

Kakšen je vaš odnos do glasbe? Katera zvrst vam je najbližja?

Leta 2022 sem imela tukaj v Sloveniji poslovno srečanje. Ekipa, s katero igram badminton, je tudi del amaterskega orkestra, Pihalnega orkestra Vevče. Ob običajnem poslovnem srečanju ekipe sem torej pomislila, da bi govorili o kulturi. Ko sem študirala na Cambridgeu, smo imeli gostujočega predavatelja – izraelskega dirigenta Itaja Talgama, ki je govoril o vodenju – z vidika dirigenta. Pomislila sem, da bi ponovila takšno delavnico – timsko sodelovanje in vodenje orkestra. Tako sem prijatelje iz Pihalnega orkestra Vevče prosila za pomoč. Med orkestrom in poslovno organizacijo je veliko vzporednic. Na primer, v orkestru nimajo vsi enakih not. Enako je v podjetju – ni vsak sposoben za marketing ali prodajo. Toda če se osredotočiš na svoje delo, svoj del not, nastane melodija, stvar deluje. Orkester deluje tudi, ko delaš svoje, vendar spremljaš, kaj počne sosed. Igra prav ali narobe? Dirigent ne zna igrati vseh instrumentov. Tako kot jaz ne vem, kako se proizvede aspirin. Toda dirigent ve, kako mora zveneti skladba. Vodja torej mora vedeti, kakšna naj bo celotna vizija. Dirigent da jasen znak za začetek in jasne napotke, kdo naj igra glasneje, kdo tišje. Podobno je z vodjem. Moja ekipa še vedno govori o tej izkušnji. Pomembna je tudi lekcija o skromnosti – dirigent je namreč edini, ki je brez zvoka. Dirigiranje in vodenje sta privilegija. Kar vam zdaj razlagam, ni atomska fizika, včasih pa se je treba opomniti.

Morda igrate kak instrument?

Igrala sem klavir. Izhajam iz azijske družine, ki je zahtevala, da igram vsaj en instrument in se ukvarjam z vsaj enim športom. Aktivno sem igrala od osmega do šestnajstega leta.

Kakšno glasbo poslušate? Kdaj jo poslušate?

Glasbo najraje poslušam v avtomobilu, zraven glasno prepevam – vse od Rihane do Miley Cyrus, Maroon 5, REM, tudi jazz in klasiko. Edino metala ne maram.

Kaj bi svetovali mladim managerjem, ki si želijo kariere vaših razsežnosti?

Da ni treba težiti k vodstvenemu položaju, biti šef. Težiti je treba k uresničitvi enega cilja – delati to, kar te veseli. Namesto pohištva v pisarni izbirajte poslovno pot. Na koncu se vam lahko posreči priti do velike pisarne ali vodstvenega položaja. Mogoče pa je tudi, da se vam to ne bo zgodilo. Toda če delate, kar vas veseli, boste uživali.

Vaše življenjsko vodilo?

Moje vodilo v življenju je izredno osnovno: delaj dobro! V svetu, v katerem si lahko karkoli, bodi prijazen. Če imaš možnost komu pomagati, jo izkoristi. Prijaznost se vedno povrne.

Zamenjala sem že veliko služb in mest, in kar mi največ pomeni, so prijazne besede, ki mi jih namenijo ljudje ob slovesu.

telemach

NAJVEČ ŠPORTA DOBITE PRI NAS

Vedno v igri.

Predstavljena ponudba vključuje akcijsko ponudbo Paketi EON 12 mesecev 19,90 EUR ter velja od 1. 6. 2020 do 30. 11. 2023 z vezavo 24 mesecev za nove naročnike, ki sklenejo naročniško razmerje za paket fiksnih storitev EON trojček na Telemachovem omrežju. V kabelskih omrežjih KTV Medvode (razen centra mesta Medvode), EVJ Kisovec, Elcatel Piran, Ansar Krško, KTV Dravograd in Radeče ter Teleing je najvišja dosegljiva hitrost povezave do 600 Mbps. Trditve »Največ športa« utemeljujemo z dejstvom da imajo uporabniki Telemach EON platforme dostop do največ športnih programov na trgu in s tem tudi najvišjo minuto športne vsebine. Akcijska ponudba 12 in 24 mesecev paket VOYO brez doplačila se nanaša na vključitev videa na zahtevo VOYO brez doplačila v trojček EON Light za 12 mesecev in v trojček EON Full za 24 mesecev. Akcija velja od 13. 10. 2023 do 30. 11. 2023 ob sklenitvi novega naročniškega razmerja za nedoločen čas za paket EON Light oz. EON Full. VOYO je brez doplačila že vključen v paketu EON Premium. Ogled vsebin VOYO bo možen na sprejemniku EON, v aplikaciji EON ali neposredno v aplikaciji VOYO potrebna pa je aktivacija aplikacije na strani voyo.si. Akcija velja samo za naročila preko spleta. Po poteku promocijskega obdobja se VOYO izklopi in ne zaračunava. Več na telemach.si.

PAKETI EON

do 1 Gbps

V Telemachovem Giga omrežju

19⁹⁰

€/MES

Prvo leto za nove naročnike

ŠE BOLJŠA PONUDBA NA

telemach.si

CARMEN IN VIOLETTA

Roman Leskovic

Spored nocojšnjega jubilejnega Managerskega koncerta prinaša izbor priljubljenih uvertur, mediger in arij iz oper vodilnih italijanskih in francoskih opernih mojstrov 19. stoletja. Iz zaprašenih podeželskih gledališč, kjer so v glavnem nastopale na hitro zbrane operne družbe, se je opera na začetku 19. stoletja preselila v velike, bleščeče operne hiše. Operno gledališče je postalo družabno središče meščanov, sprejemnica, kjer so se srečevali vsi sloji prebivalcev, od galantnih gospodov in dam do skromnega trgovskega vajenca v zadnji vrsti galerije. Večina programa letošnjega managerskega koncerta bo iz oper Carmen in Traviata. Ti dve operi je namreč uporabil maestro Pehlivanian v prvih dveh letih svoje operne akademije na Bledu, kjer vzgaja in izobražuje novo generacijo zvezd.

GEORGES BIZET

Ni veliko skladateljev, ki bi si prislužili svetovno slavo z eno samo opero, kot je to uspelo francoskemu romantiku Georgesu Bizetu (1838–1875). Toda njegova Carmen je tako imenitna v barvitnem zvočnem slikanju temperamentnega španskega razpoloženja, da si je z njo pošteno prislužil mesto med najpomembnejšimi skladatelji v glasbeni zgodovini. Dandanes na svetu skoraj ni pomembnejše operne hiše, ki ne bi imela na svojem repertoarju tega priljubljenega dela. Protagonistka opere je strasna ciganka Carmen, ki dela v tovarni cigar in se zaplete v ljubezenski trikotnik z Don Joséfem in toreadorjem Escamillom.

Za opero Carmen so značilni brutalni realizem, ki napoveduje italijansko veristično smer, in umetelni španski ljudski napevi, kot so Seguidilla, Habanera in Toreadorjeva pesem. Na nocojšnjem koncertu bomo najprej prisluhnili Preludiju in Aragonaise iz opere, ki je uvod v prvo dejanje, in nato še priljubljeno arijo Seguidilla in arijo toreadorja Escamilla.

FRANÇOIS BORNE

Bizetova Carmen je ena najbolj znanih oper v zgodovini. Zaradi izjemne priljubljenosti je skladatelj njene najuspešnejše dele pozneje preoblikoval v dve imenitni orkestralni suiti. Na koncertih lahko pogosto prisluhnemo izvrstnim predelavam najbolj zanimivih glasbenih odlomkov iz opere za solistično violino oziroma flavto in simfonični orkester. Medtem ko je različico za violino napisal znameniti španski goslač in skladatelj Pablo Sarasate, je Carmen za solistično flavto priredil francoski skladatelj in flavtist François Borne (1840–1920), profesor na konservatoriju za glasbo v Toulousu. Flavto je igral tudi v orkestru Grand Theatre de Bordeaux in je znan po tehničnih izboljšavah tega glasbila. Napisal je številne skladbe, med katerimi je najbolj znana virtuoza Fantazija za flavto in orkester na temo opere Carmen Georgesa Bizeta. Prvič so jo izvedli leta 1900 v Parizu.

GIACOMO PUCCINI

Giacomo Puccini (1858–1924) je glasbeni dedič maestra Verdija. Giacomo, ki se je rodil v srednjeveškem mestecu Lucca, je podedoval glasbeno nadarjenost mnogih maestrov in organistov iz rodbine Puccinijev. Deček se je s petimi leti naučil igranja na orgle in pozneje kot nadarjen mladenič dobil mestno štipendijo, s katero se je lahko vpisal na milanski konservatorij. Vsakdanje življenje in spoznanje, da nobena glasba ne more obstajati brez melodije, ki

Pot do zdravja

Naš cilj so zdravi in srečni ljudje. Smo veletrgovnica za prodajo zdravil z najširšo ponudbo izdelkov za humano in veterinarsko medicino v Sloveniji. Odlikujejo nas hitrost, varnost in zanesljivost. Svoje delo opravljamo srčno in predano. Prav zaradi tega nam zaupajo številne lekarne in bolnišnice ter druge zdravstvene in veterinarske ustanove.

www.kemofarmacija.si

KEMOFARMACIJA
a PHOENIX company

Z INOVATIVNIMI REŠITVAMI USTVARJAMO ENERGETIKO PRIHODNOSTI.

interEnergO
a kelag company

NENEHNO V POGONU

Interenergo d.o.o. • Tivolska cesta 48 • Ljubljana
E: info@interenergo.si • www.interenergo.si

SIBO
USA plastics

SIBO
CRG plastics

SIBO
group

closures
plastics
tools

www.sibo-eu.com

kot zvočni kalejdoskop sledi odrskemu dogajanju, so glavne značilnosti Puccini-jevega opernega opusa. Arija O mio babbino caro, ki jo bomo poslušali nocoj, je priljubljena sopranska arija iz maestrove opere Gianni Schicci.

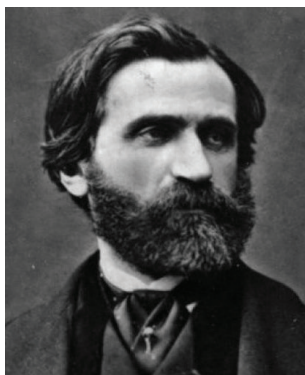
JACQUES OFFENBACH

Jacques Offenbach (1819–1880), v Nemčiji rojeni skladatelj francoskega rodu, je eden najvplivnejših skladateljev popularne glasbe 19. stoletja. Širšemu občinstvu je poznan predvsem kot avtor lahkotnih operet in trivialne scenske glasbe. Najbolj znani deli iz njegove glasbene zapuščine sta opereta Lepa Helena in opera Hoffmanove pripovedke. K uspehu Hoffmanovih pripovedk je veliko prispeval znameniti duet z naslovom Barkarola iz drugega dejanja opere, ki je doživel ogromno priredb za najrazličnejše zasedbe. Barkarola je bila prvotno pesem beneških gondoljerjev v šestosmisknem taktu. Ima miren značaj in s svojim taktom spominja na veslanje gondoljerjev po beneških kanalih.

GIUSEPPE VERDI

Giuseppe Verdi (1813–1901) je tudi zunaj rodne Italije najbolj priljubljeni in največkrat izvajani skladatelj operne glasbe. Oboževal je italijanske operne mojstre Rossinija, Donizettija in Bellinija ter želel razviti italijansko glasbeno dramo, ki bi

bila v petju in melodiji najboljša na evropskem opernem prizorišču. Verdi, ki so ga kot devetnajstletnega mladeniča na milanskem konservatoriju zavrnili, češ da nima pravega posluha, je ob koncu 19. stoletja dozorel v najpomembnejšega italijanskega glasbenika in si ob Richardu Wagnerju in Wolfgangu Amadeusu Mozartu zagotovil naziv največjega mojstra operne umetnosti v glasbeni preteklosti. Verjetno je poleg nalezljivo spevnih arij in zborov razlog za maestrovo priljubljenost tudi dejstvo, da

so njegovi operni liki vsakdanji ljudje z dobrimi in slabimi lastnostmi, čeprav so njihove usode še tako romantično pustolovske. Večkrat se na koncertih iz Verdijevega opernega opusa izvajajo samo posamezne uverture, operne medigre in preludiji, ki so zaradi muzikalne privlačnosti priljubljeni tudi na koncertnem odru. Izvrsten primer je preludij k operi Traviata. Ko je leta 1852 štiridesletni maestro videl slavno Dumasovo dramo Dama s kamelijami, je takoj zaslučil odlično zgodbo za svojo naslednjo opero. Prav zabavno je pomisliti, da je zgodba o kurtizani Violetti, ki se je zaradi velike ljubezni do grofa Alfreda Germonta odrekla življenju pariške lahkoživke, v drugi polovici 19. stoletja veljala za spotakljivo. Traviata ni melodrama, temveč resnična tragedija s prekipevajočimi melodijami in obilico slavnih arij. Med najbolj znanimi so Preludij k prvemu dejanju opere, ki predstavlja glasbeni uvod, sopranska arija Sempre libera, arija Alfredovega očeta Giorgia Germonta ter duet Violette in Alfreda, ki so na sporedu nocojšnjega koncerta.

Rupugum™ JEŠ → ZGAGA. ŽVEČIŠ → ZMAGA!

NOVO!

**PRVI ZDRAVILNI
ŽVEČILNI GUMI
ZA LAJŠANJE
ZGAGE**

ZAČNE DELOVATI **TAKOJ!**

Vsebuje kalcijev karbonat.
Način uporabe:
žvečiti vsaj 15 minut.

*Pred uporabo natančno preberite navodilo!
O tveganju in neželenih učinkih se posvetujte z zdravnikom ali s farmacevtom.*

CH-2023059-37

VARIS
kakovost na kubik

Mojstri za
**GOTOVE
KOPALNICE**

I FEEL LOVE NTA
Ambassador
30 letna ISTARJALNA PRATNOST

Priznanje G2S za najboljše inovacije
2022

**Vaša
varnost
je naša
skrb.**

www.sintal.si

Intervencijo na alarm izvajamo po vsej Sloveniji. Policiji smo predali že več kot 1000 vlomilcev.

GP20

YASKAWA

RAZVIT IN IZDELAN V SLOVENIJI

GLAVNE PREDNOSTI

- Vitka in robustna zasnova
- Uporaba v različnih robotskih aplikacijah
- 20 kg nosilnosti
- Velik polmer dosega: 1.802 mm
- Hiter / visoki pospeški in pojemki
- Enostaven zagon, uporaba in vzdrževanje

Controlled by
YRC1000

YASKAWA Slovenija d.o.o. www.yaskawa.si

Summit Leasing Slovenija

**ENOSTAVNO DO
NOVEGA VOZILA**

Izberete, razdelite **na
obroke** in odpeljete.

Ste že izbrali?
Kontaktirajte nas
☎ 080 13 39

SKOZI OBJEKTIV 29. KONCERTA

Fotografije: Katja Kodba in Mediaspeed

Simfonični orkester RTV Slovenija je odlično spremljal mlade pianistke (z leve) Meto Fajdiga, Oleno Tsybmal in Zalo Kravos.

Nagrajenca Blaž Brodnjak in Sabina Sobočan ter gostitelj Slobodan Sibinčič in voditeljica Eva Longyka Marušič

Družina organizatorja koncerta: Slobodan Sibinčič, soproga Katarina, sin Jan s soprogo Ajdo in njeni starši

Direktorica Cankarjevega doma Uršula Cetinski in Tomislav Čizmić s soprogo Manco

Matic Novak s soprogo Petro in Katarina Sibinčič

Silvan Peršolja, Klet Brda, in Branko Žibret, Kearney

Peter Čas, Steklarna Hrastnik, s soprogo Tino

Marko Lukić, Lumar, s soprogo Alenko

Slobodan in Jan Sibinčič, v sredini Christian Rainer, urednik dunajskega Profila

Valter Leban, Kolektor, in Matjaž Čemažar, Domel, s soprogo Majo in Melito

Vodilna ekipa SKB Banke

Tom Vodopivec in Gregor Rebolj s soprogo Tino

Na lanskem, **29. managerskem koncertu**, so donatorji in organizator koncerta zbrali za mlade glasbenike in jim razdelili **43.482 €**. Ta sredstva so prejeli naslednji mladi umetniki oziroma projekti: pianistke Meta Fajdiga, Zala Kravos in Olena Tsymbal, baletka Lana Klemen, violinist Jan Šoštarč, dirigent Dominik Steklasa in pevka Marina Martensson. Podprli smo tudi glasbeni festival v Škofji Loki, postavitev operete Netopir v Novem mestu z mnogimi mladimi pevci, koncert treh mladih kitaristov v Postojni in Ukrajinski mladinski orkester, katerega člani so pred vojno prebežali v Slovenijo, kjer nadaljujejo z izobraževanjem in nastopi.

Za podporo v lanskem letu se iskreno zahvaljujemo naslednjim donatorjem:

• Boris Kosuta	• Licentis	• Prva osebna zavarovalnica	• Cvetka Selšek	• Bojana Morelj
• Grant Thornton Consulting	• Sloman	• Spica International	• Katarina Verhrnjak	• Jure Velikonja
• Bankart	• Gamo	• Nebra	• Mojca in Janez Videmšek	• Milan Martin Cvikič
• S & T Slovenija	• Pricewaterhouse Coopers	• Avitel Sonce	• Tom Vodopivec	• Urša Gantar
• Globus Marine	• Jelka in Stojan Binder	• Julijana in Aleksander Batič	• Metka Košmerlj družina Angelski	• Melita in Aleš Jesih
• Francosko Slovenski poslovni klub	• Kovit projekti	• Xavier in Katrien Bouckaert	• Aquasystems	• Jože Kastelic
• Smartis	• Softnet	• Metod Dragonja	• Irena in Boris Medica	• Meta in Marko Kavčič
• First Class	• Implantološki institut	• Ani in Zoran Klemenčič	• Magda in Jože Gombač	• Nevenka Leban
• SEBA	• Cereja	• LGM	• Boštjan Kavčnik	• Blanka in Jernej Mrak
• Kyriosity Ventures	• Matjaž Grm	• Magneti	• Branka in Andrej Šketa	• MF Consulting
• Violeta Bulc	• Liko Liboje	• Mediade	• Tina Štrus	• Robert Petrič
• Simcon svetovanje	• Lilijana Kornhauser Cerar	• Mercuri International	• Aleksandar Todorovski	• Tomaž Sever
• Rok Svetek	• Alja Markovič Čas	• Andrej Mesojedec	• Analitica	• Iztok Prelog
• Odvetniška pisarna Tamara Kek	• Doša in Bojan Pretnar	• Sanja in Spyros Ntallas	• Marko Staroveški	• Oton Bačar
• Anton in Dragica Papež	• Danijela in Peter Ribarič	• Darinka in Peter Kamien	• Milojka in Bojan Pečenko	• Andrej Razdrih
				• Majda Žvanovič

Tudi vi se lahko pridružite donatorjem in pomagajte uresničiti umetniške cilje mladih slovenskih glasbenih talentov. Prispevek lahko nakažete na TRR Ustanove Klasika, Rožna dolina, c. X/17 a, 1000 Ljubljana, št: SI56 0310 0100 3661 622 pri SKB banki.

Podpiramo mlade glasbene talente

SKB banka je ponosni sponzor
30. managerskega koncerta.

www.skb.si

SKB d.d., Ajdovščina 4, 1000 Ljubljana

**Podpiramo dobre projekte,
ki spreminjajo našo prihodnost.**

Projekt trajnostne mobilnosti

JELKO GROS,

Nordijski center Planica

Park varne mobilnosti

ROBERT ŠTABA,

Zavod Varna pot

Program za psihološko
stabilnost mladih

SARA ISAKOVIĆ, mag. psihologije

Prenos znanja in izkušenj
s področja e-mobilnosti

dr. MATJAŽ KORMAN,

vodja razvoja pogonskih sistemov,

Audi Hungaria

Multimedijski jazz projekt

JURE PUKL,

mednarodno uveljavljeni saksofonist

Varen prevoz za otroke in mladino

NINA BALENT,

Zveza prijateljev mladine Ljubljana Moste-Polje

www.poslo.si

Vrhunska mobilnost

